

ΙΟΥΝΙΟΣ 1994 / ΤΙΜΗ 600 ΔΡΑΧΜΕΣ

21 MERLIN'S

MUSIC BOX

WHITE ZOMBIE

VIOLENT FEMMES

DEAD MOON

TERMINAL CURVE

TEENGENERATE

BJORK

TINDERSTICKS

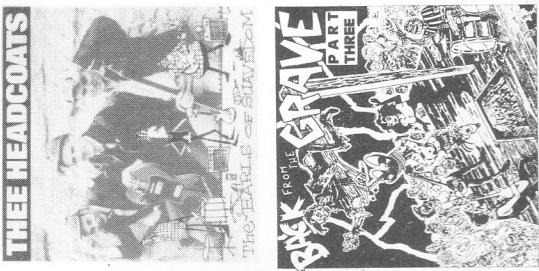
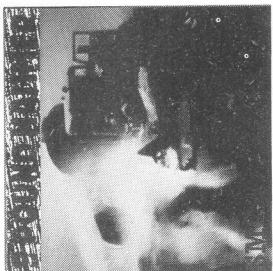
HOLE

AFGHAN WHIGS

MAKE BELIEVE

CRYPT BE THE SHIT, BABY! DIG IN NOW!

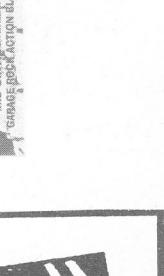
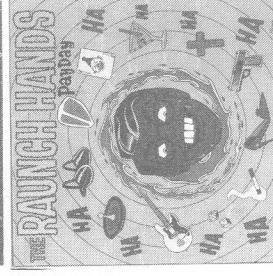
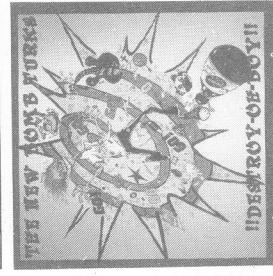
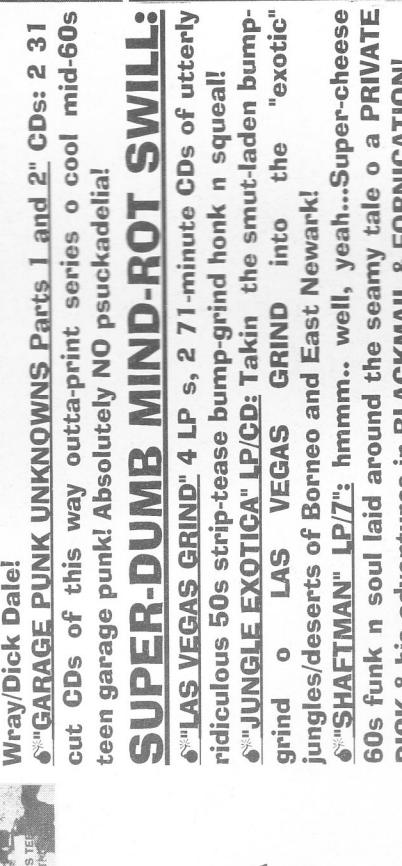
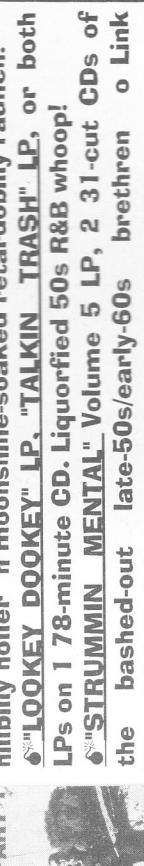
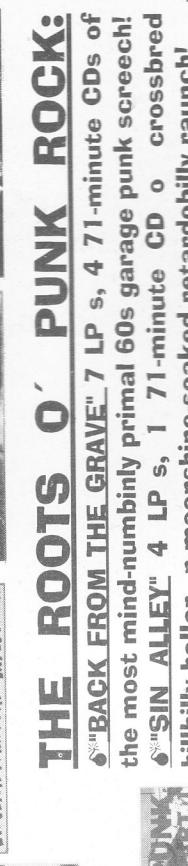

UPCOMING SHIT IN THE WORKS:

April: OBLIVIANS 7": "Sunday You Need Love" & 1
 April: GORIES: "I Know You Fine" LP, CD with 1st 2 LPs.
 August: NINE POUND HAMMER LP/CD "Mulebite" Tour Sept.
 Sept: NEW BOMB TURKS new LP/CD. Tour November.
 Sept: GAUNT LP/CD. Tour October.
 Sept: JEEGENERATE LP/CD. Tour October.

BACK-CATALOG REMINDER ACTION:

- DEVIL DOGS: "S/T" LP, "Big Beef Bonanza" MLP, "We 3 Kings" MLP, "30 Sizzlin Slabs" CD, "Saturday Night Fever" LP/CD.
- GORIES: "Houserockin'" LP, "Outta Here" LP/CD
- HEADCOATS: "Earls Of Suavedon" LP, "Beach Bums Must Die" LP, "Beached Earls" CD with both LPs.
- LAZY COWGIRLS: "Frustration, Tragedy & Lies" 3-song 7".
- MIGHTY CAESARS: "English Punk Rock Explosion" LP, "John Lennon's Corpse" LP, "Surely They Were The Sons Of God" LP/33-song CD.
- NEW BOMB TURKS: "Destroy-Oh-Boy" LP/CD.
- NINE POUND HAMMER: "The Mud, The Blood & The Beers" LP, "Smokin' Taters" LP/CD.
- PLEASURE FUCKERS: "Supper Star" CD, "Snakebite" 7".
- RAUNCH HANDS: "Payday" LP, "Have A Swig" MLP, "Fuck Me Stupid" LP/CD, "Million Dollar Movie" 5-song double-7".
- JON SPENCER BLUES EXPLOSION: "Crypt-Style" LP/CD, "Extra Width" LP/CD.

DISTRIBUTED BY: HITCH-HYKE

CHEAPO CRYPT SAMPLER

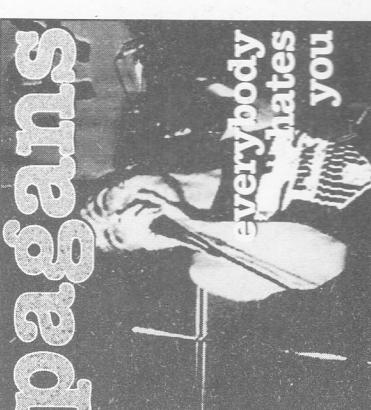
16 BANDS • 31 SONGS • 78 MINUTES • \$6 (SIX BUCKS)

SUGGESTED RETAIL PRICE: \$6 (SIX BUCKS)
 WITH: NEW BOMB TURKS, DEVIL DOGS, TEENGENERATE, NINE POUND HAMMER, MIGHTY CAESARS, GORIES, JON SPENCER BLUES EXPLOSION, BEGUILLED, PAGANS, RAUNCH HANDS, OBLIVIANS, FIREWORKS, PLEASURE FUCKERS, LAZY COWGIRLS, LYRES, HEADCOATS! CRYPT-CD-1443

THE PAGANS!

30-cut CD! "EVERYBODY HATES YOU" (CR-036, EFA 11575) JESUS H. CHRIST, do we even have to BOTHER to tell ya to buy this?!? 15 cuts from 77-79, 11 from the "Pink" album, 3 live in '86, & "Her Name Was Jane"...PLUS a 10" x 28" dbl-sided poster-booklet with color/B&W pix., info galore!... duh..Should I buy this Pagans CD or another TAANG T-shirt?..YER CHOICE, "PUNK"!.....

HITCH-HYKE!

FIREWORKS! LP/CD!

"SET THE WORLD ON FIRE" (CR-038, EFA 11573) Oh yes, my brother! It be OUT! Blastin' triple-guit' punkabilly blare from Dallas finest crew o over-caffinated punk! A primal blast of rootsy fuckness from Darrin (68 COMEBACK) Wood's new band Imagine the Gories poppin' a buncha amphetamines an plunderin' the Charlie Feathers songbook! YASSSSSS...sho fine!

ΑΠΟΚΑΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ, MARKETING, PROMOTION HITCH HYKE RECORDS, K. ΜΠΑΛΑΝΟΥ 5, 116 36 ΑΘΗΝΑ THA. (01) 9233472 FAX (01) 924 1840

PREPARE YERSELVES, MOFOS!
JON SPENCER BLUES EXPLOSION
ON TOUR IN GREECE: SEPTEMBER 94!
THE NEW BOMB TURKS ON
TOUR IN GREECE: NOVEMBER 94!

THE BEGUILLED!

new LP/CD: "BLUE DIRGE" (CR-039, EFA 11574): Swamp-infested muthafukin' MIGRAINAL garage roar from these Garden Grove, CAL sicklepathic hellhounds! Hot-wire a few used stooge riffs thru a massive reverb tank, mash & distill in a swamp, toss in the charred remains o the Scientists & Cheater Slicks, whip & blend in 200 litres o Mescal, an top it all off with the brains o Henry Lee Lucas... HEADACHE!!

merlin's music box

'Οσο το δυνατόν συνεπές στο ραντεβού του το MMB επιστρέφει με α νοιξιάτικο καιρό και άγριες διαθέσεις Η κου βέντα μας με τους Urban Dance Squad τους Dead Moon και τους V o ent Femmes η απρόσμενη συζήτηση με τους Term na Curve η επι στροφή των Make Be eve η πάρουσ αση των Afghan Whigs των Wh te Zomb e των T nderst cks των Ho e και μερικών άλλων ακό μη πιο άγνωστων ελλη νικών και ξένων συ γκροτημάτων της εναδ θακτικής σκηνής καθώς και μιά πρώτη απόπειρα καταχραφής της "εθνι κής" μουσικής ένα νέο "Sury na K t" "και φυσικά μερικο τόνοι καινούργιων κυκλοφο ριών ε ναι η ύλη του τεύχους που κρατάτε στα χέρια σας Η στήλη του φ λου μας Jeff Shore "P atterpuss" δεν έφθα σε (χια πρώτη φορά ε γκα ρως οπότε θα έχε τε την ευκαιρία να τον αποδαύσετε στο επόμενο τεύχος Που καλώς ε χόντων των πραγμάτων θα κυκλοφορήσει το πρώ το εικοσαήμερο του ου ν ου με διάφορες εκπλή ξεις και νέους συνερ γάτες δ πλα στους βε τεράνους (ενώ έντονες φήμες θέλουν και την ε πιστροφή του Mr Spaceman κοντά μας) Προς το παρόν με νετε συντονισμένοι στους ξέφρενους ρυθμούς του MMB διαβάστε το βι βλ ο του Βασ Αη Μπα μπούρη δε τε τον Dr John και αρχ στε να προετοιμάζεστε χια το καλοκα ρι Κι αν ο θα νατος του Kurt Cobain να μας γέμισε θλ ψη οι Wa kabouts φρόντισαν να μας απαλύνουν τη διάθεση χια δύο μονα δικές βραδιές στην Αθή να βλέπετε το rock n ro βρ σκεται εδώ δ πλα σας αρκε να ξέρε τε να ξετρυπώσετε τις καθαρές πηγ ές του

ENJOY!

ΕΚΔΟΣΗ: MERLIN'S MUSIC BOX PRODUCTIONS / ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ "C. B.C." ΚΑΣΤΑΝΑΡΑΣ / ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΘΟΔΩΡΗΣ "E. G." ΚΟΥΤΣΗΣ / LAYOUT: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΣΙΑΡΗΣ (PREE STUDIOZ) / DTP - FILMS - MONTAGE: ΕΝΤΥΠΟ, ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ, ΤΗΛ. 3612373 / ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΑΜΠΟΥΡΗΣ, ΦΩΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ "KILLER LENS" ΜΥΛΩΝΑΣ, ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΣΑΜΗΣ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΛΙΑΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΕΤΡΟΣ ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ, TIM WARREN, EDDIE / ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ (ΜΗ ΘΕΛΟΝΤΑΣ) ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΣΤΑΝΑΡΑΣ / ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ Α.Ε., ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 41, ΑΘΗΝΑ / ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ "SOLARIS", ΜΠΟΤΑΣΗ 6, ΕΞΑΡΧΕΙΑ (ΚΑΙ ΠΑΛΙΑ ΤΕΥΧΗ), ΤΗΛ. 3641065, HITCH HYKE, ΤΗΛ. 9322472 / ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΣΤΑΝΑΡΑΣ, ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ 27, ΑΘΗΝΑ 114 71 / CONTACT: MERLIN'S MUSIC BOX, ARGIROUPOLEOS 27, ATHENS 114 71, GREECE / MERLIN'S HOT LINE: (1) 6424734 / FAX: (1) 9241840

NEWS

NEA KAI PERIERGA...

Ο Al Jourgensen έχει αναλάβει την παραγωγή στο τρίτο άλμπουμ του Tejanovύ Reverend Horton Heat που θα κυκλοφορήσει από την Interscope τον Ιούλιο.

Ο Mike Hedges δουλεύει για το τρίτο άλμπουμ των Brötanón Lush

Τρίτο άλμπουμ ηχογραφούν οι Pale Saints, αφού η Colleen των Heart Throbs αντικατέστησε τον μπασσίστα Ian Masters, ο οποίος ασχολείται με το νέο σχήμα των Spoonfed Hybrid μαζί με μέλη των A.C. Temple.

Το πολυαναμενόμενο στους κύκλους των σχιζοφρενών χεβυμεταλάδων

τρίτο άλμπουμ των Gorefest θα κυκλοφορήσει από τη Nuclear Blast στις 6 Ιουνίου. Θα λέγεται "Erase" και ηχογραφήθηκε μέσα σε 40 μέρες στη Γερμανία. Παραγωγή έκανε ο Pete "Pee Wee" Coleman που έχει ξαναδουλέψει με το συγκρότημα

To "Jar Of Flies" των Alice In Chains είναι το πρώτο EP στην ιστορία που γίνεται No 1 στα άλμπουμ τσαρτ

Sold out όλα τα βρετανικά κονσέρτα των Cypress Hill τον περασμένο Φλεβάρη. Και η Αγγλία μαστουρώ-

BLUES EXPLOSION

"Mo' Width" ονομάζεται μιά αποκλειστική αυστραλέζικη κυκλοφορία των Jon Spencer Blues Explosion, που ετοιμάζουν παράλληλα καινούργιο άλμπουμ. Το συγκρότημα θα βρίσκεται στην Ευρώπη το φθινόπωρο και αν σας ενδιαφέρει, να τους φέρουμε.

BONG HIT

Snowbud and the flower people είναι το όνομα ενός νέου γκρουπ που σχημάτισαν οι Chris Newman και Sam Henry βασικά μέλη των Napalm Beach. Το πολύ καλό συγκρότημα από το Portland ανήκει στο παρελθόν μετά την κυκλοφορία του τελευταίου τους άλμπουμ "Curiosities" για λογαριασμό της Tim Kerr Records. Το διάδοχο σχήμα έχει ήδη σε κυκλοφορία το πρώτο του single για την ίδια εταιρεία με τίτλο "Bong hit"

FRIED WURST

Sausage (!) ονομάζεται το καινούργιο σχήμα του βιρτουόζου μπασσίστα Les Claypool και μόλις κυκλοφόρησε το πρώτο του άλ-

BIBLIA

Αν δεν παινέψεις το σπίτι σου, θα πέσει να σε πλακώσει. Και πάλι όμως, όταν έχεις να κάνεις με το "In Extremis - Στα Ακρα της Ανθρώπινης Φύσης", το πρώτο βιβλίο του Βασίλη Μπαμπούρη, τα πράγματα δεν θα μπορούσαν να είναι τίποτε άλλο πέρα από άκρως ενδιαφέροντα. Στις 210 σελίδες του αποκαλύπτεται η άβυσσος που βασιλεύει στις ψυχές του ανθρώπου. Κείμενα σχετικά με τον καννιβαλισμό, το ακραίο θέαμα, τον Jim Jones, τον J.G. Ballard, την τροποποίηση σώματος, τον Anton S. LaVey τις ομάδες σεξουαλικής λατρείας, γραμμένα από τον ίδιο αλλά και από άλλους εκλεκτούς που κατά καιρούς έχουν παρελάσει από τα άρθρα του Μπαμπούρη στο MMB (Ηρακλής Ρενιέρης, Adam Parfrey Trevor Blake, James V Scianna, Jim Goad, Chad Hensley Βλάστης Ρασσιάς), δείχνουν το καθένα με ξεχωριστό τρόπο, που μπορεί να φτάσει ο Νούς. Η έκδοση συνοδεύεται από πλούσιο φωτογραφικό υλικό που αποδεικνύει το λόγου το αληθές. Κυκλοφορεί περιποιημένο από τις εκδόσεις "Εσοπτρον" και ελπίζουμε πως σύντομα η προσπάθεια του Βασίλη θα συνεχιστεί.

Πριν μερικούς μήνες, ο Captain Beefheart παρουσίασε στην Γερμανία μιά έκθεση πινάκων του. Με αφορμή το γεγονός αυτό, κυκλοφόρησε σε πολύ περιορισμένα αντίτυπα το βιβλίο "Stand Up To Be Discount" που εκτός από τα έργα, περιλαμβάνει πρόζα και ποίηση του αξιότιμου κυρίου Van Vliet. (Απευθυνθείτε στη Semaphore, P.O. Box 213, 1740 AE Schagen, Holland)

Διαβάζοντας το "Ο Θάνατος είναι μοναχική υπόθεση" του Réi Μπράντμπερυ (Απόπειρα), δε μπορείς παρά να αισθανθείς τα

μπουμ με τίτλο "Riddles are abound tonight" για την δικιά του εταιρεία Prawn Song. Πρόκειται για την συνεργασία του Les με τα δύο αρχικά μέλη των Primus, τον κιθαρίστα Todd Huth και τον ντράμερ Jay Lane, που είχαν αποχωρήσει για να ασχολήθουν με άλλα εξίσου ενδιαφέροντα πράγματα. (Ο Huth με τους Porch και ο Lane με τους Freaky Executives.) Το άλμπουμ των Sausage ηχογραφήθηκε τον Οκτώβριο του 93 και τον Ιανουάριο του 94 με τον ίδιο τον Les υπεύθυνο για την παραγωγή ενώ ο ήχος του θα μπορούσε να χαρακτηριστεί εικεντρικό space Funk.

κρύα δάχτυλα του Θανάτου να κυλούν σε κάθε γραμμή της σπουδιλικής σου στήλης. Ενα νουάρ μυθιστόρημα στο οποίο δεν λείπει ο Τρόμος, γεμάτο συνεχείς αλλγές, όπου ένας συγγραφέας αστυνομικών ιστοριών κι ένας μπάτσος προσπαθούν ν' ανακαλύψουν τον δολοφόνο των Μοναχικών

Το "Για τι πράγμα μιλάμε όταν μιλάμε για αγάπη" του Réymont Κάρβερ, είναι μιά συλλογή παράξενων διηγημάτων του Αμερικανού συγγραφέα (1938-1988), που ίσως στην αρχή ξενίσουν τον αναγνώστη με την ατμόσφαιρα που αντιτίθεται σαφώς στους κλασσικούς ορισμούς των εννοιών της λογοτεχνίας. Μικρές ιστορίες, χωρίς αρχή και τέλος που άνετα θα μπρούσαν να γίνουν μονόπρακτα ενός Θεάτρου του Παραλόγου. (Απόπειρα)

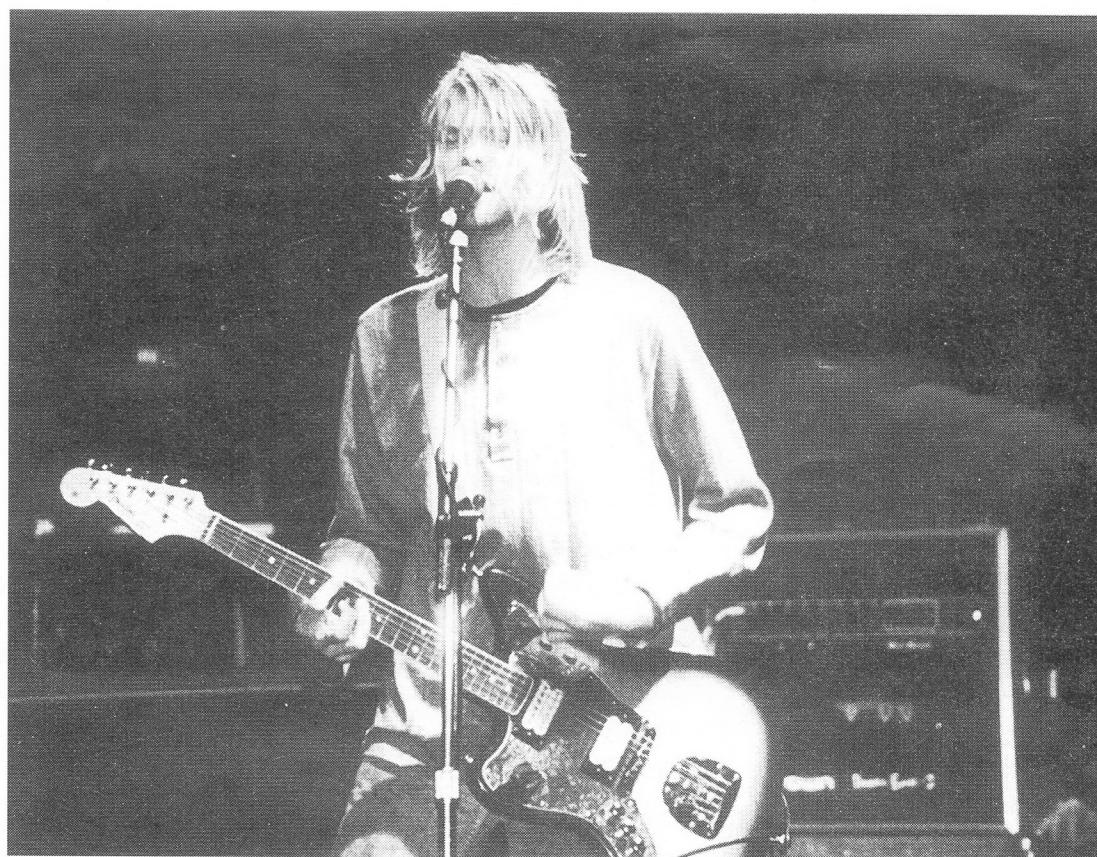
Κυκλοφόρησε από την Rock Management (Χατζηπαναγιωτίδου 4, Πανόραμα, 55236 Θεσσαλονίκη) ο πρώτος οδηγός της Ελληνικής μουσικής βιομηχανίας. Ονομάζεται "Check", έχει 84 σελίδες και 350 διευθύνσεις γραμμένος στα αγγλικά. Θα αποσταλεί δωρεάν σε 5000 διευθύνσεις σ' ολόκληρο τον κόσμο, ενώ διατίθεται και στην ελληνική αγορά στο (λιγάκι τσουχτερό) ποσόν των 5.000 δραχμών

MAIL ORDER

Ενας τεράστιος κατάλογος διανομών κυκλοφόρησε από το Βιβλιοπωλείο Δισκοπωλείο "Λωτός" (Καστριτσίου 13, Θεσ/νίκη 54623, τηλ. 031 260776). Περιέχει εκατοντάδες δίσκους σε προστές τιμές και αξίζει τον κόπο να τον αναζητήσετε. Ανάλογο mail

MERLIN'S JUKE BOX

- 1 URBAN DANCE SQUAD:**
PERSONA NON GRATA
- 2. SOUNDGARDEN:**
SUPERUNKNOWN
- 3. LOVE IS COLDER THAN DEATH: OXEIA**
- 4. MEAT PUPPETS:**
TOO HIGH TO DIE
- 5. MORTALS:**
BULLET PROOF
- 6. TRANCE GLOBAL UNDERGROUND:**
DREAM OF 100 NATIONS
- 7. SURGERY: SHIMMER**
- 8. KILDOZER:**
UNCOMPROMISING WAR ON ART...
- 9. TERRY LEE HALE:**
FRONTIER MODEL
- 10. CELL: LIVING ROOM**

YES, YOU DID HAVE A GUN!

KURT COBAIN (1967 - 1994)

"ΜΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΤΙΣ ΠΡΟΑΛΛΕΣ ο EDDIE VEDDER. ΦΑΙΝΟΤΑΝ ΑΓΧΩΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕ ΡΩΤΗΣΕ ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΩΝ PEARL JAM ΜΟΛΙΣ ΤΟ "VS" ΕΙΧΕ ΞΕΠΕΡΑΣΕΙ ΤΟ 1 000 000 ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΤΟ ΧΩΝΕΨΕΙ ΤΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΑ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΑΚΑΤΑΛΛΟΣ ΝΑ ΤΟΥ ΔΩΣΩ ΛΥΣΗ ΕΧΩ ΒΓΑΛΕΙ ΔΕΚΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΠΟΥ ΑΜΦΙΒΑΛΛΩ ΑΝ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥΣ ΑΓΓΙΖΟΥΝ ΤΕΤΟΙΟ ΥΨΟΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ (HENRY ROLLINS)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΚΙΟΛΑΣ ΣΤΙΓΜΗ Η ΠΑΡΑΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ MEDIA ΡΙΧΤΗΚΕ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ ΟΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣΠΡΙΝ ΚΑΤΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ, ΕΡΙΞΑΝ ΤΑ ΦΩΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ "ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΣΥΚΡΟΤΗΜΑ ΤΩΝ '90S" ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ ΝΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΠΡΑΞΗ ΤΑ Μ ΚΡΑ ΤΟΥ ΟΡΑΜΑΤΑ. ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΙ ΕΚΡΥΒΕ Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ COBAIN ΓΙΑΤΙ ΟΛΟ ΠΙΣΤΕΥΑΝ ΠΩΣ ΉΤΑΝ ΕΝΑΣ "ΠΡΕΖΑΚΙΑΣ" ΑΛΩΒΗΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΗΝ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ, ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΣΤΕΚΕΤΑΙ ΣΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΔΙΝΕΙ ΔΕΚΑΡΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ ΜΙΑ ΜΑΡΙΟΝΕΤΑ ΣΕ ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΠΟΥ ΩΡΕΣ ΩΡΕΣ ΒΡΙΘΕ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ.

ΣΙΓΟΥΡΑ Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΥΣΗ ΙΣΩΣ ΟΜΩΣ ΤΕΛΙΚΑ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΓΙΑΤΡΙΚΟ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΚΑΝΝΙΒΑΛΙΣΜΟ ΤΩΝ ΑΠΡΟΣΩΠΩΝ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΧΟΡΤΑΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ Η ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΟΥ KURT COBAIN ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ "ΙΔΑΝΙΚΟΥΣ ΑΥΤΟΧΕΙΡΕΣ" ΤΟΥ ROCK N ROLL, ΔΕΙΧΝΕ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΛΛΕ ΨΗ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΠΛΕΟΝ ΠΡΟΣΩΠ ΚΗ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ Ο COBAIN ΉΤΑΝ ΑΞΙΟΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ, ΟΧΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ X (ΟΠΩΣ ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΚΑΙ Η ΟΠΟΙΑ ΣΤΟ ΚΑΤΩ ΚΑΤΩ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΙΠΟΤΑ ΝΑ ΖΗΛΕΨΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΑΠ ΚΟ ΤΡΟΠΟ ΣΚΕΨΗΣ) ΆΛΛΑ ΕΝΟΣ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΟΥΣΕ ΉΤΑΝ Η ΖΩΝΤΑΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΕΠΕΙΔΗ ΉΘΕΛΕ ΝΑ ΕΛΠΙΖΕ ΠΩΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ "ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ" ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ Ο COBAIN ΔΕΝ ΣΦΡΑΓΙΣΕ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ (ΟΠΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΓΡΑΦΤΗΚΕ) ΆΛΛΑ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΕΙΝΗΣ ΠΟΥ Ο ΙΔΙΟΣ ΜΑΤΑΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕ ΝΑ ΕΞΑΓΝΙΣΕΙ Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΟΜΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΕΥΥΧΩΣ ΦΑΝΗΚΕ ΑΜΕΣΩΣ. Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΉΤΑΝ ΣΥΝΤΟΜΗ ΆΛΛΑ Ο ΙΔΙΟΣ Ο COBAIN ΔΕΝ ΑΝΤΕΞΕ ΤΗΝ ΕΥΚΟΛΙΑ ΤΗΣ. ΗΡΘΕ Σ' ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΟΧΙ ΓΙΑ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΕ ΆΛΛΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΟ ΤΟΥ ΧΑΛΑΣΑΝ ΤΟ ΠΑΡΤΥ

Γ. Κ.

νει.

Basura, είναι το όνομα της νέας ανεξάρτητης εταιρείας που ίδρυσαν μέλη των Ethyl Meatplow

Επανακυκλοφορία του πρώτου ομώνυμου άλμπουμ των Killing Joke από την Mechanic, με καινούργιες μίξεις των Foetus και Justin Broadrick.

Διέλυσαν οι Αμερικανοί street punks Two Bit Thief ο Andy Anderson συνεχίζει με τους Andy Boy

Από την Pegasus κυκλοφορεί σε λίγο καιρό το τρίτο ομώνυμο άλμπουμ των Purple Overdose.

Σύμφωνα με αδιευκρίνιστες-ακόμα-πληροφορίες μέλη των Faith no more μάζι με κάποιους από τους Steel Pole Bath Tub, σχημάτισαν ένα καινούργιο γκρουπ ονόματι Milk Cult. Ετσι το μέλλον του ριζοσπαστικού συγκροτήματος διαγράφεται αβέβαιο, αν προσθέσει κανείς την πρόσφατη αποχώρηση του κιθαρίστα-ογκόλιθου Jim Martin.

Damned Συνέχεια No 256 Νέο line up για τους Damned που "μόνο λίγο καιρό ξαποσταίνουν" Αυτή την φορά συμμετοχές έχουν δηλώσει εκτός από τον βασικό πρωταγωνιστή Dave Vanian, ο κιθαρίστας Kris Dollimore (ex Godfathers) και ο μπασίστας Moose (New Model Army) Παρόλα αυτά ο πάντα απρόβλεπτος Cpt. Sensible δεν συμμετέχει στη νέα εξόρμηση ενώ ο Brian James έχει ένα καινούργιο γκρουπ και single για λογαριασμό του Γαλλικού label Indisc.

Μαζικές προσχωρήσεις του ανεξάρτητου δυναμικού στις αγκαλιές των πολυεθνικών

Μετά τους Jawbox (το πρώτο γκρουπ της Discord που υπέγραψε σε πολυεθνική) σειρά παίρνουν οι Seven Year Bitch, οι Samiam και ο Jack Grisham (TSOL, Cathedral of tears, Tender fury) που υπέγραψε με την Geffen, ενώ μετά από δύο άλμπουμ στην Lookout Records, οι πανκς Green Day εντάχθηκαν στην "μεγάλη οικογένεια" της Warner Bros/Reprise.

Χρυσό έγινε μετά από έξι (!) ολόκληρα χρόνια το ντεμπούτο άλμπουμ των Danzig στην Αμερική

order έχει και η Orca Distribution (Γιάννης Θ., Τ.Θ. 22029, Αθήνα 11301 αλλά με σαφώς λιγότερα νούμερα που κινούνται στο χώρο του punk και του hardcore, ενώ υπάρχουν μερικές ενδιαφέρουσες κονκάρδες, φανζίν και t shirts. Όλα σε άψογες τιμές.

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗ ΒΑΒΕΛ!

Εδώ και πάνω από δέκα χρόνια, η "Βαβέλ" το ιστορικό ελληνικό κόμικ περιοδικό ψυχαγωγεί χιλιάδες από τα όνειρά μας. Ακόμα και όσοι δεν υπήρξαν φανατικοί της Τέχνης αυτής, δε μπορεί παρά κάποιες φορές να προβληματίστηκαν να γέλασαν ή και να ξεκαρδίστηκαν ακόμα με τις επιλογές του φιβερού και τρομερού εντύπου. Σήμερα, η οικονομική κρίση χτυπάει την πόρτα της "Βαβέλ" και επειδή κανείς από όσους διαβάζουν το MMB δεν πρέπει να μείνει αδιάφορος στον κίνδυνο να χαθεί αυτή η συνεπής προσπάθεια, προτείνουμε να την ενισχύσετε. Η "Βαβέλ" λοιπόν εποιμασεις καλοσχεδιασμένα (αυτό έλειπε!) κουπόνια που κοστίζουν 5.000 δραχμές. Οποιος αγοράσει ένα, κερδίζει μιά απίθανη αφίσσα του Bilal, τυπωμένη σε φύλλο από φύκια. Μπορείτε να απεθυθύνεστε στο περιοδικό μας για τα κουπόνια (6424734, καθημερινές, μεσημέρι 3-4) ή στο βιβλιοπωλείο του περιοδικού.

BANDS

UK VALVE

Andy Holt (τύμπανα), Alife Hale (φωνή) Paul Waterson (μπάσο), Ben Bennett (κιθάρα) Ονόματα που δεν σας λένε τίποτε. Οπως πιθανότατα δε σας λέει τίποτε το όνομα Valve. Ισως ακόμα συνομπάρετε το γεγονός πως πρόκειται για Βρετανούς. Ετσι όμως, επιδεικνύοντας ακόμα και τέτοιου είδους "ρατσιστικές" διαθέσεις, ίσως χάσετε την ευκαιρία να ακούσετε το "Pulling Legs Of Flies". Αν είστε λιγάκι ξύπνιοι, θα σας τραβήξει ο τίτλος του ντεμπούτου των Valve. Ισως και το καταπληκτικό εξώφυλλο. Κι όταν έπιτρέψετε στον ήχο να βγεί από τα ηχεία στο μάξιμου της έντασης, ίσως καταλάβετε τη διαφορά. Οι Valve είναι βασιλιάδες της νέας εποχής. Κυκλοφορούν στους διαδρόμους που άφησαν τα στημάδια τους οι Alice In Chains, οι Pearl Jam και οι Soundgarden. Μα μην πιστέψετε στιγμή πως τα παιδιά έρχονται από το Seattle. Απλά, τρεις μήνες μετά τον σχηματισμό τους και μιά ντουζίνα κονσέρτα, οι Valve μπήκαν στο στούντιο με κεντρικό σύνθημα "Κάθε κομμάτι και χιτ!"

VALVE

MUSH

Κι έγραψαν 11 Eva ολόκληρο άλμπουμ. Και η Debris το διεκπεραίωσε. Και εσείς δεν το ακούσατε ακόμα. Ντροπή. Πάντοτε πίστευα ότι το κοινό του MMB αποτελείται από έξι πνούνους ανθρώπους. Μην τα χαλάσετε τώρα. Οι Valve είναι Εδώ κι όχι Εκεί. Πιό κοντά, πιό εύκολα. Αρπάξτε τους τώρα γιατί ίσως αύριο είναι αργά. Ακούστε το "Naive" το "Hunchback" το "Growing my Hair"... Ακούστε προσεκτικά. Να δείτε που τελικά το "grunge" έχει περιθώρια ανανέωσης. Και μάλιστα πολλά...

ΕΠΑΦΗ

Debris - P.O. Box 3074 London W4 4ZN - UK

FRANCE MUSH

Ερχονται από το Bordeaux με κατεύθυνση το πουθενά. Στη δισκοθήκη τους συνυπάρχει το hardcore και το grunge μαζί με το garage, την reggae, τα blues και την κλασσική. Ο ήχος τους είναι "μοντέρνος". Σκληρός. Οι κιθάρες, τα ντράμς, το μπάσο και η φωνή, είναι σκληρά. Ιδιαίτερα η φωνή... Ο Bruno "The Prez" βρίσκεται σε ένα συνεχές αγκομαχητό άγχους, καθώς προσπαθεί να ακουστεί πάνω από τα όργανα.

Στο ντεμπούτο άλμπουμ των Mush που κυκλοφόρησε πέρσι από την Vicious Circle, υπάρχει ένα κομμάτι, το "Castaway" που ακούγεται σα να έχει ξεφύγει από ένα υπέροχο αυστραλέζικο τζαμ των Celibate Rifles με τους New Christs. Το "Zenon" που ανοίγει το "Big Gang Bang" είναι το μεταλικό alter ego των Mush. Το οιώνυμο κομμάτι του τίτλου είναι ένα techno σάμπλινγκ με την φωνή της Tracy Lords, ενώ το "Henry" (γνωρίζετε τον κινηματογραφικό serial killer) που κλείνει το CD, σχεδόν για 7 λεπτά σε μεταφέρει σε μιά ζούγκλα παραισθήσεων και τρόμου. Οσο για το "La Thiedur Du Sang" καλά αυτό είναι στα... γαλλικά.

"Το στυλ που παίζουμε είναι trash garage και κάθε συναυλία μας μιά φέστα!" λένε οι Mush και γεμίζει το στόμα τους. Το παρελθόν τους... σκοτεινό. "Ο Bruno (φωνή κιθάρα) και ο Stephane (κιθάρα) ξεκίνησαν τους Mush, ενώ έπαιζαν ακόμα στους Wet Furs. Ο Eric (μπάσο) και ο Bruno 2 (ντράμς) ήρθαν από τους Camera Silens, μία από τις πρώτες γαλλικές punk μπάντες. Κάθε συναυλία τους κατέληγε σε εξέγερση, ήταν οπαδοί των Ερυθρών Ταξιαρχών και διαλύθηκαν όταν ο τραγουδιστής τους ανακατεύθηκε σε μιά μεγάλη ληστεία τραπέζης κι έκτοτε εξαφανίστηκε για πάντα με τα λεφτά". Παιδιά για υιοθέτηση, δηλαδή.

Το "Big Gang Bang" κυκλοφόρησε από την Vicious Circle μία από τις καλύτερες γαλλικές ανεξάρτητες εταιρείες. "Ήταν κάτι σαν οικογενειακή υπόθεση. Ο Philippe της Vicious Circle ήταν φίλος και μπορούσαμε να τον εμπιστευθούμε απόλυτα. Εξάλλου ποιός χρειάζεται πολυεθνική για το ντεμπούτο του; Ο Bruno έγραψε τους στίχους. Ο, τι του ερχόταν δηλαδή. Ήχογραφήσαμε στα στούντιο La Grosse του Bordeaux. Δεν είναι επίσημα, ανήκουν στους Noir Desir. Κι αυτοί είναι φίλοι μας και διάσημοι στη Γαλλία. Δίνουν ελεύθερα το στούντιο τους στις μπάντες που γουστάρουν. Χρειαστήκαμε τρεις βδομάδες, δουλεύοντας συνήθως τη νύχτα, για την παραγωγή του άλμπουμ..."

Οι Mush λένε ότι υπάχουν πολλές indie εταιρείες στη Γαλλία που διευθύνονται από τρελούς και αυτό τους αρέσει. "Πρέπει να είσαι παράφρων για να ξεκινήσεις ανεξάρτητο label στη Γαλλία. Εμείς δεν γνωρίζουμε καμμία πολυεθνική που θα μπορούσε να μας βγάλει το δίσκο αφήνοντάς μας να κάνουμε ό, τι γουστάρουμε!"

Στους Mush, η χρήση πορνογραφικού υλικού θεωρείται απαραίτητη προϋπόθεση για δημιουργία. "Φυσικά και μας αρέσει η πορνογραφία. Το σεξ είναι φυσιολογικό και με το να κάνεις έρωτα εκφράζεσαι, όπως εκφράζεσαι και όταν γράφεις μουσική. Κατά κάποιον τρόπο είναι Τέχνη, αλλά και... σπορ! Δεν ενδιαφέρομαστε για εκείνους που μας άντιπαθουν επειδή χρησιμοποιούμε εικόνες ή βρώμικους στίχους. Απλά τους λυπόμαστε. Εχουν χάσει ένα μέρος του μυαλού τους. Άλλωστε η πορνογραφία είναι πιό καθαρή από όσα δείχνει η τηλεόραση..." ▶

the walkabouts

SETTING ATHENS ON FIRE!

ΓΙΑ ΔΥΟ ΒΡΑΔΙΕΣ, ΤΟ "ΡΟΔΟΝ" ΕΖΗΣΕ ΣΤΙΓΜΕΣ ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ. ΟΙ WALKABOUTS, ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΤΟΥ SEATTLE ΠΟΥ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΠΕΡΑΣΕ ΣΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 2.000 ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ, ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ ΖΩΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΨΟΓΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑΣ. Η "ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ" ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΩΝ CHRIS ECKMAN KAI CARLA TOLGERSON ΕΝΑ ΣΧΕΔΟΝ ΜΗΝΑ ΠΡΙΝ ΣΕ ΑΘΗΝΑΙΚΟ ΚΛΑΜΠ, ΉΤΑΝ ΑΠΛΑ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΗΧΗΤΙΚΗ ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΜΦΑΝΣΗ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ. ΜΕ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΕΝΑ ΣΕ ΜΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΠΑΝΟΤΕ ΖΩΤΑΝΗ, ΟΙ WALKABOUTS ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΑΝ ΤΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΕΨΟΥΝ ΤΙΣ ΑΚΟΥΣΤΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ ΤΟΥΣ ΣΕ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ, ΑΠΟΦΕΥΓΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΥΠΕΡΒΟΛΕΣ. ΑΠΛΟΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕ ΥΦΟΣ ΠΟΥ ΘΥΜΙΖΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ FOLK ΣΚΗΝΗ ΤΩΝ MID SIXTIES, ΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΡΙΠΑ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΝΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΤΕΙ ΕΝΑ ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΟΥ ΕΣΦΙΖΕ ΑΠΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑ, ΔΙΕΘΕΤΕ ΑΘΟΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΚΑΙ ΑΠΕΦΕΥΓΕ ΚΑΘ ΙΧΝΟΣ ΣΝΟΜΠΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΛΙΤΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ. ΟΙ WALKABOUTS ΕΠΑΙΕΑΝ ΠΡΩΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΕΙΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΤΟΝ οΠοι ΣΕΒΑΣΤΗΚΑΝ ΟΣΟ ΛΙΓΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ. ΗΕΡΑΝ ΤΙ ΕΠΕΡΕΠΕ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΚΑΙ ΤΙ ΘΑ ΚΕΡΔΙΖΑΝ. ΚΑΙ ΣΙΓΟΥΡΑ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΑΠΛΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΣΤΙΣ ΚΑΛΕΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ, ΆΛΛΑ ΣΤΗ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΦΟΡΑ ΠΟΥ ΠΗΓΑΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΚΑΘ ΜΕΛΟΥΣ.

◀ Ετσι, χωρίς φόβο, αλλά με πολύ πάθος, οι Mush περνούν άσκοπα τον καιρό τους δίνοντας συναυλίες και αυξάνοντας το κοινό τους. Το πρώτο βήμα έχει γίνει και είναι καιρός να τους πλησιάσετε με τα ανάλογα συναισθήματα.

ΕΠΑΦΗ

**Vicious Circle B.P. 14, F - 33023
Bordeaux - France**

**CANADA
SNFU**

"Είμαστε μιά punk rock μπάντα και το punk είναι αρκετά mainstream σε σύγκριση πριν από δέκα χρόνια. Για παράδειγμα, σήμερα μπορείς να ακούσεις την μουσική των Ministry σε τηλεοπτικές διαφημίσεις..."

Το εξώφυλλο του πέμπτου άλμπουμ των SNFU από το Edmonton (νυν κάτοικοι του Vancouver), παρουσιάζει ένα σκίτσο του Σατανά να κρατά στο χέρι του μιά ανοιγμένη κονσέρβα σπανάκι... Στο οπισθόφυλλο, ο Ποπάι μεταμορφωμένος σε διάβολο κρατάει σκεπτικός και κατακόκκινος το τσιμπούκι του, ενώ φλόγες υψώνονται στο βάθος... Οι SNFU έχουν χιούμορ, κάτι που φαίνεται και στους στίχους τους, με κανένα τρόπο όμως δεν θέλουν να τους χαρακτηρίζουν χιουμοριστική μπάντα. Τα τραγούδια τους έχουν πολιτικές αιχμές και ο τρόπος που τα παρουσιάζουν δεν αφήνει περιθώρια για αμφισβήτησης.

Οι SNFU είναι ένα punk συγκρότημα που έχει την τύχη να οδηγείται από έναν εξαιρετικό περφόρμερ, τον Mr Chi Pig και τους κιθαρίστες αδερφούς Brent και Muc Belke. Ξεκίνησαν το 1983 και αφού πέρασαν από σαράντα κύματα κυκλοφόρησαν το πρώτο τους άλμπουμ το 1985, με τίτλο "... And No One Else Wanted To Play" (Better Youth Records) που έγινε δεκτό με ενθουσιασμό από κοινό και κριτικούς. Εκτότε συνέβησαν πολλά και διάφορα.

Το όνομά τους που αρχικά είχε δύο έννοιες, "Situation Normal, all Fucked Up" και "Society's No Fucking Use" περιορίστηκε στο ελά-

χιστο και έμειναν τα αρχικά του αμέσως μετά την κυκλοφορία του ντεμπούτου. Ακολούθησαν δύο ακόμα μεγάλες κυκλοφορίες ("If You Swear You Catch No Fish" Better Youth, 1986 και "Better Than A Stick In The Eye" Cargo, 1988) και πέντε περιοδείες στη Βόρειο Αμερική μέχρι το 1989 οπότε και διέλυσαν Μιά επανασύνδεση το 1992 και μιά περιοδεία, όπως αποδείχτηκε τελικά, δεν έγιναν απλά και μόνο επειδή δεν είχαν τίποτε καλύτερο να κάνουν

Με την σύμπραξη του μπασίστα Rob Johnson (νεόκοπος) και του ντράμερ Davey Roy Rees, ετοίμασαν μερικά καινούργια κομμάτια κι έχοντας συμβόλαιο με την Epitaph, κατηφόρησαν στην Καλιφόρνια, όπου κάτω από την επίβλεψη του Joe Peccerillo και την καθοδήγηση του διαβόητου skater O (σημειώστε πως οι SNFU λατρεύουν το skate) ηχογράφησαν το πέμπτο τους άλμπουμ (είχε προηγηθεί μιά συλλογή ακυκλοφόρητων και live κομματιών από την Cargo το 1991 με τίτλο "Last Of The Big Time Suspenders").

"Η Epitaph ήθελε εδώ και πολύ καιρό να κυκλοφορήσει το υλικό μας κι αυτός είναι ο βασικός λόγος που υπογράψαμε. Ξέρουμε πως θα ενδιαφερθεί και θα κάνει το καλύτερο για μας. Είμαστε μιά μπάντα που ταιριάζει απόλυτα στον ίχο της" λέει σε πρόσφατη συνέντευξή στην Καναδική εφημερίδα Discorder ο Muc. Και έτσι είναι. Με τους Bad Religion στην Atlantic, ο Brett Gurevitz χρειάζεται ένα άλλοθι και σίγουρα διάλεξε το καλύτερο.

Το "Something Green And Leafy This Way Comes" συγκεντρώνει όλη την πείρα των SNFU, μετά από περισσότερες από 900 συναυλίες και 100.000 πωλήσεις των άλμπουμ τους συνολικά. Μιά μελωδική, αλλά εκρηκτική punk ελεγεία, από εκείνες που ξετρελαίνουν όχι μόνο τους φανς του είδους, αλλά και κάθε rock ακροατή.

Με καινούργιες ιδέες και παλιά ιδανικά, οι SNFU ετοιμάζονται για το μεγάλο επόμενο βήμα. Η πετυχημένη Αμερικάνικη περιοδεία στα τέλη της περασμένης χρονιάς ήταν η απόδειξη που χρειάζονταν και οι ίδιοι για να επιβεβαιωθούν (για πολλοστή φορά) Κι επειδή το punk, όπως καταλαβαίνετε, ποτέ δεν πεθαίνει, το "Something Green And Leafy This Way Comes" είναι ο ευκολότερος τρόπος για να πειστείτε.

C.B.C.

ΕΠΑΦΗ

P.O.BOX 106 101 1184 DENMAN STREETVANCOUVER BC V6G 2M9 CANADA

U.K.

BLUE AEROPLANES

Μετά από 3 χρόνια σιωπής, οι Blue Aeroplanes επανέρχονται με το έβδομο άλμπουμ τους, κλείνοντας ταυτόχρονα και 10 χρόνια ζωής. Δέκα χρόνια, που έχουν να επιδείξουν σπουδαία άλμπουμς, ένα σωρό EP και σινγκλς, καθώς και πολλές ανακατατάξεις στη σύνθεση του γκρούπ.

Οι Blue Aeroplanes, έχοντας κυκλοφορήσει τα "Bop Art" "Tolerance" "Setting Out Miracles" και τη συλ-

MONO MEN

O DAVE CRIDER των MONO MEN απαντά στον ΠΕΤΡΟ ΑΝΤΩΝΑΚΗ

Ανά τακτά χρονικά διαστήματα, στο χώρο του garage-punk διαπιστώνει κανείς να επικρατεί μιά άκρα του τάφου σιωπής, χωρίς καμμία ένδειξη προθυμίας για περαιτέρω αναγέννηση και δράση. Αυτό το γεγονός οδηγεί συχνά πικνά το συμπαθές μουσικό ιδίωμα σε μιά κατάσταση παρόμοια μ' αυτή των λιμναζόντων υδάτων που έχουν και την προειδοποιητική πινακίδα "Προσοχή! Μία απ' τα ίδια!" Ευτυχώς όμως που ξεπετάγονται τύπο όπως αυτοί από το Bellingham που διακυρήσουν περήφαν ότι διαθέτουν... μονοφωνικότητα και μουσικό τσαμπουκά. Ο Dave Crider ηγέτης των Mono Men και αφεντικό της Estrus (δεξ ΜΜΒ Νο 20) απάντησε στις 10 ερωτήσεις μας από τις οποίες θα καταλάβετε πόσο ερωτευμένος είναι με όσα κάνει.

1) Πως κατά τη γνώμη σου πρέπει να ήχει το τέλειο garage τραγούδι; Ασχετα από το είδος του τραγουδιού, από τη στιγμή που ακούγεται δυνατό και τίμιο, μου αρέσει. Πρέπει απαραίτητα να διαθέτει αυτά τα δύο στοιχεία.

2) Πολλοί σας θεωρούν ως το συγκρότημα που επαναπροσδιόρισε τον ήχο του garage. Με τιμά το γεγονός ότι ορισμένοι άνθρωποι σκέφτονται με αυτό τον τρόπο, αλλά εμείς απλά έιμαστε ένα δυνατό rock 'n' roll γκρούπ. Ποτέ δεν προσπαθήσαμε να κάνουμε κάτι διαφορετικό από το να παίζουμε τα σκατά που γουστάρουμε, όπως ακριβώς γουστάρουμε.

3) Πως αποφασίσατε να ηχογραφήσετε το "Shut Up!" (το περσινό δεκάιντσο CD με instrumental εκτελέσεις) και μάλιστα αφιερωμένο σε όλους όσους δεν αντέχουν τον τρόπο με τον οποίο τραγουδάτε; Μας άρεσαν ανέκαθεν τα instrumental κομμάτια και άλλωστε έιμαστε γνωστοί για τις συναυλίες που δίνουμε μόνο με τέτοια τραγούδια, όποτε βρισκόμαστε σε ανάλογη διάθεση. Το "Shut Up!" ήταν ένα διασκεδαστικό παιχνίδι.

4) Αντιμετωπίσατε με διαφορετικό τρόπο αυτό το άλμπουμ απ' ό, τι τα προηγούμενα; Νομίζω πως η μεγάλη διαφορά μεταξύ του "Shut Up!" και των άλλων δίσκων των Mono Men είναι ότι ηχογραφήσαμε ολόκληρο το EP ζωντανά σε δικάναλο, χωρίς να προστεθεί ή να αφαιρεθεί τίποτε. Αυτός στην ουσία είναι ο τρόπος με τον οποίο ακουγόμαστε στα live. Λάθη, απροσεξίες και όλα τα σχετικά.

5) Τι εγγυώνται οι Mono Men ότι προσφέρουν στον ακροατή;

ακροατή; Αγνό rock 'n' roll. Τίποτε το ξεχωριστό δηλαδή, αν και έτσι θα πρέπει να γίνεται πάντα. Εμείς δεν έχουμε προκαταλήψει για το τι ή πως πρέπει να παίξουμε. Αυτό το πράγμα προκύπτει μόνο μιά φορά. Σου αρέσει, ή δεν σου αρέσει...

6) Μετά από όλη την Seattle - μανία, η περιοχή έχει επιστρέψει στην κανονική της ροή;

κανονική της ροή; Στην πραγματικότητα, ζώντας στο Bellingham, 90 χιλιόμετρα βόρεια του Seattle, δεν μπορούμε να πούμε ότι οι επιπροσές από το ήype πρωτεύουσας είχαν μεγάλη απήχηση εδώ. Κάτι που άλλωστε εμείς το βρίσκουμε θαυμάσιο. Το Seattle μεταβλήθηκε από ένα καταπληκτικό μέρος να παίζεις, σε ένα εντελώς εμπορικό πανηγύρι.

7) Θα δεχόσασταν ένα ρόλο στην ταινία "Singles";

ταινία "Singles"; Αν πρωταγωνιστούσε σε αυτό τη Tracy Lords δεν θα είχαμε την παραμικρή αντίρρηση...

8) Πολλές μπάντες έχουν συμβιβαστεί τα τελευταία 2-3 χρόνια. Κάτι τέτοιο εσείς μάλλον ούτε θέλετε να το σκέφτεστε...

το σκέφτεστε... Δεν έχουμε κάνει τέτοιο στο παρελθόν κι έτσι δεν βλέπω τον λόγο να ξεκινήσουμε τώρα.

9) Πως αντιμετωπίζετε τους εχθρούς σας;

τους εχθρούς σας; Τους αγνοούμε και αυτό τους εξαγριώνει.

10) Πότε κυκλοφορεί το επόμενο LP;

Βρισκόμαστε στο στούντιο ήδη από τον Φλεβάρη, όπου αρχίσαμε τις ηχογραφήσεις για ένα άλμπουμ που θα κυκλοφορήσει το καλοκαίρι. Είναι πιθανό στο άμεσο μέλλον να έρθουμε να παίξουμε και στην Ελλάδα.

ΕΠΑΦΗ

Estrus Records P.O. Box 2125 Bellingham WA 98227 - USA

FAMOUS FOR 10 QUESTIONS

λογή "Friendlonerplace" στην εταιρεία Fire, έγιναν γνωστοί μόλις στα 1990 με το αριστουργηματικό LP "Swagger" για λογαριασμό της Ensign Records. Ακολούθησε το "Beatsongs" την επόμενη χρονιά, για να έρθει φέτος στην Beggars Banquet πιά, το "Life Model". Ολα αυτά τα χρόνια, η μουσική τους έχει να κάνει με τα πάντα. Στηριζόμενοι σε απλές rock και pop φόρμες, στοιχεία πραδοσιακής και folk μουσικής και πλήθος ηλεκτρικά και κλασσικά όργανα, κατάφερναν πάντοτε να γίνονται αγαπητοί σε διαφορετικό κάθε φορά κοινό και συγχρόνως να επικρίνονται εύκολα.

Ο τραγουδιστής Gerard Langley ήταν και είναι ακόμη η χαρακτηριστική μορφή του γκρούπ. Ικανός να τραγουδά με απαράμιλλο πάθος και ένταση, αλλά και ύφος, σαν να απαγγέλει (όπως και ο Mark E. Smith). Και το "Life Model" πρόσκειται για ένα δίσκο συλλογή από "ποιήματα και τραγούδια". Ο Langley "ντύνει" τα ποιήματά του με άφθαστη λυρικότητα ("Ghost Nets" "Daughter Movie" "Vade Mecum Gunslinger") αλλά όταν χρειάζεται, επικαλείται το πάθος και τη δύναμη των riffs, με εκρηκτικά αποτελέσματα ("Broken And Mended" I'm A Smart Dog) "Honey I"). Οι Blue Aeroplanes δεν διστάζουν να "παίξουν" πάνω στη soul ("Fragile") αλλά και να δείξουν τη μουσική τους παιδεία στη σύνθεση, χρησιμοποιώντας ένα σωρό κλασσικά όργανα (από αγγλικά κόρνα, βιολιά, τσέλο κ.λ.π.) φτιάχνοντας το απόλυτο Μεσαιωνικό κομμάτι ("Honey I").

Η δύναμη, η έμπνευση και το ταλέντο των "Μελαγχολικών Αεροπλάνων" διατηρήθηκε και στο "Life Model". Σίγουρα ένα όλμπουμ απαραίτητο για τα '90s (και γιατί όχι, κι απ' τους δίσκους της χρονιάς).

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΛΙΑΣ

SPAIN USURA

Ana Bejar Κάτι ανάμεσα στην Debbie Harry και την Siouxsie. Φωνή καμπάνα, μεσογειακό ταπεραμέντο, τα αγόρια λιποθυμούν στις συναυλίες των Usura (και στο διάβατης)

Υπάρχουν κάμποσα χρόνια και συμπληρώνονται (σήμερα) από τον κιθαρίστα οργανίστα Miguel Davila, τον ντράμερ Gary James Ellis (Αμερικάνος;) τον κιθαρίστα Ramon Moreira, τον κιθαρίστα (!) Alfonzo Pozo και τον μπασίστα Jose Luis Zabala. Εκπλήσσουν με την noisy pop βρετανικού τύπου, η οποία δανειζεται μικρά στοιχεία από το grunge και τους Sonic Youth, που οδηγούν τις συνθέσεις εκεί που πρέπει. Εξυπνες κιθάρες, κρουστά περίεργα και αλλαγές που σε κάνουν να αισθάνεσαι ζωντανός.

Πρόσφατος περίπατός τους το όλμπουμ "Hake Romana" (μην ανησυχείτε, τα παιδιά τραγουδούν στα αγγλικά), ένας πυρετώδης σίφουνας με 13 τραγούδια που δικαιολογούν απόλυτα την ύπαρξη τριών κιθαριστών στους Usura. Στο εξώφυλλο, ένα κοκκινόψαρο να σε κοιτάζει ανφάς και στα εσώφυλλα ψάρια, πολλά ψάρια...

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

Black Amber (tape, 4 /89)

Bridge Over Lillies (tape, 6 90)

The Trial (tape, 6 91)

"Bridge Over Lillies" (σε συλλογή, 3 91)

Come What May, Believe What I Say EP

(7", Elefant, 4 92)

"The Trial" (σε επτάιντση συλλογή, 6 92)

"Declaration" & "Riding On The Equator"

(σε συλλογή, 1 93)

Hake Romana (CD, Elefant, 1993)

ΕΠΑΦΗ

A. Pozo c Nieves, 10, Bajo D 28912 Leganes, Madrid, Spain

BLUE AEROPLANES

Ο ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΟ ΕΧΕΙ ΠΛΕΟΝ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ. USA RULES ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΔΕΝ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ ΠΟΥ ΠΛΑΝΑΤΑΙ ΑΠΕΙΔΗΤΙΚΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ ΜΑΣ, ΕΤΟΙΜΗ ΑΝΑ ΠΑΣΑ ΣΤΙΓΜΗ ΝΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑΒΡΟΧΘΙΣΕΙ ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑ ΘΟΥΜΕ, ΆΛΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ROCK N ROLL, ΠΟΥ ΕΞΠΗΔΩΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΙΟ ΑΠΙΘΑΝΕΣ ΓΩΝΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΞΑΡΓΥΡΩΝΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΤΡΟΠΟ ΤΑ ΣΧΕΔΟΝ ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ Ο BILLY HALEY ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΤΟ ROCK AROUND THE CLOCK

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΕΧΟΥΝ ΑΛΛΑΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ. ΟΙ ΕΠΟΧΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΕΡΧΟΝΤΑΙ, ΤΑ ΣΤΥΛΑ ΑΛΛΑΖΟΥΝ, ΣΥΝΗΘΩΣ ΑΝΑΚΥΚΛΩΝΟΝΤΑΙ ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΟΜΩΣ ΕΝΑ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΠΟΥ ΒΟΗΘΑΕΙ ΤΙΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΙΔΕΕΣ ΝΑ ΑΝΑΠΗΔΗΣΟΥΝ, ΦΕΡΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΣΤΙΓΜΑΤΑ ΤΟΥ 2000 ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΛΛΑΕΙ ΤΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ, ΕΙΝΑΙ ΙΣΩΣ Ο ΉΧΟΣ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ. ΣΚΛΗΡΟΣ, ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ ΟΜΟΣ, ΠΑΝΤΟΤΕ ΟΜΩΣ Ο ΙΔΙΟΣ: ΜΙΑ ΜΑΝΙΑΣΜΕΝΗ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ, ΠΟΥ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΒΡΟΧΘΙΖΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ.

ΤΟ GRUNGE ΉΤΑΝ ΣΙΓΟΥΡΑ ΜΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΒΑΣΙΣΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΑΝΑΦΡΕΣΙΑ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΙΔΕΩΝ, ΟΔΗΓΗΣΕ ΤΙΣ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΜΠΑΝΤΕΣ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ ΑΥΤΟΠΕΛΟΙΘΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΙΣΤΕΣΟΥΝ ΟΤΙ ΤΕΛΙΚΑ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟ ROCK ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΠΙΑΣΤΟ ΟΝΕΙΡΟ. ΟΙ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΕΣ ΤΟΥΛΑΧΙΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΕΝ ΕΧΑΣΑΝ ΣΙΓΜΗ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ, ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΝΑ ΦΤΑΝΟΥΜΕ ΣΕ ΝΟΥΜΕΡΑ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ, ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΉΧΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΤΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ.

ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΑΥΤΟ, ΘΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΩ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΩ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΚΑΙ ΝΟΥΡΓΙΕΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΜΠΑΝΤΕΣ ΠΟΥ ΉΔΗ ΣΥΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ. ΕΝΝΟΕΙΤΑΙ ΠΩΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΑΚΟΜΑ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ Ο ΑΚΡΟΑΤΗΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΗΣ ΝΑ ΔΥΣΚΟΛΕΥΕΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

JAWBOX ΟΥΡΑΝΟΜΗΚΗΣ ΚΡΑΥΓΗ: ΟΙ JAWBOX ΠΟΥΛΗΘΗΚΑΝ ΣΙΣ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΕΣ! ΠΑΝΕ ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΓΙ ΝΑ ΤΑ ΑΡΠΑΞΟΥΝ ΟΠΟΙΑ ΝΤΡΟΠΗ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΝΑ ΑΠΟΧΩΡΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ DISCHORD ΚΑΙ ΝΑ ΕΠΑΝΑΠΑΥΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΑΓΚΑΛΕΣ ΤΗΣ ATLANTIC. ΜΑΛΙΣΤΑ, ΕΙΠΩΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΑΥΤΑ. ΒΛΕΠΕΤΕ, ΓΙΑ ΜΕΡΙΚΟΥΣ, Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΟΣΜΟ, ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ. ΙΣΩΣ ΝΑ ΝΑΙ ΚΙ ΕΤΣΙ. ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΠΑΝΤΩΣ ΟΙ JAWBOX, ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ, ΔΕΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΑΓΧΩΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΕΝΑΣ ΟΠΑΔΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΩΣ ΔΗΛΩΣΕ: ΜΑΓΚΕΣ, ΘΑ ΣΑΣ ΕΛΕΓΑ ΝΑ ΠΑΤΕ ΝΑ ΓΑΜΗΘΕΙΤΕ, ΑΝ ΔΕΝ ΗΞΕΡΑ ΠΩΣ ΉΔΗ ΕΙΣΤΕ ΓΑΜΗΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΝ, ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΟΙ JAY ROBBINS EX GOVERNMENT ISSUE, ΦΩΝΗ ΚΙΘΑΡΑ ΚΙΜ COLETTA ΜΠΑΣΣΟ BILL BARBOT ΚΙΘΑΡΑ ΦΩΝΗ ΚΑΙ ZACH BAROCAS ΝΤΡΑΜΣ ΒΡΗΚΑΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΤΗΣΟΥΝ ΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΦΟΣΙΩΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ DESOTO RECORDS, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΣΗΜΑΣΙΑ.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΡΕΑΛΙΣΤΕΣ ΔΗΛΩΣΕ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΣΤΟ SPIN ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΟΥΣ JAWBOX ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΟΥ 94 Ο BILL BARBOT ΟΙ ΚΑΛΕΣ ΜΠΑΝΤΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΒΓΑΖΟΥΝ ΜΟΝΕΣ ΤΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΝΟΥΝ. ΟΙ FUGAZI ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΟ ΠΕΤΥΧΟΥΝ, ΕΜΕΙΣ ΟΧΙ ΕΤΣΙ ΛΟΙΠΟΝ, ΟΙ JAWBOX ΑΠΟ ΤΗΝ WASHINGTON DC ΥΠΕΓΡΑΨΑΝ ΦΕΤΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΜΕ ΤΗΝ ATLANTIC, ΕΝΩ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΒΓΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ CITY SLANG ΠΟΥ ΑΓΟΡΑΣΕ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ATLANTIC.

TO FOR YOUR OWN SPECIAL SWEETHEART ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΤΟΥΣ ΑΛΜΠΟΥΜ ΠΡΟΗΓΗΘΗΚΑΝ ΤΑ GRIPPE ΚΑΙ NOVELTY ΓΙΑ ΤΗΝ DICHORD, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ ΣΙΝΓΚΛΣ ΣΚΛΗΡΟ ΟΣΟ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ, ΜΕ ΚΙΘΑΡΕΣ ΠΟΥ ΉΧΟΥΝ ΑΧΑΛΙ ΝΩΤΕΣ ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΥΣ ΠΟΥ ΕΝΑΛΑΣΣΟΝΤΑΙ ΓΡΗΓΟΡΑ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΦΗΝΟΥΝ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟΝ ΑΚΡΟΑΤΗ ΣΕ ΗΣΥΧΙΑ. ΟΙ JAWBOX ΕΙΝΑΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ROCK N ROLL ΚΑΙ ΤΟ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΚΑΛΑ. ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΑΝ ΕΕΗ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΑΙ ΜΙΣΗ ΤΟΥ ΑΛΜΠΟΥΜ ΚΑΙ Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ TED NICELY ΣΤΗΝ ΚΟΝΣΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ. ΔΕΚΑΤΡΙΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΜΕΛΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ WILLIAM CARLOS WILLIAMS ΖΩΝΤΑΝΑ, ΓΕΜΑΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ, ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΛΕΙΠΕΙ ΕΥΤΥΧΩΣ ΚΑΘΕ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΥΠΕΡΒΟΛΗΣ.

ΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ, ΟΙ JAWBOX ΚΑΤΑΦΕΡΝΟΥΝ ΝΑ ΚΡΑΤΟΥΝ ΤΑ ΜΠΟΣΙΚΑ. ΚΙ ΑΝ Η ATLANTIC ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΗΝ CD ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ SWEETHEART Η DESOTO ΑΝΕΛΑΒΕ ΤΟ ΒΙΝΥΛΙΟ. ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΔΙΑΛΕΓΟΥΝ ΤΟΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΤΟΥ ΒΙΝΤΕΟ ΤΟΥΣ, ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ ΠΟΥ ΘΑ ΔΩΣΟΥΝ ΣΥΝΕΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΣΧΕΔΙΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ. ΓΙΑ ΌΛΑ ΑΥΤΑ, ΕΝΝΟΕΙΤΑΙ ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΦΡΑΓΚΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΤΟΥΣ. ΚΙ ΕΤΣΙ ΚΑΤΑΦΕΡΑΝ ΝΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΓΙΑ ΤΟ 1994

INDIE U.S.A.

USURA

ΗΕΑΤWAVE

ΤΟΥ ΦΩΤΗ ΜΕΛΕΤΗ

- Μετά από αρκετό διάστημα αναζητήσεων, ο πρώην μπασίστας των Panx Romana σχημάτισε τους Ache In Silence, με υποσχέσεις για μπόλικο θόρυβο.
- Ετοιμος ο νέος δίσκος των Σπυριδούλα. Κυκλοφορεί από την EMI.
- Στα στούντιο βρίσκονται οι Septic Flesh για την ηχογράφηση πρώτου LP για την Holy Records.
- Επανακυκλοφορούν τα δύο πρώτα άλμπουμ των Λευκή Συμφωνία, ενώ αναμένεται τέταρτο σε λίγο καιρό.
- Αυτή την εποχή πρέπει να κυκλοφορεί το από χρόνια αναμενόμενο άλμπουμ των Εκτός Ελέγχου υπό την αιγίδα της Lazy Dog.
- Σε ευρωπαϊκή τουρνέ βρίσκονται οι Nightfall με σαπόρτ Ολλανδικά και Ελβετικά σχήματα.
- Πρώτο σινγκλ για τους Sadistic Noise με τίτλο "The Crush Of Heaven".
- Ντεμπούτο άλμπουμ από τους Love In Sadness με ελληνόφωνο στίχο και video - clip.
- Στο MTV έκαναν την εμφάνισή τους οι Στέρεο Νόβα με συνέντευξη και προχωρημένο video.
- Τρομερά και φοβερά επτάντα από Terminal Curve (Pegasus) και Make Believe (Σκιες Tou B - 23).

Σας έχουν χαρακτηρίσει συγκρότημα με μεταλλικές τάσεις, εσείς τι νομίζετε; Δε μπορούμε να βάλουμε ταμπέλες για ό, τι παιζουμε. Δηλαδή ούτε speed, ούτε metal, ούτε hardcore... Βρισκόμαστε κάπου κοντά στην ανεξάρτητη Νεουορκέζικη σκηνή με ευρωπαϊκά στοιχεία, λόγω Μεσογειακής καταγωγής.

Τα αγγλόφωνα συγκροτήματα συνήθως δεν δίνουν βαρύτητα στο στίχο. Εσείς που αναφέρεστε; Οι Blackhouse ασχολούνται αρκετά με κοινωνικά και πολιτικά θέματα, χωρίς να υ-

BLACKHOUSE

Mία από τις πιο αδικημένες μπάντες αυτής της πόλης είναι οι Blackhouse. Το συγκρότημα υφίσταται από το 1990, με μιά συμμετοχή σε δίσκο συλλογή μαζί με άλλες μπάντες και έχει λίγα αλλά δυναμικά live στο ενεργητικό του. Οι Blackhouse αγαπούν το hardcore, το rap, το metal, αλλά δηλώνουν "crossover". Ένα demo που κυκλοφόρησαν πριν δύο χρόνια έτυχε καλής υποδοχής, αλλά ο δρόμος μέχρι το άλμπουμ ήταν μακρύς και δύσκολος.

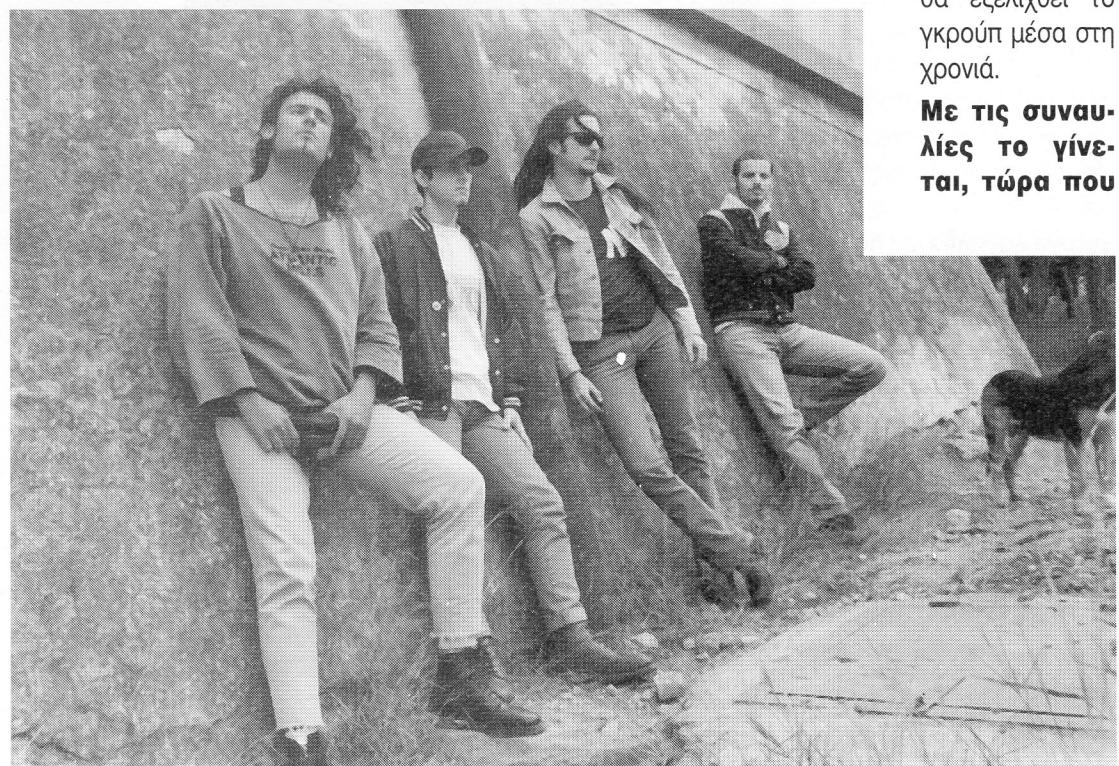
Τελικά τα κατάφεραν και έφτασε η στιγμή να αποδείξουν πως δεν είναι τυχαίοι, με το ομώνυμο άλμπουμ που ήδη κυκλοφορεί...

Τι προβλέπεται από τους Blackhouse; Μόλις κυκλοφόρησε το άλμπουμ, παίζουμε όπου μπορούμε και ψάχνουμε χώρους και στην επαρχία. Υπάρχει φοβερή ενέργεια στο γκρούπ και αυτή την εποχή κυνηγάμε ό, τι μας κάτσει.

Οι ηχογραφήσεις έγιναν με την παλιά σύνθεση; Ναι, πέντε άτομα και στην ουσία έχουμε καινούργιο μπασίστα, διαφοροποιώντας ελάχιστα το ύφος των κομματών μας. Θα θέλαμε σίγουρα η δουλειά μας να είναι πιο ολοκληρωμένη, αλλά δεν υπήρχαν ούτε χρήματα, ούτε άνεση χρόνου.

Δηλαδή δεν είστε ικανοποιημένοι με το αποτέλεσμα; Σαν παρθενική δουλειά είμαστε αρκετά, αλλά τα γνωστά προβλήματα δεν μας άφησαν να αγγίξουμε το τέλειο, έτσι όπως το βλέπουμε εμείς.

Σίγουρα η εμπειρία στο στούντιο ήταν μικρή. Σας βοήθησαν κάποιοι να μπείτε στο κλίμα των ηχογραφήσεων; Ο Κώστας Παρίσης μας βοήθησε τρομερά, αλλά, όσο κι αν ακούγεται παράξενο, βοήθησαμε κι εμείς τους εαυτούς μας. Με την live εμπειρία κι εκείνη του demo, προσπαθήσαμε να συννεονηθούμε με τον Κώστα. Τον πιέσαμε φοβερά για να βγει αυτό που θέλαμε επειδή στα αυτά μας υπήρχαν συγκεκριμένα ακούσματα. Ειδικά την πρώτη βδομάδα στο στούντιο γινόταν χαμός από την άποψη ότι το ενδιαφέρον η αγωνία, το άγχος το δικό μας, μεταφερόταν στον ηχολόγπη με αποτέλεσμα να κουράζεται αφάνταστα και η συνεργασία να γίνεται δύσκολη. Ευτυχώς όμως, όλα πήγαν καλά και τελειώσαμε όμορφα κι ωραία.

έρχεται το καλοκαίρι; Είναι πρακτικό πλέον ζήτημα για μας. Σίγουρα το καλοκαίρι εμποδίζει στο να παίξουμε στους λίγους κλειστούς χώρους, αλλά θα το παλαίψουμε.

Πως σας φάνηκε ο χειμώνας στην Αθήνα; Ήταν υπερβολικά πεσμένος συναυλιακά, παρά τις καλές προσπάθειες που έγιναν Η κίνηση όμως ήταν μειωμένη κι ίσως φταίει και η οικονομική κατάσταση.

Μήπως όμως ευθύνεται και το κοινό; Το λεγόμενο underground κοινό μάλλον δεν υφίσταται πλέον γιατί βλέπουμε πως ο ακροατής ζητά μιά φινέτσα από τις μπάντες.

Αρα η κατάσταση χρειάζεται ένα γερό σπρώξιμο. Σίγουρα κι αυτό φάνηκε με το πάρτυ του Rock FM, όπου η διαφήμιση ήταν τέτοια που το "Ρόδον" γέμισε και τις δύο μέρες. Αλλά ας μην ξεχνάμε πως ο κόσμος έχει βαρεθεί να βλέπει τα ίδια γκρούπ να παίζουν γι' αυτό καλό είναι οι παλιότεροι να βοηθήσουν τους νέους.

Πιστεύετε στην υποστήριξη των άλλων; Είναι πολύ ρομαντικό να νομίζουμε πως κάποιοι θα μας βοηθήσουν. Ισως ακολουθήσουν μάλιστα αναγκαία διαδικασία λόγω συμφερόντων Σίγουρα υπάρχει η ανεξάρτητη σκηνή και την υποστηρίζουν αρκετές μπάντες, αν όμως την εξετάσεις προσεκτικά θα δεις πως κι αυτή είναι μιά μινιατούρα της εμπορικής σκηνής. Οταν κάποιος όμως ξεκινά μιά συνεργασία έχοντας συνείδηση, ισως τελικά μεταδώσει κάτι θετικό στον άλλο.

Αρα υπάρχουν παράπονα! Υπάρχουν πολλοί που θα γιούσταραν να κάνουν κακό στον εαυτό τους. Και δυστυχώς έχουν γίνει συνεργασίες με άλλα συγκρότημα χωρίς εμείς να έχουμε ακούσει ούτε ένα καλό λόγο.

Δηλαδή, τι συμβαίνει; Υπάρχει ένα γκέτο από κλίκες διαφόρων, χωρίς οι υπόλοιποι να συνειδητοποιούν το τι συμβαίνει. Πως να το κάνουμε. Ανεξάρτητη σκηνή σημαίνει για μας feeling, ρομαντισμός, δύναμη, γκάζια, αυτογνωσία και σίγουρα δεν λειτουργεί με μικροκυκλώματα.

Ναι, αλλά αν μιά μεγάλη εταιρεία σας κάνει μιά σημαντική προσφορά, πως θα απαντήσετε; Το θέμα σηκώνει μεγάλη κουβέντα, αλλά στην ουσία θα τεθούν κάποιοι όροι στο να μην αλλοιωθούμε κι αν αυτοί τηρηθούν θα είναι και για μας πιο εύκολο.

Οι BLACKHOUSE είναι: Δημήτρης (κιθάρα), Γιώργος (φωνή), Νίκος (τύμπανα) και Χάρης (μπάσσο).

ΕΠΑΦΗ

Νίκος Παπαδάκης, 25ης Μαρτίου 49, Περιστέρι 121 32

THE GREEK SCENE OH WHAT A MESS

Nα που κατάφερα να ξετρυπώσω τους Surface, οι οποίοι στα τρία χρόνια ζωής τους φαίνεται πως έχουν μάθει για τα καλά το παραμύθι περί ελληνικών συγκροτημάτων

Το καστοφωνάκι μου τους άφησε άφωνους και ειδικά, το ροζ κουμπάκι τους ξέρανε, αλλά όταν πρόκειται για rock 'n' roll ιστορίες όλα επιτρέπονται.

Οι Surface? έχουν παίξει με τους Honeydive, τους Sound Explosion και άλλους, χωρίς να απογοητεύονται για τις λιγοστές συναυλίες που έχουν δώσει. Υστερα από την προσθήκη νέου μέλους στο γκρούπ, φαίνεται πως το ανανεωμένο πρόσωπό τους θα είναι πιο δυναμικό.

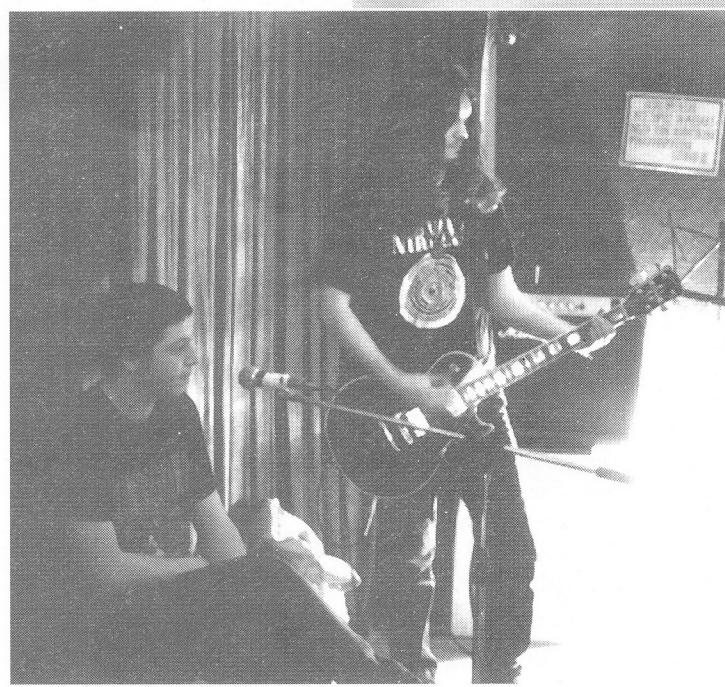
Είχατε κάποιες αλλαγές στη σύνθεση; Ναι, έφυγε ο ντράμερ, ο Βαγγέλης, χωρίς ευτυχώς πρόβλημα μεταξύ μας. Χωρίσαμε σαν φίλοι.

Και ποιός είναι ο νέος ντράμερ; Ο Φώτης από τους Illusion Fades.

Πως συνεργαστήκατε μαζί του; Πέρασε ο Γιώργος από το μαγαζί που δουλεύει ο Φώτης κι εκείνος του είπε ότι ψάχνει συγκρότημα για να παίξει, αφού είχε φύγει απ' τους Fades. Εκείνο το διάστημα μας έφυγε ο Βαγγέλης και η πρόταση του Φώτη ήρθε σαν δώρο.

Για να κάνουμε λίγο κουτσομπολίο, γιατί έφυγε από τους Illusion Fades; Απλά ήθελε να παίζει πράγματα πιο σκληρά, στην γραμμή του Seattle.

Οι πρόβες έγιναν πιο δυνατές; Ευτυχώς τα πάμε καλά και με λίγες που κάναμε ε-

κλοφορήσει ένα σινγκλ με δύο ή τρία κομμάτια.

Σκοπεύετε δηλαδή να χτυπήσετε την πόρτα κάποιας εταιρείας; Δεν το έχουμε σκεφτεί, αλλά θέλουμε να βγάλουμε κάτι που θα ικανοποιεί πρώτα εμάς κι αν κάτσει ενδιάμεσα κάτι, θα το συζητήσουμε.

Τώρα οι συναυλίες θα περάσουν σε δεύτερη μοίρα; Οχι, δεν πρόκειται να συμβεί αυτό. Απλά περιμένουμε να δέσουμε περισσότερο με το Φώτη ώστε να προχωρήσουμε όπως θέλουμε. Ηδη υπάρχουν προτάσεις να παίξουμε στη Θεσσαλονίκη.

Πως κρίνετε τη μουσική σας; Δεν παίζουμε κάτι συγκεκριμένο κι εξάλλου δεν μπορούμε να κρίνουμε. Εποι ι αλλιώς ακούμε σχεδόν όλα τα είδη και δεν είμαστε οπαδόι μόνο της "παραμόρφωσης". Θέλουμε ακόμα να πειραματιστούμε και να καταλήξουμε στο αποτέλεσμα που γουστάρουμε.

Υπάρχει η ανάγκη κάποιου παραγωγού γι' αυτό; Πιθανότατα ναι, χωρίς να μας ενοχλεί η ιδέα. Ο κατάλληλος παραγωγός θα πρέπει να λειτουργήσει σαν ακόμα ένα μέλος των Surface?

Πως είναι οι σχέσεις με τα γκρούπ που έχετε παίξει; Πολύ καλές, είμαστε φίλοι και μας βοήθησαν αρκετά.

Πως βλέπετε το ξέσπασμα της ελληνικής σκηνής; Πρώτα απ' όλα, ακόμα δεν υπάρχουν χώροι και σ' όσους υπάρχουν παίζουν συνήθως οι ίδιες μπάντες. Αυτό είναι και καλό και άσχημο επειδή δεν δίνεται η απαραίτητη βαρύτητα στα νέα ονόματα.

Δεν πρέπει όμως και τα γκρούπ να οργανώσουν συναυλίες, είτε για το fun, είτε για κάποιο σκοπό, όπως γινόταν παλιά; Αυτό το έχουμε κάνει, αλλά μόνο δε μπορούμε να τρέχουμε συνέχεια, χρειάζεται βοήθεια και από τα άλλα συγκρότημα. Υπάρχουν όμως και τα προβλήματα του στυλ ακριβό εισητήριο, χώρος, ημερομηνία και τα γκρούπ που θα παίξουν

χουμε δέσει σε μεγάλο βαθμό. Αυτό έδωσε άλλο αέρα στο συγκρότημα σε σημείο να έχουν αλλάξει η δομή και το ύφος των τραγουδιών. Τόσο από ένταση, όσο κι από δύναμη, οι Surface? πιστεύουν ότι τα έχουν καταφέρει.

Υπάρχουν νέα κομμάτια; Υπάρχουν τα παλιά που είναι ανανεωμένα και τέσσερα καινούργια που αυτή την εποχή τα δουλεύουμε εντατικά.

Σας ικανοποιούν τα κομμάτια του demo; Υπάρχει μιά ανισομέρεια όσον αφορά τις χρονιές που ηχογράφηθηκαν. Τα τέσσερα πρώτα είναι γραμμένα σχεδόν τρία χρόνια πριν, ενώ τα δύο ηχογραφήθηκαν πέρσι.

Εξ ου και η διαφορά στα κομμάτια; Αυτή η χρονική περίοδος προδίδει το συγκρότημα για την αξία των συνθέσεων και τη διαφορά ανάμεσα στα κομμάτια. Αλλωστε μερικά από αυτά έχουν γραφτεί και live και στο "Praxis" που σημαίνει ότι τότε μας ικανοποιούσαν. Παράλληλα δείχνουν την εξέλιξη του γκρούπ.

Τι σχέδια υπάρχουν για το άμεσο μέλλον; Λέμε να μπούμε ξανά στο στούντιο και να ηχογραφήσουμε ένα καλό demo με το οποίο θα υπάρχει η δυνατότητα να κυκούμε δέσει σε μεγάλο βαθμό. Αυτό έδωσε άλλο αέρα στο συγκρότημα σε σημείο να έχουν αλλάξει η δομή και το ύφος των τραγουδιών. Τόσο από ένταση, όσο κι από δύναμη, οι Surface? πιστεύουν ότι τα έχουν καταφέρει.

χουμε δέσει σε μεγάλο βαθμό. Αυτό έδωσε άλλο αέρα στο συγκρότημα σε σημείο να έχουν αλλάξει η δομή και το ύφος των τραγουδιών. Τόσο από ένταση, όσο κι από δύναμη, οι Surface? πιστεύουν ότι τα έχουν καταφέρει.

Υπάρχουν νέα κομμάτια; Υπάρχουν τα παλιά που είναι ανανεωμένα και τέσσερα καινούργια που αυτή την εποχή τα δουλεύουμε εντατικά.

Σας ικανοποιούν τα κομμάτια του demo; Υπάρχει μιά ανισομέρεια όσον αφορά τις χρονιές που ηχογράφηθηκαν. Τα τέσσερα πρώτα είναι γραμμένα σχεδόν τρία χρόνια πριν, ενώ τα δύο ηχογραφήθηκαν πέρσι.

Εξ ου και η διαφορά στα κομμάτια; Αυτή η χρονική περίοδος προδίδει το συγκρότημα για την αξία των συνθέσεων και τη διαφορά ανάμεσα στα κομμάτια. Αλλωστε μερικά από αυτά έχουν γραφτεί και live και στο "Praxis" που σημαίνει ότι τότε μας ικανοποιούσαν. Παράλληλα δείχνουν την εξέλιξη του γκρούπ.

Τι σχέδια υπάρχουν για το άμεσο μέλλον; Λέμε να μπούμε ξανά στο στούντιο και να ηχογραφήσουμε ένα καλό demo με το οποίο θα υπάρχει η δυνατότητα να κυκούμε δέσει σε μεγάλο βαθμό. Αυτό έδωσε άλλο αέρα στο συγκρότημα σε σημείο να έχουν αλλάξει η δομή και το ύφος των τραγουδιών. Τόσο από ένταση, όσο κι από δύναμη, οι Surface? πιστεύουν ότι τα έχουν καταφέρει.

HEAVY LOAD

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

Περιθωριοποιείται η χώρα; Συμβαίνει στ' αλήθεια κάτι τέτοιο; Εμείς τι κάνουμε; Η απαίτηση πρέπει να είναι: μαζική εθνική προτεραιότητα στη rock σκηνή!

▲ Οι πολύ καλοί Ελβετοί Rest In Peace δυστυχώς αποφάσισαν να ακολουθήσουν χωριστούς δρόμους και το σχήμα τους διέλυσε. Ο ντράμερ Romy Dahler και ο κιθαρίστας Chris Dorner ήδη βρήκαν θέση στο industrial doom συγκρότημα Totart και στο thrash metal των Lunacy αντίστοιχα.

▲ Το αγγλικό death metal γκρούπ των Gomorrah κυκλοφορεί σύντομα το πρώτο του CD. Η εταιρεία δεν έχει γίνει ακόμα γνωστή.

▲ Καινούργιο άλμπουμ και για τους Γερμανούς thrashers Lost Century. Η κυκλοφορία του τοποθετείται μέσα στην άνοιξη.

▲ Οι Φινλανδοί God Forshaken, αφού ολοκλήρωσαν μιά ημι-επιτυχημένη περιοδεία με τους Anathema και τους Pyogenesis, ενέταξαν στη σύνθεσή τους τον ντράμερ Jani που τους συνόδευε στη διάρκεια της τουρνέ. Την εποχή αυτή ετοιμάζουν το δεύτερο άλμπουμ πάλι μέσω της γαλλικής Adipocere, που είχε εκδώσει και το ντεμπούτο τους "Dismal Gleams Of Destruction" και το γκρούπ την εμπιστεύεται. Ο τίτλος θα είναι "The Tide Has Turned" και σημαδεύει την επιστροφή των God Forshaken σε ένα περισσότερο heavy ύφος, μετά το ιδιότυπο promo tape του '93.

▲ Στις 20 Απριλίου κυκλοφόρησε μέσω της Interplanet Music, ο πρώτος δίσκος του Καναδού τραγουδιστή Phil Naro, που είχε διατελέσει μέλος των Talas του Billy Sheehan. Θα λέγεται "Press Play" και θα περιέχει δώδεκα συνθέσεις του.

▲ Οι Αμερικανοί Triphammer ηχογραφούν νέο υλικό που οι οπαδοί τους αναμένουν εναγωνίως. Πολλά συγκροτήματα φιλικά των Triphammer έχουν ήδη δισκογραφικά συμβόλαια και τους περιλαμβάνουν στις ευχαριστίες τους...

▲ Το power metal σχήμα των Αμερικανών Leviathan ολοκλήρωσε τις ηχογραφήσεις του στα στούντιο Morrisound. Τα πρώτα δείγματα της δουλειάς αυτής, πείθουν για το αναμενόμενο μελωδικό, εξαιρετικό power metal πρώτης τάξης.

▲ Οι Teratoma αποτελούνται από τους Tim Boutant (φωνητικά), Andy Abbene (κιθάρες), Tad Leger (τύμπανα) και Aaron Gramata (μπάσσο). Ισως αναγνωρίσατε το όνομα του Leger πρώην μέλους των φοβερών αλλά διαλυμένων Toxik. Ο δε Abbene είναι αδερφός του Jay Abbene των Souls At Zero, πρώην Wrathchild America. Ξεκίνησαν σαν Blackened Sky και με ελαφρά διαφορετική σύνθεση. Με αυτό το όνομα κυκλοφόρησαν το μοναδικό demo τους "Teratoma" που κατέληξε να γίνει το νέο τους όνομα. Εχουν κάνει πολλές εμφανίσεις στα κλαμπ της Νέας Υόρκης και άνοιξαν για του Demolition Hammer Souls At Zero, Silence και Out Of Darkness. παίζουν πολύ ωραίο, τεχνικό thrash metal, έτσι όπως το όρισε η αμερικανική σχολή στα μέσα της περασμένης δεκαετίας. Στις πέντε ενδιαφέρουσες συνθέσεις του demo, τα τύμπανα του Leger κυριαρχούν ελαφρά στον ήχο του γκρούπ, αλλά αυτό δεν ενοχλεί επειδή οι συνθέσεις είναι έξυπνες και ταιριαστές. Πρόκειται για ένα ποιοτικό demo. Το ύφος των Teratoma δεν ακούγεται καθόλου ξεπερασμένο ή προβλέψιμο και οι συνθέσεις έχουν επίπεδο πολύ άνω του μετρίου. Στη Νέα Υόρκη, ο Tad Leger επιμελείται και παρουσιάζει σε ένα καλωδιακό κανάλι την εκπομπή "Tad's Video Zone" όπου παίζει τα πάντα γύρω από το μέταλλο. Τι κάνουν οι υπόλοιποι Toxik; Αν και εδώ υπάρχουν οι εξαίσιοι Teratoma, ισως η στήλη τολμήσει να μάθει και να σας ενημερώσει. Εσείς, ενδιαφερθείτε για τους Teratoma: Tad Leger 25 Croton Ave., Ossining, NY 10562, USA.

▲ Ο Rasputin είναι o Hit Man και οι λόγοι που η στήλη ασχολείται μαζί του είναι η σκληρότητα της μουσικής του και η εκτίμηση

που φαίνεται να δείχνουντο πρόσωπο του διάφοροι μουσικοί της μεταλλικής σκηνής. Hip hop, rap, αλλά και doom death φίλτραρισμένο από μιά pop dance άποψη. Ως επιρροές του, ο Rasputin δηλώνει τους Slayer, Celtic Frost, Beastie Boys, Ice-T, L.L. Cool J, Black Sabbath, Cannibal Corpse, Dan Reed Network. Οι Tom Gabriel (C. Frost), Nasty Ronnie (Nasty Savage), Doro Pesch και μέλη των Cannibal Corpse, Warrant, Slaughter, Scatterbrain, Nuclear Assault, Metal Church, Macabre, LSD, Lawnmower Deth, Exodus, DRI, Poison, Bullet Boys, Massacre και Dan Reed Network έχουν αποφανθεί θετικά για τη μουσική του. Οι συνθέσεις του, mid tempo ή γρήγορες, έχουν πολλές λεπτομέρειες που τις κάνουν ενδιαφέρουσες. Ισως οι hip hop ρυθμοί να "μειώνουν" τις ιδέες του Rasputin. Είναι μάλλον ζήτημα διάθεσης η ακρόαση των τραγουδιών του. Είναι επιθετικός και στιχουργικά εύστροφος, απαραίτητο στοιχείο για να ξεφύγει κανείς από την rap αφάνεια. Αν ακούσετε το "Nobody's Son" αποκλείεται να μείνετε αδιάφοροι από τον πανικό και την μανία που χαρακτηρίζουν το κομμάτι. Αν πάλι, ακούσετε την εκδοχή της παλιάς σύνθεσης του Dr John "Right Place, Wrong Time" θα διαπιστώσετε πως ο Rasputin δεν έχει διάθεση να ισοπεδώσει τα στοιχεία που προσδίδουν ιδιαιτερότητα στις κλασσικές συνθέσεις. Μπορεί να χαρακτηριστεί σαν άλλος ένας τυπικός δημιουργός του hip hop, ο τρόπος όμως που αντιλαμβάνεται τη μεταλλική μουσική, τδυ επιτρέπει να προχωρεί σε συνδυασμούς που μπορούν να τον καταστήσουν τουλάχιστον συμπαθή στο ανάλογο κοινό, που έχει την αίσθηση του χιούμορ. The Hit

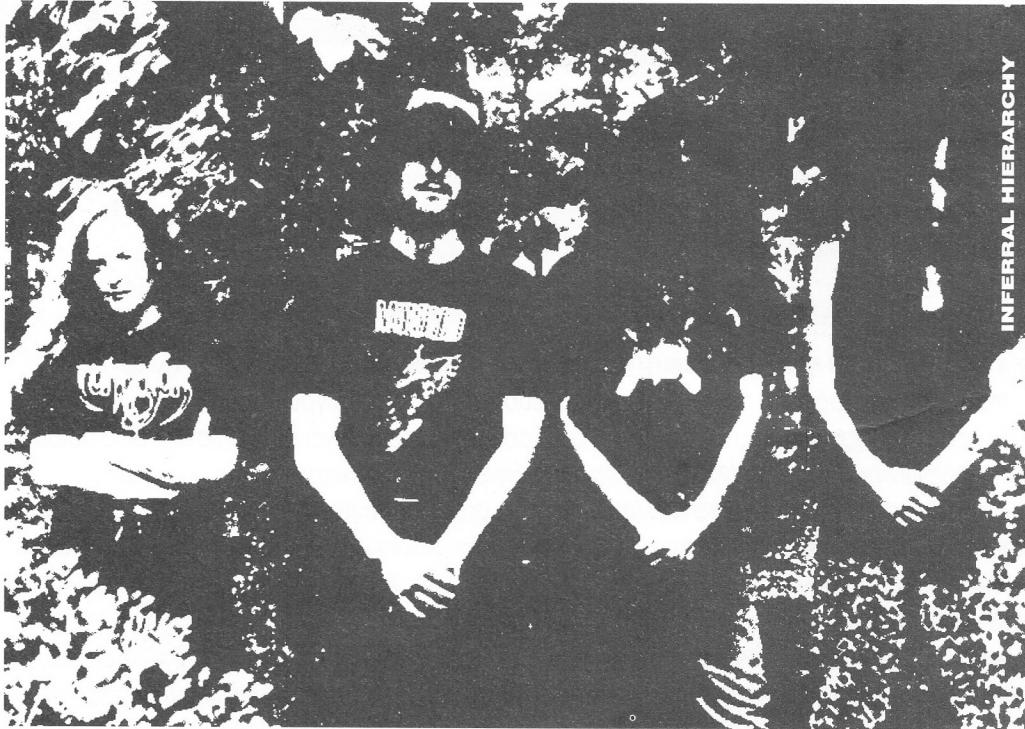
Man, 1310 E. Highland Circle Drive, Kissimmee, FL 33744, USA.

▲ Η έκταση της σουηδικής heavy metal σκηνής είναι πολύ μεγάλη. Από την πληθώρα αυτής, όμως, ένα συγκρότημα που προσπαθεί να διακριθεί είναι οι Ancient Slumber. Ξεκίνησαν τον Μάρτιο του '92 με το όνομα Deranged και κυκλοφόρησαν ένα ομώνυμο demo. Αργότερα άλλαξαν όνομα και κυκλοφόρησαν το demo "Burn Thy Map Of Your Life". Η πιό πρόσφατη δουλειά τους κυκλοφόρησε πέρσι με τίτλο "Abandon Your Voltaire Garden". Σ' αυτό το demo, το συγκρότημα παίζει ιδιότυπο thrash power metal με αρκετά καλή παραγωγή. Τα φωνητικά ακούγονται δυναμικά και καθαρά. Αυτά και ο άνετος μπασσίστας χαρακτηρίζουν το ύφος του γκρούπ. Οι Ancient Slumber έχουν μερικές ωραίες ιδέες στα τραγούδια τους. Πρόκειται μάλλον για συγκρότημα που δουλεύει τις συνθέσεις του αρκετά, ώστε να είναι πιράγματι καλές. Η στήλη θα προτιμούσε να υπήρχε μιά μεγαλύτερη ποικιλία ήχων αλλά και έτσι, η δουλειά των A. S. παραμένει πρωτότυπη. Δείξτε και εδώ ενδιαφέρον Ancient Slumber c/o Torljotn Hallgren, Tuteskarsg 64, 52159 VF Sweden.

▲ Οι Νεουορκέζοι Strychnine παίζουν heavy metal, που οι Αμερικανοί δεν χαρακτηρίζουν εύκολα power καθότι σ' αυτούς δεν απαντάται ο όρος epic και η αντίστοιχη κατηγορία εντάσσεται στο power metal. Λάθος. Οπως και να έχει, οι Strychnine έχουν παίξει μαζί με τους Manowar Wrathchild America (τώρα Souls At Zero) και στην 20ή επέτειο των Blue Oyster Cult. Το συγκρότημα αποτελείται από καλούς μουσικούς και τα φωνητικά του είναι αυστηρά και σταθερά. Εχει ωραίες παραγωγές και οι στίχοι είναι γραμμένοι σε street metal ύφος, ενώ διέπονται από ηρωική διάθεση. Οι "Metal Warriors Of America" όπως αυτοχαρακτηρίζονται, έχουν κυκλοφορήσει δύο demo, τα "Strychnine" και "Metal Warrior". Εμφανισιακά θυμίζουν παλιότερες μεταλλικές μόδες. Σε ένα σημείωμα στο

"Metal Warrior" συγχαίρουν τους Suicidal Tendencies για το κομμάτι τους "How Will I Laugh Tomorrow". Οι Strychnine ακούν S.T. και οι Ελληνες οπαδοί του power πρέπει σίγουρα να τους τσεκάρουν. Το συγκρότημα έχει παράπονο πως όλοι οι αξιόλογοι μουσικοί έχουν βγει από την Ευρώπη. Γιατί δεν γράφετε την άποψή σας; P.O. Box 460, Farmingdale, New York 117350, USA.

▲ Οι Infernal Hierarchy είναι η συνέχεια των False Prophets. Πρόκειται για το ίδιο κουαρτέτο με έδρα το Greensboro της Βόρειας Καρολίνας. (Σημ. Από εκεί κάταγονται και οι ροκάδες Shin Kicker βλ. τεύχος 19) Είναι ένα πολύ καλό τεχνικό thrash death συγκρότημα. Στη μουσική τους μπορούν να εντοπιστούν αναφορές σε μερικές από τις πρώτες βίαιες μπάντες του thrash ιδιωματος. Οι ρυθμοί είναι ακατάπαιυστοι και τα φωνητικά πειστικά της έντασης των συνθέσεων. Οι

κιθάρες δουλεύουν σαν δίδυμες. Το πρώτο τους demo κυκλοφόρησε το '89 και λεγόταν "Sign Of The Cross". Το δεύτερο, "The Second Death" είχε πολύ καλή παραγωγή και βγήκε δύο χρόνια μετά. Ως Infernal Hierarchy το γκρούπ εμφανίζεται για πρώτη φορά στο ομότιτλο επτάντσο EP που κυκλοφόρησε για λογαριασμό της νεουορκέζικης Rage Records. Τα δύο νέα κομμάτια του EP είναι ρυθμικά και δυνατά το ύφος του συγκροτήματος. Οι I.H. έχουν συνοδεύσει τους Dark Angel, Forbidden, Death Angel, Danzig καθώς και τους συντοπίτες τους Confessor και Messiah. Αξιόλογο γκρούπ, θα ευχαριστήσει τους thrashers που αρέσκονται στο βίαιο, αλλά τακτοποιημένο υλικό. I. Hierarchy 4504 Southeast School Rd., Greensboro, NC 27406, USA.

▲ Να και ένα ακόμα συγκρότημα που διαθέτει καποιο προσωπικό ύφος. Είναι οι Αγγλοι Dark Heresy. Πρόσφατα κυκλοφόρησαν το δεύτερό τους demo με τίτλο "Diabolus In Musica" αλλά ο τίτλος είναι άσχετος με τη θεματική τους. Είχε προηγηθεί το demo "Speared And Twisted" λιγότερο καλό από τη νέα κυκλοφορία. Οι Dark Heresy παίζουν heavy μουσική με death φωνητικά και έχουν αρκετά χαρακτηριστικές κιθάρες. Το όλο τους υλικό ακούγεται μελετημένο και φτιαγμένο με καλή διάθεση. Οι στίχοι τους αναφέρονται σε θέματα όπως η εσωστρέφεια, η ματαιοδοσία και άλλα σχετικά. Η καλή παραγωγή βοηθά στην καλύτερη εικόνα του συγκροτήματος. Από την ταπεινή γνώση της στήλης για την υπόγεια σκηνή της Αγγλίας, προκύπτει ότι οι Dark Heresy είναι από τα ξεχωριστά και ενδιαφέροντα σχήματα της, που δεν έχουν ακόμα συμβόλαιο. Ισως με το "Diabolus In Musica" να κινήσουν το ενδιαφέρον κάποιας εταιρείας, πράγμα που θα ήταν ευχής έργο. Αν υποψιάζεστε ότι οι Dark Angel μπορούν να τιμήσουν το γούστο σας: Richard Summers, 15 Hollington Crescent, Reigate, Surrey KT3 6KP UK.

**S>U>B
P<O<P**

THE WALKABOUTS

SETTING THE WOODS ON FIRE (2LP / CD)
Επειδή για μερικούς, το να γράφουν αριστουργήματα έχει γίνει συνήθεια
"Θα μπορούσες θαυμάσια να αποτελεί τη νέα δουλειά του εν πλήρει φόρμα ευρισκόμενου Neil Young'"
(ΗΧΟΣ & HI FI)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΑΚΟΜΗ
CATARACT (LP)
CATARACT / RAG & BONE (CD)
WHERE THE DEEP WATER GOES (12"/CDs)
SCAVENGER (LP / CD)
DEAD MAN RISE (12"/CDs)
JACK CANDY (CDs)
YOUR HOPE SHINES (2X7"/CDs)
CHRIS & CARLA: SHELTER FOR AN EVENING (CD)
NEW WEST MOTEL (LP / CD)
SATISFIED MIND (LP / CD)
GOOD LUCK MORNING (CD-single)

MARK LANEGAN

WHISKEY FOR THE HOLY GHOST (LP/CD)
"Όσο κι αν το χαμηλό του προφίλ και η αμεσότητά του χρόνου δεν επιτρέπουν να φανεί κάτι τέτοιο, είναι άτομα σαν τον Mark Lanegan που δημιουργούν τους μύθους στο rock 'n' roll. Totally awesome".
(ΠΟΠ&ΠΟΚ)

RED RED MEAT

JIMMYWINE MAJESTIC (LP / CD)
Bluesy, Grungy, Southern tinged rock 'n' roll. Η καινούργια αποκάλυψη της Sub Pop από το Σικάγο.

SUPERSUCKERS

LA MANO CORNUDA (LP / CD)
Με το πόδι κολλημένο στο γκάζι!

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ
BIG CHIEF / BIG AVENUE SCULL GAME -O.S.T (LP-CD)
CODEINE / THE WHITE BIRCH (LP/CD)
DWARVES / SUGARFIX (LP / CD)
ERIC'S TRIP / LOVE TARA (LP / CD)
HAZEL / TOREADOR OF LOVE (LP / CD)
LOVE BATTERY / FAR GONE (LP / CD)
PIGEONHED / PIGEONHED (LP / CD)
SISTER DOUBLE HAPPINESS / UNCUT (LP / CD)
SEAWEED / FOUR (LP / CD)
SPINANES / MANOS (LP / CD)

Σ Ε Λ Ι Γ Ο Κ Α Ι Ρ Ο
JALE / DREAM CAKE (LP / CD)
SUNNY DAY REAL ESTATE / DIARY (LP / CD)
VELOCITY GIRL / SIMPATIC (LP / CD)

Sub Pop

ΣΤΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΣΚΩΝ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ

ΑΠΟΚΑΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ,
MARKETING, PROMOTION
HITCH HYKE RECORDS,
Κ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ 5, 116 36 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. (01) 9233472 FAX (01) 9241840

CALIFORNIA REPUBLIC

CHRIS CACAVAS & JUNKYARD LOVE
PALE BLOND HELL (LP-CD)

Ο αποκλειστικός επίχων της "γενιάς του '85". Ο πρώην Green On Red σε μια νέα συλλογή τραγουδών με θέμα τον έρωτα, το θάνατο και το πιοτό. Συμμετέχουν η Victoria Williams και η Sonya Hunter.

HIT ME WITH A FLOWER

Ο νέος ήχος του San Francisco θες είναι CD - μιλούν συμφέρουν. Chris Cacavas Bedlam Rovers Swell Penelope Houston Pat Thomas Sonya Hunter Viva Salina Barbara Manning

Hit me with a flower...
the new sounds of San Francisco

Penelope Houston, Chris Cacavas, X Tal, Sonya Hunter, A Subtle Plague, Swell and more.

DREAM SYNDICATE
3 1/2 THE LOST TAPES: 1985-1988

ΑΥΓΕΙΝΟΥΣ ΟΥΒΕΡΝΕΤΣ ΜΟΝΟΙ ΕΙΝΑ ΔΙΚΕ ΜΕΙΩΝ ΤΗΝ ΠΡΟΤΙΜΗ ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΤΟΥ 94 ΤΟ 3 1/2 ΣΧΟΛΗ Η ΠΡΟΤΙΜΗ ΕΠΙΛΟΥΓΗ.
(FRACIAL PRESS)

THE DREAM SYNDICATE
THE LOST TAPES: 1985-1988

BARBARA MANNING & THE S.F. SEALS
NOWHERE (LP/CD)

Αθώω, αφοπλιστική, συντενεμένη... Η Barbara οπήρει τραγούδι στρωτών Θρυλικών 28th Day και συναπό τα "cult φαβορί" μέσα από τους προσωπικούς της δίσκους. Περιλογμένει διασκευές Badfinger, Faine Jade.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ:

- SONYA HUNTER: GEOGRAPHY (LP/CD)
- A SUBTLE PLAGUE: IMPLOSION (CD)
- KEITH SECOLA: CIRCLE (CD)
- BEDLAM ROVERS: FROTHING GREEN (CD)
- SILOS: DIABLO (LP / CD)
- PENELOPE HOUSTON: THE WHOLE WORLD (LP / CD)
- ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ**
- DREAM SYNDICATE: LIVE 1982! (LP/CD)
- SCHRAMMS: LITTLE APOCALYPSE (LP/CD)
- DAN STUART: SOLO ALBUM (LP/CD)
- PENELOPE HOUSTON: NEW ALBUM (LP/CD)

NORMAL

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ, MARKETING, PROMOTION
HITCH HYKE RECORDS, K. ΜΠΑΛΑΝΟΥ 5, 116 36 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. (01) 9233472 FAX (01) 9241840

Hitchhyke

OI Urban Dance Squad είναι έξι πνοι. Φροντίζουν να μην εμφανίζονται συχνά στη δισκογραφία, ώστε οι οπαδοί τους να περιμένουν με αγωνία, κάθε καινούργιο βήμα τους. Το "Person Non Grata" (Virgin) τρίτο άλμπουμ της Ολλανδικής μπάντας που σχηματίστηκε στην Ουτρέχτη το 1986, για μιά ακόμα φορά εκπλήσσει τον ακροατή. Το ακραίο funk που ζωγράφιζε τα "Mental Floss For The Globe" (Arista, 1989) και "Life 'n' Perspectives Of A Genuine Crossover" (Arista, 1991), καθώς και η εκτεταμένη χρήση πνευστών αντικαταστάθηκαν από μιά κιθαριστική crossover επίθεση, πολύ κοντά στο ύφος που καθιέρωσαν οι Red Hot Chili Peppers και σφράγισαν πρόσφατα οι Rage Against The Machine. Το "Person Non Grata" σηματοδοτεί μιά νέα αρχή για τους Urban Dance Squad. Πάντως, στοιχεία όπως το fun και οι έντονες πολιτικές αιχμές, παραμένουν αναλλοίωτα, αλλά η μουσική έχει ξεσπάσει. Αν μέχρι τώρα για μερικούς, ο χορός των Urban Dance Squad ήταν επικίνδυνος, στο "Person Non Grata" γίνεται θανατηφόρος.

Στο τηλέφωνο ο κύριος Magic Stick (a.k.a. Micha Schoots), ο ντράμερ του γκρούπ, δείχνει αποφασισμένος να μη με αφήσει να αρθρώσω κουβέντα. Μιλάει ασταμάτητα και κάθε μου ερώτηση γίνεται αιτία για μιά απάντηση χωρίς τέλος. Οι υπόλοιποι Urban (Silly Sil Silvano Matadin, Rude Boy / Patrick Remington και Tres Manos Rene Vanbarneveld) βρίσκονται μακριά του. Οπως θα διαπιστώσετε στο τέλος, οι Urban Dance Squad όταν δεν παίζουν μαζί, σπάνια συχνάζουν στα ίδια μέρη...

To "Person Non Grata" είναι μιά έκφραση που ακούγεται συχνά στην πολιτική, αλλά σπάνια θα αποτελούσε τίτλο για rock άλμπουμ. Γιατί το ονομάσατε έτοι; Πριν μερικά χρόνια, ένας από τους μεγαλύτερους Ολλανδούς συγγραφείς έσπιασε το εμπάργκο που είχε κηρυχεί στη ρατσιστική Νότια Αφρική, πηγαίνοντας εκεί. Χρακτηρίστηκε "persona non grata" (πρόσωπο ανεπιθύμητο) από την ολλανδική κυβέρνηση, αλλά έπειτα από λίγο καιρό του απονεμήθηκε το μεγαλύτερο λογοτεχνικό βραβείο της χώρας και η κυβέρνηση δεν ήξερε τι να κάνει, λόγω του χαρακτηρισμού του. Είδα όλη τη φάση στην τηλεόραση και μου άρεσε η έκφραση. Την σημείωσα κάπου και μετά την ξέχασα. Οταν ετοιμάζαμε το άλμπουμ, ο Patrick, ο τραγουδιστής μας, μου είπε πως θα ήταν καλός τίτλος, μιά και πολλά τραγούδια μας θα μπορούσαν να αναφέρονται σε μιά τέτοια φάση. Συμφώνησα μαζί του. Μας άρεσε γιατί είναι μιά αφηρημένη γενικά έκφραση και μας ταιριάζει επειδή δεν θέλουμε να λένε για μας ότι οι Urban Dance Squad κάνουν το ένα ή το άλλο.

Αλλαξαν πολλά πράγματα σε σχέση με τα προηγούμενα άλμπουμ. Το "Person Non Grata" δεν είναι τόσο funky, αλλά ενισχύει τα rap και τα metal στοιχεία. Η αποχώρηση του D.N.A. ("Do Not Ask", ψευδώνυμο του DJ που ακολουθούσε το γκρούπ σαν σταθερό πέμπτο μέλος), είχε να κάνει με τις αλλαγές αυτές; Δεν νομίζω. Εφυγε μετά από δική του επιθυμία. Άλλα κοίταξε να δείξει: Στο δεύτερο άλμπουμ χρησιμοποιήσαμε όλες τις στούντιο ανέσεις που υπήρχαν όσον αφορά τεχνικά ζητήματα. Για την καινούργια δουλειά θελήσαμε να παράγουμε έναν ήχο κοντά στο "live". Είχαμε πάνω από ένα χρόνο να μπούμε σε στούντιο και γράψαμε μονοκοπανιά γύρω στα 40 με 50 νέα κομμάτια. Εχουμε υλικό για τρία άλμπουμ! Αισθανθήκαμε πως πρέπει να επιστέψουμε στα βασικά στοιχεία του ήχου μας. Οι παραγωγοί ήταν εκείνοι που τελικά επέλεξαν ποιά από όλα αυτά θα μπουν στο "Person...". Κατέληξαν σε δώδεκα και μάλλον έχεις δίκιο να λες ότι αυτά ήταν τα πλέον ροκάδικα απ' όλα τα άλλα. Βγήκε η μεταλλική και η περισσότερο ενεργητική πλευρά των U.D.S., ενώ υπήρχαν και τραγούδια αναφορές στη ήδη γνωστά. Για μένα πάντως, όλα τα κομμάτια είχαν την ίδια αξία.

Ποιά ήταν τα κίνητρα για το γράψιμο του νέου υλικού; Αυτή η μπάντα δουλεύει πολύ γήινα. Κάθε μέρα κάνουμε πρόβες ή παίζουμε live. Δουλεύουμε σαν ένας ζωγράφος που συνέχεια σκιτσάρει μέχρι να έρθει η στιγμή να κάνει ένα πίνακα. Τζαμάρουμε σαν τρελοί και είναι απίστευτος ο αριθμός των ηχογραφημένων προβών μας όλα αυτά τα χρόνια σε μονοφωνικό κασετόφωνο. Κι απ' όλες αυτές τις εγγραφές είναι αδύνατον τελικά να μην καταλήξουμε σε κάτι πραγματικά ενδιαφέρον. Δεν έχουμε συγκεκριμένα πλάνα, απλά έτσι μας βγαίνει. Μας αρέσουν οι μονοφωνικές κασέτες, αλλά αν τις εκδώσουμε ο κόσμος ίσως να μην καταλάβει. Ετσι αναγκαζόμαστε να δουλεύουμε στο στούντιο πιό οργανωμένα όταν πρόκειται για άλμπουμ.

Τι έχεις να πεις για την ηχογράφηση; Καλέσαμε Αμερικάνους παραγωγούς (Phil Nicolo, ο είς των Butcher Brothers και "Stiff" Johnson) Ενδιαφέρθηκαν αμέσως για μας, γνώριζαν τα προηγούμενα άλμπουμ και μέσα σε τρεις μέρες είχαμε κλείσει το συμβόλαιο συνεργασίας. Γ' αυτούς ήταν η πρώτη φορά που έρχονταν στην Ευρώπη να ηχογραφήσουν με ευρωπαϊκό συγκρότημα. Και για μας όμως ήταν καινούργια η εμπειρία επειδή αυτή τη φορά δεν γράψαμε στην Ολλανδία. Το στούντιο βρισκόνταν στην Αγγλία και ενέπνεε μιά τυπική seventies ατμόσφαιρα. Σ' αυτό παλιότερα είχαν παίξει οι Zeppelin, οι Bad Company και οι Thin Lizzy. Μας γοήτευσε το αναλογικό seventies σύστημα ηχογράφησης που υπήρχε. Κοιμόμαστε στο στούντιο, μιά παλιά φάρμα με πολλά κτίσματα. Αποκομμένοι από τον υπόλοιπο κόσμο, είχαμε την ευκαιρία να δημιουργήσουμε αυτό που επιθυμούσαμε. Γίναμε μιά οικογένεια με τους παραγωγούς και το προσωπικό. Κάναμε τρομερό κέφι και τρώγαμε όλη μέρα. Δεν ξέρω γιατί, αλλά είχαμε τρομερή ενέργεια. Ο Phil Nicolo ενδιαφέρθηκε για την πιο απλή πλευρά της μουσικής μας. Το "Person..." λίγο πολύ ηχογραφήθηκε live στο στούντιο. Επειτα πήγαμε στις ΗΠΑ, στην Φιλαδέλφεια για το μιξάζ. Η κατάσταση εκεί ήταν τελείως διαφορετική. Τα στούντιο ήταν επαγγελματικά, γεμάτα κόσμο. Περάσαμε πάντως καλά.

Έχω ακούσει για την τρομερή ενέργεια που βγάζουν στη σκηνή οι Urban Dance Squad. Τι αισθάνεσθε πριν βγείτε να παίξετε; Τίποτα. Από το 1986 που εμφανιστήκαμε, η αντίδραση του κοινού ήταν πάντα η ίδια: Λειτουργούσε σαν τρελό. Οπου κι αν παίζαμε, από την πρώτη στιγμή πάθαιναν υστερία. Χόρευαν πήδαγαν προκαλούσαν χάος! Δεν ξέρω γιατί. Η ενέργεια του κόσμου μεταβιβάζεται σε μας. Ετσι παίζουμε πιο άγρια και το κοινό τρελαίνεται ακόμα περισσότερο. Ο σκοπός της μπάντας μας, είναι να πλησιάσει όσο περισσότερο κόσμο μπορεί. Παίζω σε μιά πολύ καλή μπάντα και νομίζω πως έχω αυτό το δικαίωμα. Επιδιώκουμε να παίζουμε σε χώρες όπου δεν έχουμε πά-

URB

BAND DANCE SQUAD

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟ ΓΙΑΝΝΗ "C.B.C" ΚΑΣΤΑΝΑΡΑ

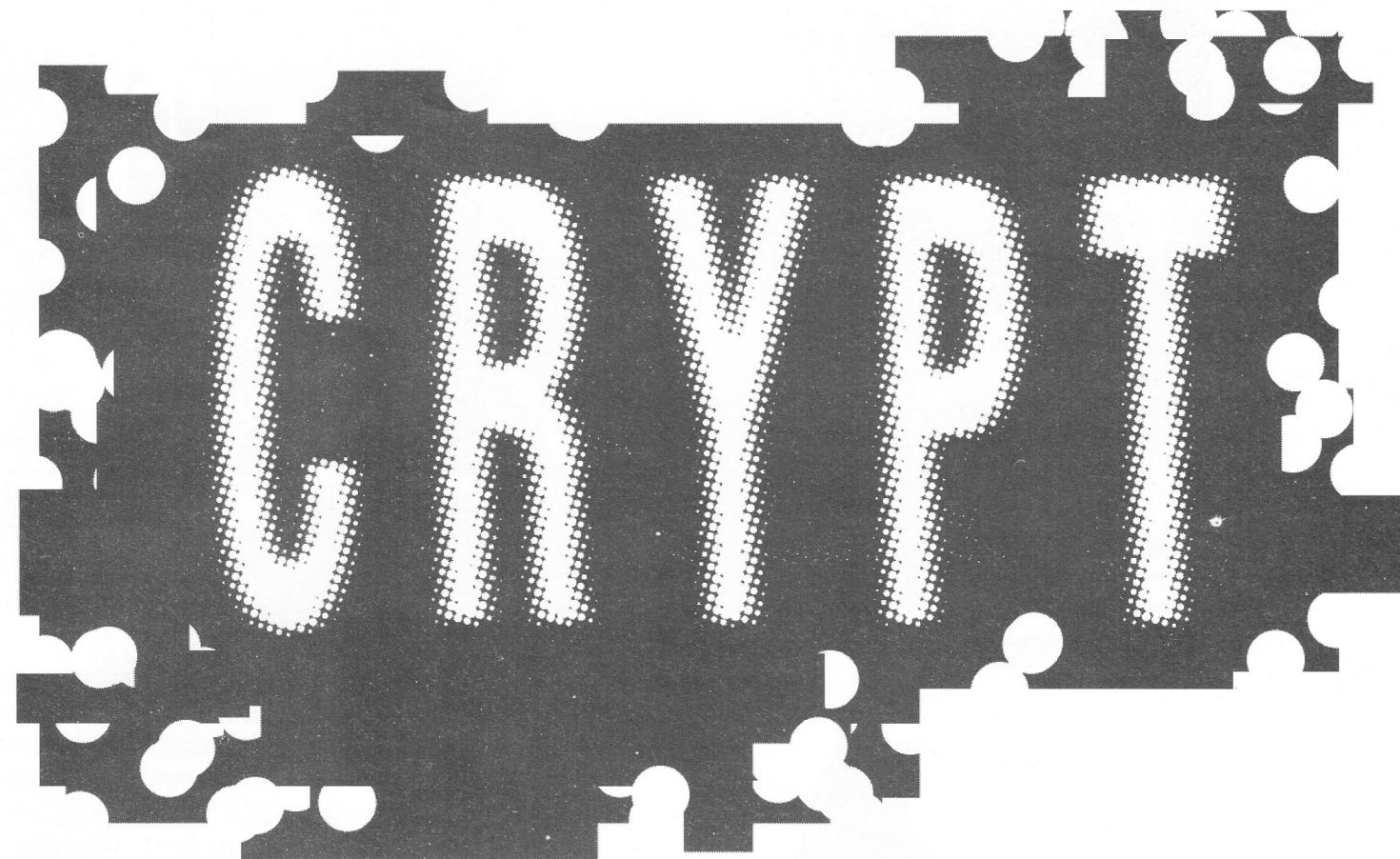
ει ποτέ. Αν και Ολλανδοί, δεν είναι δύσκολο να μεταφέρουμε τη μουσική και την ενέργειά μας σε άλλες χώρες. Αρκεί μιά εμφάνισή μας. Ακόμα κι αν έχουμε βγάλει μερικούς δίσκους, έχουμε κάνει δεκάδες τουρνέ και άπειρες συναυλίες, συνεχίζουμε να είμαστε underground. Πουλάμε πολλούς δίσκους, αλλά είμαστε underground στον τρόπο που σκεφτόμαστε και ζούμε. Πριν από ένα χρόνο σταματήσαμε επίτηδες να παίζουμε και να δίνουμε συνεντεύξεις. Ακόμα και να ηχογραφούμε. Και αυτό εξαιτίας της παλιάς εταιρείας μας. Μόνο πρόβες κάναμε και δεν είχαμε χρήματα. Θέλαμε να προσεγγίσουμε μιά νέα εταιρεία που να μας δώσει σημασία. Η Ariola δεν μας φέρθηκε τίμια, γιατί ενώ ξέραμε πως σε μερικές χώρες είμασταν γνωστοί, η εταιρεία δεν έκανε καμμία διαφημιστική κίνηση. Επρεπε να βρούμε καινούργιους ανθρώπους να ασχοληθούν μαζί μας. Και είμαστε πολύ ικανοποιημένοι που τελικά μας ανέλαβε η Virgin. Στην Αμερική τώρα, τα πράγματα λειτουργούν διαφορετικά με τις underground μπάντες. Είδες τι έγινε με τους Nirvana κι όλη αυτή την έκρηξη. Πιστεύω πως στην πραγματικότητα ο καημένος ο Cobain παρέμεινε μέχρι τέλους μιά underground προσωπικότητα και δεν θα μπορούσε να αλλάξει. Αυτό το συγκρότημα ήταν τίμιο. Αληθινό. Το ίδιο και οι Soundgarden. Δεν το κάνουν για τα λεφτά, αλλά για την μουσική. Κι ίσως αυτό να ήταν το πρόβλημα του Kurt Cobain. Η μουσική βιομηχανία δεν δίνει δεκάρα για τον καλλιτέχνη. Θέ-

λει με κάθε μέσο να κερδίσει όσα περισσότερα μπορεί. Μου αρέσουν οι μπάντες του Seattle επειδή είναι δημιουργικές και θέλω να πιστεύω ότι η τιμότητα των Nirvana έχει να κάνει πολύ με την επιτυχία τους. Την άξιζαν αλλά μάλλον δεν μπορούσαν να την αντέξουν. Είναι απίστευτη η πίεση των πολεθνικών πάνω στους καλλιτέχνες.

Εξακολουθείτε να ασχολείστε με κοινωνικοπολιτικά θέματα στους στίχους σας. Ποιά είναι η στάση σας σε όσα συμβαίνουν σήμερα στον κόσμο; Θα σου πω ότι γίνεται πράγματα. Ο λόγος για τον οποίο αυτό το γκρούπ έγινε γνωστό, είναι επειδή υποτίθεται πως επηρεάζει το ακροατήριό του με τις πολιτικές του Ιδέες. Λάθος. Προσωπικά ενδιαφέρομαι πολύ για τα πολιτικά, βλέπω καθημερινά τηλεόραση και ασκώ κριτική. Κριτική ασκούμε και σαν συγκρότημα, συζητώντας όσα γίνονται στον κόσμο. Στους στίχους μας υπάρχουν και δόσεις αυτοκριτικής. Είναι μεταφορικοί κι έτσι μπορείς να τους εξηγήσεις με δύο ή τρείς διαφορετικούς τρόπους και να πάρεις αυτό που θέλεις. Ενας από τους λόγους που δεν θέλουμε να επηρεάζουμε το ακροατήριο είναι γιατί πιστεύουμε πως είναι λάθος να χρησιμοποιούμε τη θέση μας, για να κάνουμε πολιτικές δηλώσεις. Για μας ο κόσμος είναι ένα μάτσο σκατά. Οι άνθρωποι οι ίδιοι καταστρέφουν τις ζωές τους. Η γενιά μας ζει στην Ευρώπη, μιά περιοχή που φαίνεται λες και κα-

νείς δεν πήγε σχολείο. Η εκπαίδευση είναι χαμηλή κι έχουμε ξεχάσει την ιστορία. Είναι σαν να ζούμε στη δεκαετία του '30 με όλα τα οικονομικά προβλήματα και την ανεργία. Ο κόσμος καθοδηγείται από ηγέτες που τον οδηγούν στην εξαθλίωση και είναι τόσο ηλίθιος που συνεχίζει να πιστεύει πως οι ηγέτες λένε την αλήθεια και μπορούν να λύσουν κάποια προβλήματα. Και φταίει η γενιά μας γι' αυτή την κατάντια. Ο κόσμος κατρακυλά στη βία και την τρομοκρατία. Τα συγκροτήματα που είναι πολιτικά, είναι ηλίθια, επειδή αναγκαστικά λένε ψέματα. Διαφορετικά δεν μπορείς να επιβιώσεις στην πολιτική. Γ' αυτό κι εμείς δεν είμαστε πολιτικό συγκρότημα. Λέμε τη δική μας αλήθεια. Όλα τα συστήματα είναι λανθασμένα, πρέπει να βρείς μόνος σου τη λύση.

Πριν λίγα χρόνια είχατε πει ότι σαν συγκρότημα δεν ανέχεστε ο ένας τον άλλο. Ισχύει ακόμα αυτό; Το συγκρότημα αυτό υπάρχει 8 χρόνια και είναι σχεδόν συνέχεια μαζί. Οπότε αυτή η δήλωση ακούγεται πολύ γενική. Είναι όμως αλήθεια πως δεν είμαστε κολλητοί. Εξω από το γκρούπ κανουμε διαφορετικές ζωές. Δεν βλεπόμαστε παρά μόνο όταν δουλεύουμε για τους Urban Dance Squad. Μέσα σ' αυτούς όμως είμαστε σαν τσιμέντο. Μετά από 8 χρόνια κανείς δεν προσπαθεί να επιβληθεί στον άλλο. Είμαστε ελεύθεροι να κάνουμε ό,τι θέλουμε. Ολοι μας γεννηθήκαμε σε διαφορετικά μέρη του κόσμου και απλά βρεθήκαμε στην Ουτρέχτη. Μας αρέσουν διαφορετικά σπορ, διαφορετική μουσική, διαφορετικός τρόπος ζωής, ακόμα και ντύσιμο και μέσα στο συγκρότημα επικοινωνούμε σαν ξένοι. Αυτό δεν είναι αρνητικό, αλλά κάνει τα πράγματα να κυλούν με ενδιαφέρον. Αν κάποια στιγμή αντιληφθούμε πως αρχίζουμε να μοιάζουμε μεταξύ μας, θα διαλύσουμε αμέσως το συγκρότημα. Ευτυχώς όμως, η φλόγα που μας κρατάει μαζί καιέι δυνατά και θα καιέι για πολύ καιρό. Είμαστε τέσσερεις ισχυρές προσωπικότητες που η κάθε μία αγωνίζεται να κρατήσει τη δική της περιοχή, μέσα στον ίδιο χώρο. Δεν ξέρω αν το πιστεύεις, αλλά ποτέ δεν κουβεντιάζουμε για μουσική. Ο καθένας μπορεί να πει και να κάνει ό, τι θέλει. Δεν υπάρχει συγκεκριμένη κατεύθυνση σ' αυτό το γκρούπ. Δεν κάνουμε ποτέ σχέδια, γιατί παλιώνουν πριν τα εφαρμόσουμε...

R # E # C # 0 # R # D # S

Eίχα την τύχη να συναντήσω ένα βράδυ του περσινού καλοκαιριού τον Tim Warren και την Micha, τα αφεντικά μιάς από τις πλέον cult σύγχρονες ανεξάρτητες εταιρείες, στην Πλάκα. Ο Tim είναι ένας "κλασσικός" Αμερικανός, ποτισμένος όμως με το ευρωπαϊκό πνεύμα, αφού έχει ζήσει τα παιδικά του χρόνια στην Ελλάδα. Χαβαλές, πότης μέχρι σκασμού (σχεδόν τον κουβαλήσαμε στο ξενοδοχείο, παραμονές των διακοπών του στην Πάρο) με τη γυναίκα του Micha να σιγοντάρει.

H Crypt λειτουργεί για περισσότερα από δέκα χρόνια. Αφού καθιερώθηκε με διάφορες σειρές παλιού trash και punk υλικού από τα fifties και sixties, ασχολήθηκε και με καινούργιες μπάντες όπως οι Raunch Hands, οι Devil Dogs, οι New Bomb Turks και άλλες, οι οποίες σιγά σιγά σπάνε το φράγμα του κατεστημένου, παραμένοντας πιστές στην punk do-it-yourself συμπεριφορά.

Είναι σχεδόν μάταιο να αναφερθούμε σε όλα τα label που αποτελούν "παραρτήματα" της "επίσημης" Crypt, τη στιγμή που ο Tim ευφευρίσκει συνεχώς καινούργια για την ταξινόμηση σχεδόν κάθε

ε

TIM WARREN (ΑΡΙΣΤΕΡΑ) KAI BILLY CHILDISH

νέου project. Απλά, μερικά ονόματα όπως Stoneage, Link, Pryct, Pelvis, Sleaze, Hodad, Strip, Crawdad, Torture, είναι ίσως αρκετά για να δείτε τι συμβαίνει. Στο τεύχος αυτό του MMB, ο Tim αφήνεται σε ένα παραλήρημα, που μας οδηγεί σε μερικά συμπεράσματα που σίγουρα θέλουν πολλές σκέψεις για να ολοκληρωθούν... **C.B.C.**

ΠΑΛΗΣ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

ΞΕΚΙΝΗΣΑ ΤΗΝ Crypt σαν ένα τρόπο για να ρηλαξάρω. Δεν είχα πολλά χρήματα και δεν υπήρχαν πολλές μπάντες που να μου άρεσαν πραγματικά εκείνη την εποχή (1983), χώρια που ήξερα πως τα λεφτά δεν θα μου έφταναν για να κάνω κάτι με τις λίγες μπάντες που γούσταρα. Κι έτσι είπα: "Θα κάνω μιά γαμιστερή συλλογή με κομμάτια από τα 60s!" Και έτσι γεννήθηκε το "Back From The Grave Vol. 1"...

Με τη μουσική φλίπαρα το 1977 όταν είδα τους Ramones στη Μασαχουσέτη. Μετά από αυτό ξόδευα

και την τελευταία μου δεκάρα αγοράζοντας punk δισκάκια των seventies. Τα αγαπημένα μου συγκροτήματα ήταν οι DMZ, Cramps, Ramones, Pistols, Lurkers, Heartbreakers, Real Kids και πολλά άλλα άγνωστα που σήμερα δε μου λένε τίποτε. Πάντα όμως θα αγαπώ αυτά που ανέφερα γιατί μου έδωσαν ένα λόγο να ζω και με έμπλεξαν με το rock 'n' roll.

Τον Σεπτέμβρη του 1978 πήγα στο Κολλέγιο, αλλά βαρέθηκα γρήγορα και πέρναγα τα φοιτητικά μου χρόνια δουλεύοντας σε δισκάδικο και επισκεπτόμενος άλλα για να βρω δίσκους. Τελικά κατάλαβα πως

το Κολλέγιο ήταν μαλακία, χάσιμο χρόνου και χρημάτων και το παράτησα τον Οκτώβριο του

1979, προσπαθώντας να εγκατασταθώ στη Νέα Υόρκη. Δεν τα κατάφερα και επέστρεψα στο Maine, όπου ένας φίλος μου είπε πως τον Γενάρη του '80 θα άνοιγε ένα

punk κλαμπ. Εγίνα βδέλλα στον μάνατζερ για να δουλέψω σαν DJ, είπε το "vai" και έτσι, τρείς βραδιές την εβδομάδα εγώ και άλλοι δύο φίλοι μου οδηγούσαμε μία ώρα (κι άλλη μία επιστρέφοντας) μέχρι το Portland, όπου για ένα τρίωρο έβαζα δίσκους ανάμεσα στα live, κερδίζοντας 10 δολλάρια τη βραδιά. Τον Σεπτέμβριο προσπάθησα να γυρίσω στο Κολλέγιο, αλλά δυό μήνες μετά με έδιωξαν και τότε μετακόμισα στη Νέα Υόρκη, ψάχνοντας για δουλειά DJ, χωρίς καμμία τύχη. Ήταν την επόμενη μέρα που ο τύπος έκανε το κεφάλι του John Lennon τρυπητήρι έπιασα δουλειά στο μεγαλύτερο δισκάδικο της πόλης, προσπαθώντας παράλληλα να δουλέψω σαν DJ για να τα βγάλω πέρα με το πανάκριβο νοίκι της Νέας Υόρκης. Σκατά!

Τον Μάη του 1983 παντρεύτηκα μιά Γαλίδα και παράτησα το δισκάδικο. Στο

μεταξύ ανακάλυψα ένα σωρό τρελιάρικα δισκάκια από τα 60s, surf, instrumental trash των 50s και μπόρεσα να κερδίσω χρήματα πουλώντας τις περισσευόμενες κόπιες σε συλλέκτες, ιδιαίτερα στο Παρίσι, όπου έμενα κατά διαστήματα από το 1983 ως το 1986.

Τον Αύγουστο του 1983 κυκλοφόρησε το "Back From The Grave Vol. 1" τον Οκτώβριο το "Vol. 2" έπειτα τα "Vol. 3" "4" "5" και στη συνέχεια οι "Sin Alley" thrash rockabilly συλλογές, τα "Garage Punk Unknowns" τα "Transworld Punk" τα "Strummin' Mental" τα "The Las Vegas Grind" κλπ. κλπ....

"ΨΑΡΕΥΟΝΤΑΣ" ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Οπως είπα προηγουμένως, οι πρώτες κυκλοφορίες της Crypt ήταν επανεκδόσεις χαμένου rock 'n' roll υλικού από τα 60s και τα 50s. Σίγουρα επανεκδίδονται πολλά από διάφορους, οι δικές μας όμως είναι ξεχωριστές:

Πακεταρισμένες με παράξενα, γαμημένα, μισητά εξώφυλλα, χωρίς ίχνος νοσταλγίας τύπου "αγαπάμε τα oldies" και ανάλογα σκατά. Αυτές ήταν punk συλλογές, φτιαγμένες από punks και προορισμένες για punks. Και υπήρχε ένα φανατικό, νεανικό κοινό που τις αγόραζε χωρίς δεύτερη κουβέντα. Οι αντιδράσεις ήταν καλές, όπως και έπρεπε να είναι, γιατί όντως κάναμε πολύ καλή δουλειά. Τελικά κυκλοφόρησα την πρώτη "μοντέρνα" μπάντα μου το 1986, αν και τελικά δεν επρόκειτο για τόσο "μοντέρνα" αφού ήταν ένα live του 1978 των DMZ, ενός από τα αγαπημένα μου punk γκρουπ. Συνέχισα με δύο άλμπουμ και ένα επτάιντσο των Southerns Wynde Mammoths, που δυστυχώς δεν κατάφεραν να περάσουν στο βινύλιο την εκρηκτικότητα των σώου τους. Επειτα από αυτή την εμπειρία αποφάσισα πως ποτέ ξανά δεν θα ασχολιόμουν με καινούργιο υλικό συγκροτημάτων που αναμασούσαν το παρελθόν.

Τελικά το 1988 άρχισα να κερδίζω αρκετά χρήματα ώστε να ασχοληθώ με μπάντες που με ενδιέφεραν κι έτσι τα βρήκα με τον Billy Childish για το υλικό του "Available In The USA" των Mighty Ceasars καθώς και με τους Raunch Hands, μιά μπάντα που είχα τσεκάρει από το 1984.

Το 1989 ήρθαν οι Devil Dogs. Τα πράγματα κυλούν αργά, αλλά σταθερά...

ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΣ ΤΗΝ CRYPT

Είμαστε μιά εταιρεία με συμπεριφορά "κωλόπαιδου". Και εγώ προσωπικά θεωρώ τον εαυτό μου μπάσταρδο. Θέλω μονάχα να κυκλοφορώ δίσκους που γουστάρω. Δεν βρίσκομαι εδώ για να γλύψω τα πόδια κανενός. Αν κάτι δε μ' αρέσει λέω "γάμα το" και πάω παρακάτω. Ο κόσμος και ιδιαίτερα η πόρνη μουσική βιομηχανία, χρειάζονται μιά κλωτσιά στα πισινά. Είμαι ευτυχισμένος που επιβιώνω με μιά μικρή εταιρεία. Δεν ξέρω τι άλλο θα μπορούσα να κάνω σ' αυτό τον γαμημένο κόσμο.

Χρειάστηκαν πολλά χρόνια για να χτίσω τις επαφές μου. Να μάθω ποιοί διανομείς είναι OK, ποιοί μαλάκες και ποιοί με κλέβουν. Συνήθως μαθαίνεις από τα λάθη σου.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΣΤΟ ΑΜΒΟΥΡΓΟ

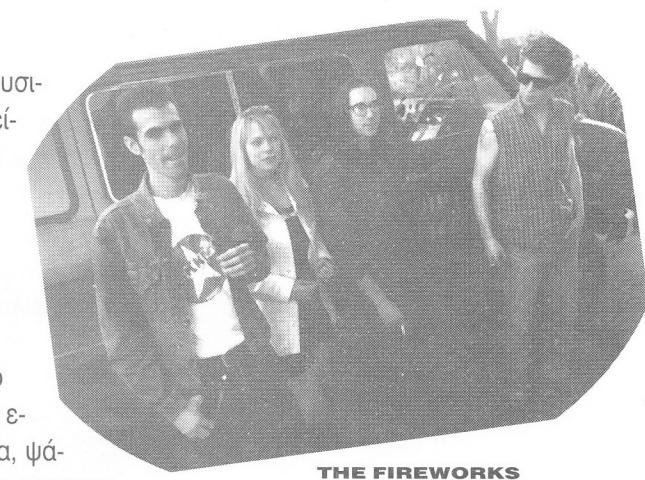
To 1989 αρρώστησα με τον τρόπο που η μουσική σκηνή φερόταν στους Raunch Heads και τους είπα: "Άς τουράρουμε στην Ευρώπη" Οικονομικά μάλλον δεν ήταν καλή ιδέα. Εχασα ένα σωρό λεφτά επειδή δεν ήξερα τίποτε από την σκηνή της Ευρώπης. Απλά πήγαμε εκεί, κοιμόμαστε στο βαν τρώγαμε ξερό ψωμί, χωρίς να έχουμε συμβόλαια, πραγματικές συναυλίες, πράκτορες, διαφήμιση. Πάντως είχαμε και καλές στιγμές. Τότε, το βαν τά φτισε την τελευταία μέρα της τουρνέ και εγώ έμεινα δυόμιση βδομάδες στη Νότια Γερμανία, ψάχνοντας καινούργια μηχανή. Συνάντησα την Micha, ερωτεύτηκαμε παράφορα ο ένας τον άλλο (πόσο ρομαντικό!) και τρείς μήνες

μετά, σε μια επίσκεψη της στην Αμερική παντρεύτηκαμε στο Las Vegas. Και οι δύο καταλάβαμε πως η Νέα Υόρκη δεν ήταν για μας και τότε σκέφθηκα πως μπορούσα να διευθύνω την Crypt από οποιοδήποτε μέρος του κόσμου. Αποφασίσαμε να δοκιμάσουμε το Αμβούργο. Μιά βδομάδα μετά είπα: "είναι OK" Κι έτσι μείναμε. Ήταν Iavouáriος του 1990.

Υστερά από μερικούς μήνες προσπαθειών να έρθουμε σε επαφή με μερικούς διανομείς, αντιλήφθηκα πως η Micha είχε περισσότερο οργανωτικό πνεύμα απ' ότι εγώ. Μπορούσε να μιλά για "μπίζνες" με άλλους, να οργανώνει την εταιρεία ώστε να δουλεύει συνέχεια, είχε ένα απίστευτο τρόπο να πείθει τους διανομείς να πληρώνουν, οργάνωσε το διαφημιστικό δίκτυο ώστε να καταχωρούνται οι κυκλοφορίες μας, να είναι έτοιμες στην ώρα τους οι διαφημίσεις και ένα σωρό άλλα πράγματα. Από το 1983 ως το 1989 τα έκανα όλα μόνος μου. Μόλις όμως βρέθηκα στο Αμβούργο κατάλαβα πως υπήρχαν χιλιάδες μικρές δουλειές που έπρεπε να γίνουν. Και όλες αυτές οι υπευθυνότητες ήταν πάρα πολλές για ένα αντικοινωνικό και αντιεπαγγελματικό πλάσμα σαν και του λόγου μου και η Micha ήταν ένας πανέξυπνος διάβολος.

Είναι εντελώς διαφορετικό να διευθύνεις μιά cult εταιρεία στην Ευρώπη απ' ότι στην Αμερική. Την πρώτη χρονιά λοιπόν, διευθύναμε την Crypt από το διαμέρισμά μας και κρατούσαμε όλο το στοκ σε ένα γκαράζ έξι χιλιόμετρα μακριά, που θύμιζε παγωνιέρα γιατί έμπαζε από παντού και δεν είχε θέρμανση. Πακετάριζα δίσκους φορώντας γάντια και όταν νύχτωνε χρησιμοποιούσα τον αναπτήρα μου για να βλέπω! Τον Μάρτη του '91 ρώτησα τον σπιτονοικούρη μου αν νοίκιαζε κανένα χώρο για αποθήκη κι εκείνος μου έδειξε ένα μαγαζί με βιτρίνα στο δρόμο, μόλις τέσσερα λεπτά με τα πόδια από το σπίτι μας. Το σκέφτηκα λίγο και αποφάσισα ότι πέρα από την τρέλα της εταιρείας θα ήταν υπερβολικό να ανοίξω και δισκάδικο. Άλλα είπαμε "γιατί όχι," κι έτσι τον Απρίλη του '91 ανοίξαμε το "Cool And Crazy" Το δισκάδικο μας έτρωγε τα 80 % από τον εβδομαδιαίο χρόνο, αλλά τον περασμένο χρόνο πήγε πολύ καλά και οπωσδήποτε αποτελεί μιά καλή οικονομική πηγή ώστε να κρατιέται ζωντανή η Crypt, όσο περιμένουμε τους δανομείς να πληρώσουν.

Τελικά το Αμβούργο είναι μιά φοβερή πόλη. Εχει ωραία μπαρ, σωστούς ανθρώπους και φθηνότερο νοίκιο!

THE FIREWORKS

H CRYPT ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Τον Μάρτη του 1992 πέταξα στη Νέα Υόρκη και διέλυσα εντελώς τις δραστηριότητες της Crypt USA, καθώς ο τύπος που την είχε αναλάβει δεν μπορούσε να τα βγάλει πέρα. Ετσι μάζεψα όλο το στοκ και το έστειλα στα τρομερά παιδιά της Get Hip στο Pittsburgh. Ανέλαβαν τη διανομή στις ΗΠΑ και κάνουν άψογη δουλειά.

Τον Ιανουάριο του '94 όμως αποφασίσαμε να ξανανοίξουμε γραφείο στη Νέα Υόρκη με τον George Sulley (τέ-

THE BEGUILED

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

- VARIOUS BACK FROM THE GRAVE 1 (8 83)
- VARIOUS BACK FROM THE GRAVE 2 (10 83)
- VARIOUS BACK FROM THE GRAVE 3 (6 84)
- RALPH NIELSON & THE CANCELLORS SCREAM (7 84)
- VARIOUS BACK FROM THE GRAVE 4 (11 84)
- VARIOUS GARAGE PUNK UNKNOWNNS 1 (1 85)
- VARIOUS GARAGE PUNK UNKNOWNNS 2 (1 85)
- VARIOUS GARAGE PUNK UNKNOWNNS 3 (1 85)
- VARIOUS GARAGE PUNK UNKNOWNNS 4 (1 85)
- VARIOUS TRANWORLD PUNK 1 (1 85)
- VARIOUS GARAGE PUNK UNKNOWNNS 1 (4 85)
- VARIOUS GARAGE PUNK UNKNOWNNS 2 (4 85)
- VARIOUS GARAGE PUNK UNKNOWNNS 3 (4 85)

- VARIOUS SIN ALLEY 1 (5 85)
- VARIOUS BACK FROM THE GRAVE 5 (5 85)
- THE NOMADS FROM ZERO DOWN (8 85)
- VARIOUS BACK FROM THE GRAVE 6 (12 85)
- VARIOUS SIN ALLEY (6 86)
- THE SQUIRES GOIN' ALL THE WAY WITH (7 86)
- DMZ LIVE 1978 (10 86)
- DMZ LIVE 1978 7" (10 86)
- VARIOUS STRUMMIN' MENTAL 1 (2 87)
- VARIOUS STRUMMIN' MENTAL 2 (2 87)
- VARIOUS STRUMMIN' MENTAL 3 (2 87)
- VARIOUS STRUMMIN' MENTAL 4 (2 87)
- THE TEMPOS THE TEMPOS (4 87)
- VARIOUS TRANSWORLD PUNK 2 (4 87)

- THE WYLDE MAMMOTHS GO BABY GO (6 87)
- SIN ALLEY 3 (7 87)
- THE LYRES LIVE AT CANTONES (11 87)
- THE WYLDE MAMMOTHS 7" OF PLEASURE 7" (12 87)
- VARIOUS LAS VEGAS GRIND 1 (12 87)
- VARIOUS BIG BEAUTIFUL GUITARS (12 87)
- VARIOUS BACK FROM THE GRAVE 7 (6 88)
- VARIOUS SIN ALLEY 4 (6 88)
- STRUMMIN' MENTAL 5 (6 88)
- THE WYLDE MAMMOTHS THINGS THAT MATTER (6 88)
- VARIOUS LAS VEGAS GRIND 2 (10 88)
- VARIOUS BENT BATTY & BNOXIOUS! (10 88)
- THE MIGHTY CEASARS

ως μπασσίστα των Raunch Hands) να αναλαμβάνει την κοπή των δίσκων τη διανομή και τις πωλήσεις στην Ανατολική Ακτή και τον Mike Mariconda (τέως κιθαρίστα των Raunch Hands) να διευθύνει από το Austin του Texas την Δυτική Ακτή, τον Καναδά και τα Μεσοδυτικά. Αισθάνομαι πραγματικά τυχερός που συνεργάζομαι με αυτούς τους εξαιρετικούς φίλους που γνωρίζω περισσότερο από 10 χρόνια.

ΟΙ ΘΡΥΛΙΚΕΣ "TRASH" ΣΕΙΡΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΕΞΕΡΕΥΝΗΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΩΝ "ΧΑΜΕΝΩΝ" ΥΛΙΚΩΝ.

Μέχρι τώρα χρησιμοποιούσα ενα ηλίθιο χαρτί που έλεγε πως μου ανήκουν τα δικαιώματα όλων των τραγουδιών που επανεκδίω. Για την προσεχή έκδοση του "Back From The Grave Vol. 8" το

πέταξα γιατί όπως μπορεί κανείς να καταλάβει είναι αδύνατον να βρεθεί ο συνθέτης για κάθε ένα καταπληκτικό εππάντισο από τα 60s. Οι τιμές των original κομματιών έχουν ανέβει 15 φορές της αξίας τους και έτσι ένα σινγκλ που το 1983 κόστιζε 200 δολλάρια σήμερα κοστίζει 2000! Δεν είμαι εκατομμυριούχος και αρνούμαι να πληρώσω

τέτοιες τιμές, καθώς έχω καλύτερα πράγματα να κάνω (να πληρώσω το νοίκι και να αγοράσω λαχανικά!). Ετσι για τις μελλοντικές συλλογές συνεργάζομαι με τους κατάλληλους ανθρώπους σε διάφορα σημεία της Αμερικής, όπου ακόμα μπορείς να βρεις γαμιστερά δισκάκια από μισό έως και πέντε δολλάρια.

Αρχικά ξεκίνησα βρίσκοντας χαμένα κομμάτια των 50s και 60s γύρω στο 1979 και μετά με κατέλαβε ένα πραγματικό παραλήρημα, καθώς έβλεπα το μοντέρνο punk να "βρωμάει" Ετσι άρχισα να την ψάχνω με το παρελθόν επειδή είχε (και έχει) περισσότερη πλάκα από οποιοδήποτε δίσκο new wave, disco, hip hop, heavy metal hardcore, "grunge" ή γαμημένης εγγέλεικης pop! Μπορείς να βρεις τέτοια δισκάκια σε οποιοδήποτε παλιό κατάστημα, σε παζάρια και ένα σωρό άλλα μέρη που σου φτιάχνουν τα κέφια. Είναι απίστευτο το τι μπορείς να ανακαλύψεις σε αποθήκες.

Δυστυχώς όμως, είναι σχεδόν αδύνατον να βρω πλέον καλό υλικό. Εκδίδω τις συλλογές αυτές για να προτρέψω το κοινό να ψάξει τις ρίζες του άγριου και ακατέργαστου rock 'n' roll. Πολύς κόσμος πιστεύει πως το ραδιόφωνο είναι η αρχή και το τέλος και αυτός είναι ο λόγος που η "ανεξάρτητη" μουσική βρωμοκοπάει. Πως στο διάβολο είναι δυνατόν ένα 20χρονο παιδί να κάνει κάτι πραγματικά άγριο, όταν το μόνο που ξέρει γύρω από τη μουσική είναι οι Beatles, ο Billy Idol, οι Genesis, οι Dinosaur Jr., οι Iron Maiden κ.λ.π. Να γιατί η indie μουσική απέτυχε: Εμεινε μακριά από τις ρίζες.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΑΒΑΝΤΑΖ

Το βασικό πρόβλημα με όλους όσους ασχολούνται με τη μουσική "βιομηχανία" είναι ότι συνήθως δεν καταλαβαίνουν τι προσπαθείς να κάνεις. Ευτυχώς υπάρχουν μερικοί ωραίοι τύποι που έχουν δίκτυα διανομών, αλλά είναι πολύ λίγοι.

Τα αβαντάζ της διανομής είναι πως έχεις την δυνατότητα να στέλνεις τους δίσκους σου σε μέρη που διαφορετικά θα ήταν αδύνατο να φτάσουν. Στην Αμερική συνήθιζα να πουλάω σε τέσσερεις ή πέντε διαφορετικούς διανομείς και μιά φορά το μήνα κανόνιζα τηλεφωνικά απευθείας πωλήσεις σε μαγαζιά. Κι αυτό είναι απαραίτητο επειδή επιτρέπει στην εταιρεία να εξοικονομά χρήμα αμέσως, κυρίως για εξώφληση τρέχοντων λογαριασμών. Διαφορετικά πρέπει να περιμένεις από 60 μέχρι 150 μέρες ώσπου να σε πληρώσουν οι διανομείς. Ανακαλύψαμε ότι στην Ευρώπη οι απευθείας πωλήσεις δεν λειτουργούν τόσο καλά όσο στην Αμερική. Εδώ τα μαγαζιά δεν αγοράζουν από μένα, αλλά από τον καθορισμένο διανομέα. Ετσι είναι απαραίτητη η συνεργασία με τους διανομείς. Το πρόβλημα είναι αν αντιπροσωπεύεσαι σωστά στα μαγαζιά από τον κάθε διανομέα. Είναι πολύ εύκολο να χαθείς στον κατάλογο ενός μεγάλου δικτύου.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΟΜΑΝΙΑ..

Σέξυ; Είναι οι διαφημίσεις μας σέξυ; Χμμμ.... Ισως ανορθόδοξες, αλλά σέξυ; Δεν ξέρω. Εγώ εργασιομανής; Πολύ φοβάμαι ότι είμαι. Τουλάχιστον αυτή τη στιγμή. Ξύπνησα στις 3 το πρωί, τώρα είναι 7 το απόγευμα και ακόμα δεν έχω τελειώσει τη δακτυλογράφηση αυτού του γαμημένου κειμένου. Συνήθως δουλεύω από τις έξι το πρωί μέχρι τις επτά το απόγευμα. Τις Κυριακές προσπαθώ να μην εργάζομαι...

Σαν απλός άνθρωπος χρειάζομαι γύρω στο ένα με ενάμισυ μπουκάλι κρασί κάθε βράδυ. Αλκοολικός; Δεν νομίζω πως είμαι... Μου αρέσει να βλέπω ταινίες νουάρ και άλλες παράξενες από τα 40s και 50s, να μαγειρέυω (και να τρώω!) μεξικάνικο φαγητό, να οδηγώ σε επαρχιακούς δρόμους όταν είμαι στην Αμερική επειδή είναι οι μόνοι που δεν έχουν ακόμα καταστραφεί από το MTV τη disco, το heavy metal και τις συμμορίες. Α, και ονειρεύομαι να κάνω μιά μεγάλη ληστεία τραπέζης σαν κι εκείνη που έγινε στα 70s στη Λυόν της Γαλλίας...

ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ CRYPT

Έχω καταλάβει ότι οι περισσότερες μπάντες που γράφουν σπουδαία μουσική, αποτελούνται και από σπουδαία άτομα. Οι μπάντες με τις οποίες συνεργάζομαι ξέρουν ακριβώς τι κάνουν με τη μουσική τους. Δεν ενδιαφέρονται να γίνουν πλούσιοι ή αστέρες. Συγκροτήματα που υπάρχουν για αυτούς τους ηλίθιους σκοπούς αργά ή γρήγορα θα μετατρέψουν τη μουσική τους σε εμπορική, ώστε να ακουστεί από ένα ακροατήριο ηλιθίων σε ένα ποσοστό 80 %. Εμείς δεν ανήκουμε σ' αυτή την κατηγορία και οι μπάντες μας δεν γνωρίζουν τη λέξη "συμβιβασμός". Σεβόμαστε τις μπάντες που έχουμε και προσπαθούμε πάντα να κάνουμε το καλύ-

ENGLISH PUNK ROCK EXPLOSION (11 / 88)
THE RAUNCH HANDS PAYDAY (1 89)
VARIOUS LOOKEY DOOKY (1 89)
VARIOUS - HO-DAD HOOTEANNY (2 89)
LAS VEGAS GRIND 3 (3 89)
THE GRAVEDIGGERS MOVE IT (3 89)
THE MIGHTY CEASARS
JOHN LENNON'S CORPSE REVISITED (3 89)
THE LYRES LET'S HAVE A PARTY (4 89)
THE DEVIL DOGS THE DEVIL DOGS (7 89)
THEE HEADCOATS
THE EARLS OF SUAVEDOM (10 89)
THE RAUNCH HANDS HAVE A SWIG (3 90)
THE DEVIL DOGS BIG BEEF BONANZA (7 90)

THE MIGHTY CEASARS
SURELY THEY WERE NOT THE SONS OF GOD (10 90)
THEE HEADCOATS BEACH BUMS MUST DIE! (10 90)
THE DEVIL DOGS LIVE IN TOKYO 7" (6 91)
DMZ DEMOS/LIVE (7 91)
VARIOUS LAS VEGAS GRIND 4 (7 91)
VARIOUS JUNGLE EXOTICA (9 91)
VARIOUS TALKIN' TRASH! (9 91)
THE SHAFTMAN SHAFTMAN (9 91)
THE RAUNCHANDS
MILLION DOLLAR MOVIE 2x7" (11 91)
NINE POUND HAMMER SMOKIN' TATERS! (12 91)
NINE POUND HAMMER
SMOKIN' TATERS/MUD, BLOOD, BEERS CD (2 92)

THE DEVIL DOGS WE THREE KINGS (3 / 92)
THE JON SPENCER BLUES EXPLOSION CRYPT-STYLE (4 92)
THE GORIES OUTTA HERE LP/CD (6 92)
THE RAUNCH HANDS FUCK ME STUPID LP/CD (9 92)
VARIOUS LAS VEGAS GRIND PART 1 CD (11 92)
VARIOUS LAS VEGAS GRIND PART 2 CD (11 92)
THE NEW BOMB TURKS
DESTROY-OH-BOY LP/CD (CRYPT 032/CD32, 1 93)
VARIOUS BACK FROM THE GRAVE PART 1 CD (2 93)
VARIOUS JUNGLE EXOTICA CD (2 93)
THEE HEADCOATS BEACHED EARLS CD (2 93)
THE DEVIL DOGS 30 SIZZLING SLABS CD (2 93)
NINE POUND HAMMER

τερό δυνατό γι' αυτές (πωλήσεις, τουρνέ κ.λ.π.) έτσι ώστε να μπορούν να αφοσιωθούν στο έργο τους. Δεν έχουμε την υπομονή να ασχοληθούμε με αστέρες και γκρινιάρηδες. Οι άνθρωποι που συμμετέχουν στα γκρούπ της Crypt έχουν γνώση για το περιορισμένο κοινό και έμαθαν να ζουν με αυτό.

Κάθε μπάντα και κάθε μέλος της έχει την δική του προσωπικότητα και εμείς φροντίζουμε να διατηρούμε το καλό κλίμα και μεταξύ τους. Ευχαριστώ το θεό για το fax! Διαφορετικά, τώρα που ζω στην Γερμανία θα ήταν αδύνατο να συνενοηθώ με τα συγκροτήματα.

ΤΟ PUNK ΧΤΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Punk Rock: Οχι πως δίνω δεκάρα για την επιτυχία των Nirvana (θεωρώ ότι αυτή η μουσική δεν έχει τίποτε να κάνει με το punk, όλα αυτά τα "alternative rock" τα βάζω στο ίδιο τουςβάλι με το FM rock των 70s, που το punk ήρθε για να καταστρέψει το 76 77), αλλά είναι ηλίου φαεινότερον ότι το punk τα τελευταία χρόνια έγινε καραμέλλα για να δικαιολογήσει την εμπορικότητα. Πραγματικά εκτιμώ πως μιά trashy μπάντα σαν τους New Bomb Turks πούλησε 20.000 κομμάτια, αλλά αυτό γίνεται μιά φορά.

Δεν τρέφω κανενός είδους νοσταλγία για τις "παλιές καλές μέρες" του punk. Με εκνευρίζει απλά το γεγονός πως σήμερα οι πρώτοι δίσκοι των Ramones αντιμετωπίζονται σαν "σκατά" από τους διάφορους νεοχίτιδες κριτικούς του "Rolling Stone" τη στιγμή που εξυμούν διάφορους τατουαζαρισμένους καραγκιόζηδες τύπου Ministry ή ξενέρωτους "punk" σαν τους Bad Religion.

Για μένα το punk υπήρξε ένα μεγάλο "fuck you" απέναντι στις πομπώδεις και υποκριτικές μαλακίες που γέμιζαν στάδια από το '67 και μετά. Οι Ramones ήταν rock 'n' roll. Οι Genesis ήταν "rock" Οι Heartbreakers ήταν rock 'n' roll. Οι Television ήταν "rock"

ΤΟ ROCK N ROLL

ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

To Maύρο rhythm 'n' blues των fifties ήταν μιά μεγάλη απειλή για την Λευκή Αμερική. Ήταν οι πολυεθνικές επένδυσαν σ' αυτό και το υποβάθμισαν στο pop rock τύπου Pat Boone. To trash των πρώιμων sixties έμεινε πολύ μακριά από το Top 40 τύπου Connie Francis. To garage των sixties έμεινε άγνωστο στις μάζες, που ενδιαφέρονταν περισσότερο για την γαμμένη pop των Beatles. Οσο για την ψυχεδελεια του 1967· To "Sgt. Peppers Lonely" κατέστρεψε το rock 'n' roll. To 1970 1973; Ευτυχώς που υπήρχαν οι Stooges, οι New York Dolls και οι Flamin' Groovies για να σώσουν την κατάσταση. 1976 1978; Εσκασε το punk, αλλά γρήγορα θάφτηκε από το ξενέρωτο new wave. Τα πράγματα πάνε από το κακό στο χειρότερο...

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΣ

Η οικογένειά μου μετακόμισε στην Ελλάδα (Κηφισιά) τον Δεκέμβρη του 1964 όταν ήμουν τεσσεράμιση χρονών Ζήσαμε εκεί μέχρι τον Δεκέμβρη του '73, όταν ο πατέρας μου άφησε την ESSO για να δουλέψει σαν λογιστής στο Κολλέγιο Bates, στο Lewiston, του Maine. Μέσα σε έξι μήνες έμαθα τέλεια ελληνικά, πήγα στη σχολή ACS και πέρασα φοβερή παιδική ηλικία. (Στην πραγματικό-

τητα αντικοινωνικό στοιχείο έγινα μετά την επιστροφή στην Αμερική και συγκεκριμένα στην κλειστή, ρατσιστική κοινωνία του Maine, που όμως με βοήθησε να προετοιμαστώ ψυχολογικά για τη δημιουργία της Crypt).

Οι γονείς μου αγόρασαν ένα παλιό ερείπιο του 14ου αιώνα στην Πάρο και κάθε καλοκαίρι το περνούσαμε επισκευάζοντας το κτίριο. Από τότε που επέστρεψα στο Maine το επισκέφθηκα μόνο μιά φορά, το καλοκαίρι του '74. Χρειάστηκαν 16 χρόνια, ως το 1990 για να ξαναπάρω στην Πάρο. Ο κυριότερος λόγος που άργησα τόσο πολύ ήταν ο οικονομικός, αλλά και μία παραίτηση από το γεγονός ότι είχα ξαναγίνει Αμερικανός και αν και μισούσα το Maine δεν ήθελα να σκέφτομαι πόσο καλύτερα περνούσα στην Ελλάδα σε σχέση με την γαμημένη Αμερική. Πάντως, αφού κατάφερα και ξέφυγα από την Αμερική, σκοπεύουμε με την Micha να ερχόμαστε πιό συχνά!

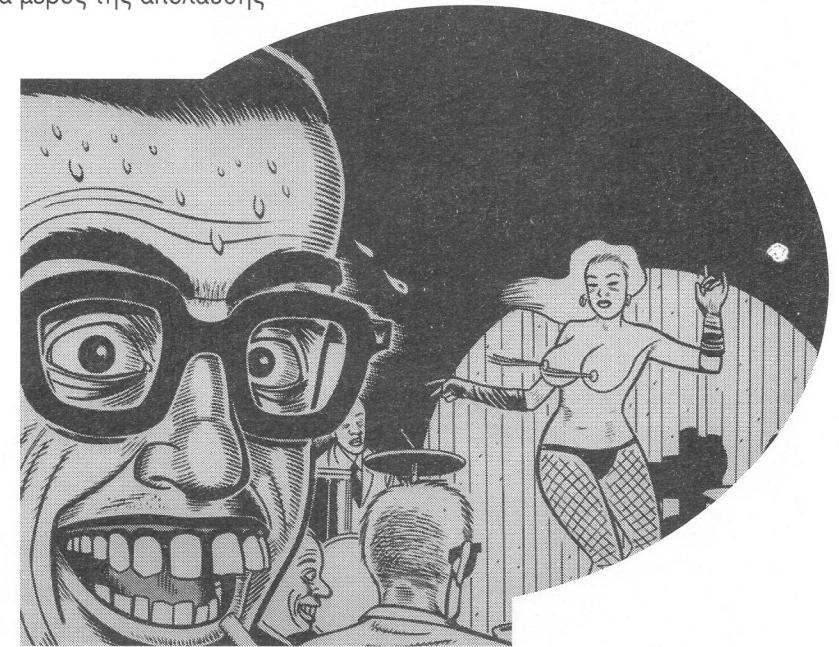
ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Θα συνεχίσουμε να τα δίνουμε όλα. Τι στο διάβολο, περάσαν 11 χρόνια κι όμως επιβιώσαμε χωρίς να χρειαστεί να φύλαξουμε τον κώλο κανενός. Πολύ φοβάμαι πως η "επανάσταση" του CD κατέστρεψε την καλύτερη μορφή του ζεστού, ακατέργαστου και αληθινού rock 'n' roll: Το βινύλιο. (Δόξα των Θεών, υπάρχουν και σωστές χώρες όπως η Ελλάδα και η Ιταλία όπου το βινύλιο βασιλεύει ακόμα!). Σίγουρα πάντως η οριακή πώληση δίσκων βινυλίου κλέβει ένα μέρος της απόλαυσης να κυκλοφορούμε το υλικό μας.

Θα έχουμε πάντα ανοιχτά τα μάτια και τα αυτιά για καινούργιες μπάντες. Αν και είναι σπάνιες, ελπίζω ότι τα πράγματα θα πάνε καλά για τις μπάντες που ήδη υπάρχουν στην Crypt, ώστε να μην απογοητευτούν και τα παρατήσουν Ο απώτερος σκοπός μας;" Μα φυσικά η κυριαρχία μας στον κόσμο (χε, χε!)

NINE POUND HAMMER

- THE MUD, THE BLOOD & THE BEERS(2 / 93)
- VARIOUS SIN ALLEY PART 1 CD (2 93)
- PLEASURE FUCKERS SNAKEBITE 7" (6 93)
- JON SPENCER BLUES EXPLOSION
- EXTRA WIDTH LP/CD (6 93)
- PLEASURE FUCKERS SUPPER STAR CD (7 93)
- THE DEVIL DOGS
- SATURDAY NIGHT FEVER LP/CD (8 93)
- THEE MIGHTY CEASARS SURELY
- THEY WERE NOT THE SONS OF GOD CD (11 93)
- VARIOUS BACK FROM THE GRAVE PART 2 CD (10 93)
- LAZY COWGIRLS FRUSTRATION, TRAGEDY & LIES 7" (11 93)
- THE PAGANS CLE CD (2 94)

- VARIOUS TALKIN' TRASH/LOOEY DOOKEY CD (2 94)
- VARIOUS BACK FROM THE GRAVE 3 CD (2 94)
- VARIOUS STRUMMIN' MENTAL PART 1 CD (2 94)
- VARIOUS GARAGE PUNK UNKNOWN PART ONE CD (2 94)
- FIREWORKS SET THE WORLD ON FIRE LP/CD (3 94)
- THE BEGUILED BLUE DIRGE LP/CD (3 94)
- VARIOUS CHEAPO CRYPT SAMLER CD (3 94)
- THE GORIES HOUSEROCKIN' LP (3 94)
- THE GORIES I KNOW YOU FINE BUT HOW YOU DOIN'? (4 94)
- THE GORIES I KNOW YOU HOUSEROCKIN' CD (4 94)
- THE LYRES EARLY YEARS CD (4 94)

- VARIOUS BACK FROM THE GRAVE 4 CD (4 94)
- VARIOUS STRUMMIN' MENTAL PART 2 CD (4 94)
- VARIOUS GARAGE PUNK UNKNOWN CD (4 94)
- THE OBLIVIANS SUNDAY YOU NEED LOVE 7" (5 94)
- NINE POUND HAMMER MULEBITE LP/CD (9 94)
- THE NEW BOMB TURKS NEW ALBUM LP/CD (9 94)
- TEENGENERATE DEBUT LP/CD (9 94)
- VARIOUS BACK FROM THE GRAVE 8 2LP/CD (9 94)
- VARIOUS LAS VEGAS GRIND 5 LP/CD (9 94)
- VARIOUS JUNGLE EXOTICA PART 3 LP/CD (9 94)
- TALKIN' TRASH PART 2 LP/CD (9 94)

*Οπου δεν υπάρχει σημείωση, πρόκειται για άλμπουμ βινυλίου.

Hάνοιξη έχει αρχίσει να μας γνέφει. Μέσα στο ταλαιπώρο αμάξι του Δημήτρου του Μυλωνά, προσπαθώ να βολέψω το εδώ και καιρό πονεμένο πόδι μου. Κατηφορίζουμε την Αλεξάνδρας προς την Πατησίων ακούγοντας ένας Θεός ξέρει τι παλαβά πράγματα από μιά εξίσου με το αμάξι ταλαιπωρημένη κασέτα που βάζει τα δυνατά της να ακουστεί μέσα από τα ηχεία ενός χειρότερα ταλαιπωρημένου κασετόφωνου. Ήμαστε ήδη φτιαγμένοι και τα μυαλά μας έχουν πάρει αέρα, τα παράθυρα ανοιχτά και η ευφορία γίνεται ακόμα μεγαλύτερη ξέροντας πως σε λίγο θα συναντήσουμε έναν ολοζώντανο θρύλο του rock 'n' roll. Οι Dead Moon βρίσκονται για δεύτερη φορά στην Αθήνα, ήδη για δυό βραδιές ταρακούνησαν το ΑΝ, ενώ σήμερα, Κυριακή, δίνουν την τελευταία τους συναυλία.

Στο μπαρ του ξενοδοχείου, ο Fred και η Toody Cole, ένα αιώνια (27 χρόνια) ερωτευμένο ζευγάρι, περιμένουν χαμογελαστοί (όπως πάντα), έτοιμοι να αντιμετωπίσουν για μιά ακόμα φορά το κασετόφωνο του MMB. Ο Andrew Loomis, ο βενιαμίν της παρέας κοιμάται. Ο Fred είναι σχεδόν έξαλλος με τα μέτρα Παπαθεμελή. Του είναι αδύνατον να φανταστεί την Αθήνα "μιά πόλη γνωστή σ' όλο τον κόσμο για τη νυχτερινή ζωή της" νεκροταφείο μετά τις 3 το πρωί. Τον καθησυχάζω, λέγοντάς του πως "μπόρα είναι, θα περάσει". Μοιάζει να πείθεται. Σκέφτομαι πως πραγματικά πλήττεται ο τουρισμός...

"Οι Ελληνες είναι καταπληκτικός λαός. Νομίζω ότι θα έπρεπε να γλεντούν ολόκληρο το 24ωρο, να μην κάνουν καμμία άλλη δουλειά". Σκέφτομαι ότι σ' αυτούς τους δρόμους πριν από 2500 χρόνια περπατούσαν ο Πλάτωνας και ο Σωκράτης, άνθρωποι που ανέπτυξαν την φιλοσοφία της ζωής. Πως μπορεί τώρα να έρχεται ένας τυχαίος και να επιβάλλει περιορισμούς στη διασκέδαση του κόσμου;" Δείχνει έξω φρενών όσο έξω φρενών μπορεί να γίνει ένας τύπος που εδώ και 30 χρόνια βρίσκεται στο πλέον δύσκολο κουρμπέτι του rock 'n' roll, καταφέρνοντας να είναι ευτυχισμένος. Στο πλάι του,

DEAD MOON

η Toody ενισχύει τις απόψεις του. "Δεν μπορώ να φανταστώ κάποια μαμά να ακολουθεί το παιδί της στο μπαρ, για να του επιτραπεί η είσοδος. Μου φαίνεται ανθελληνικό"

Ο Fred μιλάει πολύ. Χείμαρρος ο λόγος του, που θά' λεγε κι ο ποιητής. Βέβαια. Τόσα χρόνια εμπειρίας, είναι μιά καλή δικαιολογία. Δεν χρειάζεται να τον ρωτάς πολλά πράγματα. Παίρνει φόρα και σε καλύπτει με το παραπάνω.

Την προηγούμενη φορά που οι Dead Moon ήρθαν στην πόλη, ολοκλήρωναν την ευρωπαϊκή τους περιοδεία. Αυτή τη φορά αρχίζουν από εδώ. Θα ακολουθήσουν Νορβηγία, Σουηδία, Αυστρία, Ολλανδία, Ελβετία κ.ο.κ.

"Κάναμε ένα σωρό πράγματα από την τελευταία φορά που ήρθαμε στην Ευρώπη. Παίξαμε πολύ στην Αμερική, ασχοληθήκαμε με την Tombstone (την δική τους εταιρεία), πεταχτήκαμε και μιά φορά στο Βερολίνο για τις "Berlin Independent Days" και έπειτα τα δώσαμε όλα για να ετοιμάσουμε το "Crack In The System" άλμπουμ"

Το "Crack In The System" το τελευταίο άλμπουμ των Dead Moon, είναι αφιερωμένο σε όλους όσους έχουν κολλήσει στα "πιστεύω" τους και κάνουν τη διαφορά. Βασισμένο πάνω στο κλασσικό στυλ που έχουν καθιερώσει από την αρχή, περιέχει 11 κομμάτια που αντανακλούν την

αισθητική του σύγχρονου garage σε συνδυασμό με την ωμότητα του punk. Ο Fred υποστηρίζει πως αν και τα κομμάτια διαφέρουν από δίσκο σε δίσκο, η γραμμή πλεύσης παραμένει η ίδια. Και δεν έχει άδικο. Ακόμα και η διασκευή του "The Times They Are A Changin'" του Dylan (ένα από τα πρώτα που ηχογράφησαν οι Moon πριν επτά χρόνια), δεν είναι άσχετη με τον τίτλο του δίσκου. "Ο τίτλος έχει να κάνει και με το συγκρότημα" λέει ο Fred. "Θυμάμαι πως όταν ξεκινούσαμε όλοι μας έλεγαν ότι κανένας δεν ακούει τέτοια μουσική Τους διαψεύσαμε Μας έλεγαν ότι κανένας δεν αγοράζει μονοφωνικούς δίσκους Τους διαψεύσαμε Μας έλεγαν ότι κανένας δεν αγοράζει πιά βινύλιο Τους διαψεύσαμε Μας έλεγαν ότι δεν θα έχουμε μέλλον αν δεν υπογράψουμε σε πολυεθνική Τους διαψεύσαμε Οτι δεν θα μπορούσαμε να οργανωσουμε περιοδείες Τους διαψεύσαμε Αντισταθήκαμε με τον τρόπο μας σε ένα σύστημα που ήθελε να μας βάλει σώνει και καλά στο λούκι Κάθε μας κίνηση ήταν ακόμα μιά ρωγμή στο κατεστημένο"

Εντάξει, Fred, δεν χρειάζεται τίποτε άλλο. Με έπεισες. Ο Cole αισθάνεται περήφανος. Και γιατί να μην είναι, Τριάντα χρόνια τώρα, περνώντας διά πυρός και σιδήρου παίζοντας σε διάφορες μπάντες (Lords, Weeds, Lollipop Shoppe, Zipper πρόσφατα επανακυλοφόρησε το καταπληκτικό μοναδικό τους άλμπουμ από το 1974 King Bee, Rats, Desperate Edge, Western Front) όχι μόνο άντεξε παραμένοντας μακριά από τα μεγάλα "project" αλλά κατάφερε να αισθάνεται χαρούμενος, χωρίς να σκοτίζεται ιδιαίτερα για την αυτιανή μέρα.

Ατέλειωτες διηγήσεις η ζωή του. Μιά από τις αγαπημένες του ιστορίες, για παράδειγμα, είναι η απόκτηση ενός μονοφωνικού στούντιο με μηχάνημα κοπής δίσκων κατασκευασμένο στο Nashville το 1954. Το ανακάλυψε διαλυμένο στο υπόγειο κάτι τύπων Τρείς ολόκληρους μήνες πάλευε να του το πουλήσουν "Ζητούσα μιά γαμημένη τιμή και εκείνοι δεν ήξεραν τι να μου απαντήσουν Σ' αυτό το στούντιο είχαν ηχογραφήσει οι Kingsmen το "Louie Louie" Στο τέλος απελπίστηκα και τα παράτησα. Λίγο καιρό μετά, την ημέρα των γενεθλιών μου, έρχεται η Toody και μου δίνει μιά κάρτα. Σκέφτηκα, γιανώ το αυτό μόνο το δώρο βρήκε να μου κάνει, Την ανοίγω και έγραφε: "Χρόνια Πολλά. Αγόρασα το μηχάνημα κοπής!" Τρελάθηκα! Νομίζω πως την ερωτεύτηκα για άλλα είκοσι χρόνια εκείνη τη στιγμή!"

Ο Fred παιδεύτηκε δυό βδομάδες ώσπου να το θέσει σε λειτουργία. Άλλαξ τα καλώδια, τα βίσματα, τα πάντα. Τελικά, η επιμονή του θριάμβευσε. Οπως πάντα.

Στο μεταξύ, ο Andrew έχει ξυπνήσει και μπαίνει στην αίθουσα με ένα ταραταζούμ. Τα μάτια του λάμπουν σε ένα μόνιμο περιπαχτικό γέλιο. Στην τηλεόραση είχε δει τα χθεσινοβραδινά επεισόδια με τα MAT τόσο στην Πανεπιστημίου για το ωράριο, όσο και στου Fix για την Act Up. Του φαίνονται απίστευτα, αλλά δείχνει να διασκεδάζει. "Η νεολαία σας είναι άγρια Βρέθηκα εκεί κοντά

χτες βράδυ, άκουσα τις φασαρίες, αλλά είχα άλλη δουλειά" λέει κλείνοντας το μάτι. Ο Andrew, ελεύθερος και ωραίος, από την περασμένη κιόλας επίσκεψη των Dead Moon στην Αθήνα, φρόντισε να θέσει τις βάσεις για το... μέλλον

"Δεν είμαι από τους ανθρώπους που αλλάζουν" συνεχίζει ο Fred. "Κολλάω σε ένα πράγμα και δεν ξεκολλάω ποτέ. Είμαι 27 χρόνια με την Toody εππά με τους Dead Moon, για τους οποίους δεν βρίσκω κανένα λόγο να διαλύσουν. Ισως να αλλάξουν όνομα, αλλά μέχρι εκεί" Κοιτάζει πονηρά την Toody. "Την προηγούμενη βδομάδα που την κοίταξα, την ερωτεύτηκα ξανά. Και όταν βγήκαμε να παίξουμε, πίστευα ότι ήταν το πρώτο μας κονσέρτο. Δεν θυμόμουν καλά καλά τα κομμάτια. Είναι σαν να μην περνάει ο χρόνος" Το γέλιο του ζεύγους Cole είναι αυθόρυβη και δυνατό.

Ο Fred Cole είναι ο άνθρωπος που δίνει νόημα στις λέξεις "ανεξάρτητος καλλιτέχνης". Όλα αυτά τα χρόνια η διαισθησή του, με την οποία συνδιαλέγεται συχνά, του έλεγε να κρατήσει αυτή τη στάση. Και κατά τη γνώμη του, δεν λάθεψε ποτέ. "Ακόμα κι όταν είχα σοβαρές προτάσεις να συνεργαστώ με πολυεθνικές, κάτι με κρατούσε μακριά. Μπορεί να θεωρηθώ ηλιθίος ή ρομαντικός, αλλά, πίστεψε το, δεν ανησυχώ καθόλου γι' αυτό. Ολες αυτές οι μπάντες που σήμερα υπογράφουν σε μεγάλα label, όσο κι αν υποστηρίζουν πως διατηρούν την ελευθερία τους, δεν είναι τίποτε άλλο παρά υποκρι-

breathin'

garage

spittin'

punk!

τές. Ακόμα κι όταν λένε ψέμματα δυνατά για να τους ακούσει ο εαυτός τους. Ανεξάρτητος σημαίνει να είσαι ανεξάρτητος. Να κάνεις αυτό που εσύ θέλεις. Κι αυτό δεν συμβαίνει φυσικά στις πολυεθνικές"

Ο Fred πίνει μιά γουλιά καφέ και η Toody βρίσκει την ευκαιρία να μιλήσει. "Είναι σαν να βρίσκεσαι στο στρατό"

"Όντας σε πολυεθνική είσαι υποχρεωμένος εκ των πραγμάτων να δέχεσαι το στήσιμο που εκείνοι σου υποδεικνύουν" συνεχίζει ο Cole παίρνοντας βαθειά ανάσα. "Πως θα φερθείς, πως θα ντυθείς, ακόμα και πως θα παίξεις. Υποτίθεται ότι το rock 'n' roll είναι μιά εξέγερση που προχωρά πέρα από τη μουσική. Και οι εταιρείες μπήκαν στο παιχνίδι για να το χρησιμοποιήσουν μέσω του χρήματος. Σίγουρα πάντως τα πράγματα σήμερα είναι καλύτερα απ' ότι παλιότερα. Αλλά το αποτέλεσμα παραμένει το ίδιο: Το κέρδος"

Οι Dead Moon είναι αποφασισμένοι να μη δεχτούν εντολές και κατευθύνσεις από κανένα. Ο Fred δεν κατηγορεί τις μπάντες που υπογράφουν μεγάλα συμβόλαια. Απλά, αυτός ο τρόπος μετάδωσης του μηνύματος, δεν ταιριάζει σ' εκείνον. Είναι μιά προσωπική απόφαση που βρίσκει απόλυτα σύμφωνους τον Andrew και την Toody. "Θα είμαι το ίδιο ευτυχισμένος και μετά από δέκα χρόνια, ακόμα κι αν η δημοτικότητά μας δεν αυθηθεί στο ελάχιστο από σήμερα. Θα ξέρω ότι έκανα αυτό που γούσταρα και ότι το έκανα με τον δικό μου τρόπο. Ακόμα κι αν χρειαστεί ν' ανεβαίνω στη σκηνή με καροτσάκι"

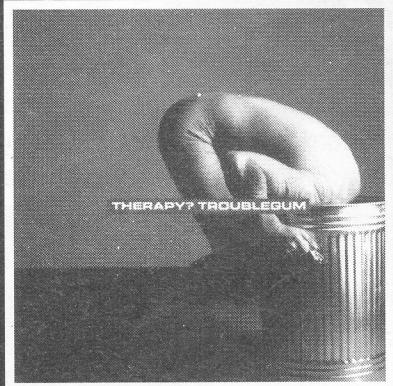
Η συνέχεια της συζήτησης στο Λυκαβηττό, όπου σκαρφαλώνουμε για τη φωτογράφηση. Ο χαβαλές αυξάνει και οι πόζες δίνουν και παίρνουν κάτω από την σοφή καθοδήγηση του Δημήτρη. Χαζεύοντας από ψηλά την Αθήνα, ο Cole κοιτάζει απελπισμένος τα σπίτια που σκαρφαλώνουν την Πάρνηθα και ετοιμάζονται να περάσουν στην άλλη πλευρά του βουνού. "Αναρωτιέμαι που θα βρίσκονται όταν ξανάρθουμε" μονολογεί.

Κι εγώ... Γι' αυτό να ξανάρθετε γρήγορα παιδιά...

?

THERAPY? TROUBLEGUM

Σ Ε Δ Ι Σ Κ Ο Υ Σ Ρ Ο Λ Y G R A M

?

?

?

?

?

Polygram

?

?

?

Tι κοινό μπορεί να έχουν o Bootsy Collins, οι Ohio Players και οι Isley Brothers με ένα λευκό rock κιθαρίστα και τραγουδιστή; Τίποτε, θα λέγατε χωρίς πολύ σκέψη. Και όμως. Τα στοιχεία που δένουν τον Greg Dulli με τους παραπάνω "θεούς" της soul μουσικής, δεν είναι απλά η καταγωγή τους από την περιοχή του Cincinnati στο Ohio. Είναι ή αγάπη και ο σεβασμός του δεύτερου σε όλη τη "μαύρη" σκηνή της Motown και όχι μόνο. Οι J̄rωες και τα ακούσματα της νεανικής ηλικίας του Dulli, δεν ήταν ούτε οι Zeppelin, ούτε οι Sabbath. Αντίθετα ο James Brown, ο Marvin Gaye και οι Supremes, βρίσκονταν πολύ συχνότερα στα αυτιά του, παρά οποιοδήποτε rock συγκρότημα. Κανένας όμως δεν μπορεί να αμφισβητήσει πως οι Afghan Whigs είναι μιά rock μπάντα. Τα "λευκά" φωνητικά του Dulli, τα τρομερά σόλο ξεσπάσματα του Rick McCollum, και η σταθερή, στακάτη rhythm section του μπασίστα John Curley και του ντράμερ Steve Earle, μόνο σε ένα rock συγκρότημα θα μπορούσαν να αναφέρονται. Και μάλιστα σε ένα πολύ καλό rock συγκρότημα. Οι Afghan Whigs, δεν είναι από τις μπάντες που με την πρώτη σε πάνε στον Παράδεισο, ή την Κόλαση. Χρειάζεται ιδιαίτερη περιποίηση στις ακροάσεις των δίσκων τους, για να αποφασίσεις τελικά ποιό δρόμο θα ακολουθήσεις, αν και απ' ό, τι φαίνεται και οι δύο οδηγούν στην ίδια κατεύθυνση. Το "Gentlemen" είναι η τέταρτη μεγάλη κυκλοφορία τους και η πρώτη πολυεθνική για λογαριασμό της Elektra. Η απόφαση για τό μέρος που θα γινόταν η ηχογράφηση ήταν (όπως και οι περισσότερες) του Dulli. Τα στούντιο Ardent στο Memphis, όπου ηχογραφούσαν και οι Big Star (ο Dulli δηλώνει φανατικός οπαδός τους) ήταν το πιό κατάλληλο μέρος και ο Jody Stephens (μέλος του cult συγκροτήματος του Alex Chilton) βοήθησε σαν διευθυντής παραγωγής. Ετσι τουλάχιστον υποστηρίζει ο Dulli, αν και δεν χάνει ευκαιρία να δηλώσει πως εκείνος ήταν ο εμπνευστής και ουσιαστικός παραγωγός του άλμπουμ. Η επιλογή του στούντιο είχε γίνει και τα υπόλοιπα ήταν σχετικά εύκολα. "Τηλεφώνησα στην εταιρεία και τους είπα να στείλουν ένα τσεκ στο Ardent. Επειτα, όταν όλα είχαν τελειώσει, τους ταχυδρόμησα τα tapes, γράφοντάς τους 'αυτό είναι το καινούργιο άλμπουμ μας. Ελπίζω να σας αρέσει'"

To "Gentlemen" διαφέρει από τις προηγούμενες κυκλοφορίες των Afghan Whigs. Το σπέρμα της soul βρίσκεται διάχυτο και χαρακτηρίζει θετικά το όλο project, ενώ η άψογη Marcy Mays των Scrawl που δανείζει τη φωνή της στο "My Curse" κάνει το κομμάτι συγκλονιστικό και το καλύτερο. Οπως και η φωνή του Dulli (τόσο υπέροχη όσο και του J. Mascis) ζωγραφίζει τις υπόλοιπες συνθέσεις. "Στην αρχή σκόπευα να τραγουδήσω ντουέτο με την Marcy το "My Curse". Ομως όταν την άκουσα στις πρόβες, κατάλαβα ότι δεν με παίρνει" Χρειαζόταν μιά γυναικεία φωνή και ο Dulli το κατάλαβε αμέσως. "Δεν μπορείς να κρύψεις το γεγονός πως ανάμεσα στα πόδια σου κρέμεται ένα πράγμα. Ακόμα κι αν στο κόψουν, θα εξακολουθείς να είσαι άντρας"

Η ιστορία των Afghan Whigs ξεκινά το 1987. Ο Greg Dulli μεγάλωσε στο Hamilton, μιά επαρχιακή πόλη 20 μίλια από το Cincinnati και τελειωνόντας το σχολείο έφυγε για την πρωτεύουσα να σπουδάσει κινηματογράφο. Εζησε για λίγο στο LA, όπου όπως λέει "ενώ εγώ μιλούσα για τον ιταλικό νεορεαλισμό, οι υπόλοιποι συζητούσαν τα τοπικά νέα"

Μέχρι εκείνη την εποχή, ο Dulli δεν είχε σκεφτεί να ασχοληθεί σοβαρά με τη μουσική. Ενα κονσέρτο των Dream Syndicate ήταν η αφορμή να αγοράσει στα 18 του μιά κιθάρα. Η επιστροφή του στο Cincinnati τον έφερε σε επαφή με τον John Curley

"Προσπαθούσα να γράψω ένα πληρωμένο άρθρο για μιά αγγλική εφημερίδα και εκείνος που ζούσε στο διπλανό δωμάτιο είχε στο τέρμα το "Statesboro Blues" από το "The Allman Brother At The Fillmore East". Χτύπησα την πόρτα του αγριεμένος, φωνάζοντας 'κλείσε αυτή τη μαλακία, δεν μπορώ να δουλέψω' κι εκείνος άνοιξε και με προσκάλεσε μέσα. Κουβεντιάσαμε κι από κει και μετά..." Οι κακές γλώσσες λένε πως ο Curley προμήθευε ναρκωτικά τον Dulli, εκείνος όμως λέει πως απλά "πίναμε μαζί κανένα joint..."

Μιλώντας αναγκαστικά για τον Dulli, που δεσπόζει των υπολοίπων μελών αφού εκείνος γράφει σχεδόν όλο το υλικό των Whigs, κάνει τις δημόσιες σχέσεις και συνήθως μιλάει στον Τύπο, να μην ξεχνάμε πως τα μέλη του γκρούπ είναι τέσσερα. Και η μουσική προσφορά των τριών στο δέσμο του ήχου είναι εξίσου σημαντική με την προσωπικότητα του Dulli. Ωστόσο, κακά τα ψέματα, τα πάντα δείχνουν να γυρίζουν γύρω από αυτόν

Οι Afghan Whigs κυκλοφόρησαν το πρώτο τους άλμπουμ το 1989 με δική τους παραγωγή. Το "Big Top Halloween" έχει αποσυρθεί και μάλλον, εκτός από ιστορική, δεν έχει καμιά άλλη αξία για το ίδιο το γκρούπ, αν και η εγκυκλοπαίδεια "Trouser Press Record Guide" υποστηρίζει πως πρόκειται για "ένα καταπληκτικό ντεμπούτο, γεμάτο από rock των 70s και punk, ένας ηχητικός τυφώνας με ένα ψυχεδελικό μάτι"

Η πρώτη μεγάλη αλλαγή στην ζωή και το έργο των Afghan Whigs ήταν η υπογραφή συμβολαίου με την ανερχόμενη Sub Pop του Seattle, το 1990. Οι Whigs ήταν το πρώτο συγκρότημα εκτός Washington που υπέγραψε το πασίγνωστο σήμερα label και μετά από ένα επτάιντσο στο "singles club" της εταιρείας, κυκλοφορούν το άλμπουμ "Up In It"

"Όταν η Sub Pop μας ζήτησε να κάνουμε το σινγκλ, δεν είχαμε ιδέα ποιά ήταν" λέει ο Dulli. Παραδέ-

a n W H I G S

χεται όμως πως όλα τα οφείλουν στον Garrett Shavlit των Fluid που πάσσαρε μιά κασέτα τους στον Jonathan Poneman. Το αστείο της υπόθεσης είναι πως οι Afghan Whigs περιόδευσαν στην Αμερική για να υποστηρίξουν το επτάιντσο, το οποίο όμως δεν είχε ακόμα κυκλοφορήσει, χάρη στις γνωστές καθυστερήσεις της Sub Pop. Μόλις όμως έφτασαν στο Seattle για να παίξουν, ο Poneman ενθουσιάστηκε και έκλεισε συμβόλαιο μαζί τους.

Το "Up In It" ηχογραφήθηκε υπό την αιγίδα του Jack Endino και ο ήχος του, αρκετά μακριά από το grunge που πρόβαλλε κατά κόρον εκείνη την εποχή η Sub Pop, κατάφερε να απορροφηθεί θετικά από κοινό και κριτικούς. Στο Woodinville, έξω από το Seattle, ηχογραφήθηκε και το επόμενο άλμπουμ των Afghan Whigs. Προηγήθηκαν διάφορες περιοδείες και μιά εξάμηνη περίοδος ανάπauslas ("για να μην σπάσουμε ο ένας το κεφάλι του άλλου") και το καλοκαίρι του '91 οι McCollum, Curley Earle και Dulli μπαίνουν στα Bear Creek Studios, βγαίνοντας τον Αύγουστο με τα tapes του "Congregation". Στο εντυπωσιακό εξώφυλλο, μιά φωτογραφία οργανωμένη από τον Curley που δείχνει μιά γυμνή Μαύρη κοπέλλα, να κρατά στην αγκαλιά της ένα λευκό μωρό, καθισμένη σε μιά κόκκινη κουβέρτα απλωμένη στο χορτάρι. Αν το έχετε δει, αποκλείεται να μην το προσέξατε. Οι Whigs τονίζουν την όχι πάντοτε ειρηνική συνύπαρξη της rock με τη soul με τον καλύτερο τρόπο.

Το περιοδικό "Spin" είχε γράψει για τους Afghan Whigs: "Η επόμενη βόμβα της Sub Pop είναι έτοιμη να εκραγεί. Καλυφθείτε!" Και το "Congregation" είναι η απόδειξη ότι η φωτιά άγγιζε το μπαρούτι. Η διασκευή του "The Temple" από την όπερα "Jesus Christ Superstar" ξαφνίζει και αν σκεφτεί κανείς πως αρκετές άλλες μπάντες (Cows, Holy Rollers) από κει και μετά χρησιμοποίησαν μουσική από την ταινία, το πράγμα θα μπορούσε να μοιάζει ακόμα και ύποπτο...

"Πολλά από τα περάσματά μας στο άλμπουμ είναι κατευθείαν κλεμμένα από τη Motown" υποστηρίζει ο Greg. "Στο "Up In It" δεν τόλμησα να κάνω κάτι ανάλογο, αλλά εδώ αισθάνθηκα περισσότερο σίγουρος"

Τα πράγματα έχουν μπει στην τροχιά τους και οι Afghan Whigs ανεβαίνουν ολοένα στις εκτιμήσεις των ακροατών ενώ οι συναυλίες τους γίνονται γεγονός. Θεωρούνται φασαριόζικο συγκρότημα και σίγουρα έχουν πολλά να διηγούνται. Οτι ο Greg Dulli κλώτσησε στα μούτρα ένα φαν στο Seattle, όταν ο τελευταίος έχυσε τη μπύρα του πάνω στο fuzz box του. Οτι διέλυσε τα ντραμς των Jesus Jones στην Washington DC, επειδή δεν άφηναν χώρο για το σετ των Wfigs. Οτι τα μέλη πλακώθηκαν μεταξύ τους πάνω στη σκηνή στη Βοστώνη. Οτι στο Amsterdam ο Earle και ο Dulli απειλήθηκαν από δύο punks φορείς τους AIDS που κρατούσαν σύριγ-

γες. Και άλλα πολλά. Τα μέλη της μπάντας πάραμένουν σταθερά όλα αυτά τα χρόνια. Κάποιοι που πίστευαν πως η έντονη και συχνά εγκεντρική προσωπικότητα του Dulli θα έφερνε προβλήματα, μέχρι στιγμής διαψεύσθηκαν. Οχι δηλαδή ότι οι σχέσεις ανάμεσα στους τέσσερεις φίλους είναι πάντα μέλι γάλα. "Είμαστε πολύ κοντά ο ένας με τον άλλο" λέει ο Dulli. "Σχεδόν σαν αδέρφια. Και αν έχεις αδερφό ξέρεις καλά πως μερικές φορές μόνος τρόπος για να συννεοηθείς μαζί του είναι ο τσακωμός. Οταν περιοδεύουμε, πρέπει να ζούμε όλη την ώρα στο ίδιο βαν. Αν κάποιος στη σπάσει, δε μπορείς να γυρίσεις και να φύγεις. Οπότε του ρίχνεις μιά γροθιά. Ετσι λύνουμε εμείς τις διαφορές μας" Κοιτάζοντας τη μύτη του Dulli, τον πιστεύεις αμέσως. Την έχει σπάσει τέσσερεις φορές, δύο σε τσαμπουκάδες και δύο σε ατυχήματα. Παρ' όλα αυτά, δεν πάνε να θεωρείται σήμερα σαν ένα από τους νέους γοητευτικούς rock stars (και αν ακόμα δεν έγινε, είναι ζήτημα χρόνου) και μερικές φορές ο ίδιος κάνει τα πάντα για να το αποδείξει.

Ο Dulli χαρακτηρίζεται λάτρης του ωραίου φύλου. Υποστηρίζει πως από το Δημοτικό κιόλας ελκυόταν από τις όμορφες συμμαθήτριες του και όταν του προσδίδουν τον χαρακτηρισμό του "star" δεν κάνει τίποτε για να τον αντικρούσει. Συχνάζει σε ακριβά εστιατόρια, κυριλέ μπαρ, φλερτάρει με σερβιτόρες και πελάτισσες και ό-

ταν στο "Be Sweet" από το "Gentlemen" τραγουδά "κυρίες μου, αφήστε να σας μιλήσω για μένα: έχω ένα πουλί στον εγκέφαλό μου" δείχνει να μιλάει σοβαρά. Αποποιείται οργισμένος το ρόλο του μισογύνη και απλά γυρίζει το βλέμμα στην πρώτη όμορφη γυναίκα που θα περάσει δίπλα του, ενώ θα κάνει τα πάντα για να την γοητεύσει.

Η τελευταία κυκλοφορία των Afghan Whigs για τη Sub Pop, ήταν ένα EP με τίτλο "Uptown Avondale". Όλα τα κομμάτια ήταν διασκευές κλασσικών της soul (Al Green, Percy Sledge, Freda Payne, Supremes), εκτός από ένα χορευτικό remix του δικού τους "Miles iz dead" με τίτλο "Rebirth Of Cool". Και όταν μιλά για διασκευές, ο Dulli το εννοεί. "Ποτέ δεν παίξαμε μιά διασκευή όπως ο δημιουργός της. Δεν μιμείσαι. Απλά εμπνέεσαι από το κομμάτι" Το "Uptown Avondale" ήταν ένα αποχαιρετιστήριο "και ο καλύτερος δίσκος που έχω κάνει" μα συνάμα και ένα μήνυμα για τις καινούργιες μουσικές κατευθύνσεις που θα ακολουθούσε το συγκρότημα. Η soul γινόταν σοβαρό μέρος του παιχνιδιού, κάτι που φαίνεται και στην τελευταία τους κυκλοφορία.

"Δεν μιλάει ούτε για εξεγερμένα κορίτσια, ούτε για σκληρά αγόρια" δήλωσε σε πρόσφατη συνέντευξη ο Dulli, μιλώντας για το "Gentlemen". "Είναι ένας κύκλος τραγουδιών κάτι σαν το "Astral Weeks" που αναφέρεται στη φθορά των σχέσεων ανάμεσα σε δύο ανθρώπους με το πέρασμα του χρόνου" Η ατυχής κατάληξη της τετράχρονης σχέσης του με μιά κοπέλλα, τον ενέπνευσε να γράψει, αν όχι ένα από τα καλύτερα rock άλμπουμ του '93, σίγουρα ένα με άποψη. Ο Greg υποστηρίζει ότι εκείνο που ήθελε να πετύχει με το άλμπουμ, ήταν ένας συνδυασμός του "The Wall" των Pink Floyd, του "Astral Weeks" του Van Morrison και του "Let's Get It On" του Marvin Gaye. Το "Gentlemen" είναι η σύγχρονη οπτική της λευκής soul, παιγνένης με το συναίσθημα και τις ακροβασίες που θα χρησιμοποιούσαν και οι Μαύροι μουσικοί. Σε όλο το άλμπουμ κυριαρχεί το αρσενικό στοιχείο, μα όσο κι αν ο άντρας είναι ο επιβήτορας, ο πότης, αυτός που φεύγει, εκείνος τελικά είναι ο ζημιωμένος. "Σίγουρα δεν αναφέρεται αποκλειστικά σε προσωπικές μου εμπειρίες, γιατί αν ήταν έτσι αυτή τη στιγμή θα ήμουν νεκρός. Στο "Gentlemen" υπάρχω εγώ και ο καθένας που γνωρίζω με πληγωμένη καρδιά"

Το "Gentlemen" ανοίγει το δρόμο για τους Afghan Whigs που δεν βιάζονται καθόλου για το μεγάλο βήμα. Δείχνουν μιά σταθερότητα που λείπει από πολλούς σύγχρονους rock ήρωες και εξακολουθούν να πειραματίζονται σε ήχους που βρίσκονται κάπου ανάμεσα στις ρίζες τους. Η προσωπικότητα του Greg Dulli είναι ο βασικός παράγοντας για την κυρίαρχη θέση που καλούνται να πάρουν στην αμερικανική rock σκηνή. Γιατί ξέρει να εκμεταλλεύεται σωστά τις ευκαιρίες και κάθε πολυεθνική θα πλήρωνε πολλά για να τον εντάξει στο team των στελεχών της. Στο συμβόλαιο, για παράδειγμα, με την Elektra, υπάρχει ένα σημείο που αναφέρει πως ο Dulli έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει χρήματα της εταιρείας για ένα φιλμ ανεξάρτητης παραγωγής. Αν το "Gentlemen" δεν τους οδήγησε ακόμα στη Λεωφόρο της Δόξας, σίγουρα οι Afghan Whigs βρίσκονται σε ένα από τα κάθετα σοκάκια. Και μόλις διασταυρωθούν..

C.B.C.

Στην Ελλάδα είχαμε την τύχη να γνωρίσουμε τους Violent Femmes από νωρίς. Σχεδόν από το ξεκίνημα της καριέρας τους, αφού το πρώτο ομώνυμο άλμπουμ τους κυκλοφόρησε στην ελληνική αγορά σχετικά γρήγορα. Το κομμάτι "Add It Up" προκάλεσε από ρίγη συγκινήσεως μέχρι υστερία στο άκουσμά του από τα μεγάφωνα των μπαρ, ενώ το "Kiss Off" άφηνε τον ακροατή με τα πόδια καρφωμένα στο πάτωμα και τα αυτιά τεντωμένα. Από τότε (1983) πέρασε μιά δεκετία και βάλε. Το τρίο από το Milwaukee του Wisconsin κυκλοφόρησε ακόμα τέσσερα άλμπουμ. Τα "Hallowed Ground" (1984), "The Blind Leading The Naked" (1986) "3" (1989) και "Why Do Birds Sing?" (1991) είχαν να κάνουν με διηγήσις που στο σόμα του βασικού συνθέτη, τραγουδιστή και κιθαρίστα Gordon Gano έπαιζαν με τις λέξεις. Το εντυπωσιακό όμως στοιχείο του ήχου των Violent Femmes βρισκόταν στον Brian Richie, τον μπασιστή του γκρούπ, ένα βιρτουόζο που όμοιό του δεν έχει γνωρίσει η σύγχρονη μουσική σκηνή. Ο ντράμερ Victor De Lorenzo συμπλήρωνε το καστ σε μιά έκρηξη δημιουργίας και έμπνευσης. Οσοι τυχεροί τους είδατε να λύνουν και να δένουν πρόπερο στο Λυκαβηττό, καταλαβαίνετε τι εννοώ.

Η φωνή του Brian Richie μέσω του "σύρματος" ακούγεται ευδιάθετη. Η απόσταση που χωρίζει την Ελλάδα από την Αμερική φαίνεται να μικραίνει. Του συστήνομαι κι εκείνος με ρωτάει διάφορα για το περιοδικό...

"Νόμιζα ότι εγώ θα σου πάρω συνέντευξη" του λέω. Ο Brian σκάει στα γέλια. "Ναι αλλά ξέρεις, με εντυπωσιάζει η ιδέα του ότι μιλάω με καποιον που έρχεται από τη χώρα του μπουζουκιού. Σκέφτομαι μάλλον να ετοιμάσω ένα σόλο άλμπουμ βασισμένο σ' αυτό και ίσως και στον μπαγλαμά. Επαιξα μπουζούκι στο "Do You Really Want To Hurt Me?" Πως σου φαίνεται η ίδεα;"

Του απαντώ πως ίσως θα έπρεπε να μείνει κάμποσο καιρό στην

**τηλεφωνική συνέντευξη του Brian Richie
στον Γιάννη CBC Καστανάρα**

Ελλάδα και για μιά στιγμή μένει σιωπηλός. "Θα δούμε" λέει και σκάει στα γέλια. Οι Violent Femmes έχουν έτοιμο το νέο τους άλμπουμ που κυκλοφορεί αυτό τον καιρό από την Elektra. Καθυστέρησε, λόγω διαφορών με την εταιρεία που ήταν υπεύθυνη για όλα τα προηγούμενα άλμπουμ τους, την Slash, στην οποία έμειναν δέκα ολόκληρα χρόνια. "Είναι σαν τη Μαφία" λέει ο Richie. "Μπαίνεις εύκολα και μετά ξεπατώνεσαι για να βγείς..."

Πριν λίγους μήνες, κυκλοφόρησε μιά διπλή συλλογή λεγόταν "Add It Up (1981-1993)". Οι Violent Femmes επένδυσαν σ' αυτό όλη την αγάπη τους για τις προηγούμενες δουλειές. Το "Add It Up" δεν είναι απλά μιά συλλογή κομματιών από περασμένες κυκλοφορίες. Πολλά από τα τραγούδια είναι ακυκλοφόρητα, demos, ραδιοφωνικά σώου, b sides, ενώ απουσιάζουν συνθέσεις από τα δύο τελευταία άλμπουμ.

"Θελήσαμε να το κάνουμε επειδή σηματοδοτεί το τέλος μιάς περιόδου κι την αρχή μιάς άλλης. Ο Victor έφυγε από το συγκρότημα προτιμώντας την καριέρα του ηθοποιού. Μάλιστα υποδύεται τον Μπάμπι το Ελαφάκι σε ένα έργο! Κι εγώ ο ίδιος έπαιξα σε ένα φιλμάκι Τρόμου πολύ χαμηλής παραγωγής. Λέγεται "Red Eye" και υποδύομαι τον τρελό δολοφόνο. Κυκλοφόρησε πριν μερικές μέρες. Καινούργιος μας ντράμερ είναι ο Guy"

Η έκτη απόπειρα των Violent Femmes ονομάζεται "New Times" και ο τίτλος φαίνεται να εξηγεί όσα μόλις είπε ο Brian.

"Υπάρχει μιά αλλαγή κατεύθυνσης στη μουσική γραμμή του γκρούπ. Αποφασίσαμε να σκληρύνουμε τον ήχο και να πειραματιστούμε με ηλεκτρονικά όργανα. Οπωσδήποτε υπάρχουν τα στοιχεία εκείνα που έκαναν τους Violent Femmes να ξεχωρίζουν, απλά τα έχουμε εμπλουτίσει με πράγματα που διστάζαμε να χρησιμοποιήσουμε όλα αυτά τα χρόνια. Το "New Times" συλλαμβάνει το πνεύμα της μπάντας σήμερα"

"Και πιό είναι το πνεύμα της μπάντας σήμερα, Brian;" "Αισιόδοξο όπως πάντα" γελάει και ξεροβήχει.. Η παραγωγή του "New Times" έγινε από τους ίδιους. Κανείς άλλος δεν ανακατεύθηκε. "Βρισκόμασταν σε τρομερά δημιουργική περίοδο. Ροκάραμε περισσότερο από τις άλλες φορές, ίσως επειδή ο Guy είναι δυνατότερος ντράμερ από τον Victor"

Ο Gordon Gano είναι και πάλι ο βασικός συνθέτης. Ο Richie προτιμάει να βγάζει την ενεργητικότητά του στις σόλο παραγωγές του ("The Blend" 1987 "Sonic Temple & Court Of Babylon" 1989, "I See A Noise" 1990). Στο "New Times" υπάρχουν δύο κομμάτια οι στίχοι των οποίων είναι γραμμένοι από ένα Γερμανό Ντανταϊστή ποιητή. Κι άλλα δύο στα οποία ο Brian έγραψε τη μουσική. Σύνολο τραγουδιών: 13.

"Στην καινούργια δουλειά, οι στίχοι του Gordon έχουν γίνει περισσότερο σουρρεαλιστικοί και όχι συγκεκριμένοι, όπως παλιά. Σίγουρα ανακατεύονται τα αγαπημένα του θέματα, σεξ, θρησκεία, οικογένεια, αλλά αυτή τη φορά ηχούν διαφορετικά"

Οι Violent Femmes, μόλις μιά βδομάδα πριν τη συνέντευξη που διαβάζετε, έπαιξαν τα νέα τους κομμάτια στη Βοστώνη. "Οι αντιδράσεις του κόσμου ήταν καλές. Στην πραγματικότητα οι φίλοι μας έχουν συνηθίσει να τους εκπλήσσουμε, οπότε θέλουν να πιστεύουν πως κάθε καινούργια μας εμφάνιση θα είναι διαφορετική"

Προς το παρόν στην Αμερική θα δώσουν μόνο σποραδικές συναυλίες για την προώθηση του "New Times" ενώ τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο θα βρεθούν στην Ευρώπη, πιθανότατα και στην Ελλάδα. Επιστρέφοντας το φθινόπωρο στην Αμερική, σκέφτονται να οργανώσουν μιά μεγάλη τουρνέ. "Η Ελλάδα έγινε από τους αγαπημένους μας τόπους συναυλιών" θυμάται ο Brian. "Δεν μπορώ να ξεχάσω εκείνο το μεγάλο θέατρο, γεμάτο από κόσμο που ήξερε κάθε τραγούδι μας απέξω. Φανταστική χώρα και φανταστικό κοινό. Θα έρθουμε οπωσδήποτε!"

Ο Brian Richie και οι υπόλοιποι Violent Femmes ζουν ακόμα στο Milwaukee. "Δυστυχώς" λέει ο Brian και η φωνή του αλλάζει. "Τίποτε δεν συμβαίνει εδώ. Δεν υπάρχει σκηνή, ούτε νέα συγκροτήματα που να έχουν ενδιαφέρον. Μιά παθητική πόλη και τίποτε περισσότερο. Θα ήθελα να φύγω αλλά υπάρχουν νομικά προβλήματα. Βλέπεις, πρέπει να βρίσκομαι εδώ γιατί έχω χωρίσει και πρέπει να είμαι κοντά στο γιό μου"

Οι Violent Femmes ετοιμάζουν κι ένα βίντεο για το κομμάτι "Breaking Up" που είναι πιο κοντά στο κλασσικό στυλ τους. Οι στίχοι του μιλούν για αρρωστημένες και μίζερες σεξουαλικές σχέσεις, όπως παλιά είναι και των περισσότερων ανθρώπων. Οι Violent Femmes πάντοτε χτυπούσαν στο ψαχνό, χωρίς να αφήνουν ίχνη πίσω τους. Χτυπούσαν κι έφευγαν για να επιστρέψουν και να ξαναφύγουν. Το "New Times" ίσως να διαφοροποιήσει πολλά πράγματα. Άλλα για κάτι τέτοιο, μάλλον θα χρειαστεί χρόνος.

V I O L E N T

F E M M M E S

m e r i n ' s m u s i c b o x

"I prefer to think of us as THE HILLS HAVE EYES WITH MARSHALLS" Rob Zombie

Oταν κυκλοφόρησε το La Sexorcisto, στα 1992, λίγοι τυχεροί κατάλαβαν τι ανίερος θησαυρός είχε δει το φως του ήλιου. Βουτηγμένο σ' ενα πλήθος αναφορών το La Sexorcisto, Devil music Volume one (όπως είναι ο πλήρης τίτλος) έμοιαζε περισσότερο με μια εγκυλοπαίδεια παραφιλογίας παρά με έναν ακόμα rock δίσκο.

Και αυτό δεν είναι υπερβολή, όταν μιλάμε για τύπους σαν τον Rob Zombie (κατά κόσμον Straker) και την παρέα του, των οποίων η πραγματικότητα αυτοπροσδιορίζεται από τις ταινίες του Russ Meyer τα φτηνά sci-fi b-movies και τα horror flicks των 50's.

Κατά μία έννοια οι White Zombie είναι οι Cramps των 90's.

Οι στοίχειων το στυλ και την θεματολογία των Cramps κάνει κάτι παραπάνω από αισθητή την παρουσία του και στους White Zombie που απλώς έχουν κάνει μερικές καίριες αλλαγές, κυρίως για να προσαρμοστούν στις σύγχρονες απαιτήσεις του παιχνιδιού, όπως π.χ. στον ξερό ήχο από δύο απαιτητικές κιθάρες και μια μινιμαλιστική-όσσον αφορά στο beat-ντραμ των Cramps, οι White Zombie έχουν προσθέσει ένα τεράστιο μπάσσο που οδηγεί τα πράγματα σε στιγμές ρυθμικής έκστασης, ενώ έχουν αντικαταστήσει τον Link Wray με τον Tony Iommi στην επίθεση, κάνοντας έτσι το ήδη γιγαντωμένο groove ασύγκριτα πιο heavy.

Η συνταγή βρήκε στα χέρια του Andy Wallace τον καλύτερο εκφραστή των προθέσεων των White Zombie, πράγμα που σημαίνει ότι η τέταρτη κατασειρά προσπάθεια του γκρουπ, εφτασε τον στόχο της και κατάφερε να στρέψει τα μάτια του κόσμου επάνω τους. Και είναι αλήθεια, μια ματιά πάνω στα tattoos των White Zombie είναι ικανή να μαγνητίσει το ανυποψίαστο θύμα και να το οδηγήσει υπνωτισμένο στο θεότρελο λούνα-πάρκ του γκρουπ για μια βόλτα στο στοιχειωμένο σπίτι, από την έξοδο του οποίου και μετά τίποτα δεν είναι πια το ίδιο.

Ολοι οι απόκοσμοι ήρωες μιας πλανημένης εφηβικής φαντασίας, από τον Donald Duck μέχρι το Swamp Thing και τον Godzilla και από τον Batman και το τρελλαμένο coyote που κυνηγά μετά μανίας το roadrunner χωρις ποτέ ωστόσο να το φτάνει, μέχρι τους απόκοσμους εισβολείς από το υπερπέραν βρίσκουν στους στίχους των White Zombie το ιδανικό μέρος για να εξασκήσουν τα βίαια χόμπι τους. Σχιζοφρενίς serial killers και αποβλακωμένοι mutants συνωστίζονται σε ανοικτά "φτιαγμένα" hot rods ανάμεσά σε αιμοσταγείς αμαζόνες με μεγάλα στήθη και δολοφονικά ένοτικτα.

To "break-through" για τους White Zombie έγινε με το video-clip για το "Thunder Kiss 65" που άρεσε ιδιαίτερα (coool !) στο φθινόπωρο δίδυμο των Beavis and Butt-head με αποτέλεσμα να το συμπεριλάβουν στις προτιμήσεις τους και να ξανα-βάλουν το LP στο χρηματιστήριο και μάλιστα με ανοδικές τάσεις. To La Sexorcisto έφτασε το ένα εκατομμύριο πωλήσεις και έγινε πλατινένιο, όλα αυτά ενάμιση χρόνο μετά την κυκλοφορία του και ύστερα από σκληρή δουλειά και ασταμάτητο touring με ονόματα όπως μεταξύ άλλων οι

COSMIC MONSTERS INC.

White

w e l c o m e t o p l a n e t m o t h e r f u c k e r !

BY ELECTRIC GENERAL

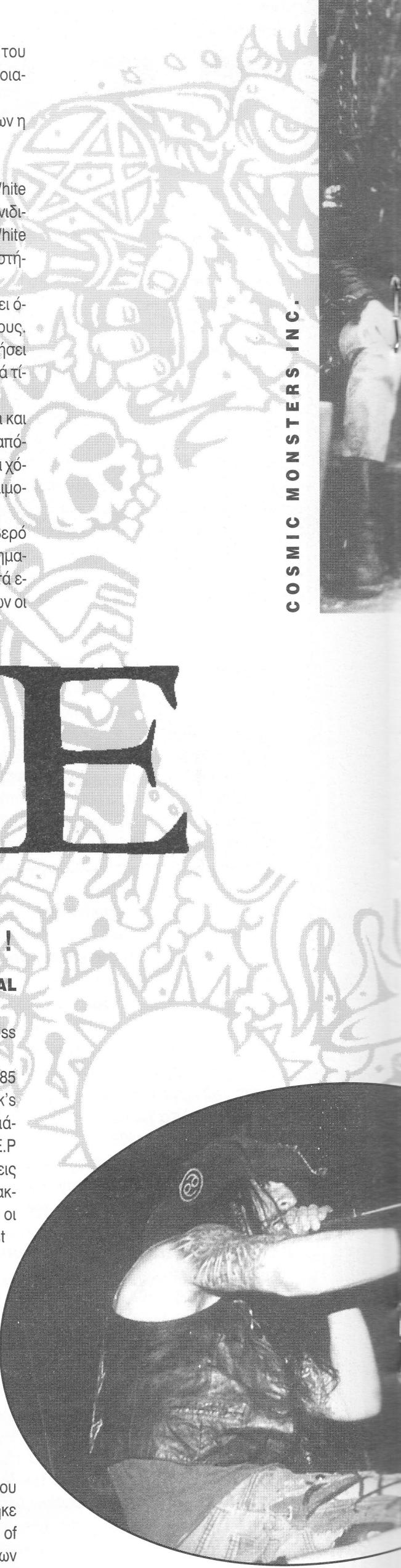
Faith No More, οι Anthrax και οι Pantera. Ξακουστή θα μείνει η περιοδεία με τους Kyuss και τον Danzig.

Η αρχή δεν ήταν εύκολη για τους White Zombie που σχηματίστηκαν γύρω στα 1985 στην Νέα Υόρκη, όταν ο Rob γνώρισε την Sean. Φοιτούσαν και οι δύο στο New York's Parsons School of Design, όταν αποφάσισαν να φτιάξουν ένα γκρουπ που να μην μοιάζει με κανένα άλλο. Οι πρώτες προσπάθειες πήραν την μορφή δύο singles και ενός E.P με τίτλο "Psycho-head Blow out" έκαναν φανερές (από τα αποδυτήρια) τις διαθέσεις τους και σηματοδότησαν την έναρξη των δραστηριοτήτων του γκρουπ μέσα σε μια ακμαία underground σκηνή που περιελάμβανε συγκροτήματα όπως οι Sonic Youth, οι Pussy Galore και οι Live Skull. Το 1988 κυκλοφορεί το "Soul Crusher" (Silent Explosion/LP), ένα αιματοβαμμένο ψυχεδελικό άτεχνο και βίαιο ανοσιούργημα που σε συνδυασμό με τις δυναμικές ζωντανές εμφανίσεις, εδραιώνει το όνομα του γκρουπ που όμως παραπαίει ψάχνοντας την χρυσή τομή ανάμεσα στις χλιάδες Ι-

δέες που σκανε σαν πολύχρωμα flashes προσπαθώντας να βρουν διέξοδο σε πιο heavy διαδρομές από τις ελιτίστικες noisy παρεκτροπές των γκρουπ του Νεουορκέζικου underground.

Ο άνθρωπος που αναλαμβάνει το δύσκολο έργο να συναρμολογήσει το ηχητικό παζλ του γκρουπ, είναι ο πολίτης του κόσμου και μέγας παραγωγός Bill Laswell Το "Make them die slowly" (Caroline/LP 1989) που κυκλοφορεί κάτω από την υψηλή του καθοδήγηση όμως, είναι μια τεράστια αποτυχία τόσο για το γκρουπ όσο και για τον ίδιο αφού δεν κατάφερε να συλλάβει τις comic ρίζες των White Zombie ή κι αν το έκανε, προτίμησε να τις πνίξει κάτω από μια ιστοπεδωτική παραγωγή που είχε σαν αποτέλεσμα το άλμπουμ να ακούγεται σαν από τον σωλήνα του νεροχύτη.

Στο πρόσωπο του Jay Yuenger που ήταν στους Rights of the Accused από το Σικάγο, οι White Zombie βρίσκουν τον κιθαρίστα που θα τους οδηγούσε εκεί που πάντα ήθελαν να πάνε. Ο Jay αντικατέστησε τον John Ricci και το σοκ του "Make them..." ξεπεράστηκε γρήγορα, άν και στοίχησε χρόνο και οπαδούς στο γκρουπ. Οσοι έδειξαν πίστη ανταμοιφήθηκαν με το "God of Thunder" (Caroline/E.P 1989) ένα 12ιντσο-με παραγωγό τον Daniel Ray- στο οποίο εκτός του προαναφερόμενου κομματιού των Kiss υπήρχαν δύο ακόμα τραγούδια που έδειχναν ότι αυτή την φορά το γκρουπ βρισκόταν πιο κοντά στο γκολ. Ηδη το background έχει αρχίσει και σχηματοποιείται και οι White Zombie δείχνουν έτοιμοι να συνεχίσουν από εκεί που σταμάτησαν οι Kiss όταν έβγαλαν το make-up.

Υπογράφουν στην Geffen βάσει ενός περίεργου σκεπτικού σύμφωνα με το οποίο ο Ιδρυτής της συγκεκριμένης πολυεθνικής δισκογραφικής εταιρείας David Geffen είναι οπαδός του Σατανα(!) και η εταιρεία χρησιμοποιεί ως πηγή χρηματοδότησης την περιβόητη "Εκκλησία του Σατανά" (Church of Satan).

Από το Lower East Side στο Sunset Strip.

Οι τέσσερεις White Zombie (Ivan de Prume -τύμπανα, Sean Yseult-μπάσο, J-κιθάρα, Rob Zombie-φωνή) δεν είναι εύκολη υπόθεση. Δεν είναι οι τύποι που θα φέρνατε στο σπίτι να γνωρίσουν την μαμά σας. Με το μεταλλαγμένο α λα Mad Max image, τα dreadlocks, τα δεκάδες περίτεχνα tatoos και την biker αισθητική διάλεξαν να μεταναστεύσουν στην Καλιφόρνια βρίσκοντας πιο πρόσφορο εκεί το έδαφος για την εκλεκτική μουσική τους, ή μήπως όχι,

"Music? Who gives a shit? There's a million movie theaters and a million dead movie stars laying in cemeteries that you can go and sit on top of."

Οι White Zombie αγαπάνε τον κινηματογράφο υπερβολικά. Εχουν πάρει το ονομά τους άλλωστε από αυτόν ("White Zombie" είναι ο τίτλος μιας ασπρόμαυρης ταινίας τρόμου του 1932 με τον Bella Lugosi). Οι κινηματογραφικές επιρροές που έχουν δεχθεί είναι στ' αλήθεια περισσότερες από τις μουσικές. Αν η ανώμαλη οικογένεια που πρωταγωνιστούσε στο "Texas Chainshaw Massacre" είχε γκρουπ θα ήταν αυτοί. Το "I am Legend" που ανοίγει την δεύτερη πλευρά στο πολυεθνικό ντεμπούτο LP του γκρουπ, έχει δανειστεί τον τίτλο του από μια ιστορία βρυκολάκων του-πολύ καλού-συγγραφέα διηγημάτων τρόμου Richard Matheson. (Η συγκεκριμένη ιστορία έχει κινηματογραφηθεί δύο φορές: "The last man on earth" με τον Vincent Price και "The Omega man" με τον Charlton Heston.)

To LP βρίθει από τοιτάτα και ατάκες από το σινεμά όσο και από αποστάσματα από γνωστές και ά-

Zombie

γνωστες τηλεοπτικες σειρες και συν τοις άλλοις δεν είναι μονο ή stereo όπως όλοι οι δίσκοι αλλα "sataphonic"!

To psycho-grunge-metal-groove του "La Sexorcisto" κινεί το ενδιαφέρον εκτος των άλλων και των Γερμανών techno-industrial-dance τρομοκρατών KMFDM που αναλαμβάνουν να κάνουν remix σε δύο κομμάτια του LP με αποτέλεσμα την κυκλοφορία του "Nightcrawlers/The KMFDM Remixes" EP στο οποίο εκτός από τις LP versions των "Black Sunshine" (με την φωνή του Iggy να προλογίζει εκθειάζοντας τις αρετές του περι ου ο λόγος οχήματος) και "Thunder Kiss 65", υπήρχαν ακόμα δύο remixes του Thunder Kiss ("Swinging Lovers Mix" και "The remix that wouldn't die Mix") όπως επίσης και το "Indestructible 'shock it to me' Psycho-Head Mix" του Black Sunshine. Στα έμπειρα χέρια των Sasha Konietzko και En Esch (όπως είναι τα ονόματα των δύο KMFDM) το trash-groove των White Zombie γίνεται θεόρατο και απογειώνεται στα φουτουριστικά dance-floors του 21ου αιώνα.

Πάνω στην ώρα αντικαθίσταται ο ντράμερ Ivan de Prume με τον Phil Bluerstate από το Wisconsin που συνάντησε το γκρουπ ένα βράδυ και δεν ξαναγύρισε ποτέ σπίτι του.

Το 1994 τους βρήκε να ετοιμάζονται για το επόμενο βήμα, το οποίο -μην κρατήσετε την αναπνοή σας- δεν πρόκειται να κυκλοφορήσει, σύμφωνα με πληροφορίες, πριν τον Ιανουάριο του 1995. Εν τω μεταξύ ηχογράφησαν ένα καινούργιο κομμάτι με τίτλο "Feed the gods" για το soundtrack της ταινίας "Airheads" που θα βγει στις αίθουσες το καλοκαίρι (όχι, δεν εννοώ στην Ελλάδα). Είχε προηγηθεί το "I am hell" για την συλλογή των Beavis and Butt-head, μια κολασμένη στην κυριολεξία στιγμή, όχι από τις καλυτερές τους ομολογουμένως. Οι White Zombie θα συμμετέχουν ακόμα σε ένα tribute LP για τους Black Sabbath, ανακατασκευάζοντας το "Children of the grave" και λέω "ανακατασκευάζοντας" και όχι διασκευάζοντας γιατί έτσι το παρουσιάζουν οι ίδιοι:

"We kinda rewrote 'children of the grave'... We took out the parts we didn't like and made up new ones."

Ολη η αφρόκρεμα της junk κουλτούρας βρίσκει καταφύγιο στην Καλιφόρνια. Ο Saul Bellow έγραφε σ' ενα βιβλίο του πως η Αμερική -αν την κοιτάξεις στον χάρτη- μοιάζει να γέρνει από την μεριά της Καλιφόρνια και όλα τα λασκαρισμένα στοιχεία της χώρας κατρακυλάνε προς τα εκεί.

Οι White Zombie δεν δείχνουν να νοιάζονται για οτιδήποτε λέγεται εναντίον τους από την μεριά της ηθικής πλειοψηφίας στα μάτια της οποίας φαντάζουν σαν απειλή. Οπως οι Beavis and Butt-head, έτσι και οι ίδιοι προτιμούν να κάνουν τα πράγματα χειρότερα, ρίχνοντας λάδι στην φωτιά:

"...of course we want kids to commit suicide, why else would we even be in a band." !!!

P.S. Αυτό τον καιρό οι W.Z. αναζητούν καινούργιο ντράμερ...

HOLE

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΑΝΤΩΝΑΚΗ

H Courtney Love υπήρξε ένας αποκρουστικός, μαγεμένος βάτραχος, που σκόρπιαγε τις πρόστυχες φαντασιώσεις της (ένα μεγάλο κομμάτι τους, το είχε ενστερνιστεί από προσωπικά βιώματα) με την ευχή να βρουν κατάμουτρα κανένα μπάσταρδο φαλλοκράτη για να του γεμίσουν δάκρυα τα μάτια και να του κατακερματίσουν την ψυχή.

Στο δεύτερο άλμπουμ των Hole, μετά από τρία χρόνια εγκυμοσύνης, γέννας, δόξας, αλλά και αγωνίας που παραλίγο να γίνει θρήνος με την πρόσφατη περιπέτεια του συζύγου της και frontman των Nirvana, Kurt Cobain στη Ρώμη, η Courtney Love δεν έχει υποχωρήσει σπιθαμή από τα "πιστεύω" της.

Πιστεύει ακόμα σθεναρά ότι η θεωρία που υποστηρίζει πως ζούμε σε έναν "man's man's world" είναι μία ψευδαίσθηση που βοηθά αφάνταστα τις γυναίκες να χρησιμοποιούν τους άντρες με τις υπόγειες τεχνικές τους. Δεν μπορείς όμως να μην μπεις σε σκέψεις όταν σε όλη τη διάρκεια του "Live Through This" η παράνοια και η συνθετική "αστάθεια" το σήμα κατατεθέν των Hole, λάμπουν διά της απουσίας τους. Απ' ότι φαίνεται, στα χρόνια που μεσολάβησαν υπήρξε σταδιακή μεταμόρφωση της Courtney που δοκιμάζεται τώρα στον καινούργιο ρόλο της Αξεστης Βασίλισσας.

Το έτος 1991 η extra γυναικεία προοπτική της Love, μαζί με τα μεγαλόπονα σχέδια που κατέστρων για να εξαφανίσει από το πρόσωπο της γης τους μισογύνηδες εκπροσώπους του metal κατεστημένου και όλους τους rock stars (για τον Axl Rose: "Θέλω να σκοτώσω ένα rock star Δεν ξέρει τίποτε, αλλά τον έχω βάλει στόχο") την έκαναν πρωτοσέλιδο και συμπάθεια της Madonna, που είδε στα λεγόμενά της το παιχνίδι της θηλυκής πρόκλησης και αντίστασης να πάρει νέες διαστάσεις, πιο ψυχωτικές. Α, ναι, βέβαια. Ολοι ξετρελάθηκαν με το "Pretty On The Inside"

Το πρώτο άλμπουμ των Hole έκανε τους απανταχού ριζοσπάστες να ενωθούν κι να φωνάζουν "εύγε" κάθε φορά που η Courtney Love τραγούδαγε (ας πούμε) το "Teenage Whore". Εμοιαζε στα μάτια τους σαν η νέα διεστραμμένη Patti Smith, που είχε κηρύξει πόλεμο επιτέλους (;) σε όλα τα macho αρσενικά του πλανήτη. Το συγκρότημα αυτό, με το ελαφρώς κιτς αλλά ταιριαστό όνομα, παρ' όλη τη ρευστότητα των πράξεών του, έχει ένα αλύγιστο πυρήνα. Η πρέ-

σβειρα των Hole αρέσκεται σε προκλήσεις, με ειδικότητα στους ηθικούς αιφνιδιασμούς. Για να καταλάβεις το πνεύμα του "Pretty On The Inside" άσχετα από την τελική απόφαση για το αν σε καλύπτει ή όχι, πρέπει αρχικά να δεχτείς να μπεις στη διαδικασία και να το αντιμετωπίσεις, αφού δεν έχεις άλλο τρόπο προσέγγισή του. Δεν ξεπερνιέται, ούτε και αποφεύγεται. Διαθέτει τόσα πολλά χολωμένα και θυμωμένα "αγκίστρια" που όλο και κάποιο θα σε πετύχει.

"Συνέχεια παλεύω με τον εαυτό μου. Άλλες φορές θέλω να είμαι το τριαντάφυλλο, άλλες φορές θέλω να σκοτώσω rock stars, άλλες φορές θέλω να μοιάζω με ηλικιωμένη γυναίκα και άλλες φορές θέλω να ξεκαθαρίσω τις ρίζες μου" Ο ψυχικός κόσμος της Courtney Love κρέμεται από μιά κλωστή. Η αντίδραση όρος που την κρατάει ζωντανή ήταν (προσέξτε το Χρόνο) οι ολομέτωπες επιθέσεις. Μέσα από την στιχουργική βία και τη μουσική "κατολίσθηση" και πολυρυθμικότητα, θέλει να μεταφέρει το άγχος στον απέναντι της. Κρυφός πόθος της είναι να κάνει τον άλλο να νοιώσει εξευτελισμένος. Και βέβαια ως γυναίκα που κρατάει το "απαγορευμένο" φαλλικό έγχορδο στα χέρια της, το μόνο πρόβλημα που δεν έχει,

είναι να βρει θύματα. Αμέτρητοι οι άντρες που έχει "ευνουχήσει" μόνο που αυτοί δεν μάτωσαν αλλά σοκαρίστηκαν μέχρι θανάτου. Οι εκδηλώσεις της προσωπικής (sic) της αδυναμίας, έτσι τουλάχιστον τις είχε προσδιορίσει η ίδια "because wanted that shirt, I wanted those pants" έγιναν δεκτές ως η πρωτοποριακή και μπερδεμένη άποψη για τα blues.

"Είμαστε από εκείνο το είδος συγκροτημάτων που σε ρουφάνε Υπάρχει απόλυτη τρέλα και απόλυτη λογική Ανάμεσα σ' αυτά τα δύο υπάρχουν γκρίζες σκιές Με αυτές έχουμε να κάνουμε εμείς!"

Κάθε τραγούδι των Hole ήταν και ένα προτραίτο μιάς απαίσιας ζωής. Εκρυβε αδυναμίες, απωθημένα και έλλειψη προσανατολισμού...

Μέχρι εδώ είχα φτάσει. Η ώρα είναι περίπου 12:45, ξημερώματα Σαββάτου. Στη συνέχεια του άρθρου θα υπήρχε ενα βιογραφικό της Courtney Love, για να μπαίναμε στο θέμα του καινούργιου άλμπουμ των Hole, ώστε να επισημανθούν (...) οι διαφορές από το Τότε. Μετά από λίγο, το κανονικό δελτίο ειδήσεων του MTV τελείωνει (διακόπτεται;) και στην οθόνη εμφανίζεται η Pip Dann. Σε μιά εμφανέστατα άβολη γι' αυτήν θέση, ανακοινώνει το θάνατο του Kurt Cobain. Κάτω από τη φωτογραφία του υπάρχει η λεζάντα: "Cobain found dead" Η επόμενη λεζάντα: "Suicide note" Ο Cobain κοιτάζει απορρημένος. Το ίδιο κι εγώ. Το πτώμα του βρέθηκε από έναν ηλεκτρολόγο που πήγε σπίτι του για κάποιες εργασίες. Ανακοίνωση του management των Nirvana για το χαμό του καλλιτέχνη, του συζύγου, του πατέρα κ.λ.π. Η Pip Dann τελειώνει απότομα, σα να μη θέλει να πιστέψει την τραγική είδηση. Λεπτομέρειες δεν υπάρχουν. Δεν χρειάζονται άλλωστε...

Πιό κάτω ήθελα να γράψω ότι η Courtney Love παντρεύτηκε τον μεγαλύτερο εκπρόσωπο της blank generation. Καλύτερα να είχε μείνει στο δωμάτιό του, στο Aberdeen. Αυτός μας προειδοποιούσε, αλλά μετά την Ιταλία που συνήλθε και ζήτησε milkshake φράουλα, εμείς ησυχάσαμε.

"Teenage angst has paid off well
Now I'm just bored and old" (Nirvana, "Serve The Servants")

TINDERSTICKS

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΚΟΛΛΙΑ

Oμολογουμένως το 1992 ήταν μιά χρονιά που στιγματίστηκε από την εμφάνιση ενός super group στη Βρετανία, το οποίο μέσα σε λίγους μήνες κατάφερε με την κυκλοφορία του πρώτου επίσημου αλμπουμ του (διπλού, παρακαλώ) να κάνει όλο τον κόσμο στην Αγγλία, και στην Ευρώπη, να μιλάει γι' αυτό.

Ήταν η χρονιά των Tindersticks. Δεν είναι τυχαίο που το ομώνυμο ντεμπούτο τους χαρακτηρίστηκε "δίσκος της χρονιάς" από τους αναγνώστες του "Melody Maker". Κι αν αυτό δεν αποτελεί για σας βάσιμο κριτήριο, δε μένει παρά να ακούσετε το αλμπουμ και ίσως νοιώσετε τα ίδια συναισθήματα με μένα, όταν πρωτοάκουσα στο MTV το σινγκλ "City Sickness" προπομπό του αλμπουμ.

Μουσικά τους έχουν κατατάξει μεταξύ των Nick Cave (έπαιζαν μαζί του σαπόρτ στην Ευρώπη), John Cale (αρκετές οι ομοιότητες στη φωνή του τραγουδιστή και στιχουργού Stuart Staples) και Neil Young. Οι συγκρίσεις φτάνουν μέχρι τους Dexys Midnight Runners ή τους Mark & The Mambas (την παλιά μπάντα του Marc Almond). Ο καθένας άλλωστε, μπορεί από μόνος του να καταλάβει τι του θυμίζουν αλλά εκείνο που τελικά μετράει δεν είναι αυτό, αλλά το τι πραγματικά είναι οι Tindersticks.

Η διάθεση που αναβλύζει από τη μουσική τους, σχετίζεται μ' ένα σωρό συναισθήματα. Και μη μου πείτε ότι κάθε είδος μουσικής δεν είναι υπεύθυνο για να ξυπνά στον ακροατή της αυτό που κρύβεται μέσα του ανά πάσα στιγμή;

Οι Tindersticks είναι μιά μελοδραματική, ρομαντική, αλλά και τραγική μπάντα. Μπορούν να χαρακτηριστούν "σκοτεινοί" μελαγχολικοί, όσο και λυρικοί, αλλά συνάμα απλοικοί και συνεσταλμένοι. Είναι μιά μπάντα έξη ατόμων που απολαμβάνει να συχνάζει και να φωτογραφίζεται μέσα σε cafe. Και γι' αυτό, υπάρχει εξήγηση. "Είναι καλύτερα να βρίσκεσαι σε ένα cafe, παρά σε ένα στούντιο φορώντας περιπτά ρούχα ή κρατώντας στο χέρι μιά κιθάρα. Οταν κάθεσαι στο cafe με μιά κούπα espresso κι ένα τσιγάρο, αισθάνεσαι πραγματικά ήρεμος". (Stuart Staple)

Οι Tindersticks προέρχονται από το Nottingham και πριν καταλήξουν στο σημερινό επιτυχμένο σχήμα και όνομα, είχαν αποπειραθεί να δοκιμάσουν σαν Asphalt Ribbons, βγάζοντας κάποια σινγκλ που ούτε τα είδα ποτέ, ούτε τα άκουσα! Βέβαια ούτε τα σινγκλς που κυκλοφρήσαν ως Tindersticks έχω δει, αλλά δυστυχώς έτσι έχουν τα πράγματα.

Φανταστείτε πως το πρώτο σινγκλ "Patchwork / Milky Teeth" στο δικό τους label Tippy Toe, κυκλοφόρησε μόλις σε 200 αντίτυπα. Και το δεύτερο, "Marbles" στην Che Records, κινήθηκε πολύ "ανεξάρτητα" αφού το promotion γινόταν μέσα από το ραδιόφωνο και μέσω του Sean της Too Pure Records. Οι Tindersticks συνέχισαν με άλλα τρία σινγκλ, το "A Marriage Made In Heaven", για τη σειρά Rough Trade Singles Club, το "Unwired" για τη Domino και το "City Sickness" για την This Way Up, που έμελλε να ήταν η εταιρεία όπου θα στέριωναν Τον χειμώνα το 1993 κυκλοφόρησε το διπλό, ομώνυμο αλμπουμ, με εντυπωσιακό εξώφυλλο

και συσκευασία, αλλά και ανεκτίμητης αξίας περιεχόμενο. Ένας λόγος που ρίσκαραν την κυκλοφορία διπλού αλμπουμ ήταν ότι ήδη είχαν πολλά τραγούδια και έτσι δεν έπρεπε να μείνει κανένα έξω.

Ο μουσικός Τύπος θεώρησε ότι το "Tindersticks" ήταν διαιρεμένο σε 4 πλευρές. Ο Stuart Staples εν μέρει συμφωνεί. "Δεν είναι ακριβώς έτσι. Οι πλευρές του δίσκου αντιπροσωπεύουν διαφορετικές διαθέσεις. Τα πολλά τραγούδια που είχαμε, τα ποποθετήσαμε έτσι, ώστε να ακούγονται με μιά σωστή σειρά. Πρέπει να κάθεσαι με ένα τσιγάρο στο χέρι και να ακούς καθημερινά από μία πλευρά. Η πρώτη πλευρά, αλλά και η δεύτερη είναι ο pop εαυτός μας, η τρίτη είναι της ψυχής και η τέταρτη η ισπανική πλευρά"

Αυτή η τελευταία, έχει την εξήγησή της. Ο Dickie Hinchliffe (κιθαρίστας και βιολιστής), έχοντας ταξιδέψει και ζήσει για τρείς μήνες στο Μεξικό, μετέφερε την εμπειρία του στο αλμπουμ, προσδίδοντας μιά ισπανική ατμόσφαιρα με τη latin κιθάρα του. Χαρακτηριστικό άλλωστε είναι και το εξώφυλλο του δίσκου, όπου εικονίζεται μιά Ισπανίδα χορεύτρια του φλαμένκο.

Οπως κι αν έχουν οι πλευρές του δίσκου αυτού, το σίγουρο είναι πως η μουσική των Tindersticks φαντάζει μεγαλειώδης, ικανή να ευαισθητοποιήσει και τον πλέον "αναίσθητο" και απαιτητικό ακροατή. Μιά γκαλερί ήχων από ηλεκτρικά όργανα, βιολί, τρομπέτα, ισπανική κιθάρα, κρουστά, συναρπαστικές μελωδίες από τα keyboards, ξυλόφωνο και όλα αυτά να ακολουθούν τη βαριά και τραγική φωνή του Stuart Staples, χτίζοντας το μουσικό soundtrack που έχει την υπογραφή των Tindersticks.

Ακούγοντας τους Tindersticks, σου έρχεται αμέσως το ερώτημα. Πως θα είναι η μπάντα αυτή live; Σύμφωνα πάντα με το ίδιο το γκρούπ, οι καλύτερες εμφανίσεις τους έγιναν μπροστά σε δέκα άτομα, αλλά και εκείνες στην Ευρώπη. Και αυτό επειδή, όπως ισχυρίζονται, οι Ευρωπαίοι είναι πιο ανοιχτοί στα διάφορα είδη μουσικής. Θα συμφωνήσω μ' αυτό, βλέποντας το αθηναϊκό κοινό επί μήνες να ψάχνει απεγγωνισμένα το αλμπουμ.

Μετά το κλείσιμο της περασμένης χρονιάς και την απρόσμενη γι' αυτούς αναγνώριση, ακολούθησε το νέο τους EP "Kathleen" που κυκλοφόρησε τον Ιανουάριο του 1994 σε μορφή δεκαίντσου, έχοντας προσεγμένη εμφάνιση (ανακυκλωμένο χαρτόνι). Πρόκειται για μιά διασκευή στο ομώνυμο κομμάτι του Αμερικανού τραγουδιστή Townes Van Zandt. Χωρίς να έχω ακούσει το πρωτότυπο, φαντάζομαι πως οι Tindersticks το αποδίδουν με τον μοναδικό τρόπο που μας συνήθισαν και ελπίζω να συνεχίσουν έτσι. Και αν όπως έλεγαν σε μιά συνέντευξή τους, κυκλοφορήσουν καινούργιο αλμπουμ την Ανοιξη του '94, τι αλλο μπορούμε να περιμένουμε για τη χρονιά αυτή;

Το δεδομένο είναι πως είχα πολλά χρόνια ν' ακούσω κάτι που να με συνταράξει και να με αγγίξει στην καρδιά. Αυτό το κατάφεραν οι Tindersticks με ένα και μόνο αλμπουμ. Αν αποπειραθείτε να κάνετε και εσείς το ίδιο και δεν αισθανθείτε καμμία διαφορά, ε, τότε κάτι συμβαίνει μέσα σας...

GET YOURSELF stoned

"Stone Free - A Tribute To Jimi Hendrix"

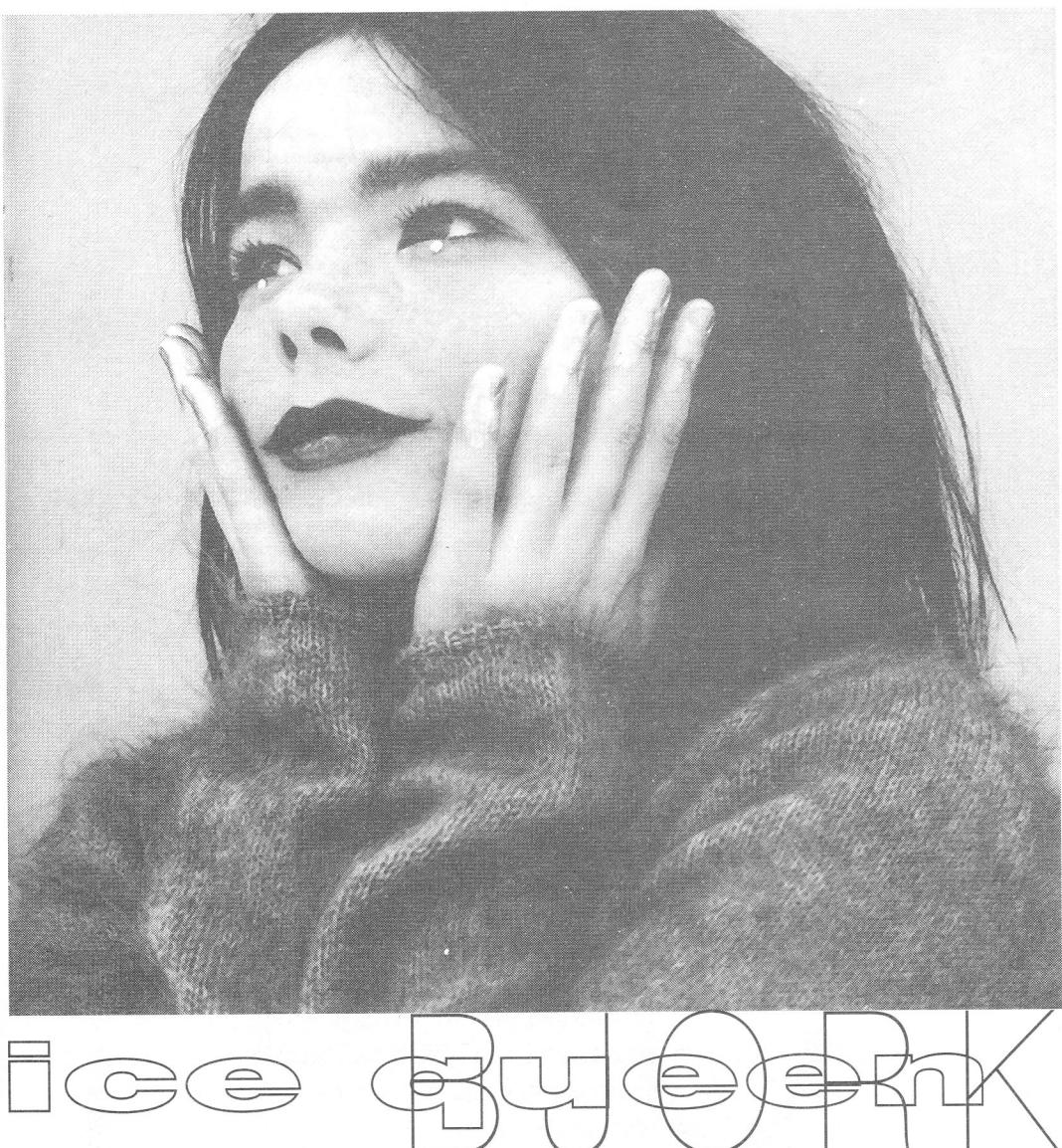
(Warner, LP, 1993)

Μιλώντας για τη συμμετοχή των Body Count ("Hey Joe") σ' αυτό το άλμπουμ, ο Ice - Τ δήλωσε φανατικός οπαδός του μεγάλου μέντορα της ηλεκτρικής κιθάρας. "Ο Hendrix ήταν 20 - 30 χρόνια μπροστά από την εποχή του, αν σκεφτείτε τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούσε τον ηλεκτρισμό. Πήγαινε πάντα ενάντια στο ρεύμα και αυτό πιστεύω πως κάνουμε κι εμείς. Νομίζω ότι είναι η βασική επιρροή για κάθε Μαύρο κιθαρίστα και ιδιαίτερα για τους Body Count που έχουν δύο κιθρίστες, λάτρεις του Jimi. Στην πραγματικότητα ο D-Rock πιστεύει πως είναι η μετενσάρκωσή του".

"Ο Hendrix ήταν ο πρώτος καλλιτέχνης που πραγματικά μετουσίωσε το blues σε rock", δηλώνει η Tanya Donelly των Belly ("Are You Experienced"). Στην συλλογή αυτή που είναι αποτέλεσμα της έκδοσης του βιβλίου "Setting The Record Straight" των John McDermott και Eddie Kramer, ένα ευρύ φάσμα καλλιτεχνών διασκευάζουν ο καθένας με τον τρόπο του, κομμάτια του Hendrix. Και η συλλογή πετυχαίνει σε μεγάλο βαθμό το σκοπό της, τη στιγμή που ακόμα και οι Cure ακούγονται συμπαθητικοί στο "Purple Haze", αλλά και οι Pretenders στο "Bold as Love". Η Chrissie Hynde δε, δηλώνει την επιρροή του Jimi στον τρόπο ζωής της. Η συνεργασία μελών των Soundgarden και των Pearl Jam σαν M.A.C.C. είναι μοναδική και το "Hey Baby" κρατάει απόλυτα την επαφή του με το σύγχρονο rock. Οι Buddy Miles και Billy Cox που είχαν την τύχη να συνεργαστούν με τον Hendrix στους Band Of Gypsies συμμετέχουν στην ολοκλήρωση του "Stone Free", καθώς ο Eric Clapton ("Stone Free") και ο Pat Metheny ("Third Stone From The Sun") ανάγουν το blues σε Επιστήμη που μόνο εκείνοι κατέχουν. Ο Seal συνεργάζεται με τον Jeff Beck ("Manic Depression"), ο Slash με τον Paul Rodgers και τους Band Of Gypsies ("I Don't Live Today"), ενώ οι P.M. Dawn δίνουν τη δική τους εκδοχή στο "You Got Me Flotin'". Ο ηλεκτρισμός των Living Colour ("Crosstown Traffic") και η ελαφρότητα των Spin Doctors ("Spanish Castle Magic") συμπληρώνουν τη συλλογή με τον καλύτερο τρόπο.

Το "Stone Free", αν και αποτελείται από εντελώς διαφορετικά στυλ, δεν χάνει στιγμή από το ενδιαφέρον που προκαλεί από την αρχή, χάρη στον καλλιτέχνη στον οποίο αναφέρεται. Ο Jimi Hendrix υπήρξε μοναδικός στον τρόπο που παρουσιάζει τραγούδια και οπωσδήποτε η αναπλήρωση του κενού που άφησε δεν καλύπτεται με καρμία συλλογή, όσο μεγάλης αίγλης κι αν είναι. Το "Stone Free" πάντως, κρατάει καλά τα βασικά στοιχεία και όλοι οι συμμετέχοντες φροντίζουν να σεβαστούν το τραγούδι που ανέλαβαν.

C.B.C.

ice Björk

Ιως μπορείς να περιγράψεις αυτό το κορίτσι, Μιά πιγή παιδικού ενθουσιασμού, ένα χαρούμενο ξωτικό, η Πριγκήπισσα των Πάγων η απόκοσμη indie Βασίλισσα του Χιονιού, η μετανάστρια νοικοκυρά, η πιό ζωντανή και γοητευτική pop star στη μουσική σήμερα... Ολα αυτά και ακόμα περισσότερα είναι η Bjork, η κορυφή του παγόβουνου, η τέως Κυρία Sugarcube..

Κανείς δεν πήρε στα σοβαρά αυτό το κορίτσι, όταν αποπειράθηκε να κάνει σόλο καριέρα. Πολλοί κριφογελούσαν όταν έσκασε σαν βόμβα το "Debut". Ενα ακαταμάχητο άλμπουμ, γεμάτο ερωτισμό, techno και disco μελωδίες, πολύ fun, jazzy ατμόσφαιρα και μπόλικη τρέλα, που πηγάζει από την ίδια τη Bjork.

Λίγους μήνες μετά, η Bjork βρισκόταν στα εξώφυλλα όλων των περιοδικών αμέτρητες βαρετές συνεντεύξεις έδιναν και έπαιρναν αλλά εκείνη εξακολουθούσε να δίνει τα διαπιστευτήριά της στο χώρο του χορευτικού underground, αλλά και του κινηματογράφου. Θυμηθείτε το αριστουργηματικό "Play Dead" για την ταινία "Young Americans" Η αναγνώριση ήρθε στο τέλος του '93, όταν το "Debut" ανακτρύχθηκε ομόφωνα άλμπουμ της χρονιάς στη Μεγάλη Βρετανία. Το κορίτσι από το Ρέικιαβικ, σε μιά νέα φάση της καριέρας του, γινόταν μέσα σε ελάχιστο χρόνο η αγαπημένη όλων. Άλλωστε, η Bjork δεν είναι μιά απλή φυσιογνωμία. Είναι μιά σπάνια περίπτωση, με μιά λέξη, είναι "διαφορετική". Η φωνή της ήπια, ομαλή, ελεγχόμενη σταδιακά μεταμορφώνεται σε γουργούρισμα, σφύριγμα και κραυγή που παγώνει την καρδιά.

Αυτή η φωνή ήταν που από την εποχή των Sugarcubes έδωσε το στίγμα του γκρούπ και χαρακτήρισε τη μουσική των I-Diōrumthimων Ισλανδών. Και αν το '93 ήταν για την Ισλανδή καλλιτέχνιδα μιά επιτυχημένη χρονιά, κανείς δεν θα απορούσε πιά αν και εφέτος, μέσα από μιά ενδεχομένα καινούργια δουλειά της, ταράζει για μιά ακόμα φορά τα πράγματα στο Μεγάλο Νησί.

Ζώντας πιά μόνιμα στο Λονδίνο που αγαπά ιδιαίτερα, η Bjork φαίνεται να ακολουθεί τον τρόπο ζωής που της προσφέρει η πόλη και χαίρεται καθημερινά όταν όλοι ασχολούνται μαζί της, υπενθυμίζοντάς της πως μετά από 8 μήνες το "Debut" έχει πουλήσει 500.000 αντίτυπα σε όλο τον κόσμο.

Εκείνο τελικά που μένει από αυτή την κοπέλα, είναι η απλότητα στην ψυχή της κι ας ισχυρίζεται ότι "τα άκρα είναι οι αγνές χαρές της ζωής". Άλλωστε το πρώτο της άλμπουμ είναι τόσο απλοίκο σε μηνύματα και ήχους, που δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ακραίο. Μόνο (ε)ξωτικό...

OI MAKE BELIEVE ΧΑΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΜΗΝΕΣ. Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΤΟΥ ΚΙΘΑΡΙΣΤΑ ΤΟΥ ΓΚΡΟΥΠ ΕΠΗΡΕΑΣΕ ΑΡΝΗΤΙΚΑ, ΉΘΙΚΑ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΛΕΟΝ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΕΣ ΜΠΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ. ΠΕΡΑΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΤΟΥΣ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ Η ΣΚΕΨΗ ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΝ ΤΟ ΓΚΡΟΥΠ, ΆΛΛΑ ΕΥΤΥΧΩΣ Η ΛΥΣΗ ΒΡΕΘΗΚΕ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΚΙΘΑΡΙΣΤΑ, ΠΟΥ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΗΚΕ ΓΡΗΓΟΡΑ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ MAKE BELIEVE. ΕΤΣΙ ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ, ΤΑΚΗΣ (ΤΥ ΜΠΑΝΑ), ΓΙΑΝΝΗΣ (ΜΠΑΣΣΟ) ΚΑΙ ΦΛΩΡΑ (ΦΩΝΗ) ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ. ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΠΟΥ ΕΔΩΣΑΝ ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ, ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ.

ΤΑΚΗΣ: ΔΕΣΑΜΕ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ. ΜΠΗΚΑΜΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΚΙ ΑΥΤΟ ΉΤΑΝ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΣΑΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ. ΕΙΧΑΜΕ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ, ΠΟΥ ΔΙΑΚΟΠΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΡΙΞΕ ΠΟΛΥ

ΓΙΑΝΝΗΣ: ΜΑΣ ΠΗΓΕ ΠΙΣΩ ΚΑΙ ΚΑΠΟΥ ΠΙΣΤΕΨΑΜΕ ΠΩΣ ΔΙΑΛΥΘΗΚΕ Η ΜΠΑΝΤΑ. ΤΕΛΙΚΑ ΒΡΗΚΑΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΜΠΗΚΑΝ ΞΑΝΑ ΜΠΡΟΣΤΑ. Ο ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΓΝΩΡΙΖΟΤΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΤΑΚΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΥΕ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ. ΟΙ MAKE BELIEVE ΔΟΚΙΜΑΣΑΝ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΚΙΘΡΙΣΤΕΣ ΠΡΙΝ ΚΑΤΑΛΗΞΟΥΝ Σ' ΑΥΤΟΝ. Ο ΙΔΙΟΣ, ΑΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΤΟ ΓΚΡΟΥΠ, ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΤΟ ΟΤΙ ΘΑ ΕΠΑΙΡΝΕ ΤΗ ΘΕΣΗ.

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ: ΕΒΛΕΠΑ ΤΙΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΚΑΙ ΜΟΥ ΑΡΕΣΑΝ. ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΑ ΠΩΣ ΘΑ ΕΦΕΥΓΕ Ο ΤΑΣΟΣ, ΓΙΑΤΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΕΙΧΑΝ ΔΕΣΕΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΕΚΕΙΝΗ ΜΟΛΙΣ ΕΙΧΕ ΔΙΑΛΥΣΕΙ ΕΝΑ ΓΚΡΟΥΠΑΚΙ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΠΑΙΖΑ, ΛΟΓΩ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΝΤΡΑΜΕΡ ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΤΙΠΟΤΕ ΝΑ ΚΑΝΩ ΚΙ ΟΤΑΝ Ο ΤΑΚΗΣ ΜΟΥ ΖΗΤΗΣΕ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΩ ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΡΟΒΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ MAKE BELIEVE ΔΕΞΤΗΚΑ ΑΜΕΣΩΣ. ΔΕΝ ΉΜΟΥΝ ΠΑΝΤΩΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ ΑΝ ΘΑ ΚΟΛΛΟΥΣΑΜΕ.

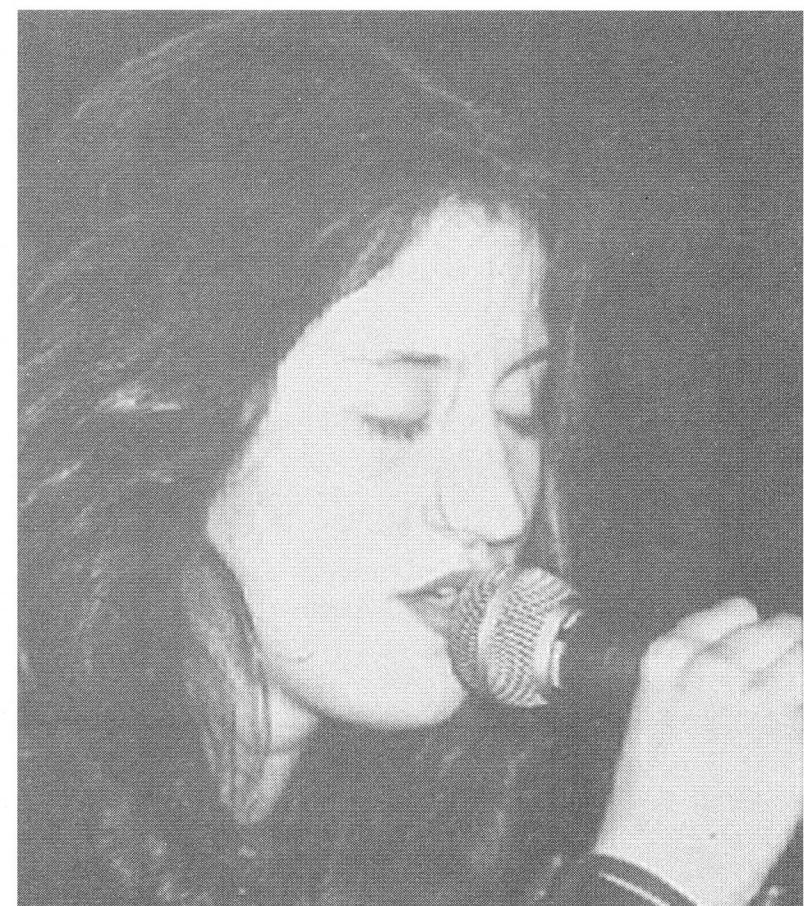
ΟΙ MAKE BELIEVE Α-ΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΕΒΓΑΛΑΝ ΚΑΙ-ΝΟΥΡΓΙΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ, ΚΡΑΤΩΝΤΑΣ ΠΑΡΑΛ-ΛΗΛΑ ΕΚΕΙΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ ΠΟΥ ΠΙΣΤΕΥΑΝ ΠΩΣ ΤΑΙΡΙΑΖΑΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΤΑΝ.

ΦΛΩΡΑ: ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΆΛΛΑΞΕΙ ΑΡΚΕΤΑ Ο ΗΧΟΣ ΜΑΣ. Ο ΤΑΣΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΝ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΜΗΚΟΣ ΚΥΜΑΤΟΣ ΜΟΥΣΙΚΑ, ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΝΑ ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΙ ΙΔΙΑ. Ο ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΚΙ ΕΤΣΙ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΟΤΕΡΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ. ΚΙ ΑΥΤΟ ΜΑΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟ ΕΠΕΙΔΗ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΗΣ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ.

Η ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ MAKE BELIEVE ΉΤΑΝ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΑΡΚΕΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΘΕΩΡΟΥΣΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΚΑΤΙ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ.

ΦΛΩΡΑ: ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΑΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΕΜΟΙΑΖΕ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΝΑ ΔΕΙ ΤΙ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΝΕΙ. ΑΠΛΑ ΚΑΘΟΝΤΑΝ ΚΑΙ ΜΑΣ ΚΟΙΤΑΖΑΝ. ΜΕΤΑ ΠΑΙΞΑΜΕ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΡΕΛΑΘΗΚΑΝ ΜΑΖΙ ΜΑΣ. Ο ΚΟΣΜΟΣ ΉΤΑΝ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΣ, ΧΟΡΕΥΕ ΓΥΡΩ ΓΥΡΩ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΝΤΥΠΩΣΗ ΟΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΑΝ ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΜΑΣ ΔΟΥΝ. Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΉΤΑΝ ΤΡΟΜΕΡΗ, ΟΛΟΙ ΉΤΑΝ ΠΟΛΥ ΦΙΛΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΣΑΚΩΝΟΝΤΑΝ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΦΙΛΟΞΕΝΗΣΕΙ. ΜΑΣ ΡΩΤΟΥΣΑΝ ΠΟΤΕ ΘΑ ΞΑΝΑΝΕΒΟΥΜΕ. ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΟΛΥ ΚΟΛΛΗΤΟΥΣ, ΒΛΕΠΟΥ ΜΕ ΠΩΣ ΣΤΟ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΝΕΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΙ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ, ΕΠΕΙΔΗ ΠΟΛΛΟΙ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΚΑΙ ΜΑΣ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΛΕΓΟΝΤΑΣ ΠΟΣΟ ΜΑΣ ΓΟΥΣΤΑΡΑΝ.

ΓΙΑΝΝΗΣ: ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥΩ ΠΩΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΘΑ ΠΑΝΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ, ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΠΙΑ ΦΥΓΕΙ ΤΟ ΑΓΧΟΣ, ΕΝΩ Ο ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΙΡΑ ΑΠΟ LIVE ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΗΚΕ ΚΑΙ Σ' ΑΥΤΑ ΕΥΚΟΛΑ. ΕΧΟΥΜΕ ΗΡΕΜΗΣΕΙ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ, ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΡΟΒΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ. ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΙ ΔΗΛΑΔΗ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ΝΑ ΤΡΕΧΕΙ ΜΟΝΟ ΤΟΥ

ΦΩΤΟ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

make believe

ΚΑΠΩΣ ΕΤΣΙ, ΕΦΤΑΣΑΝ ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΚΑΙ ΉΔΗ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΥΟ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΗΧΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΕ ΕΝΑ ΕΠΤΑΙΤΣΟ ΥΠΟΛΟΓΟ ΓΙΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ LABEL ΤΩΝ "ΣΚΙΩΝ ΤΟΥ Β 23" ΕΝΑ ΠΑΛΙΟ ("LEAVE ME ALONE") ΚΙ ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ("MESS GOES ON") ΆΛΛΑ ΔΥΟ ΠΟΥ ΗΧΟΓΡΑΦΗΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΦΑΣΗ, ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΗΣ ACT UP ΚΑΙ ΜΙΑ ΤΟΥ SUB STUDIO. Η ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΡΑΤΗΣΕ ΜΙΑ ΒΔΟΜΑΔΑ (MAZI ME TO REMIX). ΟΙ MAKE BELIEVE ΣΚΟΠΕΥΟΥΝ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΟΥΝ ΤΟ ΣΙΝΓΚΛ ΣΑΝ ΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΤΟΥΣ, ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΤΟ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΕΝΑ Η ΤΟΝ ΆΛΛΟ ΤΡΟΠΟ ΘΑ ΦΡΟΝΤΙΣΟΥΝ ΝΑ ΑΚΟΥΣΤΕΙ ΣΕ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΥΣ, ΝΑ ΠΕΡΑΣΤΕΙ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΝΑ "ΤΑΞΙΔΕΨΕΙ" ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ.

ΦΛΩΡΑ: ΟΧΙ ΠΩΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ. ΑΠΛΑ ΜΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ. ΕΤΣΙ ΚΙ ΆΛΛΙΩΣ ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ, ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΑΠΟ ΜΟΝΟ ΜΑΣ, ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΥΝΤΟΜΑ ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ. Η ΑΝΕΒΑΣΜΕΝΗ ΕΔΩ ΚΙ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΠΕΡΙΠΟΥ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΟΥ ΠΡΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ, ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ. ΟΙ MAKE BELIEVE ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΤΙ ΠΑΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΤΙ ΚΑΛΟ, ΆΛΛΑ ΑΥΤΟ ΘΑ ΦΑΝΕΙ ΠΡΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ.

ΓΙΑΝΝΗΣ: ΒΛΕΠΕΙΣ ΟΤΙ ΟΛΟΙ ΚΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΝΕΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΑΣΧΟΛΗΘΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ. ΠΙΑΝΟΥΝ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ ΝΑ ΠΑΙΞΟΥΝ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΓΟΥΣΤΑΡΟΥΝ. ΠΑΝΤΩΣ, ΑΝ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ, ΜΑΛΛΟΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΠΟΙΟ ΠΟΛΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΠΟΥ ΝΑ ΤΡΑΒΗΞΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΜΑΣ. ΙΣΩΣ ΟΙ BOCOMOLET ΚΑΙ ΣΙΓΟΥΡΑ ΟΙ TERMINAL CURVE.

ΦΛΩΡΑ: ΒΛΕΠΕΙΣ ΠΑΝΤΩΣ ΠΩΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΠΑΕΙ ΝΑ ΔΕΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ. ΠΑΡΕ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΗ ΜΕ ΤΟΥΣ DEUS, HONEYDIVE Κ.Λ.Π. ΜΑΖΕΥΤΗΚΑΝ 1000 ΑΤΟΜΑ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ. Ή, ΤΑ ΔΙΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ROCK FM, ΠΟΥ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΕΓΙΝΕ ΧΑΜΟΣ. ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΞΕΧΩΡΙΖΕΙ ΚΑΠΩΣ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΤΙ ΚΑΚΟ. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΡΙΝΕΙ.

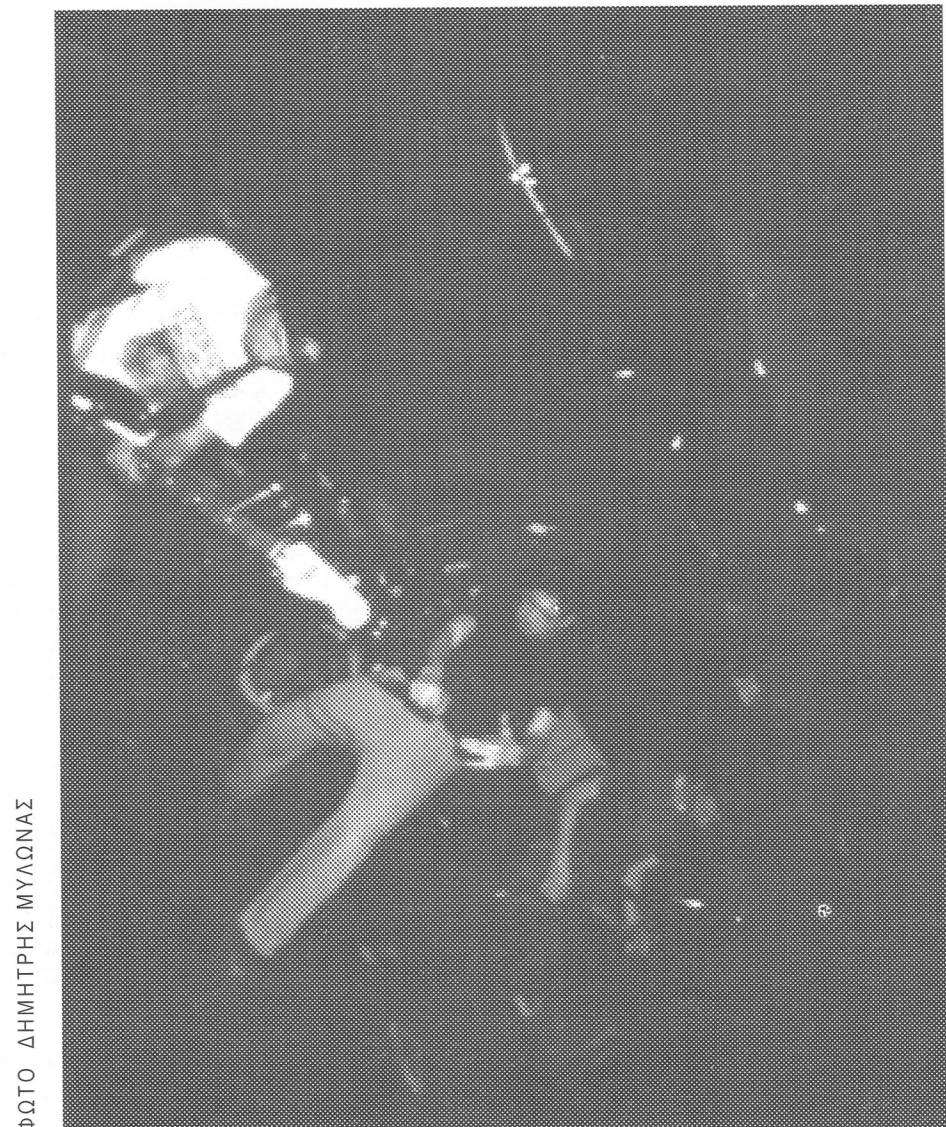
ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΒΑΖΟΥΝ, ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΩΝ ΚΟΜΜΑΤΙΩΝ. ΔΕΝ ΑΓΧΩΝΟΝΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΑΝ ΘΑ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΟΥΝ ΤΟ ΣΤΥΛ ΤΟΥΣ. ΟΙ MAKE BELIEVE ΘΑ ΚΑΝΟΥΝ ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΓΙΑ ΤΗ ΜΠΑΝΤΑ ΤΟΥΣ. ΚΑΙ ΙΣΩΣ ΑΥΤΟ ΤΕΛΙΚΑ ΜΕΤΡΑΕΙ ΣΑΝ ΑΠΟΨΗ. ΕΝΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ, ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΞΕΡΟΥΝ ΟΤΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΡΟΔΙΝΑ ΜΟΝΟ ΕΦΟΣΟΝ ΤΟ ΕΠΙΔΙΩΞΟΥΝ ΑΠΟ ΜΟΝΑ ΤΟΥΣ. ΟΙ MAKE BELIEVE ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΥΜΠΑΓΗΣ ΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΣΤΙΣ ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΠΑΡΑ ΝΑ ΠΡΟΚΛΕΣΟΥΝ ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΜΟ. Η ΔΥΝΑΤΗ RHYTHM SECTION, ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙΣΜΑ ΤΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ ΚΑΙ Η ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ ΦΩΝΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΦΛΩΡΑΣ, ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΜΕΤΡΑΝΕ ΣΤΗΝ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ. ΚΑΙ ΟΙ MAKE BELIEVE ΣΙΓΟΥΡΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΟΛΛΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΔΡΑΙΩΣΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥΣ...

Hπροετοιμασία των Terminal Curve στα παρασκήνια, πριν το σώου, μοιάζει με την κατασκευή ωρολογιακού μηχανισμού. Συνδέονται τα κατάλληλα καλώδια στο ξυπνητήρι και όλα είναι έτοιμα... Η έκρηξη συντελείται πάνω στη σκηνή, από την πρώτη κιόλας στιγμή που το αθηναϊκό κουαρτέτο πατήσει στο σανίδι, παρασέρνοντας τον κόσμο σε ένα παλαβό πανηγύρι, σπάνιο φαινόμενο για ελληνικό συγκρότημα. Βλέποντας τους Terminal Curve live, η εμπειρία είναι απόλυτη. Στους παλιότερους θα θυμίσει εκείνα τα πρώτα, ιστορικά punk συγκροτήματα που δονούσαν τον "Πήγασο" και τη "Σοφίτα" δέκα χρόνια πριν. Οι Terminal Curve ήταν πολύ μικροί εκείνη την εποχή για να θυμούνται και ακόμα περισσότερο να συμμετέχουν. Παραδέχονται όμως, ότι ακόμα κι αν δεν είδαν ποτέ τους Ex Humans ή τους Γενιά Του Χάους, από διηγήσεις και μόνο καταλαβαίνουν πως οι καιροί ήταν ένδοξοι.

Κουβεντιάζοντας με τα μέλη των Terminal Curve, πολύ γρήγορα κατάλαβα ότι δεν έχω να κάνω με μιά συνηθισμένη συνέντευξη. Κανείς τους δεν είναι πάνω από 20 χρονών (εκτός από τον Ιάσωνα που μπήκε στα 21), αλλά οι απόψεις τους επί παντός του επιστητού και η άνεση με την οποία τις ανέλυαν με εντυπωσίασαν

Οι Terminal Curve σχηματίστηκαν το Νοέμβρη του 1992. Στην αρχική σύνθεση, ο Γεράσιμος έπαιζε μπάσο, ο Σπύρος ντραμς, ο Ιάσωνας κιθάρα και ο Σωτήρης τραγουδούσε. Λίγο μετά την ηχογράφηση τεσσάρων κομματιών τον περασμένο Οκτώβριο, δύο από τα οποία ("Penetrate" και "Senseless Thing") αποτέλεσαν την πρώτη, επτάντση κυκλοφορία τους από την Pegasus, ο Σωτήρης εγκαταλείπει το γκρούπ. Ο Νικηφόρος που ήταν φίλος των παιδιών αναλαμβάνει το ρόλο του μπασιστά, ενώ ο Γεράσιμος περνάει στα φωνητικά. Άλλα ας μην τρέχουμε τόσο.

Γεράσιμος: Παραγωγός στις ηχογραφήσεις ήταν ο Ντίνος ο Ζούμπερης, που πράγματι μας βοήθησε πολύ. Αν και δεν μπορούσαμε, λόγω οικονομικών προβλημάτων κυρίως, να πετύχουμε αυτό που θέλαμε, ωστόσο είμαστε ικανοποιημένοι με το αποτέλεσμα. Η δουλειά θα μπορούσε να γίνει καλύτερα, αν είχαμε ελάχιστο χρόνο παραπάνω. Υπάρχουν ακόμα δύο τρα-

ΦΩΤΟ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ C.B.C.

TERMINAL CURVE

γούδια, τα "Burn" και "Shine On Me" που προορίζονται για τις συλλογές της Act Up και του Sub Studio. Και μιά και το φέρνει γρήγορα η κουβέντα, οι Terminal Curve πιστεύουν ότι η συμμετοχή τους σε διάφορες εκδηλώσεις κοινωνικού περιεχομένου, όπως αυτές που διοργανώνει η Act Up, είναι δεδομένη και απαραίτητη.

Νικηφόρος: Το rock δεν ανήκει στο περιθώριο και σίγουρα δε μπορείς να το βλέπεις εκτός κοινωνίας. Αυτό είναι λάθος.

Σπύρος: Υπάρχει μιά άμεση σχέση του rock με διάφορες κινήσεις κοινωνικού περιεχομένου. Το ένα επηρεάζει το άλλο. Πολύς κόσμος έχει πολιτικοποιηθεί από το rock, όπως και η πολιτική έχει εισχωρήσει στο rock.

Γεράσιμος: Αυτό βέβαια, δε σημαίνει πως το rock είναι πολιτικό ή θα αλλάξει τον κόσμο. Είναι απλά ένα είδος μουσικής που απευθύνεται στους νέους και αυτόματα επιρρεάζεται από τις εκάστοτε κοινωνικές καταστάσεις, ενώ ταυτόχρονα τις επιρρεάζει σε ορισμένο επίπεδο. Πάρε για παράδειγμα τους Rage Against The Machine που περνάνε τα μηνύματά τους μέσα από τα βίντεο. Με βάση το κομμάτι "Freedom" αν υποθέσουμε πως δέκα άτομα γνώριζαν μέχρι τώρα την υπόθεση του Leonard Peltier (σημ. Ινδιάνος ακτιβιστής, εκτίει ισόβια κάθειρξη, κατηγορούμενος, χωρίς αποδεικτικά στοιχεία, για το φόνο δύο πρακτόρων του FBI το 1974 στο "Wounded Knee". Για περισσότερα, δες MMB No 7), σήμερα την γνωρίζουν εκατό.

Νικηφόρος: Χωρίς να φτάνουμε τόσο μακριά, υπάρχει και το δικό μας παράδειγμα που σαν πιτσιρικάδες ακούγαμε ένα δίσκο και κατί ξύπναγε μέσα μας όταν είχε να πει. Προσωπικά, αν δεν άκουγα rock, ίσως να μην έβλεπατα πράγματα όπως σήμερα.

Γεράσιμος: Δεν ισχυρίζομαστε πως το rock μπορεί να χτυπήσει κάπουα κέντρα εξουσίας. Ο καθένας που συμμετέχει σε μία μπάντα έχει τις δικές του απόψεις και προσπαθεί να τις περάσει μέσα από τη μουσική.

Νικηφόρος: Κάπως έτσι φτάνουμε στην έννοια "εναλλακτικό" χρακτηρισμός που δεν έχει να κάνει μόνο με το rock. Άλλα μέσα από αυτό δείχνεις ότι θέλεις να περάσεις κάποιο μήνυμα. Οταν γράφεις στίχους, θέλεις κάπου να απευθύνονται, όταν βάζεις παραμόρφωση στην κιθάρα, θέλεις κάτι να δείξεις, ό-

ταν χτυπιέσαι, θέλεις να εκφράσεις κάτι στο κοινό.

Γεράσιμος: Εμείς δεν κάνουμε Τέχνη. Παίζουμε rock 'n' roll. Τέχνη κάνει κάποιος που έχει σπουδάσει. Και δεν υποστηρίζουμε φυσικά πως το rock είναι η ανώτερη μουσική...

Γεράσιμος: Παίζοντας rock αισθάνομαι ότι βγάζω ενέργεια που μεταδίδω σε εκείνον που θα έρθει να με ακούσει. Δεν έχουμε ελληνικό στίχο, οπότε πρέπει να δείξουμε έμπρακτα στο κοινό τα νοήματά του. Και αυτό είναι ο τελικός σκοπός που βγαίνει στα live. Πιστεύω ότι ένα γκρούπ στηρίζεται στις συναυλίες και δεν θεωρώ τους δίσκους απόλυτα αντιπροσωπευτικούς. Είναι για να τους ακούς σπίτι σου. Ιδεολογικά λειτουργούμε σε ανάλογα επίπεδα. Για παράδειγμα συμμετέχουμε ενεργά στην ομάδα που έκανε τα πάρτυ στου "Φίξ" μιά ιστορία που ξεκίνησε από μπάντες και στη συνέχεια συγκέντρωσε και άλλα άτομα.

Η μικρή αλλαγή στη σύνθεση των Terminal Curve με την είσοδο του Νικηφόρου, δεν άλλαξε τους στόχους και τις επιδιώξεις των υπόλοιπων συντελεστών του γκρούπ.

Νικηφόρος: Παίζω ένα μήνα με τα παιδιά και πραγματικά είμαι ευτυχισμένος γιατί μου δίνεται η ευκαιρία να εκτονώθω ενεργά και όχι παθητικά, ακούγοντας απλά δίσκους σπίτι μου. Ακόμα και στο στούντιο που πάμε για πρόβες, αισθάνομαι τρομερή ενέργεια. Οσο για την ιδεολογία στο rock, πιστεύω πως υπάρχει, απλά δεν είναι πακεταρισμένη.

Σπύρος: Ναι, ιδεολογία σίγουρα υπάρχει. Και αν είσαι συνειδητοποιημένος, είναι αδύνατο να πιστέψεις πως κάποιος που ακούει rock μπορεί να συμπαθεί το φασισμό. Οσο αφορά την ενέργεια που υπάρχει στους Terminal Curve, μπορώ να πω ότι κάθε φορά που κατεβαίνω από τη σκηνή, αισθάνομαι πως έχω αφήσει εκεί πάνω ένα κομμάτι του εαυτού μου. Το κοινό είναι ο καλύτερος κριτής και όταν βλέπω τον κόσμο να τα δίνει όλα μαζί μας, τότε καταλαβαίνω πως η επιλογή μου να παίξω σε συγκρότημα ήταν σωστή. Το στούντιο είναι ψυχρό και απρόσωπο.

Ιάσωνας: Δεν πιστεύω πως θα γράφαμε ένα κομμάτι με την προοπτική να αρέσει στον κόσμο. Θα κοριδεύαμε τους εαυτούς μας. Το ότι παίζω μουσική, με βοήθησε όταν υπήρξα "πακεταρισμένος" σε κάποιες φάσεις της ζωής μου. Εκρυβα μιά κακή ενέργεια που αν δεν έπαιζα δυνατά, ίσως και να έβγαινε αλλού. Προσπαθώ να κάνω το ίδιο και με αυτόν που έρχεται να με ακούσει. Δηλαδή, αν έχει κάποια προβλήματα, να τα εκτονώσει. Δεν συμφωνώ με τον Σπύρο στη γνώμη του για το στούντιο. Οταν έχεις μιά καλή παραγωγή που θες να την παρουσιάσεις στον κόσμο, τα πράγματα απλουστεύουν. Εχουν τη δυνατότητα να σε ακούσουν και άτομα που δε μπορούν για διάφορους λόγους να έρθουν στη συναυλία, ή βρίσκονται μακριά. Με το δίσκο επικοινωνείς με περισσότερο κόσμο.

Νικηφόρος: Το παν στο στούντιο είναι να μην υπάρχει μεγάλη απόσταση από το live.

Γεράσιμος: Και αυτό μπορείς να το διαπιστώσεις στα κομμάτια για το σινγκλ που είναι κανονικά περασμένα στα κανάλια σε σχέση με τα δύο των συλλογών τα οποία είναι σχεδόν παιγμένα live και ακούγονται πιο άμεσα.

Οι Terminal Curve δεν διεκδικούν καμμία θέση στον ελληνικό χώρο του rock, ούτε ειδική μεταχείριση επειδή είναι συγκρότημα. Θεωρούν ότι είναι ίσοι με εκείνους που έρχονται να τους δουν και μοιράζονται μαζί τους το fun και τις θέσεις τους. Εχουν την ίδια συμπεριφορά και σαν μουσικοί και σαν θεατές, αρνούμενοι οποιονδήποτε βεντετισμό. Ακόμα κι αν υπάρχουν κλαμπ που τους τη "σπάνε" είναι υποχρεωμένοι να εμφανιστούν εκεί, σκοπεύοντας να φέρουν τη μουσική τους σε μεγαλύτερο κοινό. Είναι περήφανοι επειδή ξέρουν πως είναι ένα γκρούπ, την στάση του οποίου δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει.

Σαν κομμάτι της ελληνικής ανεξάρτητης σκηνής, οι Terminal Curve έχουν να πουν μόνο καλά λόγια για τα υπόλοιπα γκρούπ. Θαυμάζουν τους Deus X Machina και υποστηρίζουν πως το "Motorpsycho" αποτέλεσε σημείο έμπινευσης για να παίξουν μουσική. Δεν ανησυχούν με την επιτυχία των Τρύπες και θεωρούν πως είναι μιά μπάντα που αξίζει κάθε θετική εξέλιξη. Οσο για το εξωτερικό...

Σπύρος: Όλο αυτό "μπαμ" της σκηνής του Seattle δεν με εντυπωσιάζει. Στην πραγματικότητα δεν ενθουσιάζομαι για κανένα από τα συγκροτήματα που την αποτελούν, εκτός από τους Nirvana. Η μουσική τους πραγματικά με τρελαίνει. Τα τελευταία χρόνια τα γούστα μου είναι τα ίδια: late seventies punk, αλλά και GBH, Discharge και Exploited. Για μένα το "Recipe For Hate" των Bad Religion ήταν ο καλύτερος δίσκος του '93.

Οι Terminal Curve είναι ένα συγκρότημα που χαίρεσαι να κουβεντιάζεις. Εχουν άποψη για όλα, πράγμα που δυστυχώς σπανίζει σήμερα, ειδικά στους νέους της ηλικίας τους. Όλα αυτά που συμβαίνουν στην Ελλάδα και το εξωτερικό, οι κρίσεις και οι πόλεμοι, δεν τους αφήνουν αδιάφορους.

Ιάσωνας: Υπάρχει γενικά μιά κατάσταση που γίνεται ολοένα και πιο επικίνδυνη. Οι πολιτικοί προσπαθούν να μας μπλέξουν ακόμα και σε πόλεμο, στέλνοντας τον κόσμο να σκοτωθεί, ενώ οι ίδιοι δεν πρόκειται να πάθουν τίποτε.

Σπύρος: Η εποχή αυτή είναι φοβερή. Συμβαίνουν διάφορα πράγματα και όλοι τα αντιμετωπίζουν με τρομερή απάθεια. Λες και βρίσκονται σε νιρβάνα. Εντελώς αντίθετα δηλαδή με την Ελλάδα της δεκαετίας του '70 που υποτίθεται πως η δημοκρατία στηρίζόταν στην επαγρύπνηση του φοιτητικού κινήματος. Το μόνο που απασχολεί τον κόσμο είναι πότε θα αλλάξει τα μέτρα ο Παπαθεμελής και πότε θα πάνε στο Σύνταγμα για τζερτζέλε. Μερικές φορές που τα σκέφτομαι όλα αυτά με πιάνει κατάθλιψη... Μιά κατάσταση πρωτόγνωρη για την Ελλάδα. Στην τελεόραση ανθίζουν μόνο γελοία τηλεπαιχνίδια και ειδήσεις που ανταγωνίζονται στη βία.

Νικηφόρος: Μπορούμε να το δούμε και σε προσωπικό επίπεδο. Τελειώνοντας το σχολείο πίστευα πως θα έκανα κάτι. Ξαφνικά διαπίστωσα πως δεν συνέβαινε τίποτε κι αισθάνθηκα μιά τρομερή απογοήτευση. Αισθάνομαι γέρος κι όμως δεν έχω γεράσει. Υπάρχουν πράγματα μέσα μου που θέλω να εξωτερικεύσω κι όμως δεν μπορώ. Ετσι συμπικνώνω όσα θέλω να κάνω γύρω από τους Terminal Curve και τους φίλους μου ή την κοπελιά μου...

Οι Terminal Curve είναι μέλη της ομάδας που έκανε τα περίφημα πάρτυ στου "Φιξ" άσχετα αν το ένα τέλειωσε άδοξα με την βίαιη επέμβαση των μπάτσων. Πιστεύουν σε μιά ενωμένη δύναμη που θα μπορέσει να μεταφέρει τις ιδέες της σε περισσότερο κόσμο και θα τον κάνει να σκεφτεί διαφορετικά. Η συζήτηση με τον Σπύρο, τον Νικηφόρο, τον Γεράσιμο και τον Ιάσωνα κρατάει καλά. Χαίρομαι αληθινά που βλέπω ότι και σαν άτομα, ανταποκρίνονται απόφια στην σκηνική τους εμφάνιση που έχουν σαν συγκρότημα. Γνωρίζουν πράγματα που παιδιά στην ηλικία τους ούτε καν έχουν ακούσει. Μιλούν με άποψη για την δεκαετία του '70, άσχετα αν δεν την γνώρισαν από κοντά. Κι ενώ φεύγουν, αναρωτιέμαι πως θα ήταν η κατάσταση σήμερα, αν υπήρχαν κι άλλοι να ακολουθήσουν το παράδειγμά τους. Σίγουρα μερικοί από τους κρατούντες θα τα έβρισκαν σκούρα. Ισως πάλι ξυπνούσε και η κοιμισμένη μας συνείδηση. Δείτε τους Terminal Curve σε κάποια από τις εμφανίσεις τους. Θα καταλάβετε πως όσα είπαν τα εννοούν...

turn on,
tune in,
drop out

VOXX

TO THE PNEUMA OF THE '60s

PEBBLES

VOLUME 1 - 28

Η οπόλυτη σειρά για το γκαράζ, την ψυχεδελεία, το surf, το R & B, μέσα από 28 LP και εκατοντάδες ονόματα από την Αμερική αλλά και από την Ευρώπη

ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΕ CD ΜΕ ΕΞΤΡΑ KOMMATIA VOLUME 1 - 5

Highs and Lows VOLUME 1 - 23

Ωλα όσα θέλατε να μάθετε για την ιστορία των σπουδαιοτέρων χρόνων του ροκ... Δεν πρέπει να λείπουν από οποιαδήποτε σαβαρή δισκοθήκη.

ENGLISH FREAKBEAT VOLUME 1 - 5 ELECTRIC SUGARCUBE

FLASHBACKS VOLUME 1 - 4 (ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΕ CD!) Η άγνωστη ιστορία της βρετανικής σκηνής. Swingin' London Underground and more!

Ακόμη: ACID VISIONS, BEYOND THE CALICO WALL, BOBBY FULLER, GONN, DEARLY BELOVED, HAUNTED, FLAMIN' GOOVIES

TO ROCK THE '80s

Οι κλασικότεροι δίσκοι της μεγάλης γκαράζ ψυχεδελικής έκρηξης των '80s

Gravedigger V, Crawdaddys, Miracle Workers, Plan 9, Surf Trio, Steppes, Tell-Tale hearts, Pandoras, Crawling Walls, Laughing Soup Dish, Lord John, Sacred Miracle Cave, Dwarves, Battle Of The Garages Vol. 1 - 4 (ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΕ CD!)

ΣΕ ΛΙΓΟ ΚΑΙ ΡΟ

KIM FOWLEY LP/CD, STIV BATORS "DISCONNECTED" (LP/CD), STIV BATORS L.A.L.A. LP/CD, HEAD LP, SPACEMEN 3 "TAKING DRUGS", SPACEMEN 3 "CALL THE DOCTOR", BRIAN JONESTOWN MASSACRE CD, PEBBLES VOL. 6-9 CDs, "20 TO LIFE" - BOMP 20 YEAR ANNIVERSARY COLLECTION

VOXX / BOMP! / A.I.P.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ, MARKETING, PROMOTION HITCH HYKE RECORDS, K. ΜΠΑΛΑΝΟΥ 5, 116 36 ΑΘΗΝΑ THA. (01) 9233472 FAX (01) 9241840

H world music ή ethno music όπως την αποκαλούν οι δημοσιογράφοι, αποτελεί αναπόφευκτα όχι μόνο ένα μέρος του εξαισιου σώματος της μουσικής, αλλά ίσως και την πιό ουσιαστική ταυτότητά της, μιά και είναι η ίδια η ρίζα της μουσικής όλου του κόσμου και των λαών του. Η αυγή της Ιστορίας έχει συνδεθεί δυστυχώς μόνο με εικόνες, προσαρμοσμένες και ενταγμένες στην τετράγωνη δυτικοφανή γνώση, ώστε μας είναι αδύνατο πολλές φορές να στρέψουμε την φαντασία μας σε μιά πραγματική αίσθηση και να συνειδητοποίησουμε που πραγματικά ανήκουμε. Για το πως είναι δυνατό να νιώσουμε μιά δυνατή έλξη προς την ανθρώπινη ύπαρξη, τον δίδυμο εαυτό μας που περιμένει στην άλλη πλευρά του ισημερινού.

Από τη μιά υπάρχει η διαταραγμένη συνείδηση της Δύσης, που μοιάζει πιά να αναπαράγει δεύτερης ποιότητας Polaroid. Και από την άλλη, η βίαιη τεχνολογική εξάρτηση των υποανάπτυκτων χωρών της Ανατολής και η αφομοίωσή τους σε εργατικό και αποικιακό υλικό. Αυτοί οι δύο παράγοντες έχουν συνεισφέρει σ'ένα πνευματικό και πολιτισμικό τραυματισμό, που δύσκολα μπορεί να αναγνωρίσει κανές μέσα σ' αυτό το κομφούζιο εθνικής καταστροφής και παρακμής, ποιός είναι ο θύτης και ποιό το θύμα. Μέσα σε μιά τόσο δραματική κρίση αξιών ο "αργοπορημένος" κόσμος της Ανατολής, μοιάζει να βρίσκεται συνεχώς σε μία "αφηρημένη" φιλοσοφικά πτώση, σε σχέση με τον διαρκώς επεκτεινόμενο Δυτικό. Κι ας έχουν περάσει τόσα χρόνια ζωής πάνω σ' αυτόν τον όμορφο, πράσινο πλανήτη κι ας έχουν οι ανθρώποι εκφράσει υπέροχα ποιητικά έργα για τον έρωτα, λατρεύοντας το Θεό και τη Μητέρα Φύση. Μέσα στην ειρήνη και την αγνότητα, όλα δείχνουν να αποτελούν απλά συλλεκτικά στοιχεία μιάς ψυχρής επιστημονικής έρευνας πάνω στο χειρουργικό τραπέζι του ειδικού...

Και αλήθεια ποιά είναι η απίχηση του Ζεν, του Χίντου, της μοναδικής Αφρικανικής τέχνης, των αρχαίων πολιτισμικών κοιτίδων της Ανατολής και ειδικότερα της Πολυνησίας, ή των εξαίσιων μυστικών των Ινδιάνων του Αμαζονίου και της παγωμένης Ανταρκτικής στη σύγχρονη ζωή μας; Σε μιά εποχή που το σώμα πάσχει και συνεχίζει να βιάζεται απανωτά από χιλιάδες αρνητικές δονήσεις, το πνεύμα μοιάζει να είναι ανύπαρκτο, φυλακισμένο και εξόριστο στον αβυσσαλέο κόσμο της ψυχής, μιάς ψυχής που εκφράζεται πιά βίαια. Γιατί, όλοι οι δρόμοι μοιάζουν να έχουν απαγορευτικά σήματα, ταμπλέες ορίων, για χάρη μιάς ομοιομορφίας Οργουελκής, με το φάντασμα ενός εφιαλτικού Αύριο να απειλεί, να υποτάσσει, να καθορίζει και να υποβάλλει, σε μιά γκριζα ομοιομορφία.

Η world music ή ethno music όπως την αποκαλούν οι δημοσιογράφοι, αποτελεί αναπόφευκτα όχι μόνο ένα μέρος του εξαισιου σώματος της μουσικής, αλλά ίσως και την πιό ουσιαστική ταυτότητά της, μιά και είναι η ίδια η ρίζα της μουσικής όλου του κόσμου και των λαών του.

Οι κατά καιρούς κατευθυνόμενες μόδες και δήθεν τάσεις, έχουν δώσει σημαντικά ρεσιτάλ ανοησίας και εμπάθειας, τύπων δήθεν μεσσιακών και φιλανθρωπικών πάντα σε εμφανή ανώδυνα νεανικά μέτρα: new age, οικολογία, επιστημολογία, αμερικανικών τρόπων ανατολικής, τάχα, φιλοσοφίας και ανακυκλωτικής φιλανθρωπικής μόδας, αφού το κάθε τι γι' αυτούς δεν είναι τίποτε, πέρα από μιά μαύρη πλάκα σαν τον εαυτό τους, απεγνωσμένο και στημένο ήδη στη σειρά, κάτω από την αγαπημένη τους καθημερινή έκφραση ταμπλέα:

ΚΟΛΑΣΗ! Ιχνος χρώματος, χαράς και συντροφικότητας, γκριζα ομοιομορφία! Πλήρως εξαρτημένοι και οικειοποιημένοι, με κάθε μορφή δυστροπίας και εκφυλισμού, μορφές από μεταλλαγμένα μηχανικά τέρατα, σκηνές υπερβολικής βίας και καταστροφής. Το Κακό πάνω σε ένα λατρευτικό χρυσό βωμό στη μέση μιάς ερήμου, μοιάζει να συντελεί

στο ότι τελικά ο λευκός άνθρωπος, είναι ένα μικρόβιο που καταστρέφει συνειδητά τη Γη. Αχρωμος και τρελός από τα τόσα λάθη και τις μισαλοδοξίες του, αθεράπευτα αμετανότος και σκληρός, χαμένος κυριολεκτικά και από χέρι! Η πλαστική του θεότητα καίγεται από την αιώνια θερμή κοσμική ενέργεια και ό, τι απομένει πιά, είναι η ίδια απροκάλυπτη καρικατούρα του εαυτού του, αποκομμένη κι τόσο δυσάρμοστη μέσα στον κόσμο.

Αν η γλώσσα της υπερβολής δίνει μια τέτοια "φανταστική" εικόνα, ελπίζω η γλώσσα της Τέχνης και πάνω απ' όλα η κοινή

ταυτότητα του Θείου που διαπνέει οιδήποτε πανω στη Γη, να μπορεί να δώσει ελπίδες, να απελευθερώσει τα όνειρα και να θεραπεύσει με την ιερότητά της τον καθένα, μετουσιώντας τα πάθη σε ιερή κατάληψη και όλες τις ταραγμένες σκέψεις σε αισθήματα ειρηνικά, δημιουργικά και πάνω απ' όλα πανανθρώπινα. Γιατί, η αγάπη που τόσο πολύ όλοι αποζητούμε και ψάχνουμε απεγνωσμένα να βρούμε, βρίσκεται μέσα μας...

Ας επανέλθουμε όμως στην αφορμή που μας έδωσε το θέμα μας, αφήνοντας τις αιτίες στον καθένα προσωπικά, κρίνοντας και ακούγοντας προσεκτικά αυτούς τους ήχους και ρυθμούς που τόσο πολύ μπορούν να θεραπεύσουν κάθε είδους κρίση ταυτότητας και προσανατολισμού. Αυτό που βέβαια λέμε τόσο εξωτικά "ethno" δεν είναι τίποτε άλλο από τη λαϊκή μουσική της κάθε χώρας. Αξίες και νοήματα αρκετά σημαντικά για την ταυτότητα κάθε έθνους, έννοιες ταυτόσημες με το γένος και τη συνείδηση των λαών.

Η Ελλάδα σαν μιά γνήσια κοιτίδα του Μεσογειακού πολιτισμού, με έντονα διαχρονικά βιώματα μέσα στην ιστορία, μοιάζει να βρίσκεται στην πλεονεκτική θέση του σταυροδρομίου Ανατολής Δύσης. Οι δρόμοι, εκτός από μουσικού, είναι σημαντικά ταυτόσημοι. Ο Αραβικός κόσμος συναντά τον Ινδικό και τον Ισπανικό πολιτισμό, η Αφρική της διασποράς καταχτά την Αμερική και ο μακρυνός κόσμος της Κίνας, με μιά άγνωστη μορφή συγγένειας, συναντά το Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο.

Η Αρχαία Αίγυπτος συντελεί ώστε η Ανατολική εκκλησία να εξελίξει το έργο του Μεγάλου Αλεξάντρου, ενώ οι μυθικοί Κέλτες διειρύνουν το μουσικό πολυφωνικό ρωσικό δρώμενο, ως την ταραγμένη καρδιά της ευρωπαϊκής αυτοκρατορίας. Το έντονο, πιό αλάθητο από τη λογική, χυπνά και μας παίρνει σιγά σιγά κατευθείαν μέσα στον μαγικό κόσμο των αισθήσεών

Τα τελευταία χρόνια, ο κινηματογράφος, το θέατρο, ο χορός, ο παραδοσιακές λαικές τέχνες και οι κλασσικοί συγγραφείς ξαναβρίσκονται κάτω από το φως της ημέρας για να επανεκτιμηθούν όλα αυτά τα κινήματα του "παλιού" κόσμου. Η μουσική, έχοντας μιά μεγαλύτερη δυναμική εκ φύσεως, συμβάλλει πολύ με τον δικό της οικείο και αγαπητό σε όλους ήχο, ώστε να αποκωδικοποιήσει και τον

ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΤΣΑΜΗ

πιό ιδιωτικό κόσμο του ακροατή. Ειδικά, η Μαύρη μουσική, που ίσως είναι εκείνη με τα πιό έντονα βιώματα, έχει κάνει πιο φιλόξενη και προσιτή αυτή την naif άποψη, ότι όλα επικοινωνούν και αλληλουσιμπληρώνονται κάτω από ένα βασικό ρυθμό. Η κοινωνική επανάσταση της jazz, η εμπειρία του acid, η δημοφιλής αισθητική της pop, αλλά και το rock, έχουν δώσει όχι μόνο μιά αισθαντική απόδοση, αλλά και μιά δίκαια πολιτική δράση. Πολλές εταιρείες έχουν συμπεριλάβει στο ρεπερτόριό τους υλικό με ανάλογη μουσική, ενώ κάποιες άλλες μικρότερες εξακολουθούν να κυκλοφορούν δίσκους μεγάλων δεξιοτεχνών

σε ιστορικές ηχογραφήσεις και πολλά δημοφιλή τραγούδια. Ρυθμοί όπως η roumptia ή το tangué, το tañí μή ή σάμπα, ή το soubou, όροι όπως η polufonía και monotonika μουσική, δεν είναι άγνωστοι. Μουσικοί όπως ο Brian Eno, ο Peter Gabriel, οι Pink Floyd, οι Beatles, ο John Coltrane, ο Ennio Morricone, έχουν δώσει εξαιρετικά δείγματα πάνω στην world music ενώ ονόμα-

τα όπως ο Zakir Hussein, ο Saink, ο Cheb Khaled, ο Sakamoto, η Celia Cruz, οι Los Lobos, ο Ira Kere, ο J.C. Jobim, ο Salif Keita, ο Fela Kuti και άλλοι, σήμερα είναι καταξιωμένοι μουσικοί και στο ευρύτερο κοινό. Ας ταξιδέψουμε λοιπόν σ' αυτό το μουσικό εθνικό περιβόλι, μέσα από επιλεκτικές κυκλοφορίες που μπορούμε πιά να βρούμε και στην Ελλάδα.

Πρώτος σταθμός, φυσικά η Αφρική. Στην μεγάλη αυτή Μάνα της Γης με την ανεξάντλητη εδώ και χρόνια μουσική παράδοση. Η εταιρεία Globestyle Records, δίκαια θεωρείται ίσως η πιό άρτια σε ηχογραφήσεις Αφρικανών καλλιτεχνών αφού οι παραγωγές της είναι πάντοτε υψηλού επιπέδου. Οι τρείς συλλογές της "Globestyle World Wide Your Guide", "World Wider Your Guider" και "World Widest Your Guidest" σίγουρα αποτελούν απαραίτητα συλλεκτικά κομμάτια. Μεγάλοι Αφρικανοί μουσικοί, όπως οι Ablez Aziz El Mubarak, Super Rail Band, Puseletso Seema, Tau Ea Linare, Rosy, Noise Kuanyile, Tata Bambo Kuyate, Abana Na Nasery, Pepe Kalle, αλλά και γενικά μουσικοί από όλο τον κόσμο, γεμίζουν αυτά τα τρία CD, ταξιδεύοντας από την Λατινική Αμερική, την Ινδία, την Κούβα και τα Βαλκάνια. Απαραίτητος οδηγός της World Music.

Θυμηθείτε το όνομα του EDUARDO DURAO και των Orchestra Dura (Timbila). Ενας μάστερ του ballaphon από τη Μοζαμβίκη. Υπέροχη μουσική chopí με όλη τη φρεσκάδα και την ευαισθησία αυτού του τόσο ταλαιπωρημένου από τους πολέμους, τόπου.

MAJAT AATABOU: "The Voice Of Atlas". Η εθνική τραγουδίστρια του Μαρόκου, εδώ σε μιά μοναδική συλλογή, θα σας μαγέψει με την παραδείσια φωνή της, κάνοντάς σας να χαθείτε μέσα σε Αραβικά τεμένη.

WORLD CIRCUIT RECORDS: Η απάντηση στην Globestyle και σίγουρα μιά τρομερά ενημερωμένη και ποιοτική εταιρεία πάνω στην εθνική μουσική κουλτούρα. Μας παρουσιάζει τρείς κυκλοφορίες της που είναι ό, τι καλύτερο έχω ακούσει τα τελευταία χρόνια. Δηλαδή:

OUMOU SANGARE: "Ko Sira". Η δεύτερη της κυκλοφορία από την World Circuit και δικαιολογημένα ψηφίστηκε άλμπουμ της περασμένης χρονιάς. Μιά μάγισσα από το Μάλι, εδώ σε ένα ρυθμικό στιγμιότυπο, πλαισιωμένη από μεγάλους δεξιοτέχνες της χώρας. Το "Mussolou" το προηγούμενο άλμπουμ της, είναι σίγουρα πολύ ανώτερο από το "Ko Sira" τόσο συνθετικά, όσο και ιστορικά, μιά και ήταν η πρώτη ευρωπαϊκή κυκλοφορία για την Ουμού.

Για τους ORCHESTRA BAOBAB και το LP "Pirate's Choice" δεν χρειάζονται πολλά λόγια, άλλωστε η Σενεγάλη είναι μιά χώρα με τόσο μεγάλη παράδοση στο ρυθμό και την μελωδία, ενώ οι Orchestra Baobab είναι κάτι σαν εθνικοί ήρωες. Ήχογράφηση σε φορητό κασετόφωνο, λατινοαλγερινικές νότες, νοσταλγία, ομορφιά, ποίηση, όνειρα. Ο αγαπημένος μου δίσκος!

KHALIFA OULD EIDE & DIMI MINT ABBA: "Moorish Music From Mauritania". Η Μαυριτανή τρα-

γουδίστρια D.M. Abba τραγουδά με την τέχνη ενός αιδονιού μέσα στην έρημο: Τον κήπο του Αλλάχ. Θρησκευτικά τραγούδια, αλλά και τραγούδια διαμαρτυρίας και αγάπης. Για τους εραστές του πιο καυτού καλοκαιριού. Ακούστε το όσο δυνατά μπορείτε. Το "Independence" είναι ένα κομμάτι επίκληση στην Ειρήνη.

O VUSI MAHLASELA δίκαια θεωρείται από τους πλέον αντιπροσωπευτικούς σύγχρονους τραγουδιστές της Νότιας Αφρικής, μιά και μπόρεσε αμέσως να ξεπεράσει τα σύνορα της χώρας του και να γίνει ευρύτερα γνωστός σε Ευρώπη και Αμερική. Ο δίσκος του "When You Come Back" έγινε αμέσως επιτυχία σε όλα τα radio plays, συνδυάζοντας την παραδοσιακή αφρικανική μουσική, την pop και την jazz. Το ομώνυμο τραγκ είναι ένας ύμνος κατά του Απαρτχάιντ. Και φτάνουμε σε μία από τις πιό σημαντικές κυκλοφορίες της Αφρικανικής παράδοσης. Τους

MALGACHE CONNEXION και το άλμπουμ "Bilo" (Silex). Μουσική από το μυστηριώδες κόκκινο νησί της Μαδαγασκάρης. Εδώ, η Αραβική κουλτούρα συναντά την Ινδική και φυσικά την Αφρικανική, δημιουργώντας μιά πανδαισία χρωμάτων και ρυθμών τέτοια, που ίσως να μην υπάρχει σε κανένα μέρος του κόσμου. Οι Malgache Connexion είναι η νέα γενιά της Μαδαγασκάρης που στέλνει το μεγάλο μήνυμα ότι η μουσική δεν έχει σύνορα, χρώματα, γλώσσες ή ονόματα. Ενας ιστορικός δίσκος.

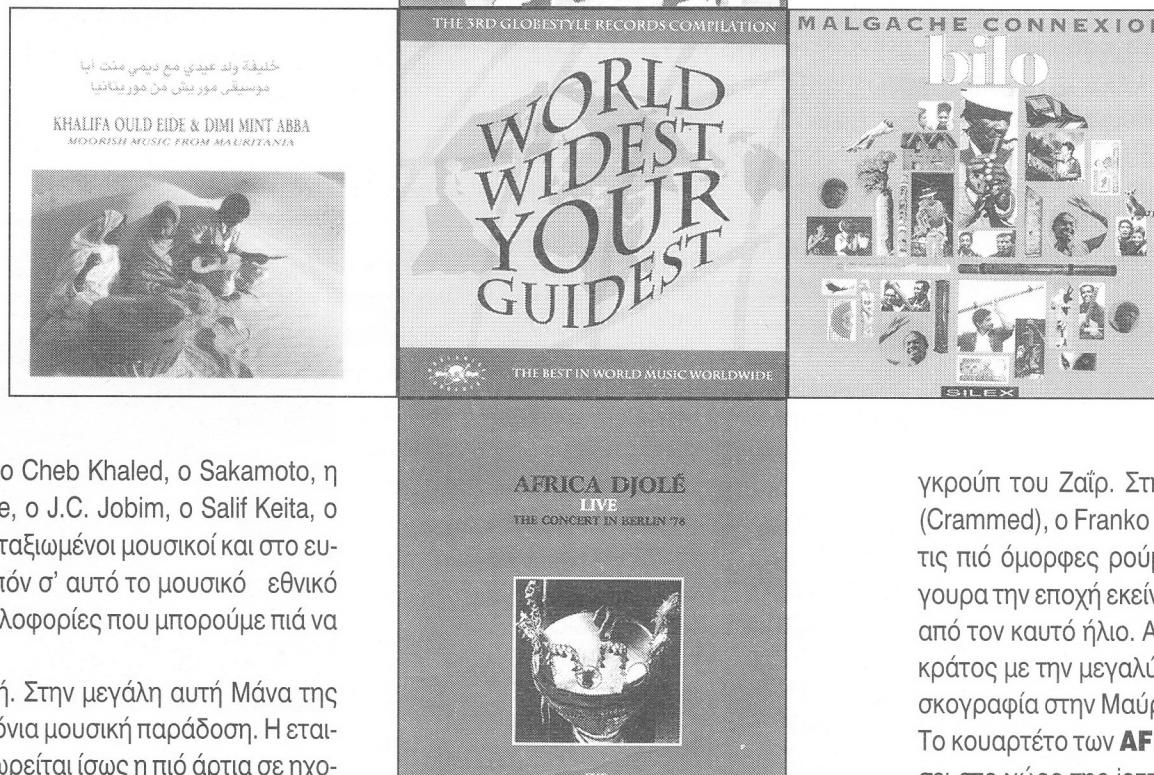
Οι **LELE MALOYA** και το "Mamouniman" (Indigo) γράφουν στην ίδια εταιρεία με τον Uusi Mahlasela και είναι κι αυτοί από τη Μαδαγασκάρη. Πρόκειται για μεγάλη οικογένεια μουσικών που εξακολουθούν να παίζουν πιστά δημοτική μουσική κυρίως από τα χωριά του νησιού, δίνοντας εμφαση στα κρουστά και τα φωνητικά, παίζοντας τραγούδια που εξυμνούν τους προγόνους, τους ήρωες και την ομορφιά της καθημερινής ζωής. Μιά άγρια γιορτή από τα πιό χαμογελαστά πρόσωπα της Γης.

Οι **O.K. JAZZ** είναι από τα ιστορικότερα γκρούπ του Ζαΐρ. Στη συλλογή "Roots 1955 1956" (Crammed), ο Franko και το συγκρότημά του, παίζουν τις πιό όμορφες ρούμπες που έχετε ακούσει και σίγουρα την εποχή εκείνη όλη η Αφρική θα χόρευε κάτω από τον καυτό ήλιο. Ας σημειωθεί ότι το Ζαΐρ είναι το κράτος με την μεγαλύτερη μουσική παράδοση και δισκογραφία στην Μαύρη Ηπειρο.

Το κουαρτέτο των **AFRICA DJOLE** δίκαια έχει περάσει στο χώρο της jazz, δίπλα σε ονόματα όπως οι Art Ensemble Of Chicago, John Chicai και Revolutionary Ensemble. Με μεγάλη δισκογραφία, αυτοί οι έγχρωμοι δεξιοτέχνες, καταργούν τα όρια και τις αποστάσεις, και, αυτοσχεδιάζοντας, τινάζοντας στον αέρα κάθε είδους νομο περί αισθητικής, με οδηγό τα χτυπήματα της καρδιάς και του κορμού, οδηγούν τον ακροατή εκεί ακριβώς που θέλουν με το "Live" στο Βερολίνο το 1978: Στην έκσταση!

Τέλος, οι **MOIRE MUSIC DRUM ORCHESTRA** και το άλμπουμ "A Wider Embrace" (ECM), ηχογραφημένο με τον Ιρλανδό τζαζίστα Trevor Watts, δικαιώνουν ίσως και τον λόγο αυτού του μακροσκελούς άρθρου. Οι βιρτουόζοι περκασσιονίστες από την Γκάνα, με οδηγό τον Nana Tsiboe (Dade Krama) συναντούν την Ευρώπη και φτιάχνουν ένα ελιξήριο γεμάτο από ήχους του δάσους και των πουλιών της Αφρικής, μέχρι παραδοσιακά σκωτσέζικα τραγούδια, παρένα από τα παιδικά χρόνια του Watts. Μιά μουσική αλλά και εθνική πανδαισία και μιά μεγάλη επιτυχία της ECM που τον τελευταίο καιρό χαρίζει τέτοια δείγματα, πέρα από την χιλιοακουσμένη μανιέρα της στον έντεχνο χώρο. Οι M.M.D.O. περιοδεύουν σ' όλον τον κόσμο κι είμαι σίγουρος ότι κι εσείς θα τους αφήσετε να πάξουν σπίτι σας.

Εδώ ολοκληρώνεται το πρώτο μέρος του "Cosmic Slop". Στο επόμενο τεύχος η συνέχεια του ταξιδιού στη Ν. Αμερική, την Ασία και την Ευρώπη.

SURVIVAL KIT

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΜΠΑΜΠΟΥΡΗ

ΚΡΥΒΟΜΟΥΝ ΜΕΡΕΣ... ΔΕΝ ΕΒΓΑΙΝΑ ΕΞΩ, ΔΕΝ ΣΗΚΩΝΑ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ. ΗΞΕΡΑ ΟΤΙ ΜΕ ΨΑΧΝΟΥΝ. ΕΙΧΑ ΚΑΛΥΨΕΙ ΤΑ ΤΖΑΜΙΑ ΜΕ ΜΑΥΡΟ ΧΑΡΤΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΦΩΤΑ, ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΚΟΥΓΑ ΜΕ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ. ΤΙ ΆΛΛΟ ΝΑ ΠΩ; ΣΚΕΤΗ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ... ΆΛΛΑ ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΟΤΙ ΘΑ ΜΕ ΕΒΡΙΣΚΑΝ, ΠΑΡΑΦΡΟΝΟΥΣΑ.

ΠΕΡΑΣΑΝΕ ΔΩΔΕΚΑ ΜΕΡΕΣ ΠΡΟΤΟΥ ΕΞΑΝΤΛΗΘΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ ΜΟΥ ΕΝ ΤΕΛΕΙ ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ ΜΕ ΛΥΓΙΣΕ. ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ ΝΑ ΠΑΩ ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΜΠΑΚΑΛΗ. ΣΤΟ ΚΑΤΩ ΚΑΤΩ, ΟΛΕΣ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΠΡΟΣΕΞΕΙ ΤΙΠΟΤΑ ΤΟ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΟ. ΠΕΙΤΕ ΤΟ ΑΠΕΡΙΣΚΕΨΙΑ, ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΤΗΤΑ, ΆΛΛΑ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΕΙΧΑ ΠΕΙΣΕΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ ΠΩΣ ΘΑ ΤΗ ΓΛΥΤΩΝΑ...

ΕΚΑΝΑ ΛΑΘΟΣ... ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΑ ΚΑΛΑ ΚΑΛΑ ΝΑ ΚΑΤΕΒΩ ΤΙΣ ΣΚΑΛΕΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΓΟΥΣΤΡΟ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ ΠΕΤΑΧΤΗΚΑΝ ΔΥΟ ΘΗΡΙΩΔΕΙΣ ΤΥΠΟΙ, ΚΟΝΤΟΚΟΥΡΕΜΕΝΟΙ, ΜΕ ΚΑΤΙ ΜΠΡΑΤΣΑ ΣΑΝ ΣΩΛΗΝΕΣ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ. Ο ΕΝΑΣ ΕΙΧΕ ΜΙΑ ΟΥΛΗ ΠΟΥ ΞΕΚΙΝΑΓΕ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΤΟΥ ΦΡΥΔΙ ΚΑΙ ΕΦΤΑΝΕ ΩΣ ΤΟ ΚΑΤΩ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΣΑΓΟΝΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕ ΒΟΥΤΗΣΕΝ ΑΜΕΣΩΣ ΜΕ ΧΕΡΙΑ ΣΑΝ ΤΑΝΑΛΙΕΣ. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΓΚΡΕΜΙΣΤΗΚΕ. ΓΥΡΙΣΑ ΣΤΟ ΣΗΜΑΔΕΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑ ΝΑ ΤΟ ΠΑΙΞΩ ΑΤΑΡΑΧΟΣ. "ΚΟΠΗΚΕΣ ΣΤΟ ΞΥΡΙΣΜΑ," ΡΩΤΗΣΑ.

Η ΓΡΟΘΙΑ ΤΟΥ ΕΚΑΝΕ ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΜΟΥ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΠΕΝΤΕ ΣΒΟΥΡΕΣ. "ΑΣΕ ΤΑ ΑΣΤΕΙΑΚΙΑ ΚΑΙ ΦΕΡΤΟ" ΜΙΑ ΔΕΣΠΟΤΙΚΗ ΦΩΝΗ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΗΚΩΝΕ ΠΟΛΛΑ. Η ΛΟΧΙΑΣ ΕΙΧΕ ΚΑΝΕΙ ΑΥΤΟΣ, Η ΕΣΑΤΖΗΣ.

"ΠΟΙΟ ΠΡΑΓΜΑ;" ΕΠΑΙΞΑ ΤΟΝ ΑΝΗΕΡΟ.

ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΡΟΘΙΑ ΠΑΡΑΛΙΓΟ ΝΑ ΜΟΥ ΞΕΚΟΛΛΗΣΕΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΩΜΟΥΣ. "ΕΙΣΑΙ ΞΕΥΠΝΑΚΙΑΣ ΕΤΣΙ; ΦΕΡΤΟ ΡΕ... ΤΟ 'SURVIVAL KIT' ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ!"

ΤΗΝ ΕΙΧΑ ΑΣΧΗΜΑ. "ΔΕΝ... ΠΡΟΛΑΒΑ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΩ ΡΕ ΠΑΙΔΙΑ. ΕΙΧΑ ΚΑΤΙ ΔΟΥΛΕΙΕΣ... ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΑΣ ΛΕΩ..."

"ΑΣΕ ΤΙΣ ΜΑΛΑΚΙΕΣ ΡΕ. ΤΟ ΞΕΡΕΙΣ ΠΩΣ Ο ΝΤΟΝ ΚΑΣΤΑΝΑΡΟΝΕ ΔΕΝ ΑΣΤΕΙΕΥΤΑΙ" ΉΤΑΝ ΑΛΗΘΕΙΑ. ΕΙΧΑ ΜΠΛΕΞΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΙΟ ΣΙΧΑΜΕΡΟ ΜΑΦΙΟΖΟ ΜΕΓΑΛΟΕΚΔΟΤΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ. ΣΤΗΝ ΠΙΑΤΣΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΑΝ ΚΑΙ ΝΤΕ ΣΑΝΤ ΓΙΑΤΙ ΤΙΜΩΡΟΥΣΕ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΣΑΔΙΣΤΙΚΟ ΤΡΟΠΟ.

"ΘΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΩ ΡΕ ΠΑΙΔΙΑ... ΘΑ ΤΟΧΕΤΕ ΑΥΡΙΟ. ΤΟ ΥΠΟΣΧΟΜΑΙ."

"ΚΟΙΤΑ ΡΕ ΜΗ ΜΑΣ ΚΟΡΟΙΔΕΨΗΣ ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΣΟΥ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΑ!" ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥΣ ΜΟΥ ΕΛΕΓΑΝ ΚΑΘΑΡΑ ΟΤΙ ΤΟ ΕΝΝΟΟΥΣΑΝ. ΤΗΝ ΕΙΧΑ ΓΛΥΤΩΣΕΙ ΦΘΗΝΑ ΠΑΝΤΩΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΚΟΠΕΥΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΤΟ ΙΔΙΟ ΛΑΘΟΣ. ΕΤΣΙ ΤΩΡΑ, ΕΝΩ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ ΨΗΦΙΖΕΤΑΙ ΈΝΑ ΝΕΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΗ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ, ΕΝΩ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΗΚΕ Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ ΣΚΗΝΕΣ ΒΙΑΣ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ (ΑΥΤΟ ΣΑΣ ΜΑΡΑΝΕ) ΚΑΙ ΕΝΩ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΡΕΤΙΝΟΙ ΞΕΝΥΧΤΑΝΕ ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗ, ΆΛΛΑ ΑΝ ΑΥΡΙΟ ΤΟΥΣ ΜΕΙΩΣΟΥΝ ΤΟ ΜΙΣΘΟ ΣΤΟ ΜΙΣΟ, ΟΥΤΕ ΠΟΥ ΘΑ ΣΚΕΦΤΟΥΝ ΝΑ ΒΓΟΥΝ ΝΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΘΟΥΝ, ΕΓΩ ΠΡΕΠΕΙ Η ΝΑ ΓΡΑΨΩ ΕΝΑ "SURVIVAL KIT" ΣΕ 24 ΩΡΕΣ, Η ΝΑ ΦΥΓΩ ΓΙΑ ΤΗ ΒΡΑΖΙΛΙΑ. ΠΡΟΤΙΜΩ ΤΟ ΠΡΩΤΟ. ΕΛΠΙΖΩ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΗΛΥΛΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΩ. BE NAUGHTY ΆΛΛΑ ΠΡΟΣΟΧΗ, ΜΗ ΜΠΛΕΞΕΤΕ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΣΤΑΝΑΡΟΝΕ. ΕΙΝΑΙ Ο ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΣ!

Ξεκινάμε με το νέο βιβλίο του Anton LaVey, του ιδρυτή της Εκκλησίας του Σατανά, που κυκλοφόρησε από την Feral House (1). Ο λόγος για το "The Devil's Notebook", μιά πολύ καλή συλλογή δοκιμών του LaVey που πραγματεύεται τα αγαπημένα του θέματα: τη μισανθρωπία, το σεβασμό, τον Χριστιανισμό, τον πουριτανισμό κ.τ.λ. Αναμφίβολα, το βιβλίο είναι μιά καλή εισαγωγή στη φιλοσοφία του συμβολικού Σατανισμού, που τόσο ξέπινα διατύπωσε ο LaVey και που τόσο εύκολα και αβίαστα περερμήνευσαν χιλιάδες άλλοι. Για να μην παρεξηγηθώ, ναι, ο άνθρωπος είναι επιχειρηματίας, αλλά αν διαβάσετε το "The Devil's Notebook" προσεκτικά, θα ανακαλύψετε ότι αυτό δεν αντιβάίνει στη φιλοσοφία του. Ξεχάστε τα ίουδαιοχριστιανικά παραληρήματα περί Σατανάδων Δαιμόνων τριβόλων θυσιών κ.λ.π. Κάτω από το πέπλο του συμβολισμού, ο LaVey παραδίδει, όπως και στη "Σατανική Βίβλο" (2) μαθηματα κοινωνικής συμπεριφοράς: "Σεβασμό σε αυτούς που σε σέβονται και σκληρότητα σε αυτούς που σου φέρονται σκληρά" Το στυλ του δεν είναι τίποτα το πρωτότυπο. Μοιάζει με ένα μίγμα των μεγαλύτερων αμφισβητιών και πάνω απ' όλα του Νίτσε. Ο καυστικός και εύστοχος σχολιασμός του όμως, κάνει το βιβλίο να διαβάζεται απολαυστικά και αν βάλετε πλάι τα ό-

σα έχετε ακούσει για τον Anton LaVey κατά καιρούς, θα γοητευτείτε από την αλήθεια που κρύβουν τα λόγια του. Γιατί, όπως έγραψε και ο Milton στο "Paradise Lost" "είναι καλύτερα να κυβερνάς στην κόλαση, παρά να υπηρετείς στον παράδεισο"

Στο "Survival Kit" αυτού του τεύχους φιλοξενούνται και πολλά ελληνικά έντυπα, πράγμα σίγουρα ενθαρρυντικό. Ενα από αυτά είναι και το "Terra Incognita", το περιοδικό της ομάδας Κοσμική Πυξίδα που έκανε το εντυπωσιακό ντεμπούτο του πριν περίπου δύο μήνες. Η Κοσμική Πυξίδα είναι μιά ομάδα ανθρώπων που νοιώθουν να ελκύονται λίγο περισσότερο από τον μέσο όρο, από το παράξενο, το ανεξήγητο και το φανταστικό. Οπως ήταν λοιπόν φυσικό, το "Terra Incognita" είναι ένα λεωφορείο που μίσθωσαν οι ίδιοι για να μας ταξιδέψουν στους θαυμαστούς κόσμους που έχουν βαλθεί να εξερευνήσουν. Κόσμοι, που δεν είναι άλλοι από τις άγνωστες πτυχές της Γης όπου ζούμε, με άλλα λόγια της Αγγωστης Γης (εξ ου και "Terra Incognita"). Αν μη τι άλλο, μιά ματιά στα περιεχόμενα, θα σας καταπλήξει. Υπάρχει ένα άρθρο του Γ. Μπαλάνου (3) για τις ψυχόλογρες ουσίες (ή "ψυχομαγικές" όπως προτι-

μάει να τις λέει ο ίδιος), το πρώτο μέρος

μιάς βιογραφίας του Aleister Crowley

(που αν και περιεκτική θα προτι-

μούσα να πήγαινε λίγο πιο βα-

θειά), UFO, MIB (4), μιά ανα-

φορά στο σχέδιο Montauk

και διάφορα άλλα, που κάλλιστα θα στέκονταν και σε περιο-

δικό μεγάλης κυκλοφορίας. Το στυλ γραφής είναι ελαφρώς

λογοτεχνικό (ταιριάζει άλλωστε και στη θεματολογία) αλ-

λά κατανοητό, το δε lay - out λιτό, αλλά καλαίσθητο και α-

ποτελεσματικό. Σπάνια βλέπει κανείς τόσο καλοφτιαγ-

μένα πρώτα τεύχη και ελπίζω τα υψηλά στάνταρντ να

χαρακτηρίσουν και τις επόμενες κυκλοφορίες. Οι "μυη-

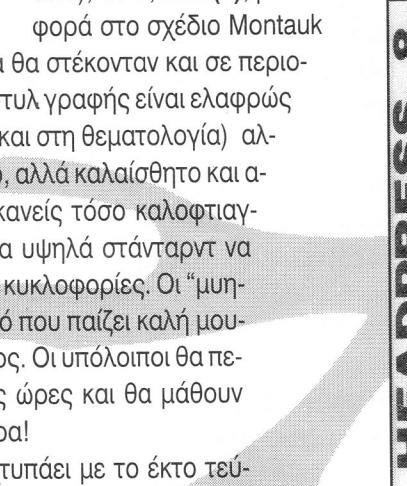
μένοι" θα το δουν ως ένα σταθμό που παίζει καλή μου-

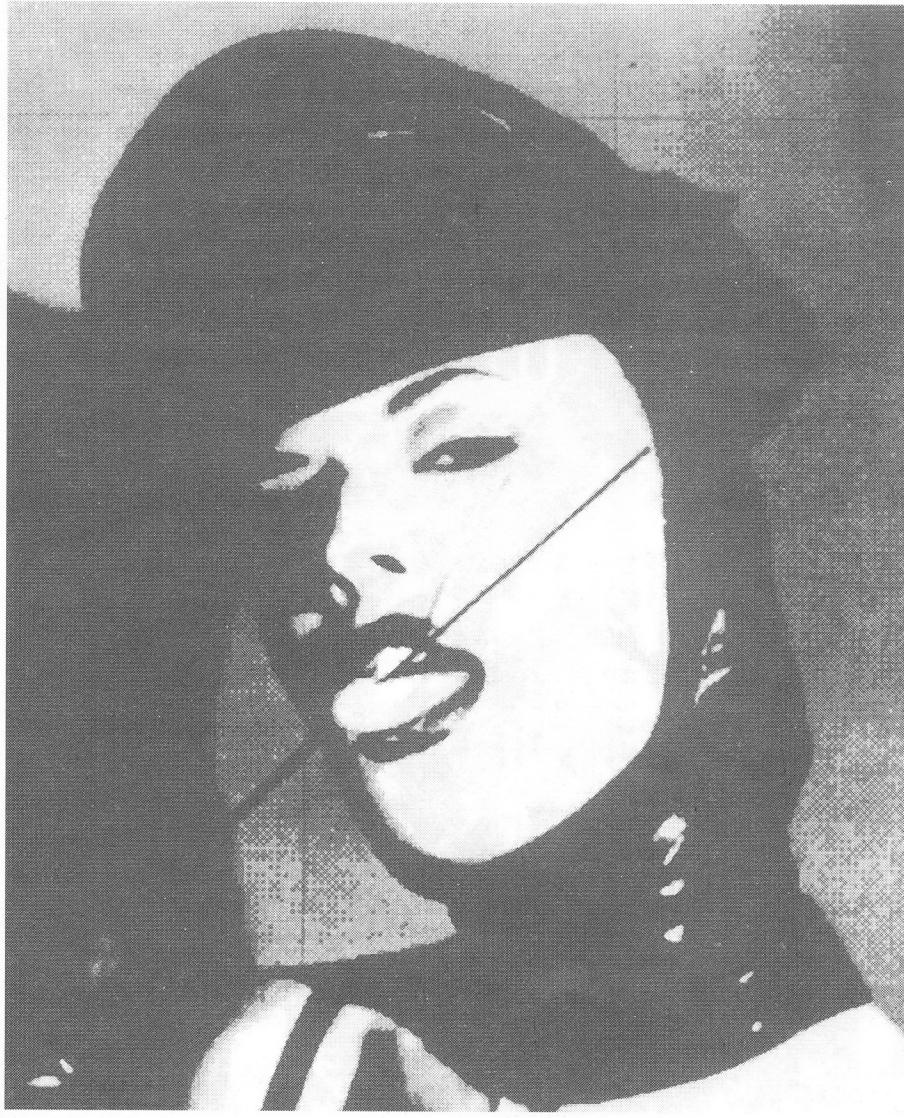
σική στο δικό τους μήκος κύματος. Οι υπόλοιποι θα πε-

ράσουν μερικές ενδιαφέρουσες ώρες και θα μάθουν

αρκετά πράγματα. Και σ' ανώτερα!

O Randall Phillip ξαναχτυπάει με το έκτο τεύχος του ασύλληπτου, του απερίγραπτου, του τόσο γοητευτικά εμετικού "Fuck!" (5) (ναι, αν κρίνουμε από τον τίτλο, ο Randall δεν θα έχει και πολύ τακτητή) Το "Fuck!" είναι σαν ένα καρμπόν πάνω στο οποίο έχει αποτυπωθεί η παραφροσύνη που βασιλεύει μέσα στο μυαλό του δημιουργού του, σε όλο της το μεγαλείο. Οι σελίδες του είναι μιά κόλαση για γερά στομάχια, ένα μείγμα αδίστακτου χιούμορ, σατανισμού, αναρχίας, μισανθρωπίας, σεξισμού, αυτοκατα-

GEN/GENITORTURE/HEADPRESS/PHOTO GEORGE HOLZ

στροφικότητας, παράνοιας, υπέρμετρου μίσους και καταπληκτικών κόμιξ και άρθρων. Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω κάτι. Το "Fuck!" δεν είναι ένα περιοδικό που θα το πάρετε για να συμφωνήσετε μαζί του. Πολλά από τα θέματά του θα τα θεωρήσετε περίεργα, αισχρά, ίσως και απαράδεκτα. Το θέμα όμως δεν είναι εκεί. Το "Fuck!" σας δίνει μιά μοναδική ευκαιρία να μελετήσετε μιά ψυχωτική προσωπικότητα όπως του Randall και θα ξυπνήσει μέσα σας χιλιάδες συναισθήματα που είχατε καιρό να νοιώσετε. Εχει όλη τη βλάσφημη ατμόσφαιρα του "Boiled Angel" (6), χωρίς να επαναλαμβάνεται και επιπλέον διέπεται από το ισοπεδωτικό χιούμορ του Randall. Δεν λέω ότι θα σας αρέσει, αλλά σας υπόσχομαι ότι κάτι τέτοιο δεν θα έχετε ξαναδεί. Σκοπός του Randall είναι να σπρώξει ολόκληρο τον κόσμο σε ένα παραλήρημα δολοφονιών και τυφλής βίας και σε αυτό συνδράμουν τα διάφορα συνειδητά και υποσυνειδητά μηνύματα που έχει κάθε τεύχος του 'zine του. Αν τελικά υποκύψετε και ξεχυθείτε στους δρόμους γαζώνοντας ό, τι βρεθεί μπροστά σας, εγώ δεν φέρω καμμία ευθύνη. You have been warned!

Μετά από αρκετούς μήνες καθυστέρησης, το τέταρτο τεύχος του "Splatterzine" έκανε επιτέλους την εμφάνισή του και μπορώ να πω πως άξιζε η αναμονή. Βελτιωμένο από πάσης πλευράς και με νέο σχήμα (που δεν ήταν και τόσο ηθελημένο) το επίσημο έντυπο του Ultra Splatter Club δείχνει προσεγμένο, καλαίσθητο και απειράχτο από τον δαίμονα του τυπογραφείου, που τόσο είχε βασανίσει το προηγούμενο τεύχος. Αναμφισβήτητα, το μεγάλο συν του τεύχους είναι οι αποκλειστικές συνεντεύξεις με τον μαΐτρ Dario Argento και τον μάλλον υπερεκτιμημένο σκηνοθέτη του "Nekromantik" (7), Jorg Buttgereit. Άλλα σε γενικές γραμμές, η ποιότητα των άρθρων έχει βελτιωθεί και αναφορές στα τέρατα της φύσης, τον γοτθικό τρόμο, τον Stephen King (8) και τον πρωτομάστορα του splatter Herschell Lewis (9), είναι ενδιαφέρουσες, μελετημένες και ικανοποιητικά οξυδερκείς. Στις στήλες των κριτικών περιέχονται ορισμένα πολύ καλά βιβλία και η στήλη "Video" θα σας βοηθήσει να περάσετε αλώβητοι μέσα από τον κυκεώνα των ελληνικών βιντεοταινιών χωρίς να υποστείτε τις δεκάδες απαράδεκτες "ταινίες" που στολίζουν τα ράφια των video clubs, αλλά και χωρίς να χάσετε κάποια αριστουργήματα. Στο τεύχος υπάρχει κι ένα άρθρο του γράφοντος για τους μηχανισμούς της λογοκρισίας στον φανταστικό κινηματογράφο, που φιλοδοξώ ότι θα ανοίξει τα μάτια πολλών οπαδών του χώρου. Εν συνόλω λοιπόν, το καλύτερο τεύχος του "Splatterzine" που είμαι σίγουρος ότι θα κερδίσει πολλούς αναγνώστες.

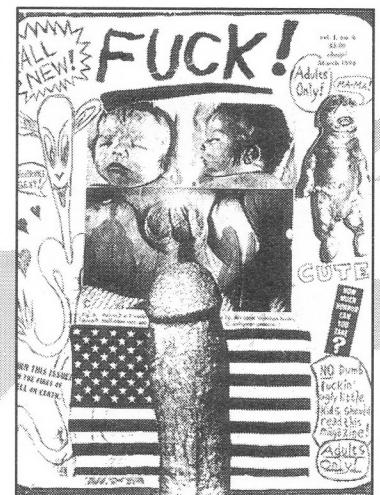
Θα έπρεπε να ντρέπομαι που το λέω, αλλά (τέλος πάντων Πάσχα είναι, θα με συγχωρήσει ο σουβλισμένος, έ, ο εσταυρωμένος εννοούσα) ανακάλυψα τον ανυπέρβλητο "Sandman" του Neil Gaiman και της DC Comics, μόλις πριν λίγους μήνες. Ούτε που ξέρω γιατί τον σούμπαρα εξ αρχής. Η αλήθεια όμως είναι ότι κάτι τέτοιες στιγμές, τα αισθήματά μου είναι ανάμεικτα: χαρά (μιλάμε για όρια ευτυχίας) που ανακάλυψα ένα τέτοιο αριστούργημα και θλίψη για όλα τα άλλα αριστουργήματα που μπορεί να μην ανακαλύψω ποτέ. Ο Sandman είναι ένα ακαθόριστο ον που κινείται στο διάκενο μεταξύ ονείρου και πραγματικότητας. Μακριά από τα superhero πλαίσια του universe της DC, ο Sandman είναι ένα πλάσμα μυθικό, που εμφανίζεται σε κόσμους υπαρκτούς και μη, ξένο προς τις έννοιες του Χρόνου και της φθοράς. Η αλήθεια είναι πως δίχως το μαγικό συγγραφικό ταλέντο του Gaiman, ο Sandman θα ήταν ένας ακόμη ήρωας με ανεκμετάλλευτο δυναμικό. Ομως ο Gaiman γράφει με ένα τρόπο που μου ζεστάινει την καρδιά και με κάνει να αισθάνομαι πως βυθίζομαι σε έναν φανταστικό κόσμο όπου είναι πολύ πιθανό να διαδραματίζονται τα όνειρα του Lovecraft, του Poe, του

Flaubert αλλά και σήμερα του Barker και του Brian Lumley. Οι ιστορίες είναι συνήθως αυτοτελείς και οι σκιτσογράφοι - όλοι πολύ καλοί αλλάζουν συνεχώς (και παραδόξως αυτό αποβαίνει προς όφελος των ιστοριών). Εχω στα χέρια μου το "Dream Country", ένα trade paperback με τα τεύχη 17 - 21, ενώ η σειρά έχει ήδη ξεπέρασε τα 50 τεύχη. Στο "Calliope", ένας συγγραφέας που έχει στερέψει από ιδέες, φυλακίζει τη Μούσα Καλλιόπη και γνωρίζει τρομερή επιτυχία (10), μέχρι που η βασανισμένη κοπέλλα καλεί σε βοήθεια τον Sandman. Στο "Midsummer Night's Dream" μιά καταπληκτική διασκευή του ομώνυμου έργου του Σαιξπηρού, ο Gaiman στήνει ένα θεατρικό έργο που παιζεται σε δύο επίπεδα, στο γνωστό Σαιξπηρικό και σε ένα άλλο, βαθύ, σκοτεινό και καταχθόνιο, στο οποίο μπορεί κανείς να ανακαλύψει πολλά πράγματα (φτάνει να φάξει λιγάκι). Και οι άλλες δύο ιστορίες είναι εξαιρετικές και έβαλαν το Sandman στη λίστα των καλύτερων comic που έχω διαβάσει, αλλά το "Midsummer..." άξιζε κάτι παραπάνω από ένα Hugo ή ένα Nebula. Αγοράστε λοιπόν το "Sandman" γιατί τέτοια comic βγαίνουν σπάνια, πολύ σπάνια...

 Εκδοτικός οργανισμός για τη Θεσσαλονικιώτικη Terra Nova του φίλου μου του Παντελή. Οταν θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές, θα έχουν κυκλοφορήσει τα: α) "Αυτοί που Κρύβονται στο Σκοτάδι" (μιά συλλογή διηγημάτων περίπου στο στυλ του "Παράδοξες Διηγήσεις" που παρουσιάστηκαν πριν δύο τεύχη) β) "Κυβερνοδιάστημα" (ίσως το πρώτο interactive βιβλίο για το Κυβερνοδιάστημα (ή Κυβερνοχώρο, αν θέλετε) όπου ο αναγνώστης θα προχωράει από ιστορία κείμενο σε ιστορία / κείμενο, πάροντας κάποια info files σαν "εφόδιο" και γ) "Ένα Παράξενο Βιβλίο" (μιά αναφορά στις ζωές και τις κοσμοθεωρίες διάφορων "παράξενων ανθρώπων", όπως ο Charles Fort (11), ο Dr. Faustus, ο Poe, ο Ζακ Βαλέ και πολλοί άλλοι). Αν όλα πάνε καλά όμως μέχρι τα τέλη Ιουνίου, η Terra Nova θα ξαναχτυπήσει εις τριπλούν με τα: α) "Σύγχρονοι Ελληνες Δημιουργοί του Φανταστικού" (μη μου πείτε ότι θέλετε να σας εξηγήσω και αυτόν τον τίτλο, γιατί θα με πάρει από κάτω) β) "Colin Wilson: Εξερευνώντας το Αγνωστό" (μιά τεράστια συνέντευξη με τον τρομερό Colin Wilson (12), που θα συνοδεύεται και από ένα έντεχνο κολάζ των διαφόρων βιβλίων του, σε στυλ "συμπυκνωμένου best of..." κατασκευασμένο από τον Παντελή Γιαννουλάκη, έτσι ώστε να αντικατοπτρίζει τις κεντρικές ιδέες που στοιχειώνουν τα έργα του Wilson (13) και γ) "H.P. Lovecraft: Ταξίδι στην Μοναξιά του Χρόνου" (μιά μελέτη του val, val, val, το μαντέψατε, Παντελή Γιαννουλάκη για τον Lovecraft. Γνωρίζοντας ότι ο Παντελής εισπνέει Lovecraft και εκπνέει Lovecraft, το βιβλίο αναμένεται ιδιαίτερα ενδιαφέρον και πολύ ανώτερο από τις συνηθισμένες επιφανειακές δουλειές που συχνά βλέπουμε στην Ελλάδα). Τα μάτια σας δεκατέσσερα λοιπόν Περισσότερα στο next issue.

Ξαναχτύπησε όμως και η Nemesis Books

με το "Monsters Of Weimar", ένα 2 σε 1 βιβλίο που ανφέρεται σε δύο πολύ γνωστούς Γερμανούς serial killers. Το "Monsters..." λοιπόν περιέ-

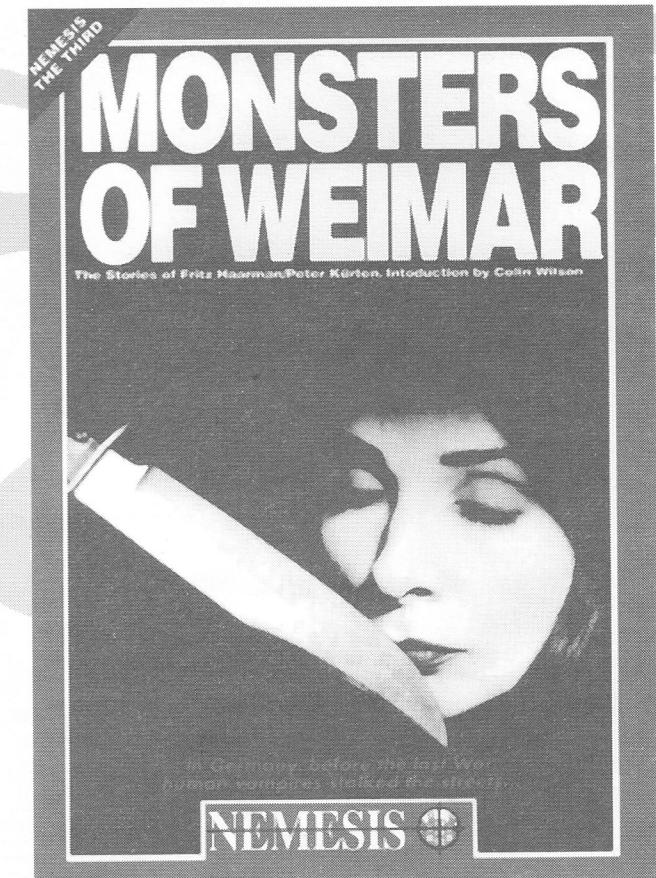
χει δύο βιβλία, το "Haarmann The Story Of A Werewolf" του Theodore Lessing που αναφέρεται στον "Χασάπη του Αννόβερου" Fritz Haarmann και το "Peter Kurten A Study In Sadism" του George Godwin που όπως θα καταλάβατε είναι μιά ανάλυση της υπόθεσης του "Βρυκόλακα του Ντύσσελντροφ" Peter Kurten(14). Και οι δύο μελέτες είναι καλογραμμένες και ενδιαφέρουσες άλλωστε τόσο ο Haarmann, όσο και ο Kurten ήταν τόσο παρανοιοκοί και διεστραμμένοι, που θα μπορούσες να γράφεις γι' αυτούς χρόνια. Αρκεί να πω ότι ο Haarmann πουλούσε το κρέας των θυμάτων του στο κρεοπωλείο του (και κανά δυό πελάτες τον συνεχάρηκαν για την καλή... ποιότητα του κρέατος) και ο Kurten έκοβε την καρωτίδα των θυμάτων του και έπινε το αίμα τους...

Η Nemesis ξεκίνησε και μιά σειρά true crime κασετών με τίτλο "First Protocol", που σίγουρα θα κάνει αίσθηση γιατί πρόκειται για δουλειά προσεγμένη και οξυδερκή. Η πρώτη κυκλοφορία ασχολείται με τον Kenneth Bianchi, που μαζί με τον Angelo Buono δολοφόνησε δέκα γυναίκες και δύο κοριτσάκια μεταξύ φθινοπώρου 1977 και χειμώνα 1978 (15). Μέσα από την αφήγηση του συγγραφέα Christopher Berry Dee και τις αποκλειστικές συνεντεύξεις του Bianchi, ξεδιπλώνεται μιά πραγματικά δαιμονική προσωπικότητα, ένας άνθρωπος ταλαντούχος, ευφυής, που όμως ζει μέσα σε μιά τόσο στρεβλωμένη πραγματικότητα που ο φόνος είναι γι' αυτόν παιχνίδι. Στη δεύτερη πλευρά της κασέτες υπάρχουν οι εξομολογήσεις της Veronica Compton, μιάς δημοσιογράφου που ο Bianchi, αν και μέσα στη φυλακή, κατάφερε να πείσει να σκοτώσει μιά νεαρή κοπέλλα (ώστε τελικά να πιστέψουν οι αρχές ότι ο Bianchi δεν ήταν ο Στραγγιλιστής του Χίλσαιντ). Και οι δύο πλευρές είναι συναρπαστικές και σε κρατούν καθηλωμένο (επειδή είναι φανερό πως έχει γίνει μιά πολύ καλή δουλειά) Περιμένω με ανυπομονησία και τις υπόλοιπες κυκλοφορίες της Nemesis First Protocol και το μόνο παράπονο που έχω, είναι η υψηλή τιμή (μιά πολύ έξυπνη εφεύρεση που λέγεται ονωφότεσσακ όλπιδ θα λύσει και αυτό το πρόβλημα!)

 Νέο τεύχος και για το "Headpress", το αγαπημένο περιοδικό του "Survival Kit" που για μιά ακόμη φορά στέκεται στο ύψος του. Οταν είδα ότι το κεντρικό θέμα λέγεται "Big Sexyland", νόμιζα πως θα έβλεπα άλλο ένα αφιέρωμα της σιράς. Ομως ο David Kerekes (16) και ο David Slatter έχουν μιά μοναδική ικανότητα να βρίσκουν πραγματικά πρωτότυπα θέματα. Στο τεύχος 8 λοιπόν θα βρείτε: ένα εμπειριστατωμένο άρθρο του Simon Whitechapel (17) για τη γλωσσολογική προέλευση των σεξουαλικών όρων αλλά και για τις διάφορες σεξουαλικές πρακτικές που εντάσσονται σε ένα θρησκευτικό πλαίσιο, μιά συνέντευξη με τον ζωγράφο φωτογράφο Steve E. Johnson (18) που παρουσιάζει την υπό έκδοση συλλογή του "My Stinking Ass", με βασικό θέμα τον... κώλο (ακόμα και το πορτρέτο του πατέρα του είναι ένας κώλος) και με εμφανείς επιρροές από H.R. Giger και Joel Peter Witkin, μιά αναφορά στην υπόθεση Bianchi Buono Compton (βλ. παραπάνω) από τον Douglas D. Clark (που είναι και ο ίδιος καταδικασμένος σε θάνατο) μιά ξενάγηση στις δημόσιες τουλαλέτες του Μάντσεστερ, μιά συνέντευξη με την Gen των Genitortures, που μπορεί ως γκρούπ να μη λένε τίποτε, αλλά έχουν πολλά να πουν ως άτομα και άλλη μιά συνέντευξη με τον πορνοστάρ, αλλά και παραγώγο πορνοταινιών Patrick Collins, με πολλά παρασκηνιακά στοιχεία για την βιομηχανία της πορνογραφίας. Χρειάζεται να πω τίποτε άλλο; Μάλλον όχι. Άλλωστε εκθειάζω το "Headpress" τόσο καιρό τώρα, που αν δεν το έχετε ήδη δοκιμάσει, κάποτε θα το κάνετε. Μέχρι το καλοκαίρι θα έχει βγει και το "Critical Vision" ένας best of... τόμος του περιοδικού, που θα διανεμηθεί από το "Survival Kit" και βέβαια το "Sex, Murder, Art" του Kerekes για τον Jorg Buttigereit. Τέλος, στις 26 Μαΐου κυκλοφορεί το πολυαναμενόμενο "Killing For Culture", ένας mondo to - snuff κινηματογραφικός οδηγός των δύο εκδοτών του "Headpress". Οσοι ενδιαφέρονται για αντίτυπα, γράψτε εγκαίρως.

 Και στα πεταχτά, τρείς κατάλογοι που θα σας βοηθήσουν να βρείτε πολύ καλά και σπάνια πράγματα.
1 Ο δωδέκατος κατάλογος του "Murder One" (Ανοιξη Καλοκαίρι '94) με αμερικάνικα και ευρωπαϊκά βιβλία true crime, horror και sci fi. 2) Ο διπλός κατάλογος των "Fantagraphics / Eros Comics" όπου θα βρείτε τίτλους όπως Hate, EightBall, Love & Rockets, Blab! Dirty Plotte (19), RAW Birdland, Neat Stuff και Cud, καθώς και ερωτικά κόμιξ όπως την πορνό διασκευή της Αλίκης στη Χώρα των Θαυμάτων και τον αέχαστο Wally Wood και βέβαια t shirts, κοκάρδες, μεταξοτυπημένα πόστερ και κάρτες από τα μεγαλύτερα ονόματα του χώρου και 3) Ο τριμηνιαίος κατάλογος της Mile High Comics με τίτλο "Mile High Futures" με ένα κολοσσιαίο στοκ παλιών τευχών που καλύπτει όλες τις μεγάλες εταιρείες (Marvel, DC, Image, Dark House) και πάρα πολλές σημαντικές ανεξάρτητες (Rebel Studios, Kitchen Sink, Northstar Fantagraphics). Και οι τρείς mail order υπηρεσίες είναι γρήγορες και αξιόπιστες.

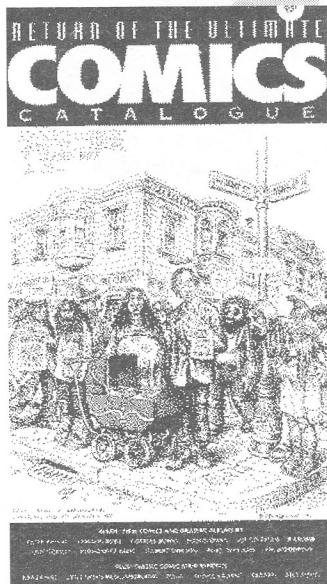
 Αντε, φτάνει για σήμερα, η ώρα πάει δώδεκα και σε λίγο θα φθάσουν οι μπράβοι του Merlin's. Εξοικονόμησα άλλους δυό μήνες ζωής. Αν όλα πάνε καλά, την επόμενη φορά θα έχουμε το νέο βιβλίο του

Graham Masterson, μιά ματιά σε μερικά καλά mondo movies, τα νέα βιβλία της Terra Nova, το νέο βιβλίο του Oliver Sacks και πολλά άλλα. Βέβαια, όπως θα έχετε σίγουρα παρατηρήσει, σχεδόν πάντα δεν τηρώ το λόγο μου, αλλά ούτε κι αυτό έχει καμμία σημασία. Και μην ξεχνάτε, το "In Extremis", το πρώτο βιβλίο του "Survival Kit" είναι στα βιβλιοπωλεία και σας περιμένει. Φυλομετρήστε το, και αν δεν εθιστείτε, να μου κάνετε piercing στη μύτη. Ωχ, το κουδούνι...
S E E Y O U I N H E L L !!!

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ!!!

- **THE DEVIL'S NOTEBOOK:** του Anton LaVey (154 σελ.). \$ 15 από την: Feral House, P.O. Box 3466, Portland, OR 97208 - 3466, USA. Ζητείστε και τον καταλόγο της.
- **TERRA INCOGNITA 1** (46 A4). 1000 δραχμές. Η κεντρική διάθεση γίνεται από το "Solaris" (Μπόταση 6, Εξάρχεια). Οσοι ενδιαφέρονται για επικοινωνία, ανταλλαγή απόψεων, υλικού και κουβεντούλα, η Κοσμική Πυξίδα απαντάει στη διεύθυνση: Τ.Θ. 48039, 131 23 Αθήνα.
- **FUCK!** (70 A4). \$ 6 από: Randall Phillips, P.O. Box 2217, Philadelphia, PA 19103, USA. Υπάρχουν ακόμα αντίτυπα των 3, 4 και 5, καθώς και η τράπουλα με τα παραμορφωμένα μωρά που αποτελεί ό, τι πιο αρδιστικό έχω δει τα τελευταία χρόνια. ("Ανεκτίμητο" απόκτημα, αλλά μην τη βγάλετε τα Χριστούγεννα για να παίξετε 21, γιατί οι φίλοι σας δεν θα σας ξαναμιλήσουν ποτέ).
- **SPLATTERZINE 4:** (64 A5). 500 δραχμές από το Ultra Splatter Club, Λαμπτινής 29, Γαλάτσι 11146 Αθήνα.
- **SANDMAN. DREAM COUNTY:** (trade paperback). 7 λίρες + 20 % για ταχυδρομικά από: Forbidden Planet, 71 New Oxford st., London WC1A 1DG, England. Σας συμφέρει να πάρετε τα trade paperbacks γιατί τα μεμονωμέ-

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- 1 Ο εκδοτικός οίκος του Adam Parfey επιμελητή της καταπληκτικής ανθολογίας "Apocalypse Culture" (βλ. "Survival Kit" τεύχους 13)
2. Βλέπε "Survival Kit" τεύχους 10.
3. Αναφισβήτητα ένας από τους μεγαλύτερους Ελληνες ερευνητές.
4. Οι γνωστοί Men In Black (Ανθρωποι με τα Μαύρα) (τα μαύρα ρούχα εννοώ!) της συνομωσιολογίας.
5. Βλ. "Survival Kit" τεύχους 18.
6. Βλέπε "Paranoia In Print" τεύχους 7 Η δίκη του Mike Diana, με την κατηγορία της διανομής "βλάσφημου και πορνογραφικού υλικού" πρέπει να έχει γίνει, αλλά δεν έχω μάθει τίποτα για την έκβασή της. Αν ξέρει κάποιος κάτι, ας επικοινωνήσει.
- 7 Βλ. "Survival Kit" τεύχους 11
8. Ο άνθρωπος που για να περιγράψει την πτώση της κουτσουλιάς ενός περιστεριού, χρειάζεται ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ σελίδες! Ελεος!
9. Ρε παιδιά, δε ζει μόνος του ο άνθρωπος, με τη γυναίκα του ζει κι απ' όσο ξέρω δεν χήρεψε προσφάτως. Να κι ένα συμπλήρωμα της φιλμογραφίας που εμφανίζεται στο "Splatterzine": "Bell, Bare & Beautiful" (1963)
10. Δεν ξέρω αν είναι ηθελημένο, αλλά η ιστορία της ανόδου και της επιπτυχίας του συγγραφέα, θυμίζει πολύ την πορεία του Clive Barker
- 11 Βλ. "Survival Kit" τεύχους 12.
12. Μιά πρώτη γεύση μπορείτε να πάρετε στο "Τρίτο Μάτι" (τεύχος 35).
13. Καλά ρε, μη βαράτε! Μιά πρόταση α λα James Joyce έγραψα κι εγώ!
14. Την ιστορία του την έχει γυρίσει σε ταινία ο Fritz Lang. Το "Seven X" δείχνει αρκετά συχνά αυτή την εκπληκτική, εξπρεσσιονιστική ταινία με τίτλο "Ο Χασάπης του Αννόβερου"
15. Για τα εγκλήματα των Bianchi και Buono έχει γυριστεί κι η ταινία "The Hillside Stranglers" που μπορείτε να βρείτε κι σε ελληνικά video clubs.
16. Διαβάστε και το άρθρο του για τη λογοτεχνική, φιλμική και θεατρική βερσιόν του "120 Μέρες των Σοδόμων" στο "In Extremis" (εκδ. ΕΣΟΠΤΡΟΝ)
- 17 Συγγραφέας του "The Slaughter King" που παρουσιάστηκε στο τεύχος 18.
18. Που έχει εργαστεί τόσο στη DC όσο και στο "Hellraiser" της Marvel.
19. Η φίλη μας η Julie Doucet έχει γίνει διάσημη για τα καλά και το αξέρι. Το "Dirty Plotte" της έχει παρουσιαστεί στο "Survival Kit" τεύχους 14 (αν θυμάμαι καλά)

να τεύχη είναι πιο ακριβά. Συνιστώνται ανεπιφύλακτα τα "The Doll's House", "A Season Of Mists" και "Fables & Reflections".

- **TERRA NOVA**. Για περισσότερες πληροφορίες γράψτε στη διεύθυνση: Terra Nova, Παρασκευοπούλου 9 Θεσ/νίκη 54640.

- **MONSTERS OF WEIMAR** (310 A5). 7.50 λίρες + 20 % ταχυδρομικά από το Murder One, 71 - 73 Charring Cross rd., London WC2H, OAA, England. Μπορείτε να το βρείτε και φθηνότερα αν γράψετε απ' ευθείας στη Nemesis Books, στη διεύθυνση που ακολουθεί.

- **A LOVE MADE IN HELL** (First Protocol Tape). 10 λίρες από Nemesis Books, 27 Old Gloucester st., London WC1N 3XX, England.

- **FANTAGRAPHICS / EROS COMICS**. \$ 3 από 7563 Lake City Way NE, Seattle, WA 98115, USA

- **HEADPRESS 8** (66 A4). 4.40 λίρες από Headpress, P.O. Box 160, Stockport, Cheshire, SK1 4ET, England.

- **MURDER ONE CATALOGUE 12**. \$ 3 / 1.50 λίρες από 71 - 73 Charring Cross Rd., London WC2H OAA, England.

- **MILE HIGH FUTURES No 71** \$ 3 από Mile High Comics, 2151 W. 56th Av., Denver, CO 80221, USA.

NOW ON SALE!

ALL CHECKS MADE PAYABLE TO:
CHAD HENSLEY
630 S. CARROLLTON AVE. #110
NEW ORLEANS, LA 70118
REGULAR EDITION \$8.25 PPD
SILKSCREEN LIMITED EDITION \$9.25 PPD

S N F U

©1993 EPITAPH
6201 SUNSET BLVD STE 111
HOLLYWOOD CA 90028

EVERYTHING SINLFIN

THE AFFECTED

"Fate Worse Than A Fate Worse Than Death"
(Frontier, P.O. Box 22, Sun Valley, CA 9135, USA, CD, 1994)

Η σκηνή της Αυστραλίας συνεχίζει να ζωντανεύει την εξαίσια παράδοση των μέσων της περασμένης δεκαετίας. Λαμπρό παράδειγμα, το δεύτερο άλμπουμ των Affected από τη Μελβούρνη. Ενα power trio που δεν σκοτίζεται ιδιαίτερα για ταμπέλες, αντίθετα προσπαθεί να χωρέσει στο ίδιο τουσιβάλι ένα μεγάλο μέρος της rock ιστορίας, που προέρχεται από την επαφή της με τους Stooges, το punk και την αμερικανική σκηνή των early '70s. Οι Affected επαναπροσδιορίζουν τον κιθαριστικό ήχο, χωρίς όμως να διασαφηνίζουν σε τι Θεό τελικά πιστεύουν. Κι αυτό μόνο ωφέλιμο μπορεί να είναι... ****

AFGHAN WHIGS

"Gentlemen"
(WEA, LP, 1993)

Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια, ειδικά με τους Afghan Whigs που μπορούν να σε πετάξουν στον Παράδεισο ή την Κόλαση με το πρώτο κιόλας κομμάτι. Στο "Gentlemen" τηρείται η διαδικασία "κάθε-κομμάτι-και-μεγαλείο" καθώς η φωνή του Greg Dulli ξεδιπλώνεται αργή και χαρακτηριστική από τα ηχεία. Ακόμα και την στιγμή που τραγουδάει προκλητικά "I got a dick for a brain" καταλαβαίνεις πως υποφέρει. Ενας δανδής, χαμένος μέσα στην ίδια του την ύπαρξη σπρώχνεται προς το κακό, απλά για να μπορεί να μιλάει γι' αυτό με ντροπή. Η πρόκληση συναντά τη δημιουργία λοιπόν, σ' αυτό το πρώτο πολυεθνικό βήμα των Whigs (τέταρτο-κατά σειρά άλμπουμ) που ξεκίνησαν από το Ohio να κατακτήσουν τον κόσμο, λες και είναι οι Εκλεκτοί ενός παράλογου Θεού. Καθώς τα πεντάλια της κιθάρας παίρνουν

φωτιά και η Marcy Mars ζωγραφίζει το "My Curse" σαν απελπισμένη πόρνη, σκέφτομαι ότι αυτή η μουσική θα ήθελα να ακούγεται στην κηδεία μου. *****

Γ.Κ

APNAKIA

"Στο Στόμα Του Λύκου"
(Wipe Out!, LP, 1993)

Να και ένα σχήμα που μετά από πολλά χρόνια καταφέρνει να κυκλοφορήσει τον πρώτο του δίσκο. Τα Αρνάκια κινούνται στο χώρο που ονομάζουμε ελληνόφωνο rock με συμπαθητικό στίχο (στα συν ο έξυπνος τίτλος) Το άλμπουμ περιέχει αρκετές δυνατές στιγμές όπως το ορχηστρικό "Δύτης του Ουρανού" "Η Πτώση" "Ζεις Για Να Πεθάνεις" χωρίς να λείπουν οι μελωδικές παρενθέσεις. Το μόνο μεινονέκτημα σχετικά με τις εντυπώσεις που αφήνουν τα Αρνάκια είναι τα φωνητικά, όπου σε μερικά σημεία, ο Δημήτρης Παπαθεοφίλου φαίνεται να μην δίνει το χρώμα και την ένταση που ταιριάζει. Παρ' όλα αυτά κερδίζουν τον ακροατή μιάς και η παραγωγή, αλλά και το εξώφυλλο είναι άφογα, δίνοντας την θετική εικόνα του γκρούπ και την ελπίδα πως στο μέλλον θα δούμε και άλλα καλά ελληνόφωνα σχήματα. ***1/2

Φ.Μ

BARBARA MANNING

"Nowhere"

(Normal / Hitch Hyke, CD, 1994)

Το "Nowhere" της Barbara Manning και του νέου της σχήματος, S.F Seals που απαριθμεί 11(!) μέλη, καλύπτει το κενό της φρεσκάδας σ' αυτό το τεύχος. Το τρίτο LP της είναι μιά "συλλογή" έγγνοιασίας, το soundtrack του Κυριακάτικου απογεύματος. Η αβίαστη pop των "Back Again" "Don't Underestimate Me" και "Still" προσφέρει χαλάρωση, ενώ η άγρυπνη, πειραματική "εικόνα" της Manning βρίσκεται στο "πρόσωπο" των ολιγόλεπτων ε-

ξερευνήσεων που γεμίζουν τα διαστήματα μεταξύ των κομματιών Το "Nowhere" είναι προσεγμένο, ευχάριστο και ικανό να ξεπεράσει τα φράγματα που θέτει συνεχώς ο χρόνος. ***1/2

Π.Α

BARK PSYCHOSIS

"Hex"

(Circa / Virgin, CD, 1994)

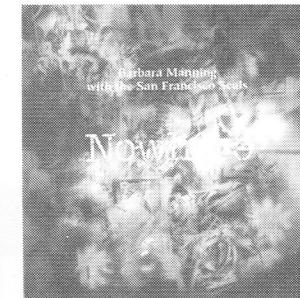
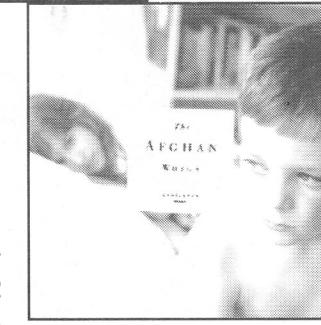
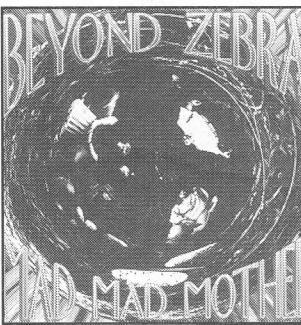
Οι Bark Psychosis αν και υφίστανται ως γκρούπ από το 1989, μόλις φέτος κυκλοφόρησαν το ντεμπούτο άλμπουμ τους, με τίτλο "Hex" Είχαν προηγηθεί σε διάφορες εταιρείες πέντε σινγκλς με αποκορύφωμα το τέταρτο

σικών οργάνων και πνευστών "γεμίζει" την ειδυλλιακή ατμόσφαιρα του άλμπουμ, χαρίζοντας ένα πέπλο που κάνει τη νύχτα να φαίνεται γλυκιά και ικανή να δεχτεί τη μουσική του γκρούπ. Το "Hex" είναι ένας δίσκος για όσους αγαπούν την ανατολή του ήλιου και τους χαμηλούς τόνους. **** B.K

BEYOND ZEBRA

"Mad Mad Mother"
(Twin Tone, 2541 Nicollet Ave. South, Minneapolis, MN 55404, USA, CD, 1993)

Ενα άλμπουμ, το δεύτερο των Beyonc Zebra που κυκλοφόρη-

σε λίγο πριν τελειώσει η περασμένη χρονιά. Με παραγώγο τον Eric Pierson (Soul Asylum), χρειάζονται πολλά ακούσματα για να καταλήξεις πως είναι... καλό. Πλησιάζουν επικίνδυνα τις εμπορικές μουσικές επιταγές, αλλά (όπως και οι Soul Asylum), χτυπάνε το στόχο σε κομμάτια όπως τα "Waiting For The Breakdown" και "No Place To Go" τη στιγμή που οι περισσότερες συνθέσεις στέκουν άνω του μετρίου. Δεν μπορείς να προσδιορίσεις ακριβώς τον ήχο τους, που βέβαια είναι rock 'n' roll και δείχνει πως τα μέλη των Beyond Zebra έχουν διάφορα ακούσματα. ***

Γ.Κ

THE CHARLATANS

"Up To Our Hips"

(Virgin, LP, 1994)

Τους Charlatans, μετά το δεύτερο άλμπουμ "Between 10th And 11th" όλοι τους είχαν ξεγράψει. Ομως, με το "Up To Our Hips" ήρθαν για να δώσουν μιά απάντηση. Τώρα, κατά πόσο το κατάφεραν άλλη ιστορία. Η σκηνή του Manchester έχει πεθάνει εδώ και καιρό, επομένως οι Charlatans δε θα μπορούσαν με τη νέα τους δουλειά, να την ξεθάψουν. Στο άλμπουμ έχει εκλείψει κατά πολύ η χορευτική διάθεση που τους διέκρινε, έχουν επιδοθεί σε πιό γρήγορες συνθέσεις, οι κιθάρες και το όργανο είναι καθαρά '70s, άκρως ψυχεδελικά και αρκετές φορές οδηγούνται σε χαοτικά πειραματικές απόπειρες ("Feel Flows"). Ο δίσκος περιέχει σίγουρα πολύ καλά κομμάτια, ιδιαίτερα μελωδικά ("Come In Number 21" "Jesus Hairdo") και γενικά το ύφος που αναβλύζει από το τρίτο αυτό επιχείρημα των Charlatans, είναι ομολογουμένως πιο "ώριμο". Με το άλμπουμ αυτό προσπαθουν να αποκτήσουν την χαμένη τους αυτοπεποίθηση και ταυτότητα. ***1/2 B.K

CHRIS CACAVAS & JUNK YARD LOVE

"Pale Blonde Hell"
(Normal / Hitch Hyke, CD, 1994)

Οι περιπτώσεις του Chris Cacavas και του Walter Jalas Hamara, δεν απέχουν και πολύ η μία από την άλλη. Ιδιος σεβασμός στην ατέλειωτη λίστα των κλασσικών Αμερικανών συνθέτων κι παρόμοιες, πάνω κάτω, δισκογραφικές φιλοδοξίες. Η διαφορά όμως του Cacavas είναι ότι έχει μπόλικα αποθέματα πίκρας και μελαγχολίας. Η ερμηνευτική "ανεπάρκειά" του θεωρείται ιδανική για τις δοκι-

μασίες του άλμπουμ ("Perfection As Usual" "Turn Your Back" "Loser", "International Heartache"). Αυτή η ψυχική διάθεσή του, τεκμηριώνεται καλύτερα και πιό πιστευτά, φροντίζοντας για την όλη εικόνα του "Pale Blonde Hell". Ο πρώην Green On Red, με την ευαισθησία που ξεχειλίζει κάθε σκέψη του ("I try my best to past your test but not an inch you're giving do you even know I'm living, take a look at me, I'm not the enemy"), σίγουρα θα σας αγγίξει παραπάνω από μιά φορά.****

P.A

COMBUSTIBLE EDISON **"I Swinger!"** (*City Slang / Hitch Hyke, CD, 1994*)

Οι Combustible Edison είναι λαμπρό παράδειγμα για το Σιαμαίο δίδυμο: παρελθόν και μέλλον! Δεν ξέρω σε πόσους έχει να πει ότι κάποτε έπαιζαν σαν Christmass, αλλά αυτό εδώ το CD έχει την εξωτική μαγεία μεγάλων sixties στιγμών της μουσικής, ειδικά όταν είχε πρωτοβγεί ο στερεοφωνικός ήχος Dynagroove και Ovation. Ορχήστρες όπως του Martin Denny και του Arthur Lyman ανακάτευαν τα ηχητικά εφέ με ήχους της Ανατολής και των Νήσων του Ειρηνικού, δημιουργώντας ένα αισθησιακό soundtrack, πολύ δημοφιλές στα καφέ και τα music halls. Οι C.E. αποτείουν φόρο τιμής στο είδος, αλλά αποτελούν και παράδειγμα άριστης κατάρτισης πάνω σ' αυτό το αρκετά cult στυλ. Ο Χρήστος Δασκαλόπουλος πάιζει τα κομμάτια τους στα διαλείμματα της εκπομπής του και η Βάνα Μπάρμπα τους άκουσε δυνατά στο μπάνιο. Η δικιά μου γνώμη; Ο, τι καλύτερο άκουσα από μουσικούς του rock 'n' roll το τελευταίο διάστημα. Irresistible!****

A.T

CRUNT **"Crunt"** (*Trance / Hitch Hyke, CD, 1993*)

Θέλετε να μάθετε τι συμβαίνει όταν μπλέκουν η Kat Bjelland (Babes In Toyland), ο Stu Spasm (Lubricated Goat) και ο Russell Simins (Jon Spencer Blues Explosion) μέσα σε μιά μάντρα διαλυμένων αυτοκινήτων παρέα με μπόλικο αλκοόλ και stuff; Φτιάχνουν τους Crunt και βγάζουν τα grunge σωθικά τους ουρλιάζοντας μπροστά σε μισοχαλασμένα μικρόφωνα και μπουκωμένους ενισχυτές.

G.K

FLESHTONES **"Forever Fleshtones"** (*Hitch Hyke, LP, 1994*)

Εκείνοι που πάντα έκανε κλασικούς τους Fleshtones ήταν η απλότητα με την οποία χρησιμοποιούσαν το garage σαν αφορμή για να εκφράσουν τις

μουσικές τους διαθέσεις. Χωρίς να είναι "πιουρίστες" ή "συντηρητικοί" κατάφερναν πάντοτε να δίνουν στους δίσκους τους μιά αίσθηση όπι διαφέρουν σημαντικά. Οι επιρροές τους ήταν διάφορες, κάπι που κατά κύριο λόγο οφείλεται στον Peter Zaremba. Στο "Forever" η τακτική τους παραμένει η ίδια. Εξυπνες συνθέσεις, γεμάτες pop ευαισθησία που μπορεί να χορέψεις μέχρι τελικής πτώσεως. Πρωταρχικός στόχος των Fleshtones ήταν η διασκέδαση και σήμερα μετά από τόσα χρόνια απουσίας, είναι περισσότερο από ποτέ απαραίτητοι, ενώ ο Peter Buck (REM) στην παραγωγή αποτελεί μιά απρόσμενη και ευχαριστηρική έκπληξη.****

G.K

DEAD MOON **"Crack In The System"** (*Music Maniac / Hitch Hyke, LP, 1994*)

Εκ πρώτης άποψης όλες οι δουλειές των Dead Moon μοιάζουν μεταξύ τους. Το ίδιο μονοφωνικό μοτίβο που αν ανοίξει τέρμα τον ενισχυτή, συγχίζει τα τύμπανά σου. Άλλα είναι το γαμημένο, το βρωμερό vibe, που σε εθίζει από το πρώτο riff και μέχρι να φτάσεις στο τέλος έχεις κολλήσει για τα καλά. Χώρια που υπάρχουν αυτές οι τρομερές μπαλάντες (όπως στην περίπτωσή μας το "Too Far Gone") που σε σκοτώνουν Ο, τι και να γίνει, ό, τι και να αλλάξει στον κόσμο του Ήχου, ο Fred Cole ξέρει να απογειώνει. Κι όταν μάλιστα αφιερώνει το καινούργιο του άλμπουμ σε όλους όσους "έίναι κολλημένοι στις ιδέες τους και κάνουν τη διαφορά" καταλαβαίνεις πως ο τίτλος του άλμπουμ κάθε άλλο παρά τυχαίος είναι.****

G.K

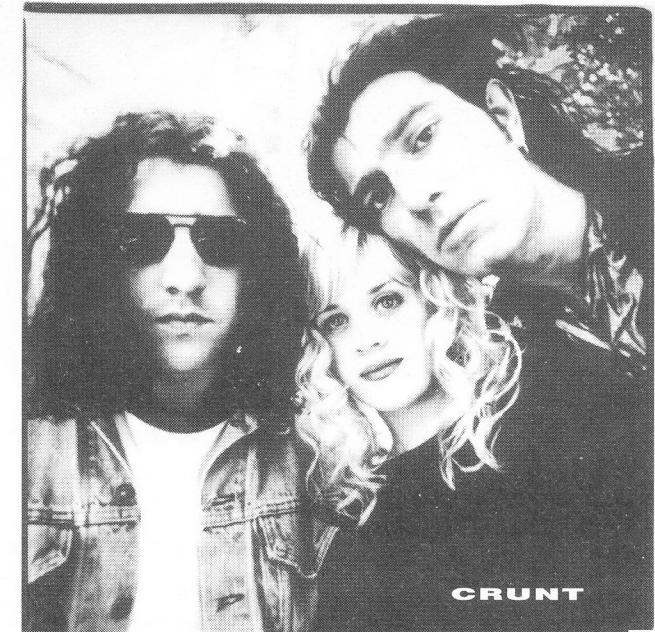
HAMMERHEAD **"Into The Vortex"** (*A. Reptile / Hitch Hyke, CD, 1994*)

Ορίμασαν γρήγορα κι επέστρεψαν τάχιστα. Αν οι πρώτες δουλειές τους ήταν μέτριες, το "Into The Vortex" παρουσιάζει το νέο πρόσωπο των κυρίων Interloper Apollo Liftoff κι Isolation DH 9, δηλαδή των Hammerhead, οι οποίοι ταράζουν το νευρικό σύστημα του ακροατή με υπερβολικές δόσεις ντεσιμπέλ, σε μιά οριακή ταχύτητα που τελικά δείχνει πως τα παιδιά μπορεί να έχουν παράξενα ονόματα αλλά δεν έρχονται από άλλο πλανήτη. Ενθουσιασμός από νυκτερινές επιδρομές σε πρωτεύουσες, όπου έτσι κι αλλιώς ο Θόρυβος μαινόταν.****

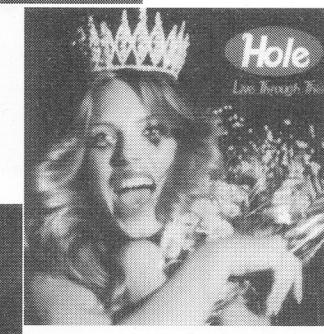
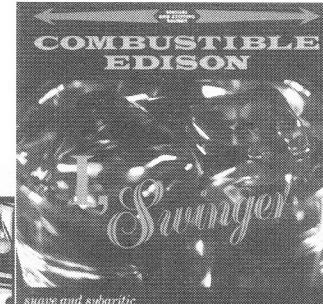
G.K

HOLE **"Live Through This"** (*City Slang / Hitch Hyke, CD, 1994*)

"What am I supposed to do, turn into fucking Mother Teresa

CRUNT

all of a sudden? Am supposed to write a country record because had a baby?" Η διαπίστωση της Courtney Love ότι δεν παριστάνει στο "Live Through This" την Μητέρα Τερέζα ή την Dolly Parton, σίγουρα θα γενικευτεί. Το δεύτερο πλήρες άλμπουμ των Hole, είναι η πιό ισορροπημένη επίθεση που επιχείρησαν ποτέ. Από το EP "Beautiful Son" είχε αρχίσει να διακρίνεται η ροπή προς την πρωτόγνωρα νευρώδη, σφιχτή (για τα "ξεχειλωμένα" στάνταρ των Hole) και κοντρολαρισμένη σύνθεση. Η συνειδητοποίηση της Love ότι δεν υπάρχει κάποιο αντίκρυσμα κι αξία όταν απορρίπτεις συλλήβδην εντυπώθηκε στο "Live Through This" ένα παρόμοιο "Nevermind" από την θηλυκή όμως άποψη. Αυτό το ειλικρινά πλήρες άλμπουμ, που όπως αναμένεται θα τύχει της υπερβολικής αναγνώρισης, εκμεταλλευόμενο άθελά του το τραγικό γεγονός της αυτοκτονίας του Cobain, είναι η διαγραφή της παλιάς ψυχικής ακαταστάσιας των Hole. Η μετάνοια είναι πρόδηλη. Χρησιμοποιώντας

την αλήστου μνήμης τεχνική των Nirvana αργά γρήγορα, γρήγορα αργά, το συγκρότημα κατασταλάζει σε μιά κατάσταση που αν αντιληφθεί έγκαιρα, του ταιριάζει θαυμάσια. Το σινγκλ "Miss World" τα "Violet" και "Jennifer's Body" είναι κομψοτεχνήματα, σε σύγκριση με το "Pretty On The Inside" και τα μοιρολόγια του. Η επιβλητική φωνή της Courtney στο τέλειο "Ask For It" παίζει κρυφότ, καθώς πετάγεται από την ένταση στην ερμηνεία. Και αποτελεί έκπληξη τεράστιου μεγέθους, όταν θυμάται ελάχιστες φορές τον παλιό της εαυτό. Η σύλληψη στίχων και τα ζαχαρένια δεύτερα φωνητικά είναι αποδείξεις και ιερά κειμήλια. Το πρώτο άλμπουμ των Hole θα μπορούσε να έχει τίτλο αυτόν του δεύτερου και το ανάποδο. Ευτυχώς ο τίτλος του δεύτερου παρέμεινε ένα ειρωνικό παιχνίδι. Το να δοκιμάσετε αυτή την εμπειρία, δεν θα σας κοστίσει σε καμμία περίπτωση. Και αυτό το λέω χωρίς την επιφροή της παραμικρής συγκινησιακής φόρτισης.**** **P.A**

HOOVER **"The Lurid Traversal Of Route 7"** (*Dischord / Hitch Hyke, CD, 1993*)

Το μάσσο και το ντραμς είναι οι βάσεις πάνω στις οποίες χτίζουν τον (μερικές φορές τεράστιο) ήχο τους οι Hoover Πάνω στα δύο αυτά όργανα ακουμπούν οι κιθάρες και τα παραπονιάρικα αλλά οργισμένα συνάμα φωνητικά που προκαλούν τον ακροατή να "ακούσει" Από την ίδια γειτονιά με τους Fugazi, οι Hoover είναι μάλλον

A.T

CRUNT **"Crunt"** (*Trance / Hitch Hyke, CD, 1993*)

Θέλετε να μάθετε τι συμβαίνει όταν μπλέκουν η Kat Bjelland (Babes In Toyland), ο Stu Spasm (Lubricated Goat) και ο Russell Simins (Jon Spencer Blues Explosion) μέσα σε μιά μάντρα διαλυμένων αυτοκινήτων παρέα με μπόλικο αλκοόλ και stuff; Φτιάχνουν τους Crunt και βγάζουν τα grunge σωθικά τους ουρλιάζοντας μπροστά σε μισοχαλασμένα μικρόφωνα και μπουκωμένους ενισχυτές.

καταδικασμένοι να μείνουν έξω από το παιχνίδι των πολυεθνικών, σε αντίθεση με τους Jawbox, με τους οποίους πριν από λίγο καιρό μοιράζονταν την ίδια εταιρεία. Οχι πως η μουσική τους είναι ακραία, αλλά να, κάπως έτσι θέλω να τους αισθάνομαι προσωπικά, ίσως επειδή το "Route 7" είναι ένα από τα πιο indie instrumental κομμάτια που έχω ακούσει. Αν θέλετε να είστε συνεπείς στις απολαύσεις σας, προτιμείστε τους Hoover Γιατί μακριάνουν τη νύχτα.****

Γ.Κ

HOSS

"Bring On The Juice"
(Survival / Penguin, LP, 1993)

Τρίτη μεγάλη κυκλοφορία από τον απόγονο των God, Joel Silbersher και τους Hoss από τη Μελβούρνη, μετά το "Guzzle" του 1990 και το "You Get Nothing" του 1992 που πραγματικά, για όσους το κατάλαβαν αποτέλεσαν παραδείγματα προς μίμηση για την αυστραλέζικη σκηνή. Τό "Bring On The Juice" απλά συνεχίζει την παράδοση μιάς στρατιάς από κιθάρες, τρομαχτικών σόλο και ακατέργαστου rock 'n' roll διατηρώντας στο ακέραιο πνεύμα των MC 5, ενώ κάπου στο βάθος βρίσκονται θαμμένες μερικές seventies νότιες "πενιές" που οφείλονται κυρίως στον guest και ex Bored, John Nolan.****

Γ.Κ

ILLUSION

FADES
"Illusion Fades"
(Wipe Out!, LP, 1993)

Φαινεται πως η κατάρα των ελληνικών συγκροτημάτων σχετικά με την αποχώρηση μελών ύστερα από μιά σημαντική προσπάθεια, χτύπησε και τους Fades. Κι ενώ μετά από δύο 7"-ντσα ντεμπουτάρουν με το ομώνυμο άλμπουμ, μαθαίνουμε πως τρία από τα τέσσερα μέλη αποχώρησαν Οι μελαγχολικές μελωδίες, τα γυναικεία φωνητι-

κά και η μέτρια πραγωγή, δίνουν μιά παράξενη μορφή στο ύφος των I.F και τα παιχνιδισμάτα με την σκληρή pop και τα κιθαριστικά ξεσπάσματα, μπερδεύουν την κατάσταση. Υπάρχουν όμως κομμάτια ("Valentine" "Children Of The Flowers") που τους βάζουν στη σωστή κατεύθυνση, ενώ άλλα όπως τα "Don't Tell Me" και "So High" σπάνια γράφονται από ελληνικά, αλλά και ξένα συγκροτήματα.***

Φ.Μ

INNER STRENGTH

"Shallow Reflections"
(Institute Of Art, Lessingstr. 57, 63165 Muhlheim, Germany, CD, 1994)

Οι Νεουρκέζοι Inner Strength είναι ένα από τα κορυφαία προοδευτικά μεταλλικά συγκροτήματα του πλανήτη. Το ταλέντο τους είναι τεράστιο. Εξαιρετικοί μουσικοί κι φοβεροί συνθέτες. Καθε μουσικός προσφέρει στη σύνθεση με τον τρόπο του, έτσι ώστε κάθε κομμάτι να φαντάζει πιο προχωρημένο από μιά πρώτη, έστω και ικανοποιητική εκτέλεσή του. Μην φαντάζεστε κάτι παρατραβηγμένο και υπερβολικό, καθώς όλα ακούγονται αβίαστα. Το CD θα ικανοποιήσει όλους τους οπαδούς του είδους. Τεχνικό, βαρύ με ωραίους στίχους. Σε μιά εποχή που πολλά συγκροτήματα κερδίζουν έδαφος λόγω του power ύφους τους, οι Inner Strength προσπαθούν να πάρουν μιά καλή θέση στην κούρσα για την διάκριση.***

Γ.Π

INSPIRAL CARPETS

"Devil Hopping"
(Mute / Virgin, LP, 1994)

Οι Inspiral Carpets όχι μόνο διαχώρησαν τις γραμμές τους από το hype του Manchester πολύ γρήγορα, αλλά αποτίναξαν και κάθε ρετσινιά που προ-

κάλεσε τον επερχόμενο συρφετό. Παρ' όλο που το "Revenge Of The Goldfish" ήταν το άλμπουμ που σιγούρεψε την ικανότητά τους να γράφουν διαχρονικές μελωδίες χαρίζοντάς τους τέσσερα TOP 40 στη Μεγάλη Βρετανία, οι Carpets με το καινούργιο τους άλμπουμ θέτουν τα αποδεικτικά στοιχεία για την εναλλακτικότητά τους. Τραγούδια όπως τα "I Want You" (στο σινγκλ "Many Sharks In The Harbour" σίγουρα θα γίνει μεγάλο hit lite.****

Α.Τ

Sherwood και το "Discoverers" ένα πολύ δυνατό δείγμα της δουλειά τους, που συνδυάζει την παράδοση της reggae με την πρωτοπορία του dub και του raggamuffin'. Η αποπονικοποίηση έχει αρχίσει, το ίδιο και το καλοκαίρι που έρχεται δριμύτερο από ποτέ και είναι καιρός να νοιώσετε περισσότερο ρυθμικοί και αρμονικοί. Το σινγκλ "Many Sharks In The Harbour" σίγουρα θα γίνει μεγάλο hit lite.****

Γ.Κ

LA SECTA

"It's Gonna Be A Wild Weekend"
(Munster / Hitch Hyke, CD, 1993)

Οι La Secta περνούν το garage διά π πυρός και σιδήρου. Ολοι που τους γνωρίσαμε με το "Blue Tales" το είχαμε καταλάβει. Ετσι το "It's Gonna Be A Wild Weekend" στον τομέα αυτό δεν εκπλήσσει κανένα. Εκείνο που εντυπωσιάζει είναι η αρτιότητα των συνθέσεων που όσο άγριες και ακατέργαστες κι αν ακούγονται, είναι επιλεγμένες ώστε να αγγίζουν κατευθείαν την καρδιά του ακροατή. Φίλατοι, οι La Secta είναι το πραγματικό διαμάντι του ισπανικού rock 'n' roll και μην αφήνετε διάφορους επιτήδειους να προσπαθούν να σας πείσουν για κάποια άλλα στην ουσία ψόφια- συγκροτήματα, που κοσμούν τελευταία διάφορα έντυπα και χρωματίζουν μάταια το MTV Εδώ, θα βρείτε όλες τις απαντήσεις σε μερικά καυτά ερωτήματα που σας απασχολούν. Θα πάρετε αυτό που σας αξίζει, χωρίς να συμβουλευτείτε κανένα και σίγουρα δεν θα περάσετε ένα, αλλά πάμπολλα άγρια Σαββατοκύριακα!****

Γ.Κ

KILDOZER

"Uncompromising War On Art Under The Dictatorship Of The Proletariat"

(Touch & Go / Hitch Hyke, CD, 1994)

Αν ο τίτλος μπο-

φορά ακαταμάχητα και φτιάχνουν από τη μιά αέρινους pop ήχους και θυμωμένα "χαλιά" από την άλλη, όπου πατάνε τα φωνητικά του Tom Hingley. Οι Inspiral Carpets δεν είναι εύκολα αναλώσιμοι και με το "Devil Hopping" παραμένουν ξεχωριστοί και γεμάτοι εμπιστοσύνη. Άλλωστε, κανένα άλλο βρετανικό συγκρότημα δεν είχε την τόλμη μέχρι σήμερα να τηλεφωνήσει στον Mark E. Smith και να του προτείνει συνεργασία!***

Π.Α

ρούσες να Ι-σχύσει στην Ι-στην

Σοβιετική Ενωση στην πραγματικότητα με τους Killdozer στην Γραμματεία του Κόμματος, ίσως ο κόσμος να είχε γυρίσει ανάποδα. Οι Killdozer επιστρέφουν μετά το "For Ladies Only" του 1989 με ένα ολοκαίνουργιο άλμπουμ που με άφησε ξερό! Ενα lay out σοσιαλιστικού ρεαλισμού, επεξηγήσεις κάθε κομματιού με βάση την θεωρία του διαλεκτικού υλισμού, φωτογραφίες του Λένιν του Κάστρο, του Γκεβάρα και άλλα παρόμοια τερτίπια που δεν μπορείς παρά να πιστέψεις ότι αυτοί οι σχιζοφρενείς Αμερικάνοι ασπάστηκαν τον Κομμουνισμό την εποχή που όλοι τον έχουν στο ανάθεμα! Κάθε κομμάτι του άλμπουμ των Killdozer είναι ένας ατσάλινος οδοστρωτήρας και ολα μαζί (μερικά από τα οποία οι Sabbath θα σκότωναν για να γράψουν) ένα εργοτάξιο παραγωγής ηλεκτρισμού, που μετατρέπει την ενέργεια σε έναν αργό, μαστούρικο ήχο, ενώ τη φωνή του Michael

LEATHERFACE

"The Last"
(Domino / Hitch Hyke, LP, 1994)

Πίστευα πως μετά το "Minx" που μου άφησε μιά ξεραίλα στο σόμα, θα επενέβαιναν για να με καθησυχάσουν. Αντί γι' αυτό αποφάσισαν να διαλύσουν παραμένοντας μιά μπάντα συνεπής στις αρχές της. Το πιο άσχημο, εμφανισιακά, punk συγκρότημα της Βρετανίας, δεν ξεπουλήθηκε πουθενά και σε κανέναν. Οι Leatherface ήχογράφησαν το τελευταίο τους άλμπουμ τον περασμένο Δεκεμβρη κι αμέσως μετά πέρασαν στην ιστορία που δεν είναι πάντοτε ικανή να κρίνει σωστά. Στο "The Last" ακούμε όλα όσα δεν μπόρεσαν να κάνουν στο "Minx" αλλά λίγα που να πείθουν πως έπρεπε να συνεχίσουν μετά το αριστουργηματικό "Mush" ***

Γ.Κ

ILLUSION

FADES
"Illusion Fades"
(Wipe Out!, LP, 1993)

Φαινεται πως η κατάρα των ελληνικών συγκροτημάτων σχετικά με την αποχώρηση μελών ύστερα από μιά σημαντική προσπάθεια, χτύπησε και τους Fades. Κι ενώ μετά από δύο 7"-ντσα ντεμπουτάρουν με το ομώνυμο άλμπουμ, μαθαίνουμε πως τρία από τα τέσσερα μέλη αποχώρησαν Οι μελαγχολικές μελωδίες, τα γυναικεία φωνητι-

**LEE HARVEY
OSWALD BAND**
"A Taste Of Prison"
**(Touch & Go / Hitch Hyke,
CD, 1994)**

Αν ο Bowie είχε ανακαλύψει πρώτος το punk rock, ίσως είχε αλλάξει η ροή της μουσικής σήμερα. Αυτό πιστεύει κι αυτό το παλαιόμαχο (σχηματίστηκαν το 1975!) αμερικανικό συγκρότημα με το προκλητικό όνομα και το ακόμα προκλητικότερο εξώφυλλο (όπου μία γυμνή έφηβη κείται νεκρή με ένα λάστιχο τυλιγμένο στο μπράτσο της...). Τραγούδια που βγαίνουν χωρίς πολλή σκέψη, ταχύτητα στο μάξιμου και στίχοι που λένε πως ο Χριστός δεν ήταν τίποτε άλλο από έναν τύπο που πίστευε πως μπορεί να κάνει θαύματα, κάπνιζε χόρτο όλη μέρα και έπαιζε σε rock συγκρότημα. Η Touch & Go δώρησε 1000 κόπιες του άλμπουμ στις αμερικανικές κρατικές φυλακές. Αναρωτιέμαι ποιός να τα πήρε...***

Γ.Κ

**ΛΕΥΚΗ
ΣΥΜΦΩΝΙΑ**
"Λευκή Συμφωνία"
(WEA, LP, 1993)

Κανονικά για το δίσκο το δίσκο αυτό έπρεπε να έχω γράψει πριν από ένα χρόνο, αλλά μού' λαχε ο κλήρος τώρα, αφού επανακυλοφόρθησαν και τα δύο πρώτα άλμπουμ του αθηναϊκού γκρούπ. Με τον τρίτο τους δίσκο, οι Λευκή Συμφωνία άλλαξαν εντελώς στυλ και έβγαλαν ένα καθαρά hard rock πρόσωπο με κλασσικούσες αναφορές σε μπάντες όπως οι Cult. Υπάρχουν αρκετά καλά τραγούδια όπως τα "Ξανά Και Για Πάντα" "Φύγε Μπροστά" "Θα Είμαι Εκεί" "Στη Δική Μου Πόλη" με πολύ προσεγμένη παραγωγή, που έγινε σε στούντιο του Βερολίνου. Σίγουρα οι Λευκή Συμφωνία έχουν πολλά πλεονεκτήματα συγκριτικά με άλλα σχήματα και το σπρώχιμο από την εταιρεία τους, δημιουργεί θετικές εντυπώσεις. Στο άλμπουμ παίζει ντραμς και ο Σπύρος Χαρίσης που χάθηκε άδικα πριν λίγους μήνες, ενώ οι στίχοι είναι του Θοδωρή Δημητρίου. Τα θέματα προσωπικά, με ταξιδιώρικες τάσεις. Οπου νά' ναι αναμένεται το νέο LP τους για να διαπιστώσουμε αν όντως η παραμονή στη Γερμανία τους έχει ωφελήσει.***1/2

Φ.Μ

MANO NEGRA
"Casta Babylon"
(Virgin, LP, 1994)

Εχοντας ξεπεράσει το σύνδρο-

μο του "rock" συγκροτήματος, οι Mano Negra επιστρέφουν θριαμβευτικά. Το "Casta Babylon" είναι γεμάτο punk latin ύμνους, ποδοσφαιρικές "μεταδόσεις" επαναστατικά κηρύγματα για τη Νικαράγουα και τους Ζαπατίστας, αντιπολεμικές εξάρσεις και ό, τι μπορεί να βάλει το μωαλό σας. Η αγάπη τους για το σάμπλινγκ τους οδηγεί να δημιουργούν χαβαλεδιάρικες συνθέσεις, με τον μοναδικό και προσφιλή τρόπο τους. Δεν θέτουν όρια στα ακούσματά τους και δεν μένουν στιγμή αναποφάσιστοι. Ακόμα κι αν το rock 'n' roll έχει μείζονα πλέον σημασία γι' αυτούς, δεν παύει να αποτελεί κεντρικό σημείο της ραχοκοκαλίας τους. Το καινούργιο τους άλμπουμ μένει πολύ μακριά από εμπορικές καρικατούρες και εμπεδώνει το ρητό "κάνε το μόνος και κάνε το καλά" ***

Γ.Κ

**MOOSEHEART
FAITH STELLAR
GROOVE BAND**
"Cosmic Dialogues"
**(September Gurls / Hitch
Hyke, CD, 1994)**

Επέστρεψαν ευτυχώς. Οχι γιά κάποιον ιδιαίτερο λόγο, αλλά για να με κάνουν έστω και για λίγο, να ξεφύγω από την στενή πολιορκία του "νέου" ήχου. Και γράφω "με" επειδή πιστεύω πως ο ήχος των Mooseheart Faith είναι ξεχωριστός για τον κάθε ακροατή. Υπάρχει αυτή η Κοσμική Ακτινοβολία που εκπέμπει, η οποία μπαίνει στο αυτί και αράζει εκεί για κάμποσο καιρό, απορροφώντας κάθε άλλη ηχητική τάση. Αν χαρακτηρίσω τους M. F ψυχεδελικούς, θα το κάνω για να αποπειραθώ να δώσω μιά γενική εικόνα τους. Μουσική χωρίς αναστολές και προσδιορισμούς, για να τραφεί ο εγκέφαλος, που στο "Cosmic Dialogues" γίνεται περισσότερο προσιτή από εκείνη που το τρομερό ντουέτο Homer και Robinson παρουσίασε στα προηγούμενα "Golden Light" και "The Magic Square Of The Sun" ***

Γ.Κ

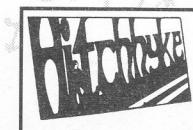
**NICK CAVE &
THE BAD SEEDS**
"Let Love In"
(Virgin, LP, 1994)

Το εξώφυλλο παραπέμπει κατευθείαν στο "Alladin Shanes" του David Bowie. Ο Cave γυμνός από τη μέση, λουσμένος σε ανάλογα χρώματα κοιτάζει τον ουρανό. Το "Let Love In" είναι για μια ακόμα φορά, το μέσο που τον οδηγεί στην ύστατη απόγνωση, σήμα κατατεθέν

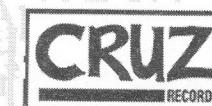
CORPORATE ROCK STILL S U C K S

**ALL # BAD BRAINS # BLACK FLAG
DINOSAUR JR. # FIREHOSE #
FLESH EATERS # GRANT HART
HUSKER DU # LEAVING TRAINS #
MEAT PUPPETS # MINUTEMEN
NEGATIVE LAND # OPAL #
BRIAN RITCHIE # SAINT VITUS
SCREAMING TREES #
SKIN YARD # SOUNDGARDEN**

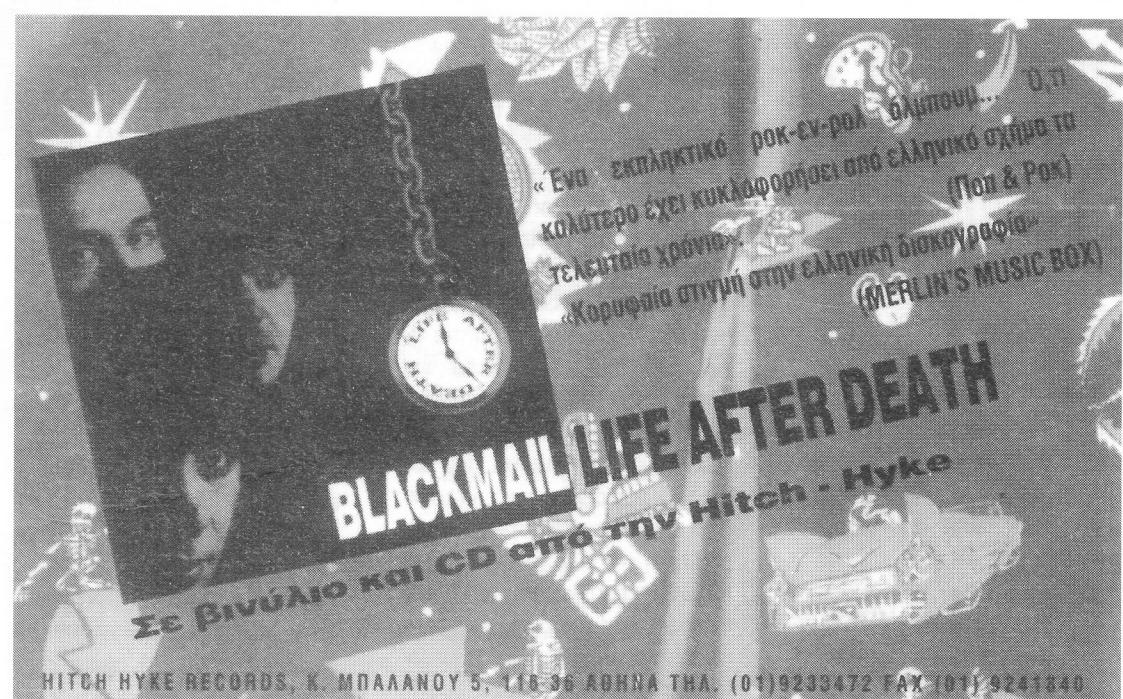
Η ιστορία του Rock των τελευταίων 10 χρόνων ...από τη μεγαλύτερη ανεξάρτητη εταιρεία της Αμερικής

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ, MARKETING, PROMOTION
HITCH HYKE RECORDS, Κ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ 5, 116 36 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. (01) 9233472 FAX (01) 9241840

ΣΤΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΣΚΩΝ ΣΕ ΌΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ

του Μεγάλου Αυστραλού Μετανάστη. Ο Nick Cave δεν ωρίμασε κι άλλο. Αυτό το έχει κάνει εδώ κι αρκετά χρόνια και δεν έδωσε δεκάρα για το ανέπεισε ή όχι τους κριτικούς. Ακολουθεί τα λυρικά, ποιητικά του μονοπάτια ολομόναχος, ζωγραφίζοντας στη θλίψη ένα χαρούμενο πρόσωπο. Οι Bad Seeds είναι η πιστή του ακαλουθεία και το "Do You Love Me Pt. 2" η τελειωμένη αναφορά του στα πεπραγμένα του παρελθόντος. Η φωνή είναι τόσο γνώριμη, που νομίζεις πως τραγουδάει πλάι σου. Και κάθε φορά έχει κάτι που ζεματάει εδώ και χρόνια τα αυτιά μου. Είναι σαν τις καλύτερες στιγμές, που κινδυνεύουν να γίνουν οι χειρότερες, τη στιγμή που αγγίζουν την τελείωση. Ευτυχώς μέχρι στιγμής, ο κίνδυνος έχει αποσοβηθεί...****

Γ.Κ

NIGHTFALL

"Macabre Sunsets"

(Holy, LP, 1994)

Δεύτερο άλμπουμ για τους Ελληνες εκπροσώπους του doom death. Μάλλον σημαντική κυκλοφορία, καθώς η κατάσταση στην παγκόσμια σκηνή του underground απαιτεί σταθερότητα στο ποιοτικό επίπεδο και όσο γίνεται περισσότερη αυθεντικότητα. Το "Macabre Sunsets" συνεχίζει την πορεία του προηγούμενου "Parade Into Centuries" με σκληρότερο και βιαιότερο τρόπο. Στοιχείο κατευθυντικό στην κατανόηση του υλικού των Nightfall, είναι οι στίχοι. Γραμμένοι κάτω από την "σκοτεινότερη σκιά του μυαλού" προορίζονται για "μουσική ορχηστρική" που ακούγεται κάτω από ανάλογες περιστάσεις. Οι Nightfall, όπως και στην πρώτη δουλειά τους, αμφισβητούν κάθε τι υποτίθεται θεικό, μορφοποιημένο σε συγκεκριμένη προσωπικότητα. Ετσι, αντίθετα, υποστηρίζονται όλες οι διαστάσεις της ανθρώπινης υπόστασης και δράσης. Η έκφραση αυτών γίνεται με αργές ή γρήγορες, πομπώδεις και μελώδικές συνθέσεις, σε ταιριαστή παραγωγή. Η ηχητική εικόνα πάντως, σε μερικά σημεία ίσως μπορούσε να είναι διαιγέστερη. Η ατμόσφαιρα του άλμπουμ χαρακτηρίζεται από άγρια φωνητικά, χαοτικές συνεργάσιμες κιθάρες, τα πλήκτρα στην καίρια παρουσία τους και τα άφογα τύμπανα, έστω κι αν αφήνουν την υποψία μηχανικής υποστήριξης. Οι Nightfall έχουν τα προσόντα να πρωταγωνιστήσουν στην κατηγορία τους. Οι διαθέσεις τους

Γ.Π

THE OPTIC NERVE

"Forever And A day"

(Screaming Apple, Dustmichstr. 14, 50939 Köln, Germany, CD, 1993)

Ακυκλοφόρητο άλμπουμ των μοντέρνων ηρώων της folk rock αναβίωσης των '80s, ηχογραφημένο στη Νέα Υόρκη το 1988. Οι Optic Nerve είχαν τα βλέμματα και τα αυτιά τους κατευθίαν καρφωμένα στους Buffalo Springfield και τους Byrds, τους οποίους αντέγραφαν δημιουργικά, προσπαθώντας να περάσουν το δικό τους μήνυμα, που δυστυχώς δεν άφησε περισσότερους εκπροσώπους ώστε να γίνονται ιδιαίτερες συγκρίσεις. Το "Forever And A Day" είναι κατάλληλο για επεξεργασία μιάς σχετικά παρεξηγημένης και απομονωμένης σκηνής των '60s που σήμερα δεν της προσάπτουν ιδιαίτερη σημασία τα media.****

Γ.Κ

PAT THOMAS

"St. Katharine"

(What's So Funny About / Hitch Hyke, CD, 1994)

Ο Pat Thomas μπορεί να κοπιάρει στο εξώφυλλο τον Van Morrison, στη μουσική όμως υποσκελίζει τον T Bone Burnett. Ο ηγέτης των Absolute Grey παρουσιάζει σ' αυτή τη συλλογή, τραγούδια που ηχογράφησε από το 1983 έως το 1993, είτε για τα δύο σόλο άλμπουμ του, είτε για το γκρούπτων Minor Characters. Από τους αδέξιους χειρισμούς των πρώτων χρόνων μέχρι το μεσότονο blues folk των πρόσφατων o Thomas αποδεικνύει πως διαθέτει στυλ, έστω κι αν περιστασιακά τον συνοδεύουν οι Cacavas, Manning και Hunter Οι προσωπικές εξομολογήσεις κι το αξιόλογο από τεχνικής άποψης, ακουστικό (και μη) πλαίσιο, είναι τα σημεία αναφοράς του "St. Katharine" ***1/2

Π.Α

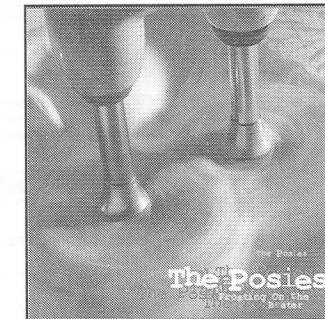
PAVEMENT

"Crooked Rain Crooked Rain"

(Big Cat / Penguin, LP, 1994)

Για να είμαι ειλικρινής, ελάχιστες ήταν οι πιθανότητες αποτυχίας που έδινα στους Pavement. Το συγκρότημα με την καταγωγή αινιγμα, αλλά και τις απεριόριστες συνθετικές ικανότητες ήταν απίθανο

να εγκλωβιστεί σε αναμασήματα. Το "Crooked Rain, Crooked Rain" είναι ένα ακόμη δείγμα του πόσο μπορούν να εξελίξουν τα πεδία δράσης τους, όποτε και όσο θέλουν αυτοί. Το 1992 με το "Slanted And Enchanted" έδωσαν νέα διάσταση στον όρο pop μουσική. Τώρα δοκιμάζουν τα ίδια αντιεμπορικά και αγαπημένα τους θέματα με πιο χαλαρές διαθέσεις, εμπλουτίζοντά τα με διάσπαρτα, αλληλουσγκρουόμε-

να country rock κιθαριστικά σόλο. Ο Steven Malkmus (S.M.) στο "Stop Breathin'" με την ίδια άνεση που κάνει αυτή την μπαλάντα ξεχωριστή, με τον συγκρατημένο και μελωδικό τρόπο που τραγουδάει, μετατρέπει στο τέλος το κομμάτι σε ένα jam όπου δίνουν και παίρνουν οι αταίριαστες κιθάρες. Οι Pavement συνεχίζουν να συλλαμβάνουν μοναδικά σχέδια (βλέπε "5 4 = Unity") και τα να εκτελούν ορισμένες φορές με περίσσιο πάθος ("Unfair") αν και η ένταση δεν είναι το βασικό από τους. Και στο σινγκλ του άλμπουμ, στην παρανοική pop του "Cut Your Hair" αντιλαμβάνεσαι το στυλ που κουβαλάει αυτό το συγκρότημα σε τεράστιες ποσότητες αν και δεν είχε ποτέ του την παραμικρή επαφή με το mainstream και την επιτήδευση.****

Π.Α

PENAL COLONY

"Put Your Hands Down"

(Cleopatra, 8726 S. Sepulveda Ave., Ste. DE-82, Los Angeles, CA 90045, USA, CD, 1994)

Η Αποικία Ποινικών διαβάζει

Burroughs, Gibson, Franz Kafka (από διήγημα του οποίου εμνεύσθηκε το όνομα) και γουστάρει πολύ να διαστρεβλώνει όσα οι Bauhaus δεν τόλμησαν. Οργανώθηκε στη Νότια Καλιφόρνια το 1992 από οπαδούς της "Εκκλησίας της Υποδιάνοιας" και τέως μέλη των Texas Vamp και των Ex Voto και φουλάροντας τις διαστημικές της βάσεις με μπόλικα καύσμα και πυρηνική ενέργεια, καταγίνεται με βιομηχανοποιημένους ήχους, στους οποίους ο ρυθμός είναι ο βασικός συντελεστής, αμέσως μετά τις ξυστές κιθάρες. Τα φωνητικά είναι πρωτόγονα, τα λαρύγγια στεγνά, οι Penal Colony τραγουδούν "don't look to me for responsibility" ενώ παράλληλα

πράγματι τα γούστα των δύο αυτών συγκροτημάτων συμπίπτουν σε πολλούς τομείς. Τα φωνητικά τους είναι ντυμένα με βελούδινα γάντια για να χαιδεύουν και τα τραγούδια τους φλερτάρουν σε ένα μεγαλύτερο από το σύνθετο ποσοστό στο χώρο της συγκεκριμένης μουσικής, με το ραδιόφωνο. Ο λόγος που οι Posies προσφέρουν παραπάνω στιγμές ευδαιμονίας, είναι ο άξεστος τρόπος που προτιμούν για να εκδηλώνουν τις μουσικές τους πεποιθήσεις. Η παραγωγή του Don Fleming βοηθά στην κιθαριστική "κατάχρηση" που επιδίδεται το γκρούπτ και είναι αβέρι τις λίγες φορές που δεν ενοχλεί διόλου. Οι Posies σέβονται τις pop αξίες και συνάμα έχουν τη δυνατότητα να γοητεύουν Παρόλο που τόπος καταγωγής τους είναι το Seattle.****

Π.Α

PROHIBITION

"Turtle"

(Distortion, 5 rue Leon Bloy, 92260 Fontenay Aux Roses, France, CD, 1993)

Οι Prohibition φτιάχτηκαν το 1989 και μετά από δύο demo tapes με δώδεκα τραγούδια η καθημία το 1991 και 1992, οι δρόμοι τους συναντήθηκαν με την Distortion, στην οποία και κυκλοφόρησε το ντεμπούτο άλμπουμ τους "Turtle". Οι τέσσερεις Γάλλοι συχνά πλησάζουν την hardcore ιδιοσυγκρασία των Fugazi, αφού έτσι κι αλλιώς οι live εμφανίσεις τους έχουν παρομοιαστεί με αυτές του γκρούπτ της Washington DC. Ορισμένες συνθέσεις του άλμπουμ τρέμουν σύγκορμες όπως τα ενυπωσιακά "Perfect Day" και "Baby Nuke" όπου τα φωνητικά βρίσκονται σε "ρευστή" κατάσταση και οι κιθάρες φτιάχνουν ημι-προσδιορισμένους ηχητικούς "τοίχους". Αν εξαιρέσει κανείς το sitar που επιμελώς προβάλλουν οι Prohibition και για το οποίο ευθύνεται η ιδέα της ανώτερης κουλτούρας που (πιστεύουν ότι) κουβαλάνε εκ γενετείς, το "Turtle" αποτελεί μιά έκπληξη από την πόλη του φωτός.***

Π.Α

THE POSIES

"Frosting On The Beater"

(Geffen, CD, 1993)

Η πιθανότητα να εμφανιστούν περιπτώσεις ομοιότητας στο χώρο της μουσικής ανάμεσα σε διάφορα σύνολα, είναι εκ των ουκάνευ. Σ' αυτόν τον μακρόκοσμο προστίθενται συνέχεια καινούργια μόρια που ο εντοπισμός της ομοιότητας (ορισμένων) είναι εύκολο και συνηθισμένο φαινόμενο. Οπως για παράδειγμα οι Αμερικανοί Posies και οι Βρετανοί Teenage Funclub. Και οι δύο τυχαίνει να έχουν τις ίδιες εμπειριστωμένες απόψεις πάνω στη μουσική τους έκφραση και

PSYCHIC TV

"Hex - Sex. The Singles - Part One"

(Cleopatra, 8726 S. Sepulveda Ave., Ste. D-82, Los Angeles, CA 90045, USA, CD, 1994)

Οι φίλοι των Psychic TV θα βρουν την υγειά τους με την πρώτη συλλογή (θα ακολουθήσει και δεύτερη) από τα σινγκλς και EP της μπάντας του

Genesis P. Orridge. Οι αναμνήσεις μου από τη συναυλία τους στην Αθήνα τον Νοέμβρη του 1988, είναι μαγικές για ένα πολύ σημαντικό προσωπικό λόγο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι απαραίτητα τρελαίνομαι με τους PTV. Τα περισσότερα από τα κομμάτια που περιέχονται εδώ έχουν κυκλοφορήσει το 1986, ενώ υπάρχουν και δύο από το 1989, καθώς και ένα ακυκλοφόρητο. Το κοινό αυτών των τριπαριστών τεχνο-freaks μπορεί από τώρα να ορέγεται για όσα ακολουθήσουν απολαμβάνοντας τις διασκευές του "Je T'Aime" του μακαρίτη Serge Gainsbourg και του "Good Vibrations" των Beach Boys. ***

Γ.Κ

PUNGENT STENCH

"Club 'Mondo Bizarre'. For Members Only"

(Nuclear Blast, Hauptstr.

109, 73072 Donzdorf,

Germany, CD, 1994)

Σε μιά σειρά από πολλές κυκλοφορίες και μετά το EP "Dirty Rhymes And Psychotronic Beats" οι Αυστριακοί φίλοι μας, κυκλοφορούν το τρίτο τους άλμπουμ. Συνεχίζουν να κάνουν πλάκα με παρεξηγήσιμα πράγματα. Τα σαδομαζοχιστικά τραγούδια τους βγάζουν βόλτα το κτήνος μέσα μας και μας χαλαρώνουν Διασκέδαση καθαρτική, με τραγούδια που ασχολούνται με διαστροφές. Κομμάτια για όσους απωθούντις ορμές με κόσμιο τρόπο, όπως ακριβώς απαιτεί η συμβίωση των ανθρώπων. Μετά από πολλές κυκλοφορίες, το συμπέρασμα είναι μάλλον πως οι Pungent Stench δεν τυγχάνουν της συμπάθειας όσων ξαφνίζονται από τις πρωτοτυπίες των διαστροφών. Το μέγεθος της έκπληξης επιρρεάζει πολλές φορές την κρίση. Το τρίο αποτελείται από καλούς μουσικούς και ο ήχος του είναι σκληρός. Μερικές συνθετικές ιδέες εκπλήσσουν σε σχέση με το όλο ύφος των τραγουδιών. Πάντως, σ' αυτό το νέο άλμπουμ, απουσιάζει ο πειραματικός χαρακτήρας του EP. Εξαιρετική ίδια η ευκαιρία για συμμετοχή των οπαδών στη συμπλήρωση των φωνητικών σε karaoke εκτελέσεις τεσσάρων συνθέσεων. Αν είστε "family man" συγκεντρωθείτε στα "πονηρά" κομμάτια του αλμπουμ. ****

Γ.Π

PYOGENESIS
"Waves Of Erotasia"
(Nuclear Blast, Haupstrasse

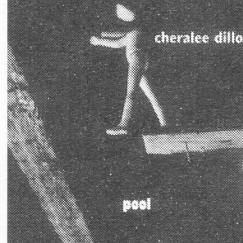
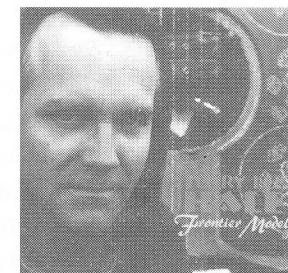
GLITTERHOUSE RECORDS

Η ΕΤΙΚΕΤΑ ΤΩΝ SINGERS-SONGWRITERS

TERRY LEE HALE

FRONTIER MODEL (CD)

από τη νέα σκηνή του Seattle... Ο Terry Lee Hale ακούγεται σα μεθυσμένος Dylan σ' ένα παραισθητικό trip από παραφές της φολκ. Ο δυνατότερος ακουστικός κιθαρίστας του πλανήτη. Συμμετέχει στη Carla Torgerson. Παραγωγή Chris Eckman.

CHERALEE DILLON
POOL (CD)

Ιστορίες στην κόψη του ξυραφιού από μια γυναίκα που γνωρίζει καλά. Πρωτοποριακή τραγουδοποιία δραματική ερμηνεία Η Polly Harvey θα πρέπει ν' αρχίσει ν' ανησυχεί

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΠΙΣΗΣ τα CD των LARRY BARRETT HIP YOUNG THINGS LOCUST FUDGE COSMIC TWINS HITCHIN POST ΣΕ ΛΑΓΟ ΚΑ ΡΟ

GARY FLOYD SISTER DOUBLE HAPPINESS / POODLE BEACH CD CHET KANE / TEARS FOR COLUMBIA CD BOB WISEMAN / CITY OF WOOD CD

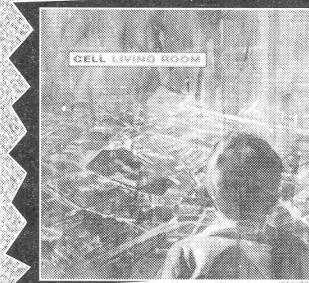
Γνωρίστε τον κόσμο της Glitterhouse μέσα από το CD-συλλογή "Speed Of The Sound Of Loneliness" -77 λεπτά, 11 ακυκλοφόρητα κομμάτια στην τιμή ενός CD-single!

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ, MARKETING, PROMOTION HITCH HYKE RECORDS, K. ΜΠΑΛΑΝΟΥ 5, 116 36 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. (01) 9233472 FAX (01) 9241840

ΣΤΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΣΚΩΝ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ

GiMMiE, GiMMiE, GiMMiE indie Rock

CELL: LIVING ROOM (LP-CD) τα ντράμς ποχογραφήθηκαν μέσα σε μια παλιά εκκλησία... Οι κιθάρες είναι υπόθεση του John Agnello (Dinosaur Jr.). Άλμπουμ ορόσημο της μετά-N.... εποχής. It Rocks!

HOLE: LIVE THROUGH THIS (LP-CD) Η Πρώτη Κυρία ξορκίζει τους δαιμονες. Μπορεί και να είναι το καλύτερο άλμπουμ της χρονιάς! Ιστορίες για τις γυναίκες και το rock 'n' roll ή και τα δύο μαζί. Μ' ένα βελούδινο γάντι... μελωδίας.

JAWBOX: FOR YOUR OWN SPECIAL SWEETHEART (LP-CD)

Ακούστε το 2-3 φορές... Είναι βέβαιο ότι θα θελετε να το ακούσετε κι άλλες. In-your-face rock των '90s, αντισυμβατικό, έξυπνο, επιθετικό. Αντενδείκνυται για λιπόφυχα άτομα.

COMBUSTIBLE EDISON: I, SWINGER (LP-CD) Για τους εραστές του εξωτικού, του glamorous... για όσους το αγαπημένο κρουστό είναι το shaker για κокτέιλ... Για μποηγενικά. Oriental mambo lounge exotica από την Miss Lily και τον Millionaire.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ, MARKETING, PROMOTION HITCH HYKE RECORDS, K. ΜΠΑΛΑΝΟΥ 5, 116 36 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. (01) 9233472 FAX (01) 9241840

Σε λίγο καιρό:
SUPERCHUNK: FOOLISH (LP / CD)

**109, 73072 Dondorf,
Germany, CD, 1994)**

Δεκαπέντε μόλις λεπτά διαρκεί το mini "Waves Of Erostasia" τέταρτη κυκλοφορία των Pyogenesis και πρώτη για τη Nuclear Blast. Περιέχει τέσσερεις συνθέσεις στο αργό death ύφος τους, με καλή παραγωγή. Οι συνθέσεις είναι ωραίες και κερδίζουν πόντους με τις έξυπνες ιδέες τους. Ετσι στο "Through The Flames" έχουμε πλήκτρα και ωραία δεύτερα φωνητικά στο ρεφρέν στο "In The End" υπάρχουν γυναικεία και κομπιουτέρε φωνητικά, στο "Down" βιολιά και γυναικεία φωνητικά στα γαλλικά και γερμανικά και στο "Lost In Revery" τιτιβίσματα πουλιών και μάδιαφορετική εναλλαγή φωνητικών Δυστυχώς η ακρόαση τελειώνει πριν καν αρχίσει. Οι φίλοι τους θα ουρλιάσουν για περισσότερο.****

Γ.Π

**SAM BLACK
CHURCH**
"Let In Life"
(Taang! / Semaphore, P.O.
Box 213, 1740 AE Schagen,
Holland, CD, 1993)

Από τη Βοστώνη, χρησιμοποιούν το αναποδογυρισμένο ποτήρι σαμπάνιας, σήμα των Νεούρκεζων Missing Foundation και δένουν το thrash με το industrial σε αυτοκαταστροφικούς και εξοντωτικούς ρυθμούς, χωρίς να παίρνουν ανάσα. Παρά τον βίαιο, σχεδόν brutal ήχο τους, αρνούνται να πιστέψουν πως η αγάπη χάνεται από τον κόσμο. Πολιτικοποιημένοι στο έπακρο, το δηλώνουν με κοφτούς στίχους που καίνε, τραγουδώντας για τους παρανοιούς άρχοντες της Νέας Τάξης, χωρίς σώνει και καλά να καταστροφολογούν.****

Γ.Κ

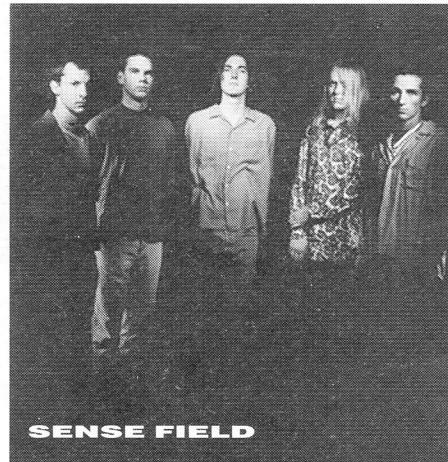
**SECRET
DISCOVERY**
"Wasted Dreams"
(Sound Factory / Hitch Hyke,
CD, 1994)

Νέο γερμανικό γοτθικό συγκρότημα που προσπαθεί αρκετά πετυχημένα να μιμηθεί τους Sisters Of Mercy. Οι συνθέσεις είναι καλοδουλεμένες και η παραγωγή άνω του μετρίου, αλλά οι δυνατότητες έκφρασης μάλλον περιορισμένες. Οι Secret Discovery δεν προσφέρουν τίποτε παραπάνω απ' όσα οι περισσότερες μπάντες του είδους. Ακόμα κι όταν επιταχύνουν το ρυθμό τους, χάνονται στην ίδια τη μαυρίλα τους και τις αναπόφευκτες συγκρίσεις.**

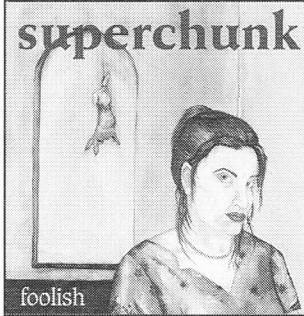
SENSE FIELD
"Killed For Less"
(Revelation, P.O.

Box 5232,
Huntington Beach,
CA 92615 5232,
USA, CD, 1994)

Ενα μουσικό ταξίδι στο Καθαρτήριο. Καπού ανάμεσα στον Παράδεισο και την Κόλαση. Κάπως έτσι θα μπορούσε να περιγραφεί ο ήχος των Καλιφορνέζων Sense Field, που ξεκίνησαν από το Redondo Beach το 1991 και την εποχή αυτή ολοκλήρωσαν μιά τεράστια αμερικανοκαναδέζικη περιοδεία στη διάρκεια της οποίας έδωσαν τουλάχιστον 40 σώου. Κάθε τραγούδι του "Killed For Less" μοιάζει διαφορετικό, όλα όμως αντανακλούν το punk παρελθόν του γκρούπ, ενώ μερικές φορές μέσα σπό τις κιθάρες ξεπηδά ο Mick Ronson και οι Spiders From Mars. Στην άλλη γωνία καραδοκούν οι Queen στις καλύτερες στιγμές τους.

SENSE FIELD

οποία εμπιστεύονται και σ' αυτό το πέμπτο άλμπουμ. Ο Walter Salas Humara, μαζί με τους Mary Rowell (Philip Glass, Elliot Sharp), Scott Garber (Giant Sand) και Daren Hess

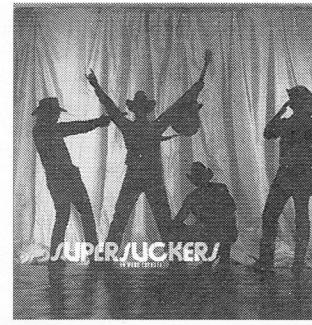
(Poi Dog Pondering) οι οποίοι έχουν αναλάβει το βιολί, το μπάσο και τα ντραμς αντίστοιχα, γράφει τα (διά ευχάριστα τραγούδια με την folk rock αίσθηση, μόνο που στο "Diablo" τα έχει καθαρίσει από τη σκόνη της ερήμου και τους έχει φορέσει τα ρούχα της πόλης, ώστε να μπορέσουν να διαβιούν περισσότερες ραδιοφωνικές πόρτες. "Καθαρές" μελωδίες, στιβαρή rhythm section και παραλλαγή του εντόκου του Neil Young, τελειο-

Γ.Κ

SILOS

"Diablo"
(Normal / Hitch Hyke,
CD, 1994)

Το δεύτερο μέλος των Silos, ο κιθαρίστας Bob Ruge, έχει αποχωρήσει εδώ και καιρό, αφήνοντας τον Walter Salas Humara να πορεύεται μόνος. Οι Silos ανέκαθεν αγαπούσαν την Αμερικάνικη μουσική, την

TERRY LEE HALE

ποιούντο "Diablo" για αμερικάνικα γούστα και όχι μόνο.****

Π.Α

**SLOPPY
SECONDS**

"The First Seven
Inches & Then Some!"
(Taang! / Semaphore, P.O.
Box 213, 1740 AE Schagen,
Holland, CD, 1993)

Οπως καταλαβαίνετε κι από τον τίτλο, δεν πρόκειται για καινούργιο άλμπουμ αυτών των punk cartoon χαβαλέδων από την Ινδιανάπολη, αλλά για μιά συλλογή από τα πρώτα demos, b sides και ακυκλοφόρητων κομματιών. Οι Sloppy Seconds υπάρχουν από το 1984 και στην Αμερική παίζουν ρόλο ανάλογο με εκείνο των Cosmic Teds στην Ελλάδα. Λάτρεις του fun, των Ramones και των New York Dolls, αλήτες καταγωγών και ύποπτων μπαρ, εκτινάζουν τον ακροατή εκεί που θέλει να φτάσει. Δεν υπάρχει περίπτωση να μη σας αρέσουν, αρκεί να πατήσετε τέρμα τα γκάζια. Ακόμα κι αν κάποιες στιγμές

τους βαρεθείτε και αποφασίσετε επιστροφή στα κλασσικά, να είστε σίγουροι πως θα τους αναζητήσετε σύντομα σε κάποια γωνιά της δισκοθήκης σας. Εξάλλου, τίτλοι σαν τους "Someone Else's Pills" "The Pop My Dick Song" και "If I Had A Woman" δεν κάνει να μένουν για καιρό στην άρμη!***1/2

Γ.Κ

SMUDGE

"Manilow"
(Domino / Hitch Hyke,
CD, 1994)

Οι Αυστραλοί φίλοι των Lemonheads έχουν καταφέρει να χωρέσουν 21 κομμάτια στο "Manilow" μέσα σε 42 λεπτά διάρκεια. Αν εξαιρέσουμε κάποια που θορυβούν χωρίς λόγο, το άλμπουμ προσφέρει διληπτά pop τραγούδια που φέρουν πάρα πολύ στους Lemonheads του

"It's Shame About Ray" και στην χιουμοριστική διάθεση των They Might Be Giants. Οι Smudge δεν είναι κακοί, απλά δεν δείχνουν αυθεντικοί. Θα μου πείτε, ποιοί είναι σήμερα; Πάντως θα προτιμούσα για παράδειγμα ν' ακούσω τους Lemonheads. Είπαμε, αυτά είναι γούστα...***

B.Κ

SPORE

"She Knows Better"
(Taang! / Semaphore, P.O.
Box 213, 1740 AE Schagen,
Holland, CD, 1993)

Τους χαρακτηρίζουν μπάσταρδα παιδά των X, αλλά εγώ μάλλον θα έλεγα πως πρόκειται για σχιζοφρενείς δολοφόνους με κιθάρες. Οι Spore ήρθαν για να σπείρουν ακόμα πιό βαθειά στην ψυχή μας το feedback, θορυβούν ασύτολα και ο συνδυασμός αντρικών και γυναικείων φωνητικών τείνει γίνει ένα συνεχές ουρλιαχτό στα αυτιά μου. Οι στριγγλίες της Mona Elliott και οι βρυχηθμοί του Ayal Naor αλλά και των άλλων δύο ψυχοπαρανοικών συνεργατών τους, δημιουργούν ένα φάσμα απ' όπου ξεπηδά η δίψα για Καταστροφή και Πανικό. Αν οι Birthday Party στέκονται ζωντανοί, θα επικροτούσαν αυτούς τους Αντίχριστους επιειδή φροντίζουν να επιδεινώνουν την ήδη δύσκολη θέση τους. Προπομπός του άλμπουμ, το 10" CD 7" "Fear Of God" που εκτός από το ομώνυμο, περιέχει διαφορετικά τραγούδια από το άλμπουμ.****

FOREVER FLESHTONES

Ροκ-εν-ρολ από αυτούς που ξέρουν... Το νέο τους άλμπουμ είναι πραγματικότητα. Σε παραγωγή του Peter Buck (R.E.M.)!

ΣΕ ΒΙΝΥΛΙΟ
(ΚΑΙ CD ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ) ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΛΛΑΣ

ΣΤΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΣΚΩΝ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ

Hitch Hyke

APOKLEISITIKΗ ΔΙΑΝΟΜΗ, MARKETING, PROMOTION HITCH HYKE RECORDS, K. ΜΠΑΛΑΝΟΥ 5, 116 36 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. (01)9233472 FAX (01) 9241840

STEVE WYNN

"Fluorescent"

(Enemy / Εβδομη Διάσταση, LP, 1994)

Εχοντας μπει για τα καλά στα λιβάδια της ωριμότητας ο τέως Dream Syndicate, δεν θα μπορούσε να απογοητεύει τους οπαδούς του. Το "Fluorescent" είναι ένα λυρικό παραμύθι, όπου κυριαρχεί η σταθερότητα των συνθέσεων. Οι folk αναλαμπές είναι έντονες για μιά ακόμα φορά και οι στίχοι διηγούνται ιστορίες χωρίς τέλος. Το "Carry A Torch" είναι ίσως το καλύτερο κομμάτι του αλμουμ, ενώ η συμμετοχή των Robert Lloyd, Victoria Williams, Vicki Peterson, Howe Gelb και άλλων δείχνει ότι αυτή η "νέα" αμερικανική folk σκηνή έχει χαρισματικούς εκπροσώπους.***

Γ.Κ

SUPERCHUNK

"Foolish"

(City Slang / Hitch Hyke, CD, 1994)

Στην αρχή είναι οι κιθάρες που σε μπερδεύουν, μαγεύοντας με τον τρόπο που κινούνται κάτω από τα δάχτυλα. Υστερά είναι η εκλεπτισμένη φασαρία που ποτέ δεν αποφασίζει που θα καταλήξει. Επειτα, τα διπλά φωνητικά που ακούγονται σαν σύγχρονα τραγούδια διαμαρτυρίας. Οι Superchunk έφτασαν στο σημείο όπου απαιτούν να τους προσέξεις. Η μουσική τους έχει ανοίξει καινούργια Σχολή που δεν αποκαλύπτει εύκολα τους χρηματοδότες της. Απλά αφήνεται ελεύθερη να ανέβει ψηλά και να κοπάσει γρήγορα κάτω από συχνές εναλλαγές ήχων, δανεικών και αγύριστων από, ένας Θεός ξέρει, ποιά δημιουργική συχνότητα.***

Γ.Κ

SUPERSUCKERS

"La Mano Cornuda"

(Sub Pop / Hitch Hyke, CD, 1994)

Αν το "Sugarfix" το περσινό αριστούργημα των Dwarves σας ξετρέλανε, το "La Mano Cornuda" των Supersuckers θα σας δώσει την ευκαιρία που ζητάτε για ένα ακόμα punk ξεσάλωμα. Ο Conrad Uno πήρε τη σκυτάλη της παραγωγής από τον Jack Endino που ήταν υπεύθυνος για το "The Smoke Of Hell" και μαζί με το γκρούπτ έφτιαξε έναν υποδειγματικό δίσκο, αφιερωμένο σε "όλα τα σωστά κορόιδα και σε όσους θέλουν να γίνουν σωστά κορόιδα" Η αρχή γίνεται με το

"Creepy Jackalop Eye" για να συνεχιστεί με ξέφρενους ρυθμούς και στα υπόλοιπα 13 κομμάτια του άλμπουμ. Δεν υπάρχουν ιδιαίτερες εκπλήξεις που μπορεί να περιμένει ο ακροατής. Οι Supersuckers δεν γράφουν μουσική για το μυαλό, αλλά για το σώμα, χαμένοι σε ένα ευφάνταστο πανηγύρι γεμάτο sex, drugs και rock 'n' roll.****

Γ.Κ

TAJ ORANGE

"In A Sea With..."

(Taj Orange / Hitch Hyke, CD, 1992)

Ο ελληνικής καταγωγής Tom Kazas, πρώην βασικότατο μέλος της αξιολογότατης ψυχεδελικής Αυστραλέζικης μπάντας των Moffs, δοκιμάζει ξανά με "καινούργιο" σύνολο, τους Taj Orange. Η πρώτη κυκλοφορία τους "In A Sea With..." (ηχογραφημένη το 1991), συνεχίζει την πορεία που προτίμησε ο Kazas για τους Moffs στα τελευταία τους στάδια. Εχουμε δηλαδή λιγότερο "υπνωτισμό" περισσότερο ρυθμό και μία pop διάθεση από την αρχή μέχρι το τέλος. Τα 6 κομμάτια του EP με τις πραγματικά μοναδικές μελωδίες, πιο λιτά και πιαστικά, αναδεικνύουν καλύτερα τη φωνή του συμπατριώτη μας. Οι Taj Orange, που εκτός από τον Kazas και τον μπασίστα Jim Hatzis, συμπληρώνονται από τον ντράμερ Andrew Byrnes (τον μοναδικό Moff που κράτησε ο Kazas) μάλλον αποτελούν μιά περισσότερο light εκδοχή των Moffs.***

Π.Α

TERRY LEE

HALE

"Frontier Model"

(Glitterhouse / Hitch Hyke, CD, 1994)

To "Frontier Model" βρίσκει τον Hale σταθερό στις λυρικές του πεποιθήσεις κι στις αυστηρές του επιλογές. Ο τραγουδοποιός από το Seattle, παραμένει ένας μιθογράφος της Δύστης, εντελώς απρόσφορος για τους εξεζητημένους, που με την βοήθεια του παλιού του γνώριμου Chris Eckman (Walkabouts, κιθάρα και παραγωγή), ζωντανεύει τις ιστορίες, σαν αφηγητής που αναλύει σκηνές που εκτυλίσσονται μπροστά στα μάτια μας. Παρόλο που ο σχολιασμός είναι σε καθημερινά πλαίσια, το "Frontier Model" είναι τοσο γοητευτικό και ανθρώπινο, που μπορεί να συναγωνιστεί σε πάθος και τα πιο noise σύνολα. Ενα άλμπουμ που δεν "υπονοεί" ούτε "υποδύεται" Η κατά-

κτηση είναι ολοκληρωτική.****

Π.Α

THIN

WHITE ROPE

"When Worlds Collide"

(Munster / Hitch Hyke, CD, 1994)

Τώρα που δεν υπάρχουν πιά, το "When Worlds Collide" μπορεί να γίνει σημαία για την ευρύτερη ανακάλυψη ενός από τα σπουδαιότερα και ευφύεστα μουσικά σχήματα των '80s. Οι Thin White Rope πάντοτε θα λειτουργούν σαν σημείο αναφοράς μερικών από τα πιο εξαιρετικά δείγματα που έβγαλε ποτέ η αμερικανική rock σκηνή, γιατί από την αρχή γι' αυτό προορίζονταν λειτουργικοί μέσα στην απλότητά τους και με μιά πληθώρα μαγευτικών συνθέσεων στο μυαλό τους, έφυγαν από τα στεγανά και σταμάτησαν όταν διαπίστωσαν πως τα πράγματα δεν πρέπει να βγούν από την τροχιά τους. Το άλμπουμ αυτό αποτελεί μιά πολύ καλή συλλογή 75 λεπτών υπέρ αρκετή για να ανοίξει την όρεξη των αμύτων.****

Γ.Κ

TRESPASSERS W

"Buzz 1990 - 1993"

(TW, 27a Javastraat, 2585 AC, The Hague, Holland, TP, 1994)

Οι TW είναι πάντοτε καλοδέχουμενοι στις σελδες του MMB αφού το περιοδικό κατά καιρούς τους έχει αφιερώσει άρθρα, παρουσιάσεις της δουλειάς τους και, γιατί όχι, δεν έχουμε ποτέ κρύψει τη συμπάθειά μας για τους Ιπτάμενους Ολλανδούς. Η τελευταία κασέτα τους είναι δώρο για τους fans. Εχοντας μιά μεγάλη πορεία γεμάτη δραστηριότητες αλλά και κοινωνικοπολιτικές ανησυχίες, δίνουν πάντα άψογα δείγματα ήθους και τέχνης. Σ' αυτή την 60άρα κασέτα, συναντάμε σποραδικές ψυχογραφήσεις, όπως ραδιοφωνικά air plays, live σε διάφορα στούντιο και κλαμπ της Ολλανδίας και αλλού. Ενα ατέλειωτο πολύχρωμο φεστιβάλ, μιά πολύχρωμη χαρούμενη φιέστα, που σε συνεπάρνει με τη φαντασία, το χιούμορ και την έντονη θεατρική κριτική που χαρακτηρίζει το γκρούπτ. Είμαι σίγουρος πως στο σημερινό κόσμο της pop, οι Trespassers W πρέπει να είναι κάτι σαν Λιλιπούτειο ήρωες. Τα πολλά λόγια όμως είναι φτώχεια. Ανακαλύψτε τους έστω και από αυτή την ιδιωτική στιγμή και σύντομα η ζωή σας θα αλλάξει προς το καλύτε-

ριο **MCS** καταγονταί από τα Xania και κινούνται στο χώρο της βρετανικής pop με εμφανεις επιρροες από Cure. Το demo που εστείλαν περιεχει εει τραγούδια και μερικά από αυτά ξεχωρίζουν, οπως τα "SALVATION FROM OUR LIVING IMAGES" "I' VE NEVER BEEN A MAN IN YOUR LIFE" και "THINGS" εκείνο που μειώνει την προσπαθεια τους είναι η κακή παραγωγή, που οφειλεται στην ελλειψη στούντιο. Τοσο οι κιθαριστικές μελωδίες οσο και τα γλυκά φωνητικά, δεν υποβαθμίζονται εκρηκτικότητα των συνθεσεων, αλλα αντίθετα δημιουργούν μια ομορφη indie pop ατμοσφαιρα, χωρις να κουραζει. Ωε MCS exoun παιξει με τους last drive, τους scarecrow dreaming και αλλογ. Αν επιμεινούν σ' αυτο που παιζούν και διατηρησουν τη φρεσκαδα που τους διακρίνει, tote σιγουρα η ελληνικη επαρχia θα καμαρωνει για αλλο ενα σημαντικο συγκροτημα.*** (ΚΩΣΤΑΣ ΓΚΑΖΗΣ, ΣΦΑΚΙΩΝ 15, XANIA 731 34)

ΦΩΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΙΚΑΛΑ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ HARDCO(U)RADES (!) ΜΕ ΕΝΑ ΤΑΡΕ ΔΕΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ ΚΑΙ ΤΙΤΛΟ "ΕΝΟΡΑΣΗ" ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΑΡΚΕΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΟΠΩΣ ΤΟ "ΚΛΑΣΣΙΚΟ" ΤΟΥΣ "SAKAFLIAS UNDERGROUND" ΤΟ "ΛΟΤΤΟ" ΚΑΙ ΤΟ "ΑΝΕΚΠΛΗΡΩΤΟ ΠΟΘΟΙ" ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ, ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΧΑΡΤΑΚΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ DEMO ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ... ΑΡΑΒΙΚΑ, ΔΙΝΟΥΝ ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΓΚΡΟΥΠ. ΟΙ HARDCO(U)RADES EINAI ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ HARDCORE ΣΧΗΜΑ, ΠΟΥ ΞΕΧΩΡΙΖΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΜΕΝΗ ΔΟΥΛΕΙΑ. ΑΝ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΝ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΝ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΤΡΙΜΜΕΝΑ (ΤΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΟΡΑΤΑ), ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΤΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΚΟΙΝΟ ΠΟΥ ΘΑ ΗΘΕΛΑΝ ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΟΥΝ. *** (ΠΛΑΝΟΔΙΑ ΔΙΑΒΡΩΣΗ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ 8, 42100 ΤΡΙΚΑΛΑ)

ΑΚΟΥΕΙ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ JENN SHARKINS, ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΣΑΦΩΣ ΕΠΙΡΡΕΑΣΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΛΗ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΠΟΥ ΑΠΟΠΝΕΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΠΙΟ ΜΗΑΟ. ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΑΓΡΙΑ ΚΟΠΕΛΑ, ΠΟΥ ΨΑΧΝΕΙ ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ. Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΚΑΠΟΥ ΧΑΟΤΙΚΗ, ΚΑΠΟΥ ΜΕΛΩΔΙΚΗ, ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΠΕΙΣΕΙ ΟΤΙ Η JENN ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΑΠΛΑ ΤΗΝ ΠΛΑΚΑ ΤΗΣ, ΆΛΛΑ ΕΧΕΙ ΕΠΙΘΕΤΙΚΕΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ. ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ SONIC YOUTH ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΝΑ ΑΚΟΥΣΟΥΜΕ ΣΥΝΤΟΜΑ ΓΙ' ΑΥΤΗΝ. *** (P.O. BOX 944, NEW YORK, NY 10009, USA)

ΟΙ SNEAKERS EINAI ΕΝΑ ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΟΥΑΡΤΕΤΟ ΑΠΟ ΤΗ ROUEN ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΡΙΣΗΜΙΣΗ ΧΡΟΝΙΑ. ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΗΝ POWER POP ΜΕΛΩΔΙΚΑ ΚΑΙ ΚΙΘΑΡΙΣΤΙΚΑ, ΜΕ ΕΝΑ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΘΥΜΙΖΕΙ ΤΟΥΣ PRETENDERS ΣΤΑ ΔΥΟ ΠΡΩΤΑ ΑΛΜΠΟΥΜ. ΤΟ DEMO "JUST FOR WHILE" ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΓΟΗΤΕΙΑ ΠΟΥ ΛΙΓΟ ΑΚΟΜΑ ΘΕΛΕΙ ΓΙΑ ΓΙΝΕΙ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ. ΕΧΟΥΝ ΗΔΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΤΟ CD "TRANCES D' EUROPE EXPRESS" ΦΕΤΟΣ ΚΑΙ ΑΥΤΗ Η ΚΑΣΕΤΑ ΔΕΝ ΑΠΕΧΕΙ ΠΟΛΥ ΑΠ' ΤΟ ΝΑ ΕΙΝΑΙ "OFFICIAL" *** (CLEAR HEAD, 95 RUE BOUCHER DE PERTHES, 76100 ROUEN, FRANCE) ΤΟ DEMO ΤΩΝ ΑΓΑΠΗ ΠΙΟ

KRYA ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΕΙΝΑΙ ΗΧΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΣΕ ΤΡΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΜΕΡΗ, ΔΗΛΑΔΗ ΣΕ ΔΥΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΚΑΙ ΕΝΑ ΣΠ

po.****

Λ.Τ

UNSANE

"Total Destruction"
(City Slang / Hitch Hyke, CD, 1994)

Ωραίο εξώφυλλο και οπισθόφυλλο... Ενα αυτοκίνητο βουτηγμένο στα αίματα, λες κι έχει λιώσει και τους μέσα και τους έξω, έτσι χωρίς λόγο. Τα παιδιά βελτιώνονται, αν σκεφτείτε πως στο οικόνυμο ντεμπούτο του '91 υπήρχε ένα αποκεφαλισμένο πτώμα στις ράγες του τρένου. Οι Unsane από τη Νέα Υόρκη βυσοδομούν σε ένα ηλεκτρικό πεδίο για δύσκολα γούστα. Βέαιη μουσική για βέαιους ανθρώπους. Κάποιες φορές ακούγονται σαν Fall που ξέφυγαν από κάθε έλεγχο και άλλες σαν μιστελειωμένα απομεινάρια τραγουδιών που ξέχασαν οι Big Black σε κάποιο συρτάρι κι οι Unsane τα συμπλήρωσαν. Ο Martin Bisi είναι στην κονσόλα, ξεχνάει τις "ύπουλες" τεχνικές των Cop Shoot Cop και αφήνει το σχιζοφρενικό τρίο να ξεσπάσει την παλαβομάρα του όπου βρεί.***1/2

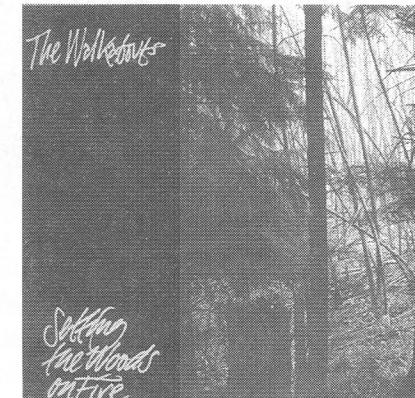

Γ.Κ

USHERHOUSE

"Flux"
(Cleopatra, 8726 S. Sepulveda, Ste. D-82, Los Angeles, CA 90045, USA, CD, 1994)

Η αργή παράκρουση του "November Dream" σε κάνει για μερικά λεπτά να ξεχάσεις την καταγίδα που προηγήθηκε στα πέντε προηγούμενα κομμάτια και να σε προετοιμάσει ψυχολογικά γιά τα επόμενα τρία. Βλέπετε, η μουσική των Usherhouse (Bob Davidson, Ivan Hart, Robert Hyman) από το Chicago, αποτελεί από μόνη της το αυθεντικό soundtrack της βίας που θα μπορούσε να επικρατήσει σε μιά περισσότερο ματωμένη έκδοση του "Texas Chainshaw..." Ρυθμοί πολυβόλου σε industrial προδιαγραφές που χαλάνε τις εντυπώσεις μόνο όταν οι φίλοι μας αποφασίσουν (για σύντομο, ευτυχώς, διάσημα) να το πάξουν... γοτθικά, έχουν αρκετές δυνατότητες προγραμματισμού των κομπιούτερ, αλλά δεν το παρακάνουν αφήνοντας το επιθετικό τους ένστικτο να κάνει τη δουλειά του.***1/2

Πλήρη δράση, οι ταμπέλες περισσεύουν. ****

Γ.Κ

VARIOUS ARTISTS

"Your Invitation To Suicide"
(Munster / Hitch Hyke, 2LP, 1994)

Σπάνια μπορείς να βρεθεί μιά tribute συλλογή που να γράψει ιστορία. Και ειδικά όταν είναι αφιερωμένη σε μιά γκρουπάρα όπως οι Suicide, τα πράγματα γίνονται ακόμα δυσκολότερα. Κι όμως, η ισπανική Munster κατάφερε να ξεπεράσει όλους τους σκοπέλους ενός τέτοιου εγχειρήματος και να διαλέξει προσεκτικά τις μπάντες που συνεργάστηκαν (26 τον αριθμό) ώστε το "αντικείμενο" να είναι απολύτως σεβαστό. Ετσι λοιπόν οι Last Drive, οι Mudhoney οι Nomads, οι La Secta, οι Luna, οι Flaming Lips, ο Sonic Boom, οι Thin White Rope και κάμπτοσι ακόμα καλλιτέχνες δίνουν τους καλύτερους εαυτούς

VARIOUS ARTISTS
"Why Do You Think They Call It Pop?"
(Pop Narcotic, 1085 Commonwealth Ave. #339, Boston, MA 02215, USA, 2X10", 1994)

Καλή η ερώτηση, αλλά η απάντηση μάλλον δε βρίσκεται σ' αυτό το διπλό δεκάντο που

τόσο φροντισμένα παρήγαγε η Pop Narcotic. Στη συλλογή, 13 μπάντες δίνουν τα στοιχεία για το πως θα μπορούσε να ηχεί η pop του 2000, όχι όμως και η σύγχρονη, η οποία μάλλον καταδυναστεύεται από τους δημιουργούς της, παρά κυριαρχεί. Οι Dambuilders, οι Polvo, οι Monsterland, οι Helium, οι Small Factory οι Grifters και μερικοί ακόμα εκπρόσωποι της νέας αμερικανικής γενιάς πιστοποιούν πως για να στηθεί μιά ολοκληρωμένη μουσική έν-

νοια, δεν χρειάζονται μεγάλες προσπάθειες, αρκεί να βρίσκεται το κατάλληλο λάδι που θα γρασσάρει τη μηχανή. Κι όταν αυτή τεθεί σε κίνηση με τις κιθάρες σε

τους (ή τουλάχιστον προσπαθούν), προκειμένου να παρουσιάσουν ένα αποτέλεσμα αντάξιο του μεγαλείου των Martin Rev και Alan Vega. (Προτιμείστε την LP έκδοση όχι μόνο επειδή περιέχει περισσότερα κομμάτια, αλλά και για το άφογα σχεδιασμένο εξώφυλλο. Στο CD δεν υπάρχει το "Outlaw" στην τρομερή διασκευή των Drive που παρεπιπόντως αποτελεί και μέγα high-light της συλλογής) ****

Γ.Κ

VARIOUS ARTISTS

"Ah... Quelle Belle Journee!"

(Amanita, Etcheparia, 64240 Urcuray, France, CD, 1993)

Οι Escape ανοίγουν τη συλλογή με το κομμάτι που είναι και ο τίτλος του άλμπουμ. Τραγουδούν στα γαλλικά (κάτι που συμβαίνει με τα μισά σχεδόν γκρούπ που συμμετέχουν) και από την πρώτη στιγμή, καταλαβαίνεις πως ό, τι ακολουθήσει θα σου πάρει τα μιαλά. Γαλλική σκηνή, μέρος χιλιοστό: Industrial noise. 10 μπάντες, 19 τραγούδια, που για μια ακόμα φορά σε φέρνουν αντιμέτωπο με την πραγματικότητα: Εντάξει το να θορυβείς, ακόμα και ασύτολα, αλλά αν το κάνεις με στυλ καταπατώντας κάθε έννοια γαλλικής "φινέτσας" τότε μπορείς να είσαι σίγουρος πως θα σε προσέξουν ακόμα κι αν δεν θέλουν. Ξεχωρίζουν ακόμα οι X Rated X, οι (πολιτικοποιημένοι μεταπυρηνικοί hip hopers) Krackhouse, οι Kill The Thrill και οι Jaywalker ****

Γ.Κ

THE WALKABOUTS
"Setting The Woods On Fire"

(Sub Pop / Hitch Hyke, CD 1994)

Οι παραγωγικότατοι Walkabouts έχουν το νου τους και δε μας αφήνουν να χαλαρώσουμε. Το πιό αταίριστο συγκρότημα της εταιρείας θρύλου, Sub Pop, ξαναχτύπτε με ένα θησαυρό 63 λεπτών Με τους Chris Eckman και Carla Tolgerson σε μεγάλες φόρμες, μας εκπλήσσουν για μιά ακόμα φορά. Τα ίδια τραγούδια που στο σόμα άλλων θα ακούγονταν μίζερα και φυσιολατρικά country οι Walkabouts τα γιγαντώνουν σε επιβλητικά σενάρια της Αμερικανικής υπαίθρου. Από τα "Firetrap" "Old Crow" και "Bordertown" που ισοφαρίζουν τη μαγεία των Crazy Horse, μέχρι τα "Hole In The Mountain"

και "Promised" που υπενθυμίζουν τον πρωταρχικό στόχο και την αξία του γκρούπ, όλα κυλούν σε ένα καταπληκτικό ειρμό, δείχνοντας πως ο δρόμος για την εξαίρετη μπάντα της Washington, είναι μόνο προς τα εμπρός. Και κάνετε πολύ κλά και υπερηφανεύεστε, εσείς που απολαύσατε τον Chris και την Carla στο ακουστικό τους σετ στην Αθήνα πριν τη μεγάλη συναυλία του γκρούπ. Είναι το καλύτερο πράγμα που θα διηγηθείτε στα εγγόνια σας. *****

Π.Α

ZIGGY WAS

"Here"

(Lazy Dog, Socratous 4, Thessaloniki 546 35, Greece, LP, 1994)

Η επαναδραστηριοποίηση της Lazy Dog ήταν αναπάντεχη και οπωσδήποτε ευχάριστη. Η κυκλοφορία δε του πρώτου άλμπουμ των Σαλονικιών Ziggy Was που συζητήθηκαν πολύ τελευταία (και όχι άδικα) άλλη μιά έκπληξη από το Βορρά. Ενας δίσκος σύγχρονος, που σέβεται τον ακροατή και τον οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Ελληνική σκηνή όχι μόνο ανεβαίνει, αλλά και προκόβει και προκαλεί. Το "Here" ταιριάζει με τον τίτλο του. Είναι το rock 'n' roll του σήμερα, περασμένο μέσα από το μίξερ ενός funk, που δεν σηκώνει πολλά πολλά. Απειλητικό για τους στίχους που κρύβουν την αλήθεια ("We don't think it's something new fascism it's all over you Fuck You!"), απαιτητικό για την πληρότητα των συνθέσεων και επιθετικό, όπως αρμόζει σε κάθε σωστό rock άλμπουμ. Οι Ziggy Was δεν παίζουν με τις λέξεις, ούτε με τον ήχο. Ωμοί και καταυτικοί, παρουσιάζουν μιά δουλειά που αγγίζει τον ψυχή του ακροατή με τους εξοντωτικούς ρυθμούς της. Κομμάτια όπως τα "Nightrain To Moscow" και "No Way" (που θυμίζει αρκετά Deus X Machina) και το υπέροχο "Ziggy Was" κλέβουν μιά παράσταση ήδη κερδισμένη από τα πρώτα riffs του "Shotgun" ****

Γ.Κ

Στην παρουσίαση των δίσκων αυτού του τεύχους έλαβαν μέρος οι:

Πέτρος Αντωνάκης (Π.Α)

Γιάννης Καστανάρας (Γ.Κ)

Βασίλης Κόλλιας (Β.Κ)

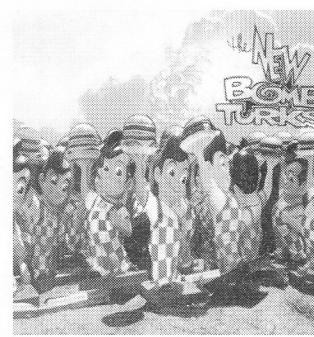
Φώτης Μελέτης (Φ.Μ)

Γιώργος Πολιτόπουλος (Γ.Π)

Λάμπρος Τσάμης (Λ.Τ)

ELEFANT (P.O. Box 331, 28230, Las Rojas, Madrid, Spain)

Η δεύτερη παρτίδα της Elefant έφτασε με νέας εσοδείας σινγκλάκια κι ένα άλμπουμ. Είναι όλα ισπανικά (εκτός από ένα) και σίγουρα αφορούν αποκλειστικά το ισπανικό κοινό. Το αποτέλεσμα αυτή τη φορά είναι κάπως μέτριο και πιο συγκεκριμένα, mainstream. Κοινή επιφροή το grunge από την Αμερική ή η Αγγλική pop. Floy Hebcidas, This Is Not A Fish Either είναι τα ονόματα αυτών των EP Οι HONEY LANGSTRUMPF με το "Perverse Gift" το πέμπτο γκρουπάκι της Elefant είναι σίγουρα το πιο ενδιαφέρον απ' όλα, με εξαίρεση τους STORMCLOUDS, ένα βρετανικό ντουέτο και το "Psychotronic EP" που θυμίζει Midnight Men. Καταβολές αγγλικές ή Αμερικανικές, θεματολογία psycho, σχετική με b movies, εξωγήινους και γενικά rock 'n' roll ψυχώσεις. Οι SILVANIA και το LP "En Cielo De Ocenio" είναι ίσως από τις πλέον φιλόδοξες δουλειές της Elefant. Ενα γκρούπι που θυμίζει 4AD και Factory Μελωδικοί και μελαγχολικοί, αιθέριοι και ψυχεδελικοί μ' ένα πανέμορφο εξώφυλλο κι άφογη παραγωγή, χτίζουν τον κόσμο τους μέσα από τον απόχρω ενός κοχυλιού στον Ατλαντικό. Αξίζει μιά ανφορά πάνω στην υψηλή αισθητική που έχουν όλα τα εξώφυλλα της Elefant, πάντα προσεγμένα και εφάμιλλα άλλων ευρωπαϊκών εταιρειών. (Α.Τ.) Συνέχεια τα της Elefant, το split σινγκλάκι των... Ελλήνων IMPOSSIBLE TYMES και NEXT TIME PASSIONS. Οι πρώτοι αποτελούν "Εθνική ομάδα" από τους One Night Susan και τους Next Time Passions. Το σινγκλ από την εμφάνιση ως την παραγωγή είναι άφογο και ιδιαίτερα τα δύο κομμάτια των Impossible Tymes που είναι βουτηγμένα στην ψυχεδελική pop των '60s, με υπέροχο ερμηνευτή τον Ζήσιμο που ξεδιπλώνει ως Crooner το σπουδαίο ταλέντο του. Για τους φανατικούς της σκηνής, το σινγκλ προτείνεται ανεπιφύλακτα. ****(B.K.)

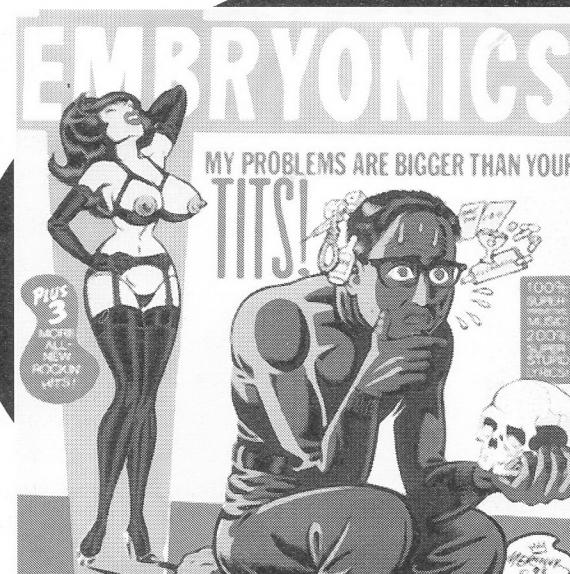
δοχή και βάζω στο τέρμα τα "I'm Weak" και "Summer Romance" δύο κομμάτια ηχογραφημένα το 1992, όταν δηλαδή οι NBT έκαναν τα πρώτα τους βήματα. Και στα δύο δίνεται η εντύπωση του τι θα επακολουθήσει λίγους μήνες μετά. Το punk έχει βρει χάρη σε τέτοιες μπάντες διέξοδο από τα στεγανά κι ας φωνάζουν όσο θέλουν οι "ειδικοί" για το αντίθετο! ***
1/2

LAZY DOG (Σωκράτους 4, Θεσ/νίκη 54635)

Η επίσκεψη του νέου εππάντου των ΓΚΟΥΛΑΓΚ αφυπνίζει όσους έχουν ακόμα τη σκέψη τους σε λειτουργία. Τα "Η Άλλη Πλευρά Άλλες 8 Χαμένες Ωρες" παιγμένα πάνω στα μοτίβα που το Θεσσαλονικάτικο γκρούπ μας συνήθισε από την πρώτη του κιόλας κυκλοφορία, δεν γράφτηκαν για να αλλάξουν τη

TOP SINGLE**UNIQUE (P.O. Box 104834,****40039 Dusseldorf, Germany)**

ΑΝ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΜΠΑΝΤΕΣ ΕΠΑΙΖΑΝ GARAGE ΟΠΩΣ ΟΙ EMBRYONICS, ΣΙΓΟΥΡΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ PUNK ROCK ΘΑ ΗΤΑΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑ. ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΜΗΝ ΓΟΗΤΕΥΘΗΚΑΤΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ, ΟΣΟΙ ΤΟΥΣ ΕΙΔΑΤΕ ΠΕΡΥΣΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΟΜΜΥΚΝΟΚΕΡΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ. ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΤΟΥΣ ΕΠΤΑΙΝΤΣΟ ΦΕΡΕΙ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ "MY PROBLEMS ARE BIGGER THAN YOUR TITS!" ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟΛΙΣΜΕΝΟ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑΛΟΓΕΣ ΤΡΟΜΕΡΕΣ ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΟΥ DARREN MERINUK. ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΟΜΩΝΥΜΟ ΚΟΜΜΑΤΙ, ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΆΛΛΑ ΔΥΟ ΤΩΝ EMBRYONICS, ΣΥΝ ΜΙΑ ΜΑΝΙΑΣΜΕΝΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ "SONIC REDUCER" ΤΩΝ DEAD BOYS ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΠΑΙΞΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΠΑΙΖΕΙ ΣΤΙΣ 45 ΚΑΙ Η ΆΛΛΗ ΣΤΙΣ 33 ΣΤΡΟΦΕΣ. ΜΙΑ ΟΡΓΙΣΜΕΝΗ ΤΑΞΙΔΙΑ ΣΕ ΔΡΑΣΗ, ΟΠΟΥ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΙΟ ΣΝΟΜΠ ΡΟΚΕΡΣ ΘΑ ΒΡΟΥΝ ΤΟΥ ΣΝΟΥΣΤΟΥ ΤΟΥΣ. *****

GET HIP (P.O. Box 666, Canonsburg, PA 15317, USA)

Έξοδος από το '93 και είσοδος στο '94 για την εταιρεία του Greg Kostelich με μερικά εππάντσα. Στους 68 COMEBACK έχουμε αναφερθεί και στο περασμένο τεύχος. Το τελευταίο σινγκλ, πριν το αναμενόμενο άλμπουμ τους περιέχει τα "Flip, Flop & Fly" και "He's My Everything" δύο κομμάτια που θα ενθουσιάσουν τους φίλους του swamp rockabilly χάρη στην ακατέργαστη δομή τους για την οποία υπεύθυνος πρέπει να θεωρείται ο leader του γκρούπ Monsieur Jeffrey Evans. ***

Επιστροφή και των SINISTER SIX με το "Pain In My Head" και την (εκατομμυριοστή) απόπειρα διασκευής του "I Can Only Give You Everything". Η παραγωγή του Conrad Uno μάλλον δεν τον τιμά, αφού τα τραγούδια είναι επαρκώς "μπουρινιασμένα" και ο ήχος βγαίνει σκοτεινός από τα ηχεία, με αποτέλεσμα να χάνεται η άγρια garage ikonopoiήση που θα μπορούσαν υπό καλύτερες συνθήκες να προσφέρουν οι Sinister Six. **

Σε καλύτερη μοίρα τοποθετούνται οι SQUARES από το Nancy της Γαλλίας, για τα κατορθώματα των οποίων μπορείτε να μάθετε στη σελίδα των "μεγάλων" δίσκων. Κι αυτοί είναι μέσα στον ευρωπαϊκό συρφετό των γκαραζέρικων συγκροτημάτων και στα τεσσερά κομμάτια του "Get Hip?!" EP τους (στα οποία περιλαμβάνεται το τρομερό instrumental "Congo Square") φορτώνουν τις δικές τους απόψεις για το rock 'n' roll, που αν και ενδιαφέρουσες, δεν δείχνουν να διαφέρουν από εκείνες των συναδέλφων τους. Προτιμήστε το άλμπουμ με τις διασκευές στη σκηνή του Medway ** 1 2

Οι DUMMIES είναι ένα αλκοολικό τρίο από τη Φιλαδέλφεια, που παίζουν ξεσαλωμένο punk, χωρίς να υποκρίνονται πως γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους το κάνουν. Απλά βάζουν μπροστά τη μηχανή, πατάνε το γκάζι κι όποιον πάρει ο Χάρος. Τα "I'm Gone Let's Have A Party!" είναι κλασικοί τίτλοι που εξιδανικεύουν την περίπτωσή τους. ***

Στο οπισθόφυλλο, οι NEW BOMB TURKS φωτογραφίζονται κάτω από τη φωτογραφία του Λένιν. Αυτό μπορεί να λέσσει πολλά, μπορεί και τίποτα. Παραμένω στην πρώτη εκ-

WIPE OUT! (P.O. Box 80512, Piraeus, Greece)

ΟΙ PERMANENT SHOW ντεμπούταρουν με το "Paris Big Nose Trip" και έχω την εντύπωση ότι το μέλλον μας επιφυλάσσει πολλές και ευχάριστες εκπλήξεις από αυτήν την καινούργια (όχι πάντως όσον αφορά την ηλικία των μελών) ελληνική μπάντα. Το "Paris" κάνει μιά αναφορά στην εποχή, τότε που οι Villa 21 κινούσαν τα πόδια όλου του κόσμου. Οσο για το "Big Nose Trip" γκαραζίζει περισσότερο, αντλώντας πιθανόν μέρος της έμπινευσής του από τους Vietnam Veterans. Το όργανο του "No Limit" είναι καταλυτικός ηχητικός παράγοντας για τους Permanent Show, οι στίχοι των οποίων διαγράφουν μιάν άψογη ποιητική τροχιά για να καταλήξουν στο μιαλό του ακροατή. Επενδύστε σ' αυτό το εππάντσα και αναμείνατε περισσότερες γεύσεις. Γ.Κ. ****

"Μιά και το αύριο δεν έμεινε για μας και έτσι κι αλλιώς τελειώνει η κάθε μέρα, δεν θα έχει μείνει πιά επιστροφή, μονάχα θλίψη και ένα δάκρυ στον αέρα..." Αυτά σημειώνονται στο πίσω μέρος του εππάντου της ΧΑΟΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΗΣ από την Πάτρα, που περιέχει τέσσερα τραγούδια και ονομάζεται "Πολίτες της Κόλασης". Κλασικές επιμροές από παλιότερα ελληνόφωνα punk σχήματα, αν και σαν σύνολο η X. Δ. είναι αρκετά δεμένη και με ενδιαφέρουσες αναφορές σε θέματα που απασχολούν τον σύγχρονο άνθρωπο. Η παραγωγή είναι του γνωστού κυρίου Δημήτρη Δημητράκα και αν το συγκρότημα δείξει μεγάλη προσοχή στην έντασή του, εκεί δηλαδή που βρίσκεται το κλειδί της υπόθεσης, η εξέλιξη τους θα είναι καλύτερη. Φ.Μ. ** 1 2

MEDIA

ANARCHY (P.O. Box 1446, Columbia, MO 65205 1446, USA)

Από τα καλύτερα αναρχικά περιοδικά σε παγκόσμιο επίπεδο. Τεύχος 39 αφιερωμένο στο Χρόνο, με άρθρα των John Zerzan, Manolo Gonzalez (για τον ισπανικό Εμφύλιο) Keith Sorel, Neil Keating, Raoul Vaneighem και γράμματα αναγνωστών με άποψη. (84 A4, offset, \$ 36 τα τέσσερα τεύχη)

ABUS DANGEREUX (B.P. 172, 82001 MONTAUBAN CEDEX, FRANCE)

Φάση τριανταπέντε για το καλύτερο και πιό σταθερό φανζίν που όπως πάντα περιέχει και mini CD με Maniacs, Shit For Brains, Greedy Guts, Swingin' Neckbreakers, Big Ray και Nozem. Κατά τα άλλα, Robyn Hitchcock, Jesus Lizard, Alex Chilton, Unsane, Die Haut. Περιλαμβάνει ακόμα κι ένα πολύ ενδιαφέρον mail order (36 A4, 120 φράγκα τα 5 τεύχη)

CAKE (3028 Ewing Ave. South, Suite 201, Minneapolis MN 55416, USA)

Επίσημη εφημερίδα της εναλλακτικής σκηνής της Μιννεάπολης που κυκλοφορεί δέκα φορές το χρόνο. Στο τεύχος 17 που έφτασε στα χέρια μας υπάρχουν ο Roger Manning και η Juliana Hatfield, οι Black Train Jack, οι Posies, οι Miranda Sex Garden, οι Straightjacket Fits, οι Heatmiser και άλλοι. Δίσκοι, σινγκλ, συναυλίες... Στο 18ο τεύχος Diamanda Galas, Firehose, Godstar Gashuffer Beyond Zebra, Dead Can Dance, Gunt, Bats, New Bomb Turks. (56 tabloid, \$ 25 δέκα τεύχη)

HEROINA (NOVA) (Zoran Jacimovic, Hrvatske Republike 20, 54000 Osijek, Croatia)

Από το... πολεμικό μέτωπο της Κροατίας, όσο αφορά το rock 'n' roll τα πράγματα πάνε μιά χαρά (αρκεί να δείτε τις μπάντες που παίζουν στις... γειτονιές της) κι αυτό μας φτάνει, προκειμένου να μπλέκουμε σε πολιτικολογίες χωρίς τέλος. Η σοβαρή αυτή (σλαβόφωνη, δυστυχώς) εφημερίδα ξαναεμφανίζεται με 30 τεύχος γεμάτο Killdozer Bowie, Dream Theatre, Butthole Surfers, American Music Club και μιά καταπληκτική παρουσίαση του Merlin's! (40, tabloid, offset, \$ 5)

HYACINTH (4 rue des Prairies, 75020 Paris, France)

Τεράστιο 130 τεύχος, ενός φανζίν που αν και με απλή εσωτερική εμφάνιση, είναι Παράδεισος για όσους γνωρίζουν την γαλλική Συμμετέχουν οι Mazzy Star, Ex, Don Caballero, Redd Kross, Royal Trux, Urge Overkill, Grifters, Tindersticks, Les Thugs, το πρώτο μέρος της αναλυτικής δισκογραφίας των Fall και... όρεξη νά' χεις να διαβάζεις! (100 A4 offset, 25 ff, χωρίς ταχυδρομικά)

ΘΕΡΜΟΣΚΗΠΙΞ (T.O. 22029, Αθήνα 113 01)

Με do it yourself άποψη και (υγιές) πάνκ ύφος, έρχεται το δεύτερο τεύχος του Θεμοκηπίου. Editorial που καίει, κομμάτια κομμένα και ραμμένα στα μέτρα καθενός που ψάχνει το διαφορετικό. (μικρό σχήμα με 28 φωτοτυπημένες σελίδες, 200 δρχ.)

FIZ (P.O. Box 67E10, Los Angeles, CA 90067)

Μπορούμε να μιλάμε για ένα περιοδικό κανονικότατο πλέον αφού έφτασε στο δέκατο τεύχος και οι προοπτικές δείχνουν πως όλα θα πάνε καλά για το φανζίν της Wendy McConnell και της Cathy Rundell. Κατά τα άλλα, Melvins, Ed Hall, Paper Tulips, In The Red Records, Tad, κομιδ, τρελές στήλες. Εξαιρετικό. (114 A4 offset, 35 δολάρια τα 6 τεύχη)

FRACTAL PRESS (T. Θ. 48037, Αθήνα 132 31)

Τεύχος... 102, ήτοι δεύτερον και σαφώς καλύτερο (απ' όλες τις απόψεις από το προηγούμενο) αφού μάλιστα περιέχει και εππάντσο των Θεσσαλονικών Ziggy Was. Afghan Whigs, Fleshtones, Big Chief, Porcupine Tree, Hazel, Flaming Lips, Mudhoney, Deus X Machina. (80 A4 offset, 700 δρχ.)

PROPAGANDA (P.O. Box 296, New Hyde Park, NY 11040, USA)

Αυτό είναι το όνομα ενός περιποιημένου ασπρόμαυρου φανζίν που βρίσκεται στο No 21 Κυκλοφορεί τρείς φορές το χρόνο και είναι ένα must για τους οπαδούς του gothic. Εκτενείς αναφορές και συνεντεύξεις με ονόματα όπως οι Sex Gang Children, Diamanda Galas, Nine Inch Nails, Peter Murphy Sleep Chamber Skinny Puppy και γενικά ό, τι μπορείτε να ζητήσετε γύρω από τον χώρο αυτό. (56 A4, offset, \$ 7 το τεύχος)

SPIRAL (P.O. Box 331, Las Rozas 28230, Madrid, Spain)

Στο ένατο τεύχος αυτής της πολύ καλής εφημερίδας οι γνώστες της ισπανικής απολαμβάνουν θέματα με Supersuckers, Paul Haig, FFF Charlautans, Silvana, Marvin Gaye, Mazzy Star Radiohead. (40 tabloid, offset, 4000 πεσέτες τα 10 τεύχη)

THORA ZINE (P.O. Box 571562, Houston, TX 77257, USA)

Τέταρτο τεύχος για έναν που επάξια συναγωνίζεται το "Flipside" και το "Maximum Rock 'n' Roll. To lay out σε σχέση με την προηγούμενη κυκλοφορία είναι άφογο, με έγχρωμο εξώφυλλο και... White Zombie, Smashing Pumpkins, Ice Cube, De La Soul, Rollins, Nirvana, Melvins και άλλα. (72 A4, offset, \$ 3,50 χωρίς ταχυδρομικά)

The advertisement features several black and white images of zine covers and promotional photos. At the top, the title 'THE SICK, THE BIZARRE, THE PERVERTED' is displayed in a stylized font. Below this are two large images: one showing a cracked, jagged surface and another showing three people in dark, revealing clothing. Labels under these images include 'CLUB "MONDO BIZARRE" FOR MEMBERS ONLY', 'CD', 'LP', 'EL COCHINO', 'HIGHJACK', 'SEX SLAVE', 'BEEN CAUGHT BUTTERING CD', and 'VIDEO LA MUERTE'. Smaller images show a close-up of a face, a person in a cage, and two men kissing. Text at the bottom left includes 'NB 079-2 (SPV 84 - 140452)', 'NB 079-1 (SPV 08 - 140451)', 'NB 052 (SPV 84-29002)', 'NB 092 - 5 (SPV 84 - 140409)', and 'NUCLEAR BLAST'. The bottom right contains the address 'Hauptstr.109 73072 Döndorf Germany Tel: (49) 7162-92800 Fax: (49) 7162-24554 ASK FOR MAILORDER-CATALOGUE'.

PURE TRASH

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΣΤΙΣ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ

卷之三

304

scribble

ΣΥΝΔΡΑΜΕΤΕ ΚΑΙ ΚΕΡΔΙΣΤΕ

με 5.000 δραχμές

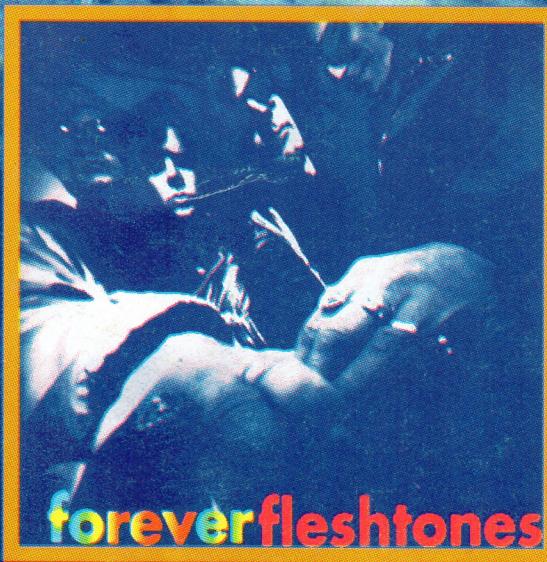
12 τεύχη του MERLIN'S

και το forever

το νέο άλμπουμ των

FLESHTONES σε βινύλιο

της HITCH-HYKE RECORDS

foreverfleshtones

ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ 27, ΑΘΗΝΑ 114 71

Η ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΣΤΟ (1)6424734

MERLIN'S MUSIC BOX / TO ROCK 'N' ROLL ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ (ΚΑΘΟΕ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΗΝΑ)